

லெனின்

புரட்சிகரமான
வாய்ச்சொல்

வி.இ.லெனின்

புரட்சிகரமான
வாய்ச்சொல்

பிரேஸ்த் சமாதான உடன்பாடு
என்ற பிரச்சினையில்
“இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகளின் பிழைகள்
(கட்டுரைகளும் பேச்சுகளும்)

A. S. Vaidyanathan
4/11/69

€ A. S. Vaidyanathan

முன்னேற்றப் பதிப்பகம்

மாஸ்கோ 1968

பொருளடக்கம்

துரதிருஷ்டமான சமாதானம் என்ற பிரச்சினையின் வரலாறுபற்றி	5
தனியான பிரதேச இணைப்புச் சமாதான ஒப்பந்தத்தை உடனடியாகச் செய்துகொள்வதற்குரிய பிரச்சினை பற்றிய ஆய்வுரைகள்	5
தனிப்பட்ட பிரதேச இணைப்புச் சமாதானத்தை உடனடியாகச் செய்துகொள்வது பற்றிய பிரச்சினை குறித்துள்ள ஆய்வுரைகளுக்குப் பின்னூரை	18
✓ ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷெவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் 1918 ஜனவரி 11(24)ல் நடத்தப்பட்ட போரும் சமாதானமும் பற்றிய பேச்சுகள்	21
புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்	26
அரிப்பு	44
சமாதானமா போரா?	50
✓ 1918 பிப்ரவரி 23ந் தேதி நடைபெற்ற ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷெவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நிகழ்த்தப் பெற்ற பேச்சுகள்	53
தவறு எங்கே?	57
1918 பிப்ரவரி 24ல் நடந்த அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் குழுக் கூட்டத்தில் சமர்ப்பித்த அறிக்கை	61
“துரதிருஷ்டமான சமாதானத்” திலிருந்து	68
தனியான பிரதேச இணைப்புச் சமாதானப் பிரச்சினை மீது ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷெவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி மேற்கொண்ட நிலை	71
✓ வேதனைதரும், ஆனால் அவசியமான படிப்பினை	77
வினோதமானதும் உருமுரணானதும்	84

முக்கியமான படிப்பினையும் முக்கியமான பொறுப்பும்	98
ருஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷெவிக்) கட்சியின் விசேஷ 7வது மாநாடு, 1918 மார்ச்சு 6-8	107
1. மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் அறிக்கை, மார்ச் 7	107
2. மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் அறிக்கைமீது மார்ச் 8ல் நடந்த விவாதத்திற்குப் பதில்	143
3. மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்களாக இருக்க “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” மறுப்பு குறித்துள்ள தீர்மானம்	155
“இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்”ளின் நடத்தை பற்றிய குறிப்பு	156
நமது நாட்களின் பிரதான கடமை	157
சோவியத்துக்களின் நாலாவது விசேஷ அகில ருஷ்ய மாநாடு 1918 மார்ச், 14-16	165
1. மார்ச் 14ந் தேதி சமாதான உடன்பாட்டினை ஊர்ஜிதம் செய்வது பற்றிய அறிக்கை	165
2. மார்ச் 15ந் தேதி சமாதான உடன்பாட்டினை ஊர்ஜிதம் செய்தது பற்றிய அறிக்கைமீது நடந்த விவாதத்திற்குப் பதிலுரை	194
3. பிரேஸ்த் உடன்பாடு ஊர்ஜிதம் செய்யப் படுவது பற்றிய தீர்மானம்	209
✓ 1918 ஏப்ரல் 23ந் தேதி தொழிலாளர், விவசாயிகள், செஞ்சேனைப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட மாஸ்கோ சோவியத்தில் நிகழ்த்திய உரை	212
அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் குழுவின் கூட்டத்தில் சோவியத் அரசாங்கத்தின் உடனடிக்கடமைகள் பற்றிச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையிலிருந்து ஏப்ரல் 29 1918	214
✓ “இடதுசாரி”ச் சிறுபிள்ளைத்தனமும் குட்டிபூர்ஷ்வா மனோபாவமும்	227
I	
II	233
✓ “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸம் ஒரு பிள்ளைப் பிராயத்துக் கோளாறு” என்கிற நூலிலிருந்து	241
குறிப்புகள்	249

A. S. Vaidyanathan

துரதிருஷ்டமான சமாதானம்
என்ற பிரச்சினையின் வரலாறுபற்றி

வரலாறு குறித்துப் பேசுவதற்கு இது காலமல்ல என்று ஒருவன் சொல்லலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்ட, சென்ற காலத்துக்கும் நிகழ்காலத்துக்குமிடையே பிரிக்க முடியாத, நேரடியான நடைமுறைத் தொடர்பு இல்லாதிருக்குமானால் இத்தகைய முடிவு அனுமதிக்கப்படலாம். ஆனால் துரதிருஷ்டமான சமாதானம் என்ற பிரச்சினை, மிகக் கடுமையான சமாதானம் என்ற பிரச்சினை, மிக முக்கியமான பிரச்சினையே, ஆகையினால் இதற்கு ஓரளவு விரிவான விளக்கம் தேவை. எனவே நான் இப்பிரச்சினை பற்றி எழுதி 1918 ஜனவரி 8ந் தேதி நமது கட்சியின் பெத்ரோ கிராத் கிளையைச் சேர்ந்த 60 முக்கிய ஊழியர்களின் கூட்டம் ஒன்றில் வாசித்த எனது ஆய்வுரைகளை வெளியிடுகிறேன். இதோ அந்த ஆய்வுரைகள்:

ஜனவரி 7, 1918

தனியான பிரதேச இணைப்புச் சமாதான ஒப்பந்தத்தை
உடனடியாகச் செய்துகொள்வதற்குரிய பிரச்சினை பற்றிய
ஆய்வுரைகள்¹

1. இந்தக் காலத்தில் ருஷ்யப் புரட்சியின் நிலை என்னவென்றால், ஏறத்தாழத் தொழிலாளர் அனைவரும் விவசாயிகளில் மிகப் பெரும்பாலானவர்களும் ஐயத்திற்கு இடமின்றி சோவியத் ஆட்சிக்கும் அது தொடங்கி வைத்த சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கும் சார்பாக நிற்கிறார்கள் என்பதே. இந்த

அளவுக்கு ருஷ்யாவில் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் வெற்றி உறுதி.

2. அதே சமயத்தில் நிலம், உற்பத்திச் சாதனங்கள் ஆகியவற்றின் விஷயத்தில் தனியுடமையினைக் காப்பாற்றக் கடைசியான நிர்ணயமான போராட்டம் தங்களுக்கு எதிர்ப்பட்டிருப்பதை நன்றாக உணர்ந்து தங்களது வெறிபிடித்த எதிர்ப்பால் செல்வந்த வர்க்கத்தினர் மூட்டிவிட்டிருக்கும் உள்நாட்டுப் போர் இன்னும் அதன் உச்ச கட்டத்தை அடையவில்லை. இந்தப் போரில் சோவியத் ஆட்சி வெற்றி பெறுவது நிச்சயம்; ஆனால் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை ஒடுக்குவதற்குமுன் தவிர்க்க முடியாத வகையில் சிறிது காலம் செல்ல வேண்டும், தவிர்க்க முடியாத வகையில் பெரிய முயற்சி தேவை, எல்லாப் போர்களையும், குறிப்பாக உள் நாட்டுப் போரினை, தொடர்ந்து எழும் கடுமையான பொருளாதாரச் சீரழிவும் குழப்பமும் தவிர்க்க முடியாத வகையில் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு நீடித்திருக்கும்.

3. மேலும் இந்த எதிர்ப்பு—தீவிரம் குறைந்த, ராணுவ முறையில் இல்லாத வடிவங்களில், அதாவது அழிவு வேலை, சோஷலிஸ்ட் லட்சியங்களை நாசமாக்குவதற்காக சோஷலிஸ்ட் அணிகளுக்குள் கள்ளத்தனமாக ஊடுருவிப் புகும் வர்க்கச் சார்பு இழந்த நபர்களும் பூர்ஷ்வாக்களின் ஏஜெண்டுகளும் கூலிகொடுத்து ஏவப்படுதல் போன்ற வடிவங்களில்—மிகவும் பிடிவாதமான தன்மையுடையது, அது மிகவும் வேறுபட்ட வடிவங்களை மேற்கொள்ள முடியும் என்று தெரியவந்திருக்கிறது. ஆகவே அதை எதிர்த்து நடக்கிற போராட்டம் தவிர்க்க முடியாதபடி இன்னும் சிறிது காலம் நீடித்திருக்கும்; அது தனது பிரதான வடிவங்களில் அனேக மாதங்களுக்கு முன் முடிவது சந்தேகமே. பூர்ஷ்வாக்களினதும் அவர்களுடைய ஆதரவாளர்களினதும் தீவிரம் குறைந்த, மறைமுகமான இந்த எதிர்ப்பினைத் தீர்மானமாக ஒடுக்காமல் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி வெற்றியடைதல் சாத்தியமல்ல.

4. கடைசியாக, ருஷ்யாவில் சோஷலிஸ்ட் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவது பற்றிய ஸ்தாபனப் பிரச்சினைகள் மிகவும் கஷ்டமானவையாகவும் மகத்தானவையாகவும் இருக்க

கின்றன; ஆகவே சோஷலிஸ்ட் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் எண்ணற்ற குட்டி பூர்ஷ்வா சகப்பிரயாணிகள் சேர்ந்திருக்கிற நிலையிலும் அதன் கலச்சார மட்டம் அவ்வளவு உயரமாக இல்லாத நிலையிலும் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு வெகு நீண்ட காலம் பிடிக்கும்.

5. இந்தச் சூழ்நிலைமைகளை எல்லாம் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது ருஷ்யாவில் சோஷலிஸம் வெற்றி காண மேலும் சிறிது காலம், குறைந்த பட்சம் சில மாதங்களாவது, அவசியம் என்பது முற்றாகத் தெளிவாகும்; முதலில் நமது சொந்த நாட்டில் பூர்ஷ்வாக்களை எதிர்த்து வெற்றி பெறுவதற்கும் விரிவான, ஆழமான வெகுஜன ஸ்தாபன வேலையைத் துவங்குவதற்கும் இக்காலத்திற்குள் சோஷலிஸ்ட் அரசின் கரங்கள் முற்றிலும் சதந்திரமாக இருக்க வேண்டும்.

6. சோவியத் அதிகாரத்தின் சர்வதேசக் கடமைகளைப் பற்றி நிர்ணயித்து வகுப்பதற்கு ருஷ்யாவில் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் நிலைமையே அடிப்படையாக இருத்தல் வேண்டும்; ஏனெனில் போரின் நாலாவது ஆண்டில் நிலவும் சர்வதேச நிலையில் (ஜெர்மனி உட்பட) ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய அரசாங்கங்களைக் கவிழ்த்தெறியும் புரட்சி எந்தத் தருணத்தில் வெடிக்கும் என்று முன்கூட்டியே சொல்வது முற்றிலும் அசாத்தியமானதாக இருக்கிறது. ஐரோப்பாவில் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி கட்டாயம் வரவேண்டும், கட்டாயம் வரும் என்பது சந்தேகத்திற்கிடமற்றது. சோஷலிஸத்தின் இறுதி வெற்றி பற்றிய நமது நம்பிக்கைகள் எல்லாம் இந்த உறுதியை, இந்த விஞ்ஞான முன் உணர்வினை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. பொதுவாக நமது பிரசார வேலையும், குறிப்பாகத் தோழமை இயக்கத்தினை ஒழுங்கமைப்பதும் மேலும் தீவிரமாக வேண்டும், விரிவுபட வேண்டும். எனினும் ஐரோப்பிய, குறிப்பாக ஜெர்மன் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி அடுத்த ஆறு மாதங்களில் (அல்லது அதைப் போன்ற குறுகிய காலத்தில்) நடக்குமா என்பதை நிர்ணயிக்கும் முயற்சிகளை அடிப்படையாக வைத்து ருஷ்ய சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கத்தின் செயல் தந்திரங்களை வகுப்பது தவறாகும். இதை நிர்ணயிப்பது முற்றிலும் அசாத்தியம், எனவே இத்தகைய முயற்சிகள் எல்லாம் யதார்த்தத்தில் வெறும் கண்மூடித்

தனமான சூதாட்டங்களேதவிர வேறல்ல என்பதைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

7. பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்கில் நடைபெற்ற சமாதானப் பேச்சுக்கள், இந்தக் காலத்தில், 1918 ஜனவரி 7க்குள், (நாலு நாடுகள் கூட்டணியைச்² சேர்ந்த அரசுகளைத் தன் சொற்படி ஆட்சி செய்கிற) ஜெர்மன் அரசாங்கத்தில் போர்க்கட்சியின் கை மேலோங்கியிருப்பதைத் தெட்டத் தெளிவாக்கிவிட்டன; இந்தப் போர்க்கட்சி நடைமுறையில் ருஷ்யாவுக்கு ஏற்கனவே இறுதிக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பித்துள்ளது (எந்த நாளும் அது அதிகார பூர்வமாகச் சமர்ப்பிக்கப்படும் என்பதை எதிர்பார்க்க வேண்டும், மிக நிச்சயமாக எதிர்பார்க்க வேண்டும்). அந்த இறுதிக் கோரிக்கை பின்வருமாறு: போரைத் தொடர்ந்து நடத்துதல் அல்லது பிரதேச இணைப்புச் சமாதானம், அதாவது: நாம் பிடித்த பகுதிகள் அனைத்தையும் விட்டுவிட வேண்டும், ஜெர்மானியர் தாங்கள் பிடித்த பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் தாங்களே வைத்திருப்பார்கள், அத்துடன் அவர்கள் நம்மீது சில ஆண்டுகளில் தவணையாகச் செலுத்த வேண்டிய (கைதிகளின் வாழ்க்கைச் செலவு என்ற வெளி வேஷத்தில்) ஏறக்குறைய முன்னூறு கோடி ரூபிள் தண்டத் தொகையைச் சுமத்துவார்கள்.

8. ருஷ்யாவின் சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கத்தின் முன் அவசரமாகப் பரிகாரம் காண வேண்டிய ஒரு பிரச்சினை—இந்தப் பிரதேச இணைப்புச் சமாதானத்தைத் தற்போது ஏற்பதா அல்லது உடனடியாகப் புரட்சிகரப் போர் தொடுப்பதா என்ற பிரச்சினை—எழுகிறது. வாஸ்தவத்தில், இவ்விஷயத்தில் நடுப்பாதை என்பது சாத்தியமல்ல. மேலும் ஒத்திப் போடலாம் என்றால் அதுவும் நிறைவேறாது, ஏனெனில், நாம் பேச்சுவார்த்தைகளை வேண்டுமென்றே நீடிப்பதற்குச் சாத்தியமானதும் சாத்தியமல்லாததுமான அனைத்தையும் ஏற்கனவே செய்துவிட்டோம்.

9. உடனடியான புரட்சிப் போர் என்பதற்குச் சாதகமான வாதங்களைப் பரிசீலிக்கும்போது, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தனிப்பட்ட சமாதானம் செய்துகொள்வது யதார்த்தமாகச் சொன்னால் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன்

செய்துகொள்ளப்படும் உடன்பாடு, “ஏகாதிபத்தியப் பேரம்”, முதலியன என்றும் ஆகவே இத்தகைய சமாதானம் பாட்டாளிவர்க்க சர்வதேசியவாதத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுக்கு முற்றிலும் முரண்படுவதாகும் என்றும் கூறும் வாதமே முதலில் நமக்கு எதிர்ப்படுகிறது.

ஆனால், இந்த வாதம் தவறு என்பது தெட்டத் தெளிவு. வேலை நிறுத்தம் ஒன்றில் தோல்வியடைந்து மீண்டும் வேலைக்குத் திரும்புவதற்காகத் தங்களுக்குப் பாதகமும் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமுமான நிபந்தனைகளைக் கொண்ட ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிடும் தொழிலாளர்கள் சோஷலிஸத்திற்குத் துரோகம் செய்வதில்லை. முதலாளிகளின் லாபத்திற்கு மாற்றாகத் தொழிலாளர்களில் ஒரு பகுதிக்கு மட்டும் சலுகைகளைப் பெறுவோர்தாம் சோஷலிஸத்திற்குத் துரோகம் செய்பவர்கள்; இத்தகைய உடன்பாடுகள் தாம் கோட்பாட்டு ரீதியாக அனுமதிக்கப்படத் தகாதவை.

எவ்வெருவன் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்துடன் நடைபெறும் போரை நியாயமான தற்காப்புப் போர் என்று அழைத்துக் கொண்டு, உண்மையில் ஆங்கில, பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடமிருந்து ஆதரவு பெற்று, அவர்களுடன் செய்துகொள்ளப்படும் இரகசிய உடன்பாடுகளை மக்களிடமிருந்து மறைத்து வைக்கிறானோ அவன் சோஷலிஸத்திற்குத் துரோகம் செய்தவனாகிறான். எவ்வெருவன் மக்களிடமிருந்து எதையும் ஒளிக்காமல், ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் எவ்விதமான இரகசிய உடன்பாடுகளும் செய்துகொள்ளாமல், பலவீனமான நாட்டிற்குச் சாதகமின்றியும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கோஷ்டி ஒன்றுக்குச் சாதகமாயும் உள்ள சமாதான ஒப்பந்தத்தில், போரை நீடித்து நடத்தச் சக்தி இல்லாத போது, கையெழுத்திட ஒப்புக் கொள்கிறானோ அவன் சிறிதளவுகூட சோஷலிஸத்திற்குத் துரோகம் விளைப்பதில்லை.

10. உடனடியான போருக்குச் சாதகமான இன்னொரு வாதம்: சமாதானம் செய்துகொள்வதால் நாம் யதார்த்தத்தில் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் கையாட்களாகிவிடுவோம்; காரணம், நமது போர்முனையிலிருந்து படைகளை விடுவித்துச் செல்ல அதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கிறோம், லட்சோபலட்ச

சம் போர்க் கைதிகளை அதனிடம் ஒப்படைக்கிறோம் என்பதாகும். இந்த வாதமும் தவறு என்பது அப்பட்டமான உண்மை; ஏனெனில் இந்தக் காலத்தில் புரட்சிப் போர் தொடுப்பதுமூலம் நாம் யதார்த்தத்தில் ஆங்கில-பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தின் கையாட்களாக்கப்படுவோம்; அதன் நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கான படைபலத்தினை அளித்தவர்களாவோம். போரை நாம் தொடர்ந்து நடத்தினால் நமது படைவீரன் ஒவ்வொருவனுக்கும் மாதம் தோறும் 100 ரூபிள் விகிதம் பணம் தருவதாக பிரிட்டிஷார் நமது தலைமைத் தளபதி கிரிலென்கோவிடம் பகிரங்கமாகக் கூறினார்கள். ஆங்கில-பிரெஞ்சு ஆட்சியாளரிடமிருந்து நாம் ஒரு காசுகூடப் பெறாவிடினும் ஜெர்மன் படையில் ஒரு பகுதியினைத் திசை திருப்புவதன் மூலம் யதார்த்தத்தில் அவர்களுக்கு உதவுபவர்களே ஆவோம்.

இந்த நோக்குநிலையிலிருந்து பார்த்தால் இரண்டு வழக்குகளிலும் ஏதாவது ஒரு விதமான ஏகாதிபத்திய பந்தத்தில் சிக்காமல் முற்றிலும் தப்ப முடியாது; உலக ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழித்துக் கட்டாமல் இதிலிருந்து முற்றாகத் தப்புவது சாத்தியமல்ல என்பது தெளிவு. இதிலிருந்து நாம் வரவேண்டிய சரியான முடிவு என்னவென்றால், ஏதாவது ஒரு நாட்டில் சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம் வெற்றி ஈட்டிய சமயந் தொட்டே பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும்போது இந்த ஏகாதிபத்தியம் ஏற்றதா, அந்த ஏகாதிபத்தியம் ஏற்றதா என்ற கருத்துடன் அவற்றுக்குத் தீர்வு காணக் கூடாது, மாறாக, ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்ட சோஷலிஸ்ட் புரட்சியை வளர்த்து வலுப்படுத்துவதற்குச் சிறந்த நிலைமைகள் என்ன என்ற கருத்திலிருந்து மட்டுமே தீர்வு காண வேண்டும்.

வேறு சொற்களில் கூறினால், நமது செயல் தந்திரத்தின் அடிப்படையில், இப்போது இரு ஏகாதிபத்தியங்களில் எதற்கு உதவுவது லாபகரமானது என்ற கோட்பாடு அல்ல, சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கு வலு அடையும் சந்தர்ப்பத்தையோ அல்லது குறைந்த பட்சம் பிற நாடுகள் அதைச் சேருகிற வரையில் ஒரு நாட்டில் நிலைத்திருக்கும் சந்தர்ப்பத்தையோ எவ்வாறு மிகவும் திண்ணமாகவும் நம்பகமாகவும் கொடுக்க முடியும் என்ற கோட்பாடாக இருத்தல் வேண்டும்.

11. யுத்த எதிர்ப்பாளர்களான ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகவாதிகள் தற்போது “தோல்வி மனப்பான்மையின்” ராகி விட்டதாகவும் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திற்குப் பணிய வேண்டாம் என்று நம்மைக் கேட்டுக்கொள்வதாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் நாம் சொந்த ஏகாதிபத்திய பூர்ஷ்வாக்களின் விஷயத்தில் மட்டும் தோல்விக்கொள்கையினை அங்கீகரித்திருந்தோம்; அன்னிய ஏகாதிபத்தியத்தின் மீது கிடைக்கும் வெற்றியை, “நேச” ஏகாதிபத்தியத்துடன் நேராகவோ மறைமுகமாகவோ சேர்ந்து கிடைக்கும் வெற்றியினை கோட்பாட்டினால் அனுமதிக்க முடியாத, பொதுவாக உபயோகமற்ற முறை என்ற காரணத்தால் ஏற்க மறுத்தோம்.

ஆகவே இந்த வாதம் முந்திய வாதத்தின் திருத்தமே. ஜெர்மன் இடதுசாரி சமூக ஜனநாயகவாதிகள், தனிப்பட்ட சமாதானத்தை நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒத்தி வைத்தல் வேண்டும் என்று யோசனை கூறி, இந்தக் காலத்திற்குள் ஜெர்மனியில் புரட்சிகர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என உத்தரவாதம் செய்திருப்பார்களானால் நாம் இந்தப் பிரச்சினையை வேறு விதமாகக் கருதக்கூடும். இப்படிச் சொல்வதற்கு நேர்மாறாக ஜெர்மன் இடதுசாரி சமூக ஜனநாயகவாதிகள் மாமூலாகக் கூறுவது இதுதான்: “உங்களால் முடிந்தவரை திடமாக நிலிலுங்கள், ருஷ்ய சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு பிரச்சினையை முடிவு செய்யுங்கள், ஏனெனில் ஜெர்மன் புரட்சி சம்பந்தமாக உறுதியான எதையும் எங்களால் வாக்களிக்க முடியாது”.

12. பல கட்சி அறிக்கைகளில் நாம் பகிரங்கமாகப் புரட்சிப் போர் நடத்த “வாக்குறுதி” அளித்ததாயும் தனியான சமாதானம் செய்துகொள்வதன்மூலம் கொடுத்த வாக்கை நாம் மீறுவதாயும் கூறப்படுகிறது.

இது உண்மையல்ல. ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம் ஒரு புரட்சிப் போருக்கு “ஆயத்தம் செய்யவும்” அதை “நடத்தவும்” வேண்டி நேரும் என்று நாம் கூறினோம், பொருளற்ற அமைதிவாதத்தையும் ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் “தந்தையர் நாட்டைக் காப்பது”

என்ற கொள்கை முற்றாக நிராகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையினையும் எதிர்ப்பதற்காகவும், இறுதியாகப் படைவீரர்களில் ஒரு பகுதியினரின் சுத்த சுயநலத் தன்மையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காகவும் நாம் இதைக் கூறினோம்; ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் புரட்சிப் போர் தொடுப்பது சாத்தியமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்காமல் புரட்சிப் போர் தொடங்கப் போவதாக எவ்விதப் பிரதிக்கீையினையும் நாங்கள் அளிக்கவில்லை.

இப்பொழுதும் நாம் ஒரு புரட்சிப் போருக்கு ஆயத்தம் செய்தல் வேண்டும் என்பது நிச்சயம். உடனே நிறைவேற்றப்படக்கூடிய வாக்குறுதிகள் எல்லாவற்றையும் பொதுவாக நிறைவேற்றுவது போலவே, இந்த வாக்குறுதியை நாம் நிறைவேற்றிவருகிறோம்: இரகசிய ஒப்பந்தங்களை ரத்துச் செய்தோம், சகல மக்களுக்கும் நியாயமான சமாதானம் வழங்க முன்வந்தோம், மற்றவர்கள் நம்முடன் சேர வாய்ப்பளிக்கும் நோக்கத்துடன் சமாதானப் பேச்சுகளை நீட்டி வளர்க்க முடிந்த அனைத்தையும் பல தடவைகள் செய்தோம்.

புரட்சிப் போரை இப்போதே உடனடியாகத் தொடங்குவது சாத்தியமா என்ற பிரச்சினைக்கு—பௌதிக சூழ்நிலைகள் இதை அனுமதிக்குமா, ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்ட சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் நலன்களுக்கு இது உகந்ததா என்பதைக் கருத்தில் கொண்டே—முடிவு காணுதல் வேண்டும்.

13. உடனடிப்புரட்சிப் போருக்குச் சாதகமான வாதங்களைத் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது இத்தகைய கொள்கை, அழகான, நாடகத்தன்மை கொண்ட, ஆர்ப்பாட்டமான எதையும் நோக்கியுள்ள மனித அபிலாஷைகளுக்கு ஏற்றதாக இருக்கலாம்; ஆனால் ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்ட சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் இந்தக் கட்டத்தில் இத்தகைய கொள்கை வர்க்க சக்திகள், பௌதிக அம்சங்கள் ஆகியவற்றின் யதார்த்தமான அளவுகளை முற்றிலும் அசட்டை செய்வதாகும் என்ற முடிவுக்கே நாங்கள் வரவேண்டியிருக்கிறது.

14. நமது படை ஜெர்மன் தாக்குதலை வெற்றிகரமாக முறியடிக்கத் தகுந்த நிலையில் தற்போது இல்லவே இல்லை, அடுத்த சில வாரங்களுக்கு (ஒருக்கால் அடுத்த சில மாதங்

களுக்கு) அத்தகைய நிலையில் அது இருக்காது என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது; இதன் காரணங்கள் என்னவென்றால், முதலாவதாக, பெரும்பாலான படைவீரர்கள் மிகவும் களைத்துச் சோர்ந்து கிடக்கிறார்கள்: இதோடு உணவு சப்ளை விஷயத்திலும் மிக அதிகக் களைப்புற்றவர்களுக்கு மாற்று தருவதிலும் இத்தகைய பிறவற்றிலும் நம்ப முடியாத அளவு குழப்பம் இருக்கிறது, இரண்டாவதாக, குதிரைகள் முற்றிலும் பயனற்றுப்போனதின் விளைவாக நமது பீரங்கிப் படை தவிர்க்க முடியாத வகையில் தோல்வியடையும்; மூன்றாவதாக, ரீகா முதல் ரேவல் வரையில் கடற்கரையைப் பாதுகாப்பது அசாத்தியம் என்பது விரோதிகளுக்கு லிபல்வந்து, பிறகு எஸ்தல்வந்து ஆகியவற்றின் எஞ்சிய பகுதிகளைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளவும் நமது படைகளின் பெரும் பகுதியைப் பக்கவாட்டில் தாண்டிச் செல்லவும் இறுதியாகப் பெத்ரோகிராதைப் பிடித்துக்கொள்ளவும் மிக நிச்சயமான வாய்ப்பினைத் தருகிறது.

15. மேலும் நமது படையில் பெரும்பாலோராயுள்ள விவசாயிகள் இப்போது பிரதேச இணைப்புச் சமாதானம் வேண்டும் என்பதற்கே தயக்கமின்றி ஆதரவைப் பிரகடனம் செய்வார்கள்; உடனடிப் புரட்சிப் போருக்கு அவர்கள் ஆதரவு காட்ட மாட்டார்கள் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை; ஏனெனில் ராணுவத்தை சோஷலிஸ்ட் ரீதியில் புனரமைப்பதும் இதில் செம்படைப் பிரிவுகளைச் சேர்ப்பதும் இப்போதுதான் துவங்கியுள்ளன.

ராணுவம் முற்றிலும் ஜனநாயகமயமாக்கப்பெற்றுள்ள நிலையில், பெரும்பாலான வீரர்களின் விருப்பத்திற்கு விரோதமாகப் போரைத் தொடர்ந்து நடத்துவது என்பது யோசனையற்ற சூதாட்டமாகும்; அதே பொழுதில் உண்மையிலேயே உறுதியான, திடமான நம்பிக்கைகளைக் கொண்ட சோஷலிஸ்ட் தொழிலாளர், விவசாயிகள் படையினை உருவாக்குவதற்குக் குறைந்த பட்சம் பல மாதங்கள் செல்லும்.

16. ருஷ்யாவிலுள்ள ஏழை விவசாயிகள் தொழிலாளி வர்க்கத்தால் தலைமை தாங்கப் பெறும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியை ஆதரிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்களே; ஆனால் அவர்கள் கடுமையான புரட்சிப் போரில் இப்போது, உடனடியாக

ஈடுபட இணங்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இல்லை. இந்தப் பிரச்சினையில் வர்க்க சக்திகளின் யதார்த்தமான அளவுகளை அசட்டை செய்வது ஒரு நாசகரமான தவறாகும்.

17. எனவே, புரட்சிப் போர் விஷயமாகத் தற்போதுள்ள நிலை பின்வருமாறு:

வரப்போகும் மூன்று, நான்கு மாதங்களுக்குள் ஜெர்மன் புரட்சி வெடித்து வெற்றி பெறுமானால் உடனடிப் புரட்சிப் போர் பற்றிய செயல் தந்திரம் நமது சோஷலிஸ்ட் புரட்சியை நாசமாக்காதிருக்கலாம்.

ஆனால் அடுத்த சில மாதங்களில் ஜெர்மன் புரட்சி நிகழாவிட்டால், போர் தொடருமானால், தவிர்க்க முடியாதபடி மிக மோசமான தோல்விகள் ஏற்பட்டு இந்தத் தனியான சமாதான உடன்படிக்கையைவிட மிகவும் பாதகமான தனிப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையைச் செய்து கொள்ள நிகழ்ச்சிகளின் போக்கு ருஷ்யாவை நிர்ப்பந்திக்கும்; மேலும் இந்தச் சமாதான உடன்படிக்கை சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கத்தால் செய்யப்பட மாட்டாது; மாறாக (பூர்ஷ்வாக்களின் ராடா³, செர்னோவின்⁴ ஆதரவாளர்கள் ஆகியோரின் கூட்டமைப்பு அல்லது அது போன்ற) மற்ற அரசாங்கத்தால் செய்யப்படும். ஏனெனில், போரினால் போதும் போதும் என்ற அளவுக்குக் களைத்துக் கிடக்கும் விவசாயப் படைகள் முதல் தோல்விகளுக்குப் பிறகு—சில வாரங்களில், அதற்கு மாதங்கள் கூடத் தேவையில்லை—சோஷலிஸ்ட் தொழிலாளர் ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிடும்.

18. நிலைமைகள் இவ்வாறு இருப்பதால், ருஷ்யாவில் ஏற்கனவே துவங்கியுள்ள சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் தலை விதியினை உடனடியான வருங்காலத்தில, சில வாரங்களுக்குள், ஜெர்மன் புரட்சி தொடங்கலாம் என்ற வெறும் வாய்ப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு பணயம் வைக்கத்தக்க செயல் தந்திரங்கள் முற்றிலும் அனுமதிக்கத் தக்கனவல்ல. இத்தகைய செயல் தந்திரங்கள் யோசனையற்ற சூதாட்டமாகும். இத்தகைய ஆபத்தை மேற்கொள்ள நமக்கு உரிமையில்லை.

19. நாம் தனியாகச் சமாதான உடன்படிக்கையைச் செய்துகொள்வதால், ஜெர்மன் புரட்சியின் யதார்த்தமான

அடிப்படைகளைப் பொறுத்த வரையில், அது அதிகக் கஷ்டமானது ஆகிவிடாது. ஒருக்கால் நாட்டுவெறியின் போதை சிறிது காலத்திற்கு அதைப் பலவீனப்படுத்தலாம்; ஆனால் ஜெர்மனியின் நிலைமை மிகமிக மோசமாகவே இருக்கும்; பிரிட்டனுடனும் அமெரிக்காவுடனும் நடக்கும் போர் நீடிக்கும்; ஆக்கிரமிப்பு ஏகாதிபத்தியம் இருசார்பிலும் ழற்றாக அம்பலப்படுத்தப்பெறும். ருஷ்யாவில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சோஷலிஸ்ட் சோவியத் குடியரசு சகல நாடுகளிலுமுள்ள மக்களுக்கும் ஜீவச்சான்றாகத் திகழும், இந்த ஆதர்சத்தின் பிரசார ரீதியான, புரட்சிகரமான செயற்பாடும் பிரம்மாண்டமாக இருக்கும். அங்கே—பூர்ஷ்வா அமைப்பும் சூறையாடும் இரு கோஷ்டிகள் நடத்தும், முற்றிலும் அம்பலப்படுத்தப்பெற்ற கொள்ளைக்காரப் போரும். இங்கே—சமாதானமும் சோஷலிஸ்ட் சோவியத் குடியரசும்.

20. தனியான சமாதான உடன்படிக்கையைச் செய்து கொள்வதின்மூலம் நாம் இரு பகைமை ஏகாதிபத்திய கோஷ்டிகளிடமிருந்தும் இன்றுள்ள நிலையில் சாத்தியமான அளவு விடுதலை பெறுகிறோம், நம்மை எதிர்த்து ஒன்று திரண்டு போராட்டம் நடத்த முட்டுக்கட்டையாக இருக்கும் அவற்றிடையுள்ள பரஸ்பர விரோதம், போர் இவற்றைச் சாதகமாக்கிக்கொள்கிறோம், இப்படிச் சிறிது காலத்திற்கு நமது கரங்கள் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியை முன்னேறச் செய்யவும் வலுப்படுத்தவும் சுதந்திரமாக இருக்கும். பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் அடிப்படையிலும், பாங்குகளையும் பெருந்தொழிற்சாலைகளையும் தேசவுடமையாக்குவதின் அடிப்படையிலும், நகரங்களுக்கும் சிறு விவசாய உபயோகிப் போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் இடையில் பண்டங்கள் பரிமாற்றம் செய்யப்படும் நிலையில், ருஷ்யாவைப் புனரமைப்பது, சில மாதங்கள் சமாதானத்துடன் வேலை செய்ய நமக்கு முடிந்தால் பொருளாதார ரீதியில் முற்றிலும் சாத்தியமே. இத்தகைய புனரமைப்பு சோஷலிஸத்தை ருஷ்யாவிலும் உலக முழுவதிலும் வெல்ல முடியாத சக்தியாகச் செய்யும், அதே பொழுதில் அது தொழிலாளர், விவசாயிகளின் வலு மிகுந்த செஞ்சேனைக்கு உறுதியான பொருளாதார அடிப்படையினையும் படைத்தளிக்கும்.

21. இன்றுள்ள நிலையில் உண்மையிலேயே புரட்சிப் போர் என்பது இதர நாடுகளிலுள்ள பூர்ஷ்வாக்களை முறியடிக்கும் நோக்கத்துடன்—இந்த நோக்கம் தெளிவாக வரையறுக்கப் பெற்று சொஷலிஸ்ட் படையால் முற்றிலும் அங்கீகரிக்கப் பெற்றுள்ளது—சோஷலிஸ்ட் குடியரசு பூர்ஷ்வா நாடுகளுக்கு எதிராக நடத்தும் போராக இருக்கும். ஆனால் நாம் இன்றுள்ள நிலையில் இத்தகைய நோக்கத்தை வகுத்துக் கொள்ள முடியாது என்பது தெளிவு. யதார்த்த நோக்கில் நாம் போலந்து, லிதுவேனியா, கூர்லந்து ஆகியவற்றின் விடுதலைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருப்போம். ஆனால் சோஷலிஸ்த்தின் நலன்கள் தேசங்களின் சுய நிர்ணய உரிமைகளின் நலன்களைவிட உயர்ந்தன என்பதை எந்த மார்க்ஸிஸ்டும் அடிப்படை மார்க்ஸீயக் கோட்பாடுகளைக் கைவிடாமல், பொதுவாக சோஷலிஸ்த்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைக் கைவிடாமல் மறுக்க முடியாது. நமது சோஷலிஸ்ட் குடியரசு, பின்லாந்து, உக்ரேய்னா முதலியவற்றின் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகத் தன்னால் இயன்ற அளவு பாடுபட்டுள்ளது, தொடர்ந்து உழைக்கும். ஆனால் சோஷலிஸ்ட் குடியரசின் வாழ்வே தற்போது சில தேசிய இனங்களின் (போலந்து, லிதுவேனியா, கூர்லந்து முதலியவற்றின்) சுய நிர்ணய உரிமை மீறப்பட்டிருப்பதால் அபாயத்திற்குள்ளாயிருக்கிறது; ஸ்தூலமான நிலைமை இப்படி அமைந்திருக்கையில் இயல்பாகவே சோஷலிஸ்ட் குடியரசினைப் பாதுகாப்பது என்ற பிரச்சினைக்கு முதல் உரிமையுண்டு.

எனவே “நாம் மானக்கேடான, மிக மோசமான சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிடக் கூடாது, போலந்துக்குத் துரோகம் செய்யக் கூடாது என்றெல்லாம்” சொல்கிறவர்கள் போலந்து விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் சமாதான உடன்படிக்கையைச் செய்துகொள்வதின்மூலம் தாங்கள் பிரிட்டன், பெல்ஜியம், செர்பியா முதலிய நாடுகளுக்கு எதிராக ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை மேலும் அதிகமாகப் பலப்படுத்துவார்கள் என்பதை உணரவில்லை போலும். போலந்து, லிதுவேனியா, கூர்லந்து இவற்றுக்கு விடுதலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையோடு செய்து கொள்ளப்படும் சமாதான உடன்

படிக்கை ருஷ்யாவின் கருத்தில் “தேசபக்த” சமாதான உடன்படிக்கையாக இருக்கலாம்; ஆயினும் இது நாடுகளைச் சேர்த்துக் கொள்வோருடன் செய்துகொள்ளும் சமாதான உடன்படிக்கை, ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் செய்து கொள்ளும் சமாதான உடன்படிக்கை என்ற நிலை போய் விடாது.

ஜனவரி 21, 1918 மேலே குறிப்பிட்ட ஆய்வுரைகளுடன் இன்னொர் ஆய்வுரையைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

22. ஆஸ்திரியாவிலும் ஜெர்மனியிலும் நடைபெற்ற வெகுஜன வேலை நிறுத்தங்கள், இதைத் தொடர்ந்து பெர்லினிலும் வியன்னாவிலும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் கொண்ட சோவியத்துகள் உருவாக்கப்பெற்றது, இறுதியாக ஜனவரி 18-20 முதல் பெர்லினில் தொடங்கிய ஆயுதம் தாங்கிய மோதல்கள், தெருப் போராட்டங்கள்—இவையாவும் ஜெர்மனியில் புரட்சி தொடங்கிவிட்டது என்பதற்கு அத்தாட்சிகளாகக் கொள்ள வேண்டியவை.

இந்த நிகழ்ச்சியின் விளைவாகத் தற்போதைக்குச் சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகளை மேலும் தயக்கப்படுத்தி நீட்டிக் கொள்வதற்கு நமக்குக் குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்துக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது.

இந்த ஆய்வுரைகள் 1918, ஜனவரி 7(20)ல், 22ம் ஆய்வுரை ஜனவரி 21 (பிப்ரவரி 3)ல் எழுதப்பட்டுள்ளன; முன்னுரை பிப்ரவரி 11(24)க்கு முன் எழுதப்பட்டுள்ளது

1918, பிப்ரவரி 11(24)ல், “பிராவ்தா”, இதழ் 34ல் (ஆய்வுரை 22 நீங்கலாக) பதிப்பிக்கப்பட்டன.

கையொப்பம்: நி. லெனின்
ஆய்வுரை 22 1949ம் ஆண்டில்
வி. இ. லெனின், நூல்திரட்டு, 4ம் பதிப்பு,
தொகுதி 26ல் முதன்முதலாகப்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
243—252ம் பக்கங்கள்

**தனிப்பட்ட பிரதேச இணைப்புச் சமாதானத்தை
உடனடியாகச் செய்துகொள்வது பற்றிய பிரச்சினை
குறித்துள்ள ஆய்வுரைகளுக்குப் பின்னூரை**

மேலே எடுத்துக் கூறப்பட்ட ஆய்வுரைகளை 1918 ஜனவரி மாதம் 8ந் தேதியன்று நான் கட்சி ஊழியர்களின் சிறிய தனிக் கூட்டமொன்றில் படித்தேன். இவற்றைக் குறித்து நடைபெற்ற விவாதம் இப்பிரச்சினையைப் பற்றிக் கட்சிக்குள் மூன்று கருத்துகள் இருப்பதைக் காட்டியது: வந்திருந்தவர்களில் ஏறக்குறையப் பாதிப் பேர் புரட்சிப் போருக்கு ஆதரவாகப் பேசினார்கள் (மற்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு முன்கூட்டியே கட்சியின் மாஸ்கோ பிரதேசக் கமிட்டி இதை அங்கீகரித்திருந்ததால் இது சில சமயங்களில் “மாஸ்கோ” கருத்து என்று அழைக்கப் பட்டது); கால் வாசிப் பேர் “போர் நிறுத்தப் பிரகடனம் செய்வது, ராணுவத்தைக் கலைப்பது, வீரர்களை வீடுகளுக்கு அனுப்புவது ஆனால் சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிடாதிருப்பது” என்ற யோசனையினை முன்வைத்த தோழர் த்ரோத்ஸ்க்கியை ஆதரித்தார்கள்; கடைசியாகக் கால்வாசிப் பேர் என்னை ஆதரித்தார்கள்.

கட்சியில் இப்போது இருக்கும் நிலை 1907 வேனிற்காலத்தில் கட்சியில் இருந்த நிலையினை எனக்கு மிகவும் நினைவுபடுத்துகிறது; அன்று மிகப் பெரும்பாலான போல்ஷெவிக்குகள் மூன்றாம் டூமாவை⁵ பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் என்பதற்குச் சாதகமாக இருந்தார்கள்; நானோ டானுடன் சேர்ந்து நின்று டூமாவில் கலந்துகொள்வதை ஆதரித்தேன்; ஆகவே எனது சந்தர்ப்ப

வாதம் ஆத்திரமிக்க தாக்குதல்களுக்கு ஆளாகியது. யதார்த்தத்தில் இன்றுள்ள பிரச்சினை அதே மாதிரியாக இருக்கிறது: அன்று இருந்தது போல மிகச் சிறந்த புரட்சி லட்சியங்களையும் சிறந்த கட்சிப் பாரம்பரியங்களையும் பின்பற்றிய பெரும்பாலான கட்சி ஊழியர்கள் ‘பகட்டுடொளிக்’ கோஷத்தால் கவரப்படுகிறார்கள்; புதிய சமூகப் பொருளாதார, அரசியல் நிலையினைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாத அவர்கள் வேகமாகவும் திடுதிப்பென்றும் செயல் தந்திரங்களில் மாற்றம் கொண்டு வருவதை தேவைப்படுத்துகிற நிலைமைகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. எனது வாதத்தின் சாரம், அன்று இருந்தது போலவே, இன்றும் பின்வரும் விஷயங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதுதான்: மார்க்ஸியம், யதார்த்த நிலைமைகளையும் அவற்றின் மாற்றங்களையும் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோருகிறது, இந்த நிலைமைகளை அநுசரித்தே பிரச்சினை ஸ்தூலமாக முன்வைக்கப்பட வேண்டும், மிகவும் முக்கியமான மாறுதல் ருஷ்ய சோவியத் குடியரசு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகும், சோஷலிஸ்ட் புரட்சியை ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்ட இந்தக் குடியரசினைப் பேணிக் காப்பது நமக்கும் சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் இயக்கத்திற்கும் மிகவும் முக்கியம், இந்தத் தருணத்தில் ருஷ்யா புரட்சிப் போர் என்ற கோஷத்தைப் பிரகடனம் செய்வது வெறும் வாய்ச்சொல்லாகவும் ஆதாரமற்ற ஆர்ப்பாட்டமாகவும் இருக்கும் அல்லது வாஸ்தவத்திலேயே ஏகாதிபத்தியவாதிகள் போட்ட பொறியில் விழுவதற்கு ஒப்பாகும்; இந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகள், நாம் இன்றும் பலவீனமாக இருக்கும் நிலையில் நம்மை ஏகாதிபத்தியப் போரைத் தொடர்ந்து நடத்தும்படி நயமாகப் பசப்பி மாட்டிவிட நினைக்கிறார்கள், இப்படி நம்மைச் சிக்கவைப்பதன் மூலம் இளம் சோவியத் குடியரசினை மிகவும் எளிதாக நசுக்கிவிடலாம் என்று கருதுகிறார்கள்.

“லெனினுடைய பழைய நிலையினை ஆதரிக்கிறேன்” என்று ஓர் இளம் மாஸ்கோ வாலிபர் கூறினார் (அந்தப் பேச்சாளர் கோஷ்டியின் மிகச் சிறந்த பண்புகளில் ஒன்று இளம் வயதாகும்). இதே பேச்சாளர் ஜெர்மனியில் புரட்சி சாத்தியமல்ல என்பதைப் பற்றித் தற்காப்புவாதிகளின் பழம்

வாதங்களை நான் திருப்பிச் சொல்வதாக என்மீது குற்றம் சாட்டினார்.

சிக்கல் என்னவென்றால் மாஸ்கோவாசிகள் பழைய செயல் தந்திர நிலையை விடாது பற்றிக்கொண்டிருக்க விரும்புகிறார்கள், ஏற்பட்டுள்ள மாறுதலை, தோன்றியுள்ள புதிய யதார்த்த நிலையினைக் காணப் பிடிவாதமாக மறுக்கிறார்கள் என்பதே.

மாஸ்கோவாசிகள், பழைய கோஷங்களைத் திருப்பி முழங்கும் பக்தி பரவசத்தில் போல்ஷெவிக்குகளாகிய நாம் அனைவருமே இப்போது தற்காப்புவாதிகள் ஆகிவிட்டோம் என்ற உண்மையைக் கவனத்தில் கூட எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தை முறியடித்து, இரகசிய ஒப்பந்தங்களை அம்பலப்படுத்தி ரத்து செய்து வாஸ்தவத்தில் எல்லா மக்களுக்கும் சமாதானத்தைக் கொடுக்க முன் வந்து....*

1918 ஜனவரி 8க்கும் 11க்கும் (21க்கும் 24க்கும்) இடையில் எழுதப்பட்டது.

முதலில் 1929ல் லெனின் XIம் தொகுப்பு நூலில் வெளியிடப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
253—254ம் பக்கங்கள்

* இங்கு கையெழுத்துப் பிரதி இடைநின்று விடுகிறது.
(ப-ர்.)

ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷெவிக்)
கட்சியின்

மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில்
1918 ஜனவரி 11 (24)ல் நடத்தப்பட்ட
போரும் சமாதானமும் பற்றிய பேச்சுகள்⁶

கூட்டக் குறிப்புகளில் இருந்து

1

முதல் பேச்சாளர் தோழர் லெனின். ஜனவரி 8(21) கூட்டத்தில் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி மூன்று கருத்துக்கள் உருபெற்றன என்று சுட்டிக்காட்டி இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்துப் பொதுவான வாதம் நடத்த வேண்டுமா அல்லது தமது ஆய்வுரைகளில் எழுப்பப் பெற்றுள்ள கருத்துக்களின் மீது விவாதித்தால் போதுமா என்று அவர் கேட்கிறார். முந்தியதே ஏற்கப்படுகிறது, லெனின் எழுந்து பேசுகிறார்.

முந்திய கூட்டத்தில் உருபெற்ற மூன்று கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறிப் பேச்சைத் துவங்குகிறார்; அதாவது: 1) தனிப்பட்ட பிரதேச இணைப்புச் சமாதானம்; 2) புரட்சி கரப் போர்; 3) போர் நிறுத்தப் பிரகடனம் செய்தல், படைகளைக் கலைத்தல் ஆனால் சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட மறுத்தல். முந்திய கூட்டத்தில் முதல் கருத்துக்கு 15 வாக்குகள், இரண்டாவதற்கு 32 வாக்குகள், மூன்றாவதற்கு 16 வாக்குகள் கிடைத்தன.

தோழர் லெனின் கூறுகிறார்: போல்ஷெவிக்ஸ்குகள் தற்பாதுகாப்பினை என்றுமே நிராகரித்தது கிடையாது, ஆனால் இந்தத் தற்பாதுகாப்பும் தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்பும் நிர்ணயமான ஸ்தூலமான சூழ்நிலையில் நடத்தப்பட வேண்டும், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இப்போது நிலவுகிறது; அதாவது மிக அதிக பலம் வாய்ந்த சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்

தை எதிர்த்து சோஷலிஸ்ட் குடியரசினைப் பாதுகாக்க வேண்டியிருக்கிறது. நமது தந்தையர் நாட்டை, சோஷலிஸ்ட் குடியரசினை, நாம் எப்படிப் பாதுகாப்போம் என்பதே கேள்வி. ராணுவம் போராடிப் போராடி மிகவும் சோர்ந்துள்ளது; குதிரைகள் இருக்கும் நிலையில் தாக்குதல் தொடுக்க நேர்ந்தால் அவற்றால் பீரங்கிகளை இழுக்க முடியாது; பால்டிக் கடலில் உள்ள தீவுகளில் ஜெர்மானியர்களின் நிலை நன்றாக இருப்பதால் தாக்குதல் ஏற்பட்டால் அவர்கள் வெறுங்கைகள் கொண்டே ரேவல், பெத்ரோகிராத் இவற்றைப் பிடிக்க முடியும். இத்தகைய நிலைமைகளில் போரைத் தொடர்ந்து புரிவதன்மூலம் நாம் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் முன் என்றுமில்லா அளவுக்கு வலுப்பட உதவியவர்களாவோம், எப்படி இருந்தாலும் சமாதான உடன்படிக்கையைச் செய்துகொள்ள நேரும்; ஆனால் அந்த நிலையில் அது படுமோசமான சமாதானமாகித் தீரும்; ஏனெனில் அந்தச் சமாதான உடன்படிக்கையைச் செய்துகொள்பவர்கள் நாமாக இருக்க மாட்டோம். தற்போது நாம் நிர்ப்பந்தமாகச் செய்ய நேர்ந்துள்ள சமாதானமும் சந்தேகத்துக்கிடமின்றி ஆபாசமான ஒன்றே, ஆனால் போர் மீண்டும் தொடங்கினால் நமது அரசாங்கம் அகற்றப்பட்டுவிடும், சமாதான உடன்படிக்கையை வேரோர் அரசாங்கம் செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கும். இப்போது நமக்குப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஆதரவு மட்டுமின்றி ஏழை விவசாயிகளின் ஆதரவும் இருக்கிறது; போர் நீடிக்குமானால் ஏழை விவசாயிகள் நம்மைவிட்டு விலகிவிடுவார்கள். இழுபறியாக நீடிக்கும் போர் பிரெஞ்சு, பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் நலனுக்கேற்றதாகவே இருக்கும்; கிரிலென்கோவின் பொதுத் தலைமை அலுவலகத்தில் ஒவ்வொரு ருஷ்ய வீரனுக்கும் தலைக்கு 100 ரூபிள் வீதம் தருவதாக அமெரிக்கர்கள் முன்வந்தது இதற்கு நல்ல அத்தாட்சியாகும். புரட்சிப் போரை ஆதரிப்பவர்கள், இது ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து உள்நாட்டுப் போரின் நிலைக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லும் என்றும் இது ஜெர்மனியைப் புரட்சிக்கு எழுச்சியுறச் செய்யும் எனவும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஜெர்மனி இன்னும் புரட்சிச் சூல் தான் உற்றுள்ளது; நமக்கோ சோஷலிஸ்ட் குடியரசு என்ற ஓர் ஆரோக்கியமான குழந்தை பிறந்திருக்

கிறது, போரைத் தொடங்குவதின்மூலம் நாம் இந்தக் குழந்தையைக் கொன்றுவிடலாம். ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகவாதிகள் வெளியிட்ட இரண்டு சுற்றறிக்கைகள் நமது கையில் உள்ளன, மத்தியக் குழுவினரில் இரு பகுதியினர் நம்மைப் பற்றி என்ன கருத்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும்; இதில் ஒரு சாரார் நமக்கு லஞ்சம் தரப்பட்டது என்பதை நம்புகிறார்கள், பிரேஸ்தில் நடப்பது எல்லாம் வெறும் நாடக மேடை சாகசம் என்று கருதுகிறார்கள். இந்தப் பகுதியினர் தாற்காலிகமாகப் போர் நிறுத்தம் செய்ததற்காக நம்மைத் தாக்குகின்றனர். காவுட்ஸ்கிவாதிகளின் மற்றொரு பகுதி போல்ஷெவிக் தலைவர்களின் சொந்த நேர்மை சந்தேகத்திற்கு இடமற்றது என்றும் ஆனால் அவர்களது நடத்தை ஒரு மனோதத்துவப் புதிதாக இருக்கிறது என்றும் கூறுகிறது. இடதுசாரி சமூக ஜனநாயகவாதிகளின் கருத்துப் பற்றி நமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்கள் நமது சமாதான விருப்பத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். நாம் செய்துகொள்ளவிருக்கும் சமாதானம் ஆபாசமானது என்பது நிச்சயம்; ஆனால் சமூக சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்ற நமக்கு இடைநேரம் வேண்டும் (போக்குவரத்தில் உள்ள நிலையை ஓர் உதாரணமாக மட்டுமே எடுத்துக்கொள்வோம்); நமது நிலையினை வலுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்,—இதற்குக் காலம் பிடிக்கும். பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தைத் தாக்கி வீழ்த்துவதற்கு நமது இரு கரங்களும் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். இதை நாம் செய்துவிட்டால் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் புரட்சிப் போர் நடத்தக் கட்டற்ற வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கும். இப்போது அமைக்கப்பட்ட புரட்சிகரத் தொண்டர்படையினர் நமது எதிர்கால ராணுவத்தின் அதிகாரிகளாவர்.

போரை நிறுத்தி, சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட மறுத்து, ராணுவத்தைக் கலைப்பது என்ற தோழர் த்ரோத்ஸ்கியின் யோசனை சர்வதேச அரசியல் ஆர்ப்பாட்டமாகலாம். நமது படைகளை வாபஸ் பெறுவதால் நாம் புரியும் சாதனை என்னவென்றால் எஸ்த்லந்து சோஷலிஸ்ட் குடியரசினை ஜெர்மானியர் கையில் ஒப்படைப்

பதேயாகும். சமாதான ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதன் மூலம் நாம் ஜப்பானியர்கள், அமெரிக்கர்கள் ஆகியோரின் கரங்களைக் கட்டவிழ்த்துவிடுவோம் என்றும் அவர்கள் உடனடியாக விளாடிவஸ்தோக்கைப் பிடித்துக்கொள்வார்கள் என்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இரக்கத்ஸ்க் வரையில் வந்து சேர்வதற்குள் நாம் நமது சோஷலிஸ்ட் குடியரசினை வலுப்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றுவிடுவோம். சமாதான ஒப்பந்தம் செய்துகொள்வதன்மூலம் சுய நிர்ணய உரிமை பெற்றுவிட்ட போலந்திற்கு நாம் துரோகம் செய்த வர்களாவோம் என்பது உண்மையே; ஆனால் அதற்குப் பதிலாக எஸ்த்லந்து சோஷலிஸ்ட் குடியரசைப் பேணி வைத்திருப்போம், நமது வெற்றிகளை வலுப்படுத்திக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பையும் பெறுவோம். நாம் வலது பக்கம் திரும்பி ஒரு மிகவும் அசுத்தமான பன்றிப் பட்டி வழியாகப் போக நேரும் என்பது வாஸ்தவம்; ஆனால் இதைச் செய்தே தீரவேண்டும். ஜெர்மானியர் தாக்குதலைத் தொடுப்பார்களானால் எந்த விதமான சமாதான ஒப்பந்தத்திலும் நாம் கையொப்பமிட்டுத் தீர வேண்டும்; அப்பொழுது இது படுமோசமான தன்மையுடையதாக இருக்கும் என்பது உறுதி. சோஷலிஸ்ட் குடியரசின் விமோசனத்திற்கு 300 கோடி தண்டத்தொகை செலுத்துவது மிகப் பெரிய விலையல்ல. சமாதான ஒப்பந்தத்தில் இப்பொழுது கையொப்பம் செய்வதன்மூலம் (ஜெர்மன், பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சு) ஏகாதிபத்தியவர்திகள் ரீகா, பாக்தாத் இவற்றைப் பிடித்த பிறகும் தொடர்ந்து போராடுகிறார்கள் என்பதையும் நாமோ வளர்ச்சி பெற்று வருகிறோம், சோஷலிஸ்ட் குடியரசு வளர்ச்சி பெறுகிறது என்பதையும் விரிவான பொது மக்களுக்குக் கண்கூடாக நிரூபித்துக் காட்ட முடியும்.

2

தமது கருத்துக்களை ஏற்கும் ஸ்டாலினிடமிருந்தும் ஜினோவியேவிடமிருந்தும் சில விஷயங்களில் மாறுபடுவதாகத் தோழர் லெனின் கூறுகிறார்.⁷ ஒரு புறம் மேலைப் பகுதிகளில் வெகுஜன இயக்கம் இருப்பது

வாஸ்தவம், ஆனால் அங்கு புரட்சி இன்னும் துவங்கவில்லை. இதை நம்பி நமது செயல் தந்திரத்தை மாற்றுவோமானால் சர்வதேச சோஷலிஸத்திற்குத் துரோகம் செய்தவர்களாவோம். சமாதானம் ஏற்படுவதால் மேலை நாடுகளில் இயக்கம் தாற்காலிகமாக மந்தமடையும் என்ற ஜினைவியேவின் கருத்தை லெனின் ஏற்க மறுக்கிறார். சமாதானப் பேச்சுகள் நிறுத்திவைக்கப்பெற்றால் ஜெர்மன் இயக்கம் உடனடி வளர்ச்சியடையும் என்பதை நாம் நம்பினால் நம்மை நாமே தியாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும்; காரணம், ஜெர்மன் புரட்சி நமது புரட்சியைக் காட்டிலும் மிகுந்த வலுவுள்ளதாக இருக்கும். ஆனால் விஷயம் என்னவெனில் அங்கு இயக்கம் இன்னும் தொடங்கவே இல்லை; ஆனால் இங்கு நம்மிடம் பலமான கூச்சல் போடுகிற குழந்தை இருக்கிறது; சமாதானம் வேண்டும் என்று தெட்டத் தெளிவாகக் கூறவிட்டால் நாம் அழிந்து போவோம். பொதுவான சோஷலிஸ்ட் புரட்சி துவங்கும் வரையில் நாம் திடமாக நிற்க வேண்டும்; சமாதான உடன்பாடு மூலமே இது சாத்தியமாகும்.

3

சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிடுவதைச் சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் தாமதப்படுத்த வேண்டும் என்ற யோசனமீது லெனின் வாக்கெடுப்புக் கோருகிறார்.

முதன் முதலில் 1922ல்,
நி. லெனின் (வி. உல்யானவ்),
நூல்திரட்டு, தொகுதி 15ல்
வெளியிடப்பட்டது;

மூன்றாம் பேச்சு 1929ல்
சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர்
கட்சியின் மத்திய கமிட்டியின்
ஆகஸ்ட் 1917-பிப்ரவரி 1918ல்
நடைபெற்ற கூட்டங்களின்
குறிப்புகளில் வெளியிடப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
255—258ம் பக்கங்கள்

புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்⁸

புரட்சிகரமான யுத்தத்தைப் பற்றிய புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் நமது புரட்சியை நாசம் செய்யக்கூடும் என்று நான் ஒரு கட்சிக் கூட்டத்தில் சொன்னபோது, என்னுடைய வாதத்தின் கூர்மைக்காக என்னைக் கடிந்துகொண்டார்கள். ஆனபோதிலும், ஒரு பிரச்சினையைக் கூர்மையாக எழுப்பித் தீரவேண்டிய, விவகாரங்களைப் பச்சையாகச் சொல்லித் தீரவேண்டிய தருணங்கள் உண்டு; இல்லையேல் கட்சிக்கும் புரட்சிக்கும் சீர் செய்யமுடியாத தீங்கு உண்டாக்கும் அபாயம் ஏற்படும்.

புரட்சிகரமான கட்சிகள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பாட்டாளி வர்க்க நபர்களும் குட்டியூர்ஷ்வா நபர்களும் இணைந்த ஒரு சேர்க்கையாக, அல்லது கூட்டணியாக, அல்லது பரஸ்பரக் கலவையாக அமைகிற காலங்களிலும், புரட்சி நிகழ்ச்சிகளின் போக்கு பெரிய, வேகமான திருப்பங்களைக் காட்டும்போதும், புரட்சிகரமான கட்சிகள் பெரும்பாலாக அனுபவிக்கிற ஒரு வியாதியே புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்வீச்சு என்பது. புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்வீச்சு என்கிறபோது நிகழ்ச்சிகளின் ஒரு குறிப்பிட்ட திருப்பத்தில் இருக்கிற புறநிலைச் சந்தர்ப்பங்களையும் அந்தந்த நேரத்தில் இருக்கிற குறிப்பிட்ட விவகார நிலைகளையும் பார்க்காமல் புரட்சிகரமான கோஷங்களைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதையே அர்த்தப்படுத்துகிறோம். அந்தக் கோஷங்கள் நேர்த்தியானவை, வசீகரமானவை, போதையூட்டுபவை; ஆனால் அவற்றிற்கு ஆதாரம்

எதுவும் கிடையாது. புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்லின் இயல்பு இப்படிப்பட்டது.

இன்றைய தினம், 1918 ஜனவரி-பிப்ரவரியில், ருஷ்யாவில் ஒரு புரட்சிகரமான யுத்தத்திற்குச் சாதகமாகப் பேசும் வாதங்களின் ஒரு தொகையை—மிக முக்கியமான வற்றையே—நாம் ஒரு பார்வை பார்ப்போம். இந்தக் கோஷத்தைப் புறநிலையான யதார்த்தத்தோடு ஒப்புநோக்கினால் அதுவே நான் தருகிற குணக்குறி சரிதானா என்று சொல்லிவிடும்.

1

அண்டை நாடுகளில் முதலாளித்துவம் இன்னமும் இருந்துவருகையில் ஒரு தனி நாட்டில் சோஷலிஸம் வெற்றி பெறுகிற நிலைமை ஏற்பட்டால் ஒரு புரட்சிகரமான யுத்தத்துக்குத் தயார் செய்ய வேண்டியதின் தேவையைப் பற்றி நமது பத்திரிகைகள் எப்போதும் பேசிவந்துள்ளன. இது மறுக்க முடியாதது.

பிரச்சினை என்னவெனில், நமது அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிறகு யதார்த்தத்தில் உள்ளபடியே அந்தத் தயாரிப்புகள் எப்படிச் செய்யப்பட்டுள்ளன?

இந்த வழியே தான் நாம் தயார் செய்திருக்கிறோம்: நாம் இராணுவத்தைக் கலைத்துவிட வேண்டியதாயிற்று; சந்தர்ப்பங்களால் அப்படிச் செய்யுமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம்; படைக் கலைப்புக்கு எதிராகக் கட்சியில் ஒரு “போக்கோ”, மனோநிலையோ, எழுந்திருந்தது என்பதற்குப் பதிலாக அதை எதிர்த்து ஒற்றையாகவேனும் ஒரு குரல்கூட எழுப்பப்படவில்லை என்கிற அளவுக்கு அந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் வெளிப்படையாகவும், கனம்மிக்கவையாகவும், சமாளிக்கமுடியாதவையாகவும் இருந்தன. அண்டையிலுள்ள ஓர் ஏகாதிபத்திய அரசுடன் நடக்கும் யுத்தம் முடிவடையுமுன் சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசின் இராணுவம் கலைக்கப்பட்டது போன்ற அபூர்வமான நிகழ்ச்சிக்குரிய வர்க்கக் காரணங்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்தனை செலுத்த விரும்புகிற எவனும், இந்தக் காரணங்களை, மூன்றாண்டுக்

காலத்திய யுத்தத்திற்குப் பிறகு மட்டற்ற பொருளாதார நாசத்திற்குத் தாழ்த்தப்பட்டுவிட்ட, சிறு விவசாயப் பொருளாதாரத்தைக் கொண்டுள்ள ஒரு பிற்பட்ட நாட்டின் சமுதாய உள்ளமைப்பிலே அதிகக் கஷ்டமில்லாமல் கண்டு கொள்வான். பல லட்சம் பேர்களைக் கொண்ட ஓர் இராணுவம் கலைக்கப்பட்டது, தன்னிச்சையாக முன்வரும் அடிப்படையில் ஒரு செஞ்சேனையைச் சிருஷ்டிக்கத் துவக்கப்பட்டது—இவைதான் உண்மைகள்.

ஒரு புரட்சிகரமான யுத்தம் பற்றி 1918 ஜனவரி-பிப்ரவரியில் நடந்த பேச்சோடு இந்த உண்மைகளை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள், புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்லின் இயல்பு உங்களுக்குத் தெளிவாகும்.

பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ ஸ்தாபனங்கள்—உதாரணத்துக்குச் சொல்கிறேன்—ஒரு புரட்சிகரமான யுத்தத்திற்குக் காட்டிய இந்த “ஆதரவு” ஒரு வெற்று வாய்ச்சொல்லாக இருந்திராவிட்டால் அக்டோபருக்கும் ஜனவரிக்கும் இடையே நம்மிடம் வேறு உண்மைகள் இருந்திருக்க வேண்டும்; அந்த ஸ்தாபனங்களின் தரப்பிலிருந்து படைக்கலைப்புக்கு எதிரான தீர்மானமிக்க போராட்டத்தை நாம் பார்த்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி எதுவும் நடக்கக் காணோம்.

பெத்ரோகிராத்காரர்களும் மாஸ்கோக்காரர்களும் பத்தாயிரக் கணக்கிலே கிளர்ச்சிப் பேச்சாளர்களையும் போர்வீரர்களையும் போர்முனைக்கு அனுப்பியதை நாம் பார்த்திருக்க வேண்டும்; அங்கிருந்து அவர்கள் படைக்கலைப்பை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டத்தைப் பற்றியும், அவர்கள் போராட்டத்தின் வெற்றிகளைப் பற்றியும், படைக்கலைப்பை நிறுத்துவது பற்றியும் நாள்தோறும் தகவல்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால் அப்படி எதுவும் நடக்கக் காணோம்.

ரெஜிமெண்டுகள் செஞ்சேனையாக உருப் பெற்று அமைந்து வருவதாகவும், படைக்கலைப்பை நிறுத்துவதற்குப் பயங்கரவாத முயற்சிகளைப் பயன்படுத்துவதாகவும், ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து வரச் சாத்தியப்பாடுள்ள தாக்குதலை எதிர்க்கப் பாதுகாப்புகளையும் அரண்களையும் புதுப்

பித்து வருவதாகவும் நமக்கு நூற்றுக் கணக்கான தகவல்கள் கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

அப்படி எதுவும் நடக்கக் காணும். படைக்கலைப்பு முழுவேகத்தில் நடக்கிறது. பழைய இராணுவம் இல்லை. புதிய இராணுவம் இப்போதுதான் பிறந்துவருகிறது.

வெறும் சொற்களால், படாடோபமான பிரகடனங்களால், ஆர்ப்பரிப்புக்களால் தன்னைத் தேற்றிக் கொள்ள விரும்பாத எவனும் 1918 பிப்ரவரியில் புரட்சிகரமான யுத்தம் பற்றிய “கோஷம்” என்பது வாய்ச்சொற்களிலேயே மிகமிக வெற்றுவேட்டான வாய்ச்சொல் என்றும் அதில் உண்மை ஏதுமில்லை என்றும் புறநிலைவகைப்பட்டதாக ஏதுமில்லை என்றும் பார்த்துத் தீரவேண்டும். இன்று இந்தக் கோஷத்தில் உணர்ச்சியும், விருப்புகளும், ஆத்திரமும், ஆட்சேபக் கோபமும் தவிர வேறெதுவும் உள்ளடங்கியதாகக் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட உள்ளடக்கமுள்ள ஒரு கோஷந்தான் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நமது சொந்தக் கட்சியிடமும் மொத்தத்தில் சோவியத் ஆட்சியிடமும் இருக்கும் நிலவரங்கள், பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ போல்ஷெவிக்குகளிடமுள்ள நிலவரங்கள், தன்னிச்சையாகச் சேர்ந்த ஒரு செஞ்சேனையை அமைப்பதில் முதல் படிசூளுக்கு அப்பால் செல்வதில் நாம் இதுவரை வெற்றி பெறவில்லை என்று காட்டுகின்றன. இந்த இனிப்பில்லாத உண்மையைவிட்டு — அதுதான் உண்மை — சொற்களின் திரைக்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொள்வதும், அதே நேரத்தில் படைக்கலைப்பை நிறுத்த ஒன்றும் செய்யாமலிருப்பதோடு அல்லாமல் அதற்கு ஆட்சேபமும் தெரிவிக்காதிருப்பதும் சொற்களின் ஓசையிலே போதையூட்டிக் கொள்வதேயாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, சொல்லிவந்ததற்கு இனக்குறிப்பான நிரூபணமாக, நமது கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியில் ஒரு தனித்த சமாதானத்தை எதிர்த்த முக்கியமான எதிர்ப்பாளர்களில் பெரும்பான்மையினர் புரட்சிகரமான யுத்தத்துக்கு எதிராக வோட்டளித்தார்கள், ஜனவரி பிப்ரவரி இரண்டிலும் எதிர்த்து வோட்டளித்தார்கள்⁹ என்கிற உண்மை விளங்குகிறது. அதற்குப் பொருள் என்ன? உண்மையை நேராகப் பார்க்கப் பயப்படாத யாருமே புரட்சி

கரமான யுத்தம் சாத்தியமற்றது என்பதை அங்கீகரிக்கிறார்கள் என்பதேயாகும்.

இப்படிப்பட்ட வழக்குகளில், வாதங்களை முன்வைப்பதன் மூலமாக, முன்வைக்க முயல்வதின் மூலமாக, உண்மை தட்டிக் கழிக்கப்படுகிறது. அவற்றை நாம் பரிசீலிப்போம்.

2

முதல் வாதம். 1792ல் இதே அளவுக்குப் பிரான்சு பொருளாதார நாசத்தை அனுபவித்தது, ஆனால் புரட்சிகரமான யுத்தம் எல்லாவற்றையும் குணப்படுத்தி விட்டது, அது எல்லோருக்கும் ஓர் எழுச்சித் தூண்டுதலாக விளங்கியது, உற்சாகத்தை உண்டாக்கி எல்லாவற்றையும் முந்தள்ளிக் கொண்டு சென்றது. புரட்சியில் நம்பிக்கையற்றவர்கள் மட்டுமே, சந்தர்ப்பவாதிகள் மட்டுமே, நமது, அதை விட ஆழமான, புரட்சியில் புரட்சிகரமான யுத்தத்தை எதிர்க்க முடியும்.

இந்தக் காரணத்தை, அல்லது இந்த வாதத்தை, உண்மைகளோடு ஒப்பு நோக்குவோம். பிரான்சில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முடிவில், புதிய, மேலான உற்பத்தி முறைக்குரிய பொருளாதார அடிப்படை முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பெற்றிருந்தது, அதன் பிறகு, அதன் விளைவாக, ஒரு மேல்கட்டுமானம் என்கிற வகையில், சக்திமிசுந்த புரட்சிகரமான இராணுவம் தோன்றியது என்பது ஓர் உண்மை. மற்றைய நாடுகளுக்கு முன்பே பிரான்சு நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து விடுபட்டது, வெற்றிகரமான புரட்சியின் ஒரு சில ஆண்டுகளின் போக்கிலே அதைத் துடைத்தகற்றி விட்டது, எந்த யுத்தத்தாலும் களைத்துப் போயிராத, நிலத்தையும் சுதந்திரத்தையும் வென்று பெற்றிருந்த, நிலப்பிரபுத்துவத்தை ஒழித்ததினால் மேலும் பலம் அடைந்திருந்த மக்களைப் பொருளாதார ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் பிற்பட்ட பல மக்கள் சமூகங்களுக்கு எதிராக யுத்தத்தில் இயக்கிச் செலுத்தியது.

இதை நம் காலத்திய ருஷ்யாவுடன் ஒப்புநோக்குங்கள். யுத்தத்தால் நம்பமுடியாத களைப்பு. தொழில்நுட்பத்துறையில் நேர்த்தியான முஸ்தீப்புள்ள ஜெர்மனியின் அரசு முதலாளித்துவத்தைவிட மேலான ஒரு புதிய பொருளாதார அமைப்பு இன்னமும் ஏற்படாமலே இருக்கிறது. அதுஸ்தாபிதமாகி வருகிறது, அவ்வளவே. நமது விவசாயிகள் நிலத்தைச் சமூகவுடைமையாக்குகிற ஒரு சட்டத்தை மட்டுமே பெற்றிருக்கிறார்கள். சுதந்திரமான (நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்தும், யுத்த வேதனையிலிருந்தும் சுதந்திரம் பெற்ற) வேலைக்குரிய ஓர் ஆண்டுக்காலம்கூடப் பெறவில்லை. நமது தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளைத் தூக்கியெறியத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள், ஆனால் உற்பத்தியை ஒழுங்குபடுத்துவதையோ, பண்டப் பரிவர்த்தனைக்கு ஏற்பாடு செய்வதையோ, தானிய வரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்வதையோ, உழைப்பின் உற்பத்தித்திறனை அதிகப்படுத்துவதையோ, இன்னமும் சமாளித்தாகவில்லை.

இதை நோக்கித்தான் நாம் முன்னே சென்றோம், இந்தப்பாதையில்தான் நாம் சென்றோம், ஆனால் புதிய, மேலான பொருளாதார அமைப்பு இன்னமும் அமையவில்லை என்பது வெள்ளிடைமலை.

வெல்லப்பட்ட நிலப்பிரபுத்துவம், திடப்படுத்தப்பட்ட பூர்ஷ்வாச் சுதந்திரம், நிலப்பிரபுத்துவ நாடுகளுக்கு எதிரான நல்லூட்டம்பெற்ற ஒரு விவசாயி—இதுவே யுத்தத்துறையில் 1792லும் 1793லும் கண்ட “அதிசயங்களுக்கு” இருக்கும் பொருளாதார அடிப்படையாகும்.

சிறு விவசாயிகளைக் கொண்டதாய், யுத்தத்தால் பசியும் துன்பமும் அனுபவித்துவருவதாய், தன் யுத்தக் காலக் காயங்களை அப்பொழுதுதான் ஆற்றிக்கொள்ளத் தொடங்கியிருக்கிறதாய், தொழில்நுட்ப ரீதியிலும் அமைப்பு முறைகளிலும் மேலான உழைப்பின் உற்பத்தித்திறனை எதிர்த்து நிற்பதாய் இருக்கிற ஒரு நாடு—இதுதான் 1918ன் தொடக்கத்தில் இருக்கும் புறநிலைவகைப்பட்ட நிலைமை.

எனவேதான் 1792ம் ஆண்டு முதலியவற்றைத் திரும்பிப்பார்த்துச் சிந்தனையில் மூழ்குவதெல்லாம் ஒரு புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஆட்கள்

கோஷங்களை, சொற்களை, போர் முழக்கங்களைத் திருப்பிச் சொல்கிறார்கள்; ஆனால் புறநிலைவகைப்பட்ட யதார்த்தத்தைப் பகுத்தாராயப் பயப்படுகிறார்கள்.

3

இரண்டாவது வாதம். ஜெர்மனியால் “தாக்கி முன்னேற முடியாது”, வளர்ந்துவரும் அதன் புரட்சி அதை அனுமதிக்காது.

ஜெர்மானியர்களால் “தாக்கி முன்னேற முடியாது” என்கிற வாதம் 1918 ஜனவரியிலும், பிப்ரவரியின் தொடக்கத்திலும், தனித்த சமாதானத்தின் எதிர்ப்பாளர்களால் லட்சக் கணக்கான தடவைகளில் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லப்பட்டதே. அவர்களில் அதிக எச்சரிக்கையுள்ளவர்கள் ஜெர்மானியர்கள் தாக்கி முன்னேற முடியாமல் இருக்கிறதின் சாத்தியப்பாடு 25லிருந்து 33 சதவிகிதத்துக்கு—சராசரியாக என்பது உண்மை—இருக்கும் என்று சொன்னார்கள்.

உண்மைகள் இந்தக் கணக்குகளை மறுத்தன. தனித்த சமாதானத்தின் எதிர்ப்பாளர்கள் இங்கேயும் அடிக்கடி உண்மைகளின் இரும்புபோன்ற தர்க்கத்தைக் கண்டு பயந்து அவற்றை ஒதுக்கித்தள்ளுகிறார்கள்.

உண்மையான புரட்சிக்காரர்கள் (உணர்ச்சியின் பாற்பட்ட புரட்சிக்காரர்கள் அல்ல) அங்கீகரித்துப் பகுத்தாராய முடியாத தக்க இந்தத் தவற்றின் மூலஸ்தானம் எது?

சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகள் சம்பந்தமாக நாம், பொதுவாகவே, தந்திரோபாயமாக நடந்து கொண்டும் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டும் இருந்த காரணத்தாலா? அது அல்ல. நாம் தந்திரோபாயமாக நடந்து கொண்டு தீரவேண்டியிருந்தது, கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஆனால், தந்திரோபாயமாக நடக்கவும் கிளர்ச்சி செய்யவும் இன்னமும் சாத்தியப்பாடு இருக்கையில், நாம் தந்திரோபாயமாக நடக்கவும் கிளர்ச்சி செய்யவும் பிரச்சினை கடுமையாகிவிட்டபோது எல்லாத் தந்திரோபாயங்களையும் நிறுத்தி

விடவும் “நமக்குரிய நேரத்தை” நாமே தேர்ந்துகொள்ள வேண்டியுமிருந்தது.

தவற்றின் மூலஸ்தானம் எதுவென்றால், புரட்சிகரமான ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுடன் நமது புரட்சிகரமான ஒத்துழைப்பு உறவுகள் என்பவை ஒரு வெற்றுச் சொல்லாக மாற்றப்பட்டதேயாகும். நம்மால் முடிந்த எல்லா வழிகளிலும்—அளவளாவுவது, கிளர்ச்சி செய்வது, இரகசிய ஒப்பந்தங்களைப் பிரசுரிப்பது, முதலியன—நாம் புரட்சிகரமான ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுக்கு உதவினோம், உதவி வருகிறோம். அதுவே செயல்பூர்வமான உதவி, உண்மையான உதவி.

ஆனால் நம்முடைய சில தோழர்களின் பிரகடனம்—“ஜெர்மானியர்களால் தாக்கி முன்னேற முடியாது” என்பது—ஒரு வெற்றுச் சொல்லாகும். நம் சொந்த நாட்டில் நாம் இப்போதுதான் ஒரு புரட்சியிலிருந்து வெளிவந்திருக்கிறோம். ஐரோப்பாவைவிட ருஷ்யாவில் ஒரு புரட்சியைத் தொடங்குவது ஏன் சலபமாயிருந்தது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். நமது புரட்சி ஆரம்பமாகியிருந்தது மட்டுமின்றி, முடியாட்சி முறையைத் தூக்கியெறிந்து விட்டிருந்தது மட்டுமின்றி, எல்லா இடங்களிலும் சோவியத்துக்களை நிறுவியிருந்தபோதிலும், ருஷ்ய ஏகாதிபத்தியத்தின் 1917 ஜூன் மாதத்தியத் தாக்குதலை நம்மால் தடுக்க முடியவில்லை என்று கண்டோம். யுத்தங்களை அரசாங்கங்களே நடத்துகின்றன, எனவே ஒரு பூர்ஷ்வா யுத்தத்தை நிறுத்துவதற்கு பூர்ஷ்வா அரசாங்கத்தைத் தூக்கியெறிவது அவசியம் என்பதை நாம் பார்த்தோம், நாம் அறிந்திருந்தோம், நாம் தொழிலாளர்களுக்கு விளக்கிச் சொன்னோம்.

“ஜெர்மானியர்களால் தாக்கி முன்னேற முடியாது” என்கிற பிரகடனம் “ஜெர்மன் அரசாங்கம் அடுத்த சில வாரங்களில் தூக்கியெறியப்படும்” என்று பிரகடனப்படுத்துவதற்கு ஒப்பாகும். யதார்த்தத்தில் இது நமக்குத் தெரியாது, தெரிந்திருக்கவும் முடியாது; எனவே, அந்தப் பிரகடனம் ஒரு வெற்றுச் சொல்லேயாகும்.

ஜெர்மன் புரட்சி பக்குவப்பட்டு வருகிறது என்று திடநம்பிக்கை கொள்வதோடு, அது பக்குவமடைய நாம்

பயனுள்ள வகையில் உதவுவது, அது பக்குவமடையச் சாத்தியமான வரைக்கும் செயல்களாலும், கிளர்ச்சியாலும், அளவளாவுவதாலும், நாம் புரிய முடியும் எல்லாவிதச் செயல்களாலும் உதவுவது என்பது ஒரு விஷயம். அதுதான் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசீயம் என்பதின் பொருள்.

ஜெர்மன் புரட்சி ஏற்கனவே பக்குவப்பட்டு விட்டது (அப்படியில்லை என்பது வெளிப்படையாக இருந்தபோதிலும்) என்று நேரடியாகவோ, சுற்றிவளைத்தோ, பகிரங்கமாகவோ மறைவிலோ பிரகடனம் செய்வது என்பது, அதனை நம்முடைய செயல்தந்திரங்களுக்கு ஆதாரமாகக் கொள்வது என்பது, வேறு விஷயம். அதில் தினையளவுக் கேனும் புரட்சித் தன்மை இல்லை. அதில் வாய்ச்சொல்வீச்சு தவிர வேறெதுவும் இல்லை.

“ஜெர்மானியர்களால் தாக்கி முன்னேற முடியாது” என்கிற “கர்வமுள்ள, பளிச்சிடுகிற, பகட்டான, படாடோபமான” பிரகடனத்தில் அடங்கியிருக்கும் தவற்றின் மூலஸ்தானம் இதுவே.

4

“ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பதின் வழியாக நாங்கள் ஜெர்மன் புரட்சிக்கு உதவி செய்து வருகிறோம், அவ்வழியே வில்ஹெல்ம்மீது லீப்க்னெஹ்ட்¹⁰ வெற்றி கொள்வதை நெருங்கிவரச் செய்கிறோம்” என்கிற அழுத்தமான கூற்றும் அதே படாடோபமாக ஒலிக்கும் முட்டாள்தனத்தின் ஒரு மாற்றையொழிய வேறில்லை.

லீப்க்னெஹ்டின் வெற்றி—ஜெர்மன் புரட்சி பக்குவம் பெறும்போது அது சாத்தியப்படும், தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும்—நம்மை எல்லா சர்வதேச நெருக்கடிகளினின்றும் மீட்டு புரட்சிகரமான யுத்தத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கும் என்பது நியாயத்துக்கு ஒத்துவரக்கூடிய விஷயந்தான். லீப்க்னெஹ்டின் வெற்றி நம்மை எவ்வித முட்டாள்தனமான செயல்களின் விளைவுகளிலிருந்தும் மீட்டுவிடும். ஆனால் நிச்சயமாக அது முட்டாள்தனமான செய்கைகளை நியாயப்படுத்துமா?

ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை ஏதாவது ஒரு வகையில் “எதிர்ப்பது” ஜெர்மன் புரட்சிக்கு உதவுமா? கொஞ்சம் சிந்திக்கவோ, அல்லது ருஷ்யாவில் புரட்சி இயக்கத்தின் வரலாற்றை நினைவூட்டிக் கொள்ளக்கூடவோ கவலைப்படுகிற எவனும் பிற்போக்கை எதிர்ப்பது என்பது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதாக இருக்கும்போது மட்டுமே புரட்சிக்கு உதவும் என்பதைச் சுலபமாக உணர்வான். ருஷ்யாவில் புரட்சி இயக்கத்தின் ஓர் அரை நூற்றாண்டுக் காலத்தில், சந்தர்ப்பப் பயனற்றிருந்த பிற்போக்கு எதிர்ப்பு பற்றிய பல வழக்குகளை அனுபவித்திருக்கிறோம். வெகுஜனச் சக்திகளைப் பற்றிய, வர்க்க உறவுகள் பற்றிய, ஒரு நுட்பதிட்பமான கணக்கைக் கொண்டு எந்த ஒரு போராட்ட வடிவத்தின் சந்தர்ப்பப் பயனையும் நாம் நிர்ணயித்தோம் என்பதிலே எப்போதுமே மார்க்ஸியவாதிகளாகிய நாம் பெருமைபட்டு வந்திருக்கிறோம். ஒரு புரட்சியெழுச்சி எப்போதுமே சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளது அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறோம்; மக்களிடையே முன்தேவைகள் அதற்கு இருந்தாலொழிய அது ஒரு சூதாட்டமே; புரட்சியின் பார்வை நிலையிலிருந்து, தனிநபர்களின் மிகவும் வீரம் செறிந்த எதிர்ப்பு வடிவங்களைச் சந்தர்ப்பப் பயனற்றது, தீங்கானது என்று நாம் அடிக்கடி கண்டித்திருக்கிறோம். 1907ல், கசப்பான அனுபவத்தின் அடிப்படையில், மூன்றாவது டூமாவில் பங்கு கொள்வதை எதிர்ப்பதைச் சந்தர்ப்பப் பயனற்றது என்று நாம் நிராகரித்தோம்; இவ்வாறே பிறவும்.

ஒரு பகிரங்கமான புரட்சிக்கலகத்தில் அல்லது இராணுவ மோதலில் ஓர் உறுதியான, தீவிரமான, நிர்ணயமான அடி கொடுப்பதற்குப் போதிய பலம் பெற்றிராதவரை, ஜெர்மன் புரட்சிக்கு உதவுவதற்கு நாம் நம்மைப் பிரசாரத்தோடு, கிளர்ச்சியோடு, அளவளாவுவதோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது அந்த மோதல் எதிரிக்கு உதவாது என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தால் நாம் அதை ஏற்கவேண்டும்.

நமக்குச் சக்திகள் இல்லை என்று தெரிந்திருந்தும் நம்மிடம் இராணுவம் இல்லை என்று தெரிந்திருந்தும், ஒரு தீவிரமான புரட்சிக்கலக அல்லது இராணுவ மோதலை மேற்கொள்வது ஒரு சூதாட்டமே என்பதும், அது ஜெர்மன்

தொழிலாளிகளுக்கு உதவாது, அவர்களின் போராட்டத் தைத் தான் மேலும் கஷ்டமாக்கி விடும், அவர்களுடைய எதிரிக்கும் நமது எதிரிக்கும் விவகாரங்களை மேலும் சுலபமாக்கிக் கொடுக்கும் என்பதும் எல்லோருக்கும் (வெற்றுச் சொற்களால் போதையேறிப் போயிருப்பவர்களைத் தவிர) தெளிவாகத் தெரியும்.

5

இன்னொரு வாதம் உண்டு. அது சிறுபிள்ளைத்தனமான முறையிலே கேலிக்குரியதாயிருக்கிறபடியால் அதை நானே காதாரக் கேட்டிராவிட்டால் அதை என்றைக்கும் நம்பியிருக்க மாட்டேன்.

“சென்ற அக்டோபரில், நம்மிடம் சக்திகள் இல்லை, துருப்புக்கள் இல்லை, இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் இல்லை, தள வாடங்கள் இல்லை என்று சந்தர்ப்பவாதிகள் சொல்லவில்லையா? ஆனால் போராட்டத்தின்போது, வர்க்கத்துக்கு எதிரே வர்க்கமாக நின்று போராட்டம் தொடங்கியபோது இவை யாவும் வந்தன. ஜெர்மன் முதலாளிகளை எதிர்த்து ருஷ்யாவின் பாட்டாளி வர்க்கம் நடத்தும் போராட்டத்திலும் அவை வரும், ஜெர்மன் பாட்டாளி வர்க்கம் நம் உதவிக்கு வரும்.”

அக்டோபரில் இருந்த நிலவரங்களில், வெகுஜன சக்திகளைப் பற்றி ஒரு சரிநுட்பமான கணக்குப் போட்டிருந்தோம். சோவியத்துக்களுக்கு நடந்த வெகுஜனத் தேர்தல்களின் அனுபவத்திலிருந்து, தொழிலாளர்களிலும் போர்வீரர்களிலும் மிகமிகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஏற்கனவே செப்டம்பரிலும் அக்டோபர் முன்பகுதியிலும் நம் தரப்புக்கு வந்தாகிவிட்டனர் என்று நாம் நினைத்தது மட்டுமல்ல, நாம் நிச்சயமாக அறிந்து வைத்திருந்தோம். ஜனநாயக மாநாட்டின்¹¹ வோட்டுப் பதிவிலிருந்து மட்டும் கூட விவசாயிகளின் ஆதரவையும் கூட்டணி இழந்துவிட்டது என்று தெரிந்து கொண்டிருந்தோம் — அதற்கு அர்த்தம் நமது லட்சியம் ஏற்கனவே வெற்றிபெற்று விட்டது என்பதே.

அக்டோபர் புரட்சிக் கலகப் போராட்டத்திற்குரிய புற நிலைவகைப்பட்ட நிலைமைகள் பின்வருமாறு:

(1) போர்வீரர்களின் தலைமேல் அப்போது முதற் கொண்டு எந்தத் தடியும் இருக்கவில்லை—அது 1917 பிப்ரவரியில்¹² ஒழிக்கப்பட்டது (ஜெர்மனி இன்னும் “தன்னுடைய சொந்த” பிப்ரவரியை எட்டவில்லை);

(2) தொழிலாளர்களைப்போலவே போர்வீரர்களுக்கும் கூட்டணி போதும் போதுமென்றாகிவிட்டது; அதனிடமிருந்து தங்களுடைய உணர்வுபூர்வமான, திட்டமிட்ட, மனப்பூர்வமான வெளியேற்றத்தை அவர்கள் முடித்திருந்தார்கள்.

இதுவே, இது ஒன்றேதான், அக்டோபரில் “புரட்சிக் கலகத்துக்கான” கோஷத்தின் சரிநிலையை நிர்ணயித்தது (ஜூலையில் அந்தக் கோஷம் தவறையிருந்திருக்கும், அன்று நாம் அதை முன்வைக்கவில்லை).

அக்டோபர் சந்தர்ப்பவாதிகளின்¹³ தவறு, புறநிலை வகைப்பட்ட முதலிலைமைகள் குறித்து அவர்கள் கொண்ட “கவலை” என்பதல்ல (குழந்தைகள்தாம் அப்படி என்று நினைக்கமுடியும்), உண்மைகளைப் பற்றிய அவர்களின் தவறான மதிப்பீடுதான்: அற்ப விஷயங்களைப் பிடியில் பிடித்துக் கொண்டு, சமரசத்தைவிட்டு நம் தரப்புக்கு சோவியத்துக்கள் வந்து விட்டன என்கிற பிரதானமான விஷயத்தை அவர்கள் பார்க்கவில்லை.

ஜெர்மனிக்கு எதிராக (தனது சொந்த “பிப்ரவரியை யோ”, தனது சொந்த “ஜூலையை யோ”—அக்டோபர் பற்றிப் பேசவே வேண்டாம்—இன்னமும் அனுபவிக்காத அதனுக்கு எதிராக), பூர்ஷ்வா-ஏகாதிபத்திய, முடியாட்சி அரசாங்கம் கொண்டுள்ள ஜெர்மனிக்கு எதிராக இராணுவ மோதலோடு 1917 பிப்ரவரியிலிருந்து பக்குவப்படத் தொடங்கி செப்டம்பர்-அக்டோபரில் முற்றிலும் பக்குவம் எய்திய சோவியத்துக்களின் பகைவர்களை எதிர்த்து நடந்த அக்டோபர் புரட்சிக்கலகப் போராட்டத்தை ஒப்பிடுவது என்பது கேலிசெய்வதற்கு மட்டுமே உரிய சிறுபிள்ளைத்தனமாகும். இப்படிப்பட்ட அபத்தத்துக்குத்தான் ஆட்களை வெற்றுச்சொற்கள் கொண்டு போய்விடுகின்றன!

இதோ, இன்னொரு வகையான வாதம். “ஆனால், ஒரு தனித்த சமாதான ஒப்பந்தம் மூலமாக ஜெர்மனி நம்மைப் பொருளாதாரத் துறையிலே குரல்வளையை நெறித்துக் கொன்றுவிடும்; அது நிலக்கரியையும் தானியத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு நம்மை அடிமைப்படுத்திவிடும்.”

மிகவும் விவேகமுள்ள வாதம்தான். அதற்கிணங்க, இராணுவம் இல்லாமலேயே நாம் ஆயுதமேந்திய மோதலை ஏற்கவேண்டும்; அந்த மோதல் நிச்சயமாக நமது அடிமைத் தனத்திலே முடிவது மட்டுமின்றி நம்மை மூச்சடைத்துக் கொல்வதிலும், மாற்று எதுவுமின்றி நமது தானியம் பறிக் கப்படுவதிலும், நம்மை செர்பியா அல்லது பெல்ஜியத்தின் நிலையில் வைத்துவிடுவதிலும் போய் முடியும் என்று இருக்கிற போதிலும், நாம் அதை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும்; காரணம், அப்படிச் செய்யாவிட்டால் ஒரு மோசமான ஒப் பந்தம் நமக்குக் கிடைக்கும்; ஜெர்மனி நம்மிடமிருந்து தவணைகளிலே 600 கோடியிலிருந்து 1,200 கோடிவரை கப்பம் எடுத்துக் கொள்ளும், இயந்திரங்களுக்குப் பதிலாகத் தானியத்தை எடுத்துக் கொள்ளும், முதலியன.

ஆஹா, என்ன புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் வீரர் கள்! ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு “அடிமைப்படுவதைப்” பழித்துரைக்கையில் அடிமைப்படுவதிலிருந்து முழுக்க மீட்சி பெறுவதற்கு ஏகாதிபத்தியத்தைத் தோற்கடிப்பது அவ சியம் என்கிற உண்மையை அவர்கள் நாணத்துடன் மௌன மாகத் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள்.

இன்று நாம் ஒரு புரட்சிகரமான யுத்தத்திற்குத் தயா ரான நிலையில் இன்னமும் இல்லை என்பதையும், நமக்கு ஒரு காலம் வரும் என்று காத்திருக்கவேண்டும் (கேரென் ஸ்க்கியின்¹⁴ அடிமை முறையை, நமது சொந்த பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் அடிமை முறையை நாம் ஜூலையிலிருந்து அக் டோபர் வரை சகித்திருந்தது போல) என்பதையும், நாம் மேலும் பலமடையும்வரை நாம் காத்திருந்தாக வேண்டும் என்பதையும் தெரிந்து வைத்துத்தான் நாம் ஒரு பாதக மான ஒப்பந்தத்தையும் ஒரு தனித்த சமாதானத்தையும்

ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். எனவே, மிகமிகப் பாதகமான தனித்த சமாதானத்தைப் பெற ஒரு வாய்ப்பு இருக்குமேயானால், இன்னமும் பலவீனமாக இருந்துகொண்டிருக்கிற (ஜெர்மனியில் பக்குவப்பட்டுவரும் புரட்சி இன்னமும் நம் உதவிக்கு, ருஷ்யர்களின் உதவிக்கு, வராத காரணத்தால்) சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து நாம் அஹுத நிச்சயமாக ஒத்துக்கொண்டு தீர வேண்டும். ஒரு தனித்த சமாதானம் அறவே சாத்தியமில்லாமல் போனால் மட்டுமே நாம் உடனடியாகப் போராட வேண்டியிருக்கும்—அது சரியான செயல்தந்திரம் என்பதால், நமக்கு வேறுவழி இல்லை என்பதால். அது சாத்தியமில்லை என்று நிரூபணமானால் அந்தந்தச் செயல்தந்திரம்பற்றி சர்ச்சை செய்ய சந்தர்ப்பம் இராது. மிகமிக உக்கிரமான எதிர்ப்பின் தவிர்க்க முடியாததன்மையைத் தவிர வேறொன்றும் இராது. ஆனால் நம்மிடம் தேர்ந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிற வரை நாம் ஒரு தனித்த சமாதானத்தையும் ஒரு மிகமிகப் பாதகமான ஒப்பந்தத்தையும் தேர்ந்துகொள்ள வேண்டும்; ஏனெனில் அப்போதுங்கூட அது பெல்ஜியத்தின்¹⁵ நிலைமையைவிட நூறுமடங்கு மேலானதாயிருக்கும்.

இன்று நாம் இன்னமும் பலவீனமாக இருக்கிறபோதிலும் மாதந்தோறும் நாம் மேலும் மேலும் பலமடைந்து வருகிறோம். இன்னமும் முற்றாகப் பக்குவப் படவில்லை எனினும் உலக சோஷலிஸ்ட் புரட்சி ஐரோப்பாவில் மாதந்தோறும் பக்குவப்பட்டு வருகிறது. எனவே... எனவே ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் நம்மைவிட வெளிப்படையாக அதிக பலமுள்ளதாயிருக்கிற, ஆனால் மாதாமாதம் பலவீனப்பட்டுவருகிற (ஜெர்மனியில் புரட்சி மெதுவாக, ஆனால் நிச்சயமாக, பக்குவப்பட்டுவருகிற காரணத்தால்) காலத்தில் நாம் யுத்தத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று “புரட்சிக்காரர்கள்” (அவர்களிடமிருந்து கடவுள் நம்மைக் காப்பாராக) வாதாடுகிறார்கள்.

உணர்ச்சியின் பாற்பட்ட “புரட்சிக்காரர்கள்” பிரமாதமாக வாதாடுகிறார்கள், நேர்த்தியாக வாதாடுகிறார்கள்!

கடைசி வாதம், மிகவும் “பகட்டானதும்” மிகவும் பரவலானதும் ஆன வாதம், இதுதான்: “இந்த அசிங்கத் தனமான சமாதானம் ஒரு வெட்கக் கேடாகும், அது லாட் வியா, போலந்து, கூர்லந்து, வித்துவேனியா ஆகியவற்றைக் காட்டிக்கொடுப்பதாகும்”.

சர்வதேசியத்தின் பாற்பட்ட வாதம் என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிற இதை விவரித்து விளக்குவதில் ருஷ்ய பூர்ஷ்வாக்களும் (அவர்களை அண்டிப்பிழைக்கும் கூட்டமான “நோவீய் லூச்”, “தேலோ நரோதா”, “நோவயா ஷிஸன்”¹⁶ கும்பலும்) மிகமிக ஆர்வமுள்ளவர்களாக இருப்பதில் வியப்பு ஏது?

இல்லை, அது வியப்பில்லை. ஏனெனில், இந்த வாதம் ஒரு வலை, அதில் ருஷ்ய போல்ஷெவிக் குகளைச் சிக்கவைக்க பூர்ஷ்வாக்கள் புத்தி பூர்வமாக இழுத்துச் செல்கிறார்கள். அதில் போல்ஷெவிக் குகளில் சிலர்—அவர்களுக்குச் சொற்கள் மீது இருக்கும் மோகத்தால்—தங்களை அறியாமலேயே விழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தத்துவத்தின் பார்வைநிலையிலிருந்து இந்த வாதத்தைப் பரிசீலிப்போம்; எதை முதலில் வைப்பது, தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையையா, சோஷலிஸத்தை யா?

சோஷலிஸந்தான் முதலில் வைக்கப்பட வேண்டும்.

தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை மீறுவதின் காரணத்தால் சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசு விழுங்கப்படுவதையும் வெளிப்படையாக ஏகாதிபத்தியம் அதிகமாகப் பலம் பெற்றும் வெளிப்படையாக சோவியத் குடியரசு பலவீனமாயும் இருக்கிற நேரத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிகளுக்கு அதைத் திறந்துகாட்டுவதையும் அனுமதிக்க முடியுமா?

இல்லை, அது அனுமதிக்கத் தக்கதல்ல; அது பூர்ஷ்வா அரசியலாகும், சோஷலிஸ்ட் அரசியலாகாது.

மேலும், போலந்து, வித்துவேனியா, கூர்லந்து “நமக்குத்” திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்கிற நிபந்தனையின் பேரில் ஏற்படும் சமாதானம் என்பது குறைச்சலான மானக் கேடாகிவிடுமா, பிரதேச இணைப்புச் சமாதானம் என்பதில் குறைந்துவிடுமா?

ருஷ்ய பூர்ஷ்வா நபரின் பார்வை நிலையிலிருந்து பார்த்தால், அது அப்படித்தான் ஆகும்.

சோஷலிஸ்ட்-சர்வதேசியவாதியின் பார்வை நிலையிலிருந்து பார்த்தால், அது அப்படி ஆகாது.

ஏனெனில், ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் போலந்துக்கு விடுதலை அளித்தால் (இதை ஒரு சமயத்தில் ஜெர்மனியில் சில பூர்ஷ்வாக்கள் விரும்பினார்கள்) அது முன்னேவிட அதிகமாக செர்பியா, பெல்ஜியம், முதலியவற்றைக் கசக்கிப் பிழியும்.

ருஷ்ய பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தினர் “அசிங்கத்தனமான” சமாதானத்தைப் பற்றி ஒப்பாரி வைக்கும்போது, அவர்கள் சரியாகத்தான் தங்களுடைய வர்க்க நலன்களை வெளியிடுகிறார்கள்.

ஆனால், சில போல்ஷெவிக்குகள் (சொற்களின் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு) அந்த வாதத்தைத் திருப்பிச் சொன்னால், அது வருத்தமான விஷயமே.

ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு பூர்ஷ்வாக்களின் நடத்தை சம்பந்தப்பட்ட உண்மைகளைப் பரிசீலியுங்கள். ஜெர்மனிக்கு எதிரான யுத்தத்தில் இன்று நம்மை இழுத்துச் செல்வதற்குத் தங்களால் ஆனதையெல்லாம் அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள், நமக்கு லட்சக் கணக்கிலே நன்மைகள், பூட்ஸுகள், உருளைக் கிழங்குகள், பீரங்கிக்குண்டுகள், ரெயில்வே எஞ்சின்கள் (கடனாகத்தான்... அது “அடிமைத்தனம்” இல்லையாம், பயப்படாதீர்கள்! அது “வெறுமே” கடன்தானாம்!) தர முன்வருகிறார்கள். நாம் ஜெர்மனியை எதிர்த்து இன்று போராட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

இதை ஏன் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பது வெள்ளிடைமலை. அவர்கள் அதை விரும்பக் காரணம், முதன் முதலாக, ஜெர்மன் இராணுவங்களில் ஒரு பகுதியை நாம் சமாளிக்க வேண்டும் என்பது. இரண்டாவதாக, ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தோடு அகாலமான மோதலால் சோவியத் அதிகாரம் மிகமிகச் சுளுவாக நொறுங்கி விழக்கூடும் என்பதே.

ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தினர் நமக்கு ஒரு வலை விரிக்கிறார்கள்: தயவு செய்து இப்பொழுது போய்ச்

சண்டைபோடுங்கள், எங்களுக்கு ஆதாயம் பிரமாதமாயிருக்கும். ஜெர்மானியர்கள் உங்களைக் கொள்ளையடிப்பார்கள், கிழக்கே “இலாபம் சம்பாதிப்பார்கள்”, மேற்கு நாடுகளோடு மலிவான பேரங்களுக்கு ஒத்துக்கொள்வார்கள், அதற்குமேலாக, சோவியத் ஆட்சி ஒழித்தெறியப்பட்டுவிடும்.... போல்ஷெவிக் “நேச சக்திகளே”! தயவு செய்து சண்டை போடுங்கள், நாங்கள் உங்களுக்கு உதவுகிறோம்!

நமது “இடதுசாரி” போல்ஷெவிக் குகள் (அவர்களிடமிருந்து நம்மைக் கடவுள் காப்பாராக) மிகமிகப் புரட்சி கரமான சொற்களை உச்சரித்துக் கொண்டு அந்த வலையிலே போய் விழுகிறார்கள்....

உண்மைதான், குட்டிபூர்ஷ்வா மனப்பாங்கினுடைய சாயல்களின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று, புரட்சிகரமான வாய்ச் சொற்களுக்குப் பணிந்து விடுவதேயாகும். இது ஒரு பழைய உண்மை, மிகவும் அடிக்கடி திரும்பப் புதுப்பிக்கப்படும் பழங்கதை....

8

1907, கோடை காலத்தில் நமது கட்சிகூடப் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்லின் வியாதியை அனுபவித்தது; அது, சில அம்சங்களில், இதையே ஒத்திருந்தது.

செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்கிலும் மாஸ்கோவிலும் உள்ள அநேகமாக எல்லா போல்ஷெவிக் குகளுமே மூன்றாவது டீமாவைப் பகிஷ்கரிப்பதற்குச் சாதகமாக இருந்தார்கள்; ஒரு புறநிலைவகைப்பட்ட பகுப்பாய்வுக்குப் பதிலாக “உணர்ச்சியால்” அவர்கள் வழிகாட்டப்பட்டனர்; ஒரு வலையில் போய் விழுந்தனர்.

அந்த வியாதி மறுபடியும் பிடித்துக் கொண்டுவீட்டது.

நேரம் முன்னேவிடக் கஷ்டமானது. பிரச்சினை லட்சம் மடங்கு அதிக முக்கியமானது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நோய் கொள்வது புரட்சி நாசமாவதற்கு இடங்கொடுப்பதாகும்.

புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்லை எதிர்த்து நாம் போராடித் தீரவேண்டும், நாம் போராடியாக வேண்டும், “புரட்சி

கரமான யுத்தத்தைப் பற்றிய ஒரு புரட்சிகரமான வாய்ச் சொல் புரட்சியை நாசப்படுத்தியது” என்கிற கசப்பான உண்மையை மக்கள் ஏதாவதொரு எதிர்காலத்தில் நம்மைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருப்பதற்காக நாம் நிச்சயமாகப் போராடித்தீர வேண்டும்.

“பிராவ்தா”, இதழ் 31,
1918, பிப்ரவரி 21(8).

கையொப்பம்: கார்ப்போவ்

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
343—353ம் பக்கங்கள்

அரிப்பு¹⁷

அரிப்பு, வேதனை தரும் ஒரு நோய். மக்களுக்குப் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் அரிப்புப் பீடித்தால் இந்த நோயைக் கண்டாலே சகிக்க முடியாத துன்பம் உண்டாகும்.

எளிய, தெளிவான, புரிந்து கொள்ளத் தகுந்த, அப்பட்டமான, உழைப்பாளி மக்கள் எல்லோருக்கும் மறுக்க முடியாதவையாகத் தோன்றுகிற உண்மைகள் மேலே குறிப்பிட்ட வகை அரிப்பினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களால் திரித்து உருச்சிதைக்கப்படுகின்றன. இந்தத் திரிபுகள் அடிக்கடி மிகச் சிறந்த, மிக உன்னதமான உணர்ச்சிகளின் விளைவாக வே ஏற்படுகின்றன; நன்கறிந்த தத்துவார்த்த உண்மைகளை ஜீரணம் செய்துகொள்ளத் தவறுவது “மாத்திரம்” அல்லது அவற்றை ஒரு குழந்தையின் திறமையின்மையோடும் பள்ளி மாணவன்போலக் குருட்டுத்தனமாகவும் சமய சந்தர்ப்பம் தெரியாமல் (இந்த மக்களுக்கு “எது என்ன?” என்பது தெரியாது) திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுவது அதற்குக் காரணம். ஆயினும் அரிப்பு கேடு விளைப்பதாக இருப்பது இந்தக் காரணத்தால் அற்றுப்போய் விடுவதில்லை.

உதாரணமாக, சோவியத் ஆட்சி, நிலம், தொழிலாளர் கட்டுப்பாடு, சமாதானம் இவையனைத்தையும் மூன்றாண்டுக் காலக் கொள்ளைக்காரப் போரினால் வதைபட்ட மக்களுக்கு அளித்த அரசாங்கம் அசைக்க முடியாதது என்னும் இந்த உண்மையைவிட மறுக்க முடியாத, தெளிவான ஒன்று இருக்க முடியுமா? சமாதானம் மிக முக்கியமானது. பொதுவான, நியாயமான சமாதானத்தினைப் பெற மனப்பூர்வமான முயற்சிகள் எடுக்கப்பெற்ற பிறகு, இப்போது இதைப்

பெறுவது அசாத்தியம் என்ற நிலை வாஸ்தவமானால் அப்போது பொது சமாதானத்தை அல்ல, தனியான நியாயமற்ற சமாதானத்தை ஏற்க நேரும் என்பதை ஒவ்வொரு விவசாயியும் புரிந்துகொள்வான். மிகவும் அறிவற்ற, படிப்பில்லாத விவசாயியும்கூட இதைப் புரிந்துகொண்டு இத்தகைய சமாதானத்தையாவது அளித்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவான்.

இந்த அரிப்பு, கொள்ளைக்கார ஜெர்மனி சோர்ந்து போயுள்ள ருஷ்யாவுக்கு எதிராகப் புதிய போரைத் தொடங்குவதற்கு இட்டுச் சென்றிருக்கும் போது போல்ஷெவிக்குகள் இந்த உண்மையை மறந்துவிட்டார்கள் என்றால், தங்கள் பால் விவசாயிகளின் மிகவும் நியாயமான அதிருப்தியை அவர்கள் எழுப்பிவிட்டார்கள் என்றால், அவர்கள் வாய்ச்சொற்களை வீசும் இந்தக் கடும் அரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்! இந்த அரிப்பை மூடி மறைத்திருக்கும் “தத்துவார்த்த” சின்னத்தனங்கள், பசப்புரைகள் இவற்றின் வேடிக்கையான, பரிதாபகரமான தன்மையைப் “புரட்சி கரமான வாய்ச்சொல்” என்ற கட்டுரையில் (“பிராவ்தா”, 21(8) பிப்ரவரி)* நான் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். அதே அரிப்பு இன்று (எவ்வளவு தொற்றிக்கொள்ளும் நோய்) புதிய இடத்தில் தலைகாட்டியிராவிட்டால் நான் இதை நினைவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்க மாட்டேன்.

இது எவ்வாறு நடந்தது என்பதை விளக்க முதன் முதலாக ஒரு சிறிய உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறேன்; மிகவும் எளிதான, தெளிவான இந்த உதாரணத்தை, எந்தத் “தத்துவமும்”—அரிப்பு ஒரு “தத்துவம்” என்று சொன்னால் அது சகிக்க முடியாதது—இல்லாமலும் புலமை நிரம்பிய சொற்களோ பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாதது எதுவுமோ இன்றியும் நான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

கல்யாயேவ்¹⁸ கொடுங்கோலனாகவும் பாதகனாகவும் உள்ள ஒருவனைக் கால்வதற்காக அயோக்கியனும், திருடனும், கொள்ளைக்காரனுமான மற்றொருவனிடமிருந்து ஒரு கைத்துப்பாக்கியைப் பெறுகிறான், அவனுக்கு உணவு, பணம்,

* இந்த நூலின் 26—43 ம் பக்கங்களைப் பார்க்க. (ப-ர்.)

மது யாவும் அவனது இந்தச் சேவைக்காகத் தர வாக்களிக் கிருள் என்று வைத்துக்கொள்வோம்.

மரணம் வினைக்கும் ஆயுதத்தைப் பெற கல்யாயேவ் “கொள்ளைக்காரனுடன் செய்துகொண்ட பேரத்திற்காக” அவனைக் கண்டிக்க முடியுமா? அறிவுடைய எவனும் முடியாது என்றே பதிலளிப்பான். கல்யாயேவுக்கு வேறு எங்கும் கைத் துப்பாக்கி கிடைக்க வழியில்லை என்றால், அதோடு அவனது நோக்கம் உண்மையில் கௌரவமான ஒன்றாக (கொடுங் கோலனைக் கொல்வது, கொள்ளையடிப்பது அல்ல) இருக்கு மானால், அவன்மீது யாரும் குற்றஞ்சாட்டக் கூடாது; இந்த வழியில் கைத்துப்பாக்கியைப் பெற்றதற்காக அவனைப் பாராட்டவே வேண்டும்.

ஆனால் ஒரு கொள்ளைக்காரன் கொள்ளையடிப்பதற்காகக் கொலை செய்யும் நோக்குடன் வேறு ஒரு கொள்ளைக் காரனிடமிருந்து பணம், மது, உணவு கொடுத்துக் கைத்துப் பாக்கியைப் பெறுவானால், இத்தகைய “கொள்ளைக்கார னுடன் செய்த பேரத்தை”க் கல்யாயேவ் செய்த பேரத் துடன் ஒப்பிட்டுக் காட்ட (ஒன்றுபடுத்துவதைப் பற்றியோ கூறவே தேவையில்லை) முடியுமா?

முடியாது. மூளை குழம்பாமலும் அரிப்பினால் பாதிக்கப் படாமலும் இருக்கும் எவனும் முடியாது என்றே ஒப்புக் கொள்வான். இத்தகைய அப்பட்டமான உண்மையினை வாய்ச்சொற்கள் மூலம் மறுக்கும் “படிப்பாளி”யை எந்த விவசாயியும் பார்த்தால், “ஐயா, நீங்கள் ஓர் அரசை நிர்வாகம் செய்து வந்திருக்கக் கூடாது, சொற்சிலம்புக் கோமானிகள் குழுவில் சேர வேண்டும் அல்லது நீராவியில் அரிப்புத் தீரக் குளிக்க வேண்டும்” என்றே சொல்வான்.

ஆளும் வர்க்கமான பூர்ஷ்வாக்களின், அதாவது சுரண்டு வோரின், பிரதிநிதியான கேரென்ஸ்க்கிய் ஆங்கில-பிரெஞ்சு சுரண்டும் கூட்டத்தினரிடம் பேரம்பேசி, அவர்களிட மிருந்து ஆயுதங்களும் உருளைக் கிழங்குகளும் வாங்குகிற அதே சமயத்தில் ஒரு கொள்ளைக்காரனுக்கு அர்மீனியாவை யும் காலீஷியாவையும் கான்ஸ்டாண்டிநோபிளையும், வேறு கொள்ளைக்காரனுக்கு பாக்தாதையும், சிரியாவையும் (வெற்றி பெற்றால்) தர வாக்குறுதியளிக்கும் ஒப்பந்தங்களை

மக்களிடமிருந்து மறைத்து வைத்திருந்தால் இந்தப் பேரம் கேரென்ஸ்க்கியும் அவரது நண்பர்களும் செய்த நீசத்தனமான, சூது நிறைந்த, கொள்ளைக்காரப் பேரம் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது கஷ்டமா?

இல்லை, இதைப் புரிந்துகொள்வது முற்றிலும் கடினமல்ல. எந்த விவசாயியும், மிகமிகப் பாமரனும் படிப்பில்லாதவனும் கூட, இதைப் புரிந்துகொள்வான்.

ஆனால் சுரண்டப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தின் பிரதிநிதி, இந்த வர்க்கம் சுரண்டுவோரை முறியடித்து விட்டு எல்லா இரகசிய, கொள்ளைக்கார உடன்படிக்கைகளையும் வெளியிட்டு ரத்தாக்கிய பிறகு, ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் சூறையாடும் தாக்குதலுக்கு ஆளாக நேருமானால் அவர் பணம், கட்டுமான மரம் முதலியவற்றுக்கு மாற்றாக ஆயுதங்களும் உருளைக் கிழங்கும் பெற ஆங்கில-பிரெஞ்சுக் “கொள்ளைக்காரர்களிடம்” “பேரம்” பேசினார் என்று கண்டிக்கப்படலாமா? இத்தகைய பேரத்தை அகௌரவம், இழிவுபடுத்துவது, அசிங்கம் என்று கருதலாமா?

இல்லை, கூடாது. அறிவுடைய மனிதன் எவனும் இத்தனைப் புரிந்துகொள்வான்; ஏகாதிபத்தியவாதி கேரென்ஸ்க்கியின் கொள்ளையர் போரும் (அத்துடன் கூட்டாகக் கொள்ளையடித்த உடமைகளைப் பங்கு போட்டுக்கொள்ளக் கொள்ளைக்காரர்களுடன் அவர் செய்துகொண்ட நேர்மையற்ற பேரங்களும்), ஜெர்மன் கொள்ளைக்காரனை எதிர்ப்பதற்கு ஆங்கில-பிரெஞ்சுக் கொள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து ஆயுதங்களும் உருளைக் கிழங்குகளும் பெற அவர்களோடு கல்யாயேவ் வழியில் போல்ஷெவிக் அரசாங்கம் செய்துகொண்ட பேரமும் வித்தியாசமானவை என்பதைப் “பொது மக்கள் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்” என்று “பெரிய மனிதத்தனமும்” புலமைச் செருக்கும் ததும்பும் தோற்றத்துடன் நிரூபிக்க முயல்பவர்களைப் படுமுட்டாள்கள் என்று கேலியும் செய்வான்.

அறிவுடைய எவனும் பின்வருமாறு கூறுவான்: கொள்ளையடிப்பதற்காக ஒரு கொள்ளைக்காரனிடமிருந்து விலைபேசி ஆயுதங்கள் வாங்குவது மிகவும் அருவருப்பான, நீசத்தனமான செயலாகும்; ஆனால் ஆக்கிரமிப்பாளியை எதிர்த்து

நடத்தும் நியாயமான போராட்டத்துக்காக அதே கொள
 னைக்காரனிடம் ஆயுதங்கள் வாங்குவது முற்றிலும் சரி.
 “புத்தகங்களைப் படித்து” அவற்றிலிருந்து வெறும் பாசாங்கு
 தவிர வேறு எதையும் பெற்றிராத மழுப்பும் இளம்
 பெண்களும் பாசாங்கு செய்கிற வாலிபர்களும் மட்டுமே
 இதில் ஏதோ “அசிங்கம்” இருப்பதாகக் கருத முடியும்.
 இந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தவிர அரிப்புப் பிடித்த
 வர்கள் மட்டுமே இத்தகைய “தவறில்” தடுமாற முடியும்.

ஆனால் கேரென் ஸ்க்கிய்—துருக்கியரிடமிருந்து கான்ஸ்
 டாண்டிநோபிளையும், ஆஸ்திரியரிடமிருந்து காலீஷியாவை
 யும், ஜெர்மானியர்களிடமிருந்து கிழக்குப் பிரஷ்யாவை
 யும்... பிடித்துச் சேர்த்துக்கொள்ளும் நோக்கத்திற்காக—
 ஆங்கில-பிரெஞ்சுக் கொள்ளையரிடமிருந்து ஆயுதங்கள் வாங்கு
 வதற்கும், எல்லோருக்கும் கௌரவமும் நியாயமுமான
 சமாதானத்தைச் செய்துகொள்ளும் யோசனையினை முன்
 வைத்த சோஷலிஸ்ட் ருஷ்யாவை, போருக்கு முடிவு காணப்
 பிரகடனம் செய்த ருஷ்யாவை, எதிர்த்துத் தனது படை
 களை வில்ஹெல்ம் அனுப்பியபோது, அவனை எதிர்த்துப் போ
 ராட இதே கொள்ளையரிடமிருந்து போல்ஷெவிக்குகள் ஆயு
 தங்கள் வாங்குவதற்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாட்டினை
 ஜெர்மன் தொழிலாளி புரிந்துகொள்வானா?

ஜெர்மன் தொழிலாளி இதைப் “புரிந்துகொள்வான்”
 என்றே எண்ண வேண்டும்; ஏனெனில், முதலாவதாக, ஜெர்
 மன் தொழிலாளி புத்திசாலி, கல்வி பயின்றவன்; இரண்டா
 வதாக, அவன் கச்சிதமான, கலாச்சார வாழ்வுக்குப் பழகி
 யவன், பொதுவாக ருஷ்ய அரிப்போ அல்லது குறிப்பாகப்
 புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் அரிப்போ அவனை வாட்ட
 வில்லை.

கொள்ளையடிப்பதற்காகக் கொலை செய்வதற்கும் ஆக்
 கிரமிப்பாளியைக் கொல்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்
 கிறதா?

அடித்த கொள்ளையினைப் பங்கு போட்டுக்கொள்ள இரு
 கொள்ளைக்கார கோஷ்டிகளிடையே நடக்கும் போருக்கும்,
 கொள்ளைக்காரர்களை ஒழித்துக் கட்டிய மக்களைக் கொள்

னேக்காரர் தாக்குதலிலிருந்து விடுவிக்க நடத்தும் நீதிப் போருக்கும் இடையில் வித்தியாசமுண்டா?

கொள்ளைக்காரனிடமிருந்து ஆயுதங்கள் வாங்குவதால் நான் நல்ல காரியம் செய்கிறேனென கெட்டதா என்பதை மதிப்பிடுவது இந்த ஆயுதங்களின் நோக்கத்தையும் லட்சியத்தையும் பொறுத்திருக்கவில்லையா? கீழ்த்தரமும் அகௌரவமுமான போருக்கா அல்லது நீதியும் கௌரவமும் உள்ள போருக்கா இவை பயன்படுகின்றன என்பதை இந்த மதிப்பீடு பொறுத்திருக்கவில்லையா?

ஐயே! இந்த அரிப்பு அருவருக்கத்தக்க நோய். இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீராவிக்கு குளிப்புத் தர வேண்டியிருக்கும் மனிதனின் வேலை மிகக் கடினமானதே....

P.S. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இங்கிலாந்தை எதிர்த்து நடத்திய தங்களது விடுதலைப் போரில் வட அமெரிக்கர் பிரிட்டனின் போட்டியாளிகளும் அதையே போன்ற காலனியாதிக்கக் கொள்ளையர்களுமான ஸ்பெயினிடமும் பிரான்ஸிடமும் உதவி பெற்றார்கள். இந்த அமெரிக்கர்களின் “அசிங்கப் பேரம்” குறித்து “விஞ்ஞான நூல்” ஒன்றை எழுத எண்ணிய “இடதுசாரி போல்ஷெவிக்குகள்” இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

1918, பிப்ரவரி 22ல் எழுதியது.

1918 பிப்ரவரி 22(9) “பிராவ்தா”

மாலைப்பதிப்பு இதழ் 33ல் வெளியிடப்பட்டது.

கையொப்பம். கார்ப்போவ்

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
361—364 பக்கங்கள்

நடத்தும் நியாயமான போராட்டத்துக்காக அதே கொள
 னைக்காரனிடம் ஆயுதங்கள் வாங்குவது முற்றிலும் சரி.
 “புத்தகங்களைப் படித்து” அவற்றிலிருந்து வெறும் பாசாங்கு
 தவிர வேறு எதையும் பெற்றிராத மழுப்பும் இளம்
 பெண்களும் பாசாங்கு செய்கிற வாலிபர்களும் மட்டுமே
 இதில் ஏதோ “அசிங்கம்” இருப்பதாகக் கருத முடியும்.
 இந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தவிர அரிப்புப் பிடித்த
 வர்கள் மட்டுமே இத்தகைய “தவறில்” தடுமாற முடியும்.

ஆனால் கேரென் ஸ்க்கிய்—துருக்கியரிடமிருந்து கான்ஸ்
 டாண்டிநோபிளையும், ஆஸ்திரியரிடமிருந்து காலீஷ்யாவை
 யும், ஜெர்மானியர்களிடமிருந்து கிழக்குப் பிரஷ்யாவை
 யும்... பிடித்துச் சேர்த்துக்கொள்ளும் நோக்கத்திற்காக—
 ஆங்கில-பிரெஞ்சுக் கொள்ளையரிடமிருந்து ஆயுதங்கள் வாங்கு
 வதற்கும், எல்லோருக்கும் கௌரவமும் நியாயமுமான
 சமாதானத்தைச் செய்துகொள்ளும் யோசனையினை முன்
 வைத்த சோஷலிஸ்ட் ருஷ்யாவை, போருக்கு முடிவு காணப்
 பிரகடனம் செய்த ருஷ்யாவை, எதிர்த்துத் தனது படை
 களை வில்ஹெல்ம் அனுப்பியபோது, அவனை எதிர்த்துப் போ
 ராட இதே கொள்ளையரிடமிருந்து போல்ஷெவிக்குகள் ஆயு
 தங்கள் வாங்குவதற்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாட்டினை
 ஜெர்மன் தொழிலாளி புரிந்துகொள்வானா?

ஜெர்மன் தொழிலாளி இதைப் “புரிந்துகொள்வான்”
 என்றே எண்ண வேண்டும்; ஏனெனில், முதலாவதாக, ஜெர்
 மன் தொழிலாளி புத்திசாலி, கல்வி பயின்றவன்; இரண்டா
 வதாக, அவன் கச்சிதமான, கலாச்சார வாழ்வுக்குப் பழகி
 யவன், பொதுவாக ருஷ்ய அரிப்போ அல்லது குறிப்பாகப்
 புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் அரிப்போ அவனை வாட்ட
 வில்லை.

கொள்ளையடிப்பதற்காகக் கொலை செய்வதற்கும் ஆக்
 கிரமிப்பாளியைக் கொல்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்
 கிறதா?

அடித்த கொள்ளையினைப் பங்கு போட்டுக்கொள்ள இரு
 கொள்ளைக்கார கோஷ்டிகளிடையே நடக்கும் போருக்கும்,
 கொள்ளைக்காரர்களை ஒழித்துக் கட்டிய மக்களைக் கொள்

னேக்காரர் தாக்குதலிலிருந்து விடுவிக்க நடத்தும் நீதிப் போருக்கும் இடையில் வித்தியாசமுண்டா?

கொள்ளைக்காரனிடமிருந்து ஆயுதங்கள் வாங்குவதால் நான் நல்ல காரியம் செய்கிறேனெனக் கெட்டதா என்பதை மதிப்பிடுவது இந்த ஆயுதங்களின் நோக்கத்தையும் லட்சியத்தையும் பொறுத்திருக்கவில்லையா? கீழ்த்தரமும் அகௌரவமுமான போருக்கா அல்லது நீதியும் கௌரவமும் உள்ள போருக்கா இவை பயன்படுகின்றன என்பதை இந்த மதிப்பீடு பொறுத்திருக்கவில்லையா?

ஐயே! இந்த அரிப்பு அருவருக்கத்தக்க நோய். இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீராவிக்குளிப்புத் தர வேண்டியிருக்கும் மனிதனின் வேலை மிகக் கடினமானதே....

P.S. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இங்கிலாந்தை எதிர்த்து நடத்திய தங்களது விடுதலைப் போரில் வட அமெரிக்கர் பிரிட்டனின் போட்டியாளிகளும் அதையே போன்ற காலனியாதிக்கக் கொள்ளையர்களுமான ஸ்பெயினிடமும் பிரான்ஸிடமும் உதவி பெற்றார்கள். இந்த அமெரிக்கர்களின் “அசிங்கப் பேரம்” குறித்து “விஞ்ஞான நூல்” ஒன்றை எழுத எண்ணிய “இடதுசாரி போல்ஷெவிக்குகள்” இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

1918, பிப்ரவரி 22ல் எழுதியது.

1918 பிப்ரவரி 22(9) “பிராவ்தா”

மாலைப்பதிப்பு இதழ் 33ல் வெளியிடப்பட்டது.

கையொப்பம். கார்ப்போவ்

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
361—364 பக்கங்கள்

சமாதானமா போரா?

ஜெர்மன் மறுமொழியில், பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்க் நகரத்தில் போடப்பட்டிருந்த நிபந்தனைகளைக் காட்டிலும் மேலும் கடுமையான சமாதான நிபந்தனைகள் போடப்பட்டிருப்பதை வாசகர்கள் காணலாம். எனினும் புரட்சி கரமான வாய்ச்சொற்களால் முற்றிலும் போதையேறிய நிலைமட்டுமே சிலரை இந்த நிபந்தனைகள்மீது கையொப்பமிட மறுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்க முடியும் என நான் மிகவும் உறுதியாக நம்புகிறேன். புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் நமது கட்சிக்கும் (இதன் விளைவாகப் புரட்சிக்கும்) மிகப் பெரிய அபாயம் என்பதை நான் முன்பே கண்டேன், இப்போதும் காண்கிறேன்; இதனால்தான் (கார்ப்போவ் என்ற கையொப்பத்துடன்) “பிராவ்தா” பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட “புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்”, “அரிப்பு” என்ற கட்டுரைகளின்மூலம் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களுக்கு எதிராகத் தாட்சிண்யமற்ற போராட்டத்தினை நான் ஆரம்பித்தேன். புரட்சி கோஷங்களை உறுதியாகப் பின்பற்றி வந்த புரட்சிக் கட்சிகள் வரலாற்றில் பல சந்தர்ப்பங்களில் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களால் சீர்கெடுக்கப்பெற்று அதன் விளைவாக அழிந்தன.

புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களை எதிர்த்துப் போராடுமாறு கட்சியை வலியுறுத்த இதுகாறும் நான் முயன்று வந்தேன். இப்போது நான் இதைப் பகிரங்கமாகச் செய்தாக வேண்டும். ஏனெனில்—அந்தோ!—நான் அஞ்சியிருந்தபடி மிக மோசமான விளைவுகள் ஏற்பட்டுவிட்டன.

1918 ஜனவரி 8ந் தேதி பெத்ரோகிராத் கட்சியின் ஏறக்குறைய 60 பிரதான ஊழியர்களைக் கொண்ட கூட்டத்தில் “தனியான பிரதேச இணைப்புச் சமாதான ஒப்பந்தத்தை உடனடியாகச் செய்துகொள்வதற்குரிய பிரச்சினை பற்

றிய ஆய்வுரைகளை” நான் படித்தேன். (17 ஆய்வுரைகள். இவை நாளை வெளியிடப்படும்.) இந்த ஆய்வுரைகளில் (13 வது பாரா) நான் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களுக்கு எதிராகப் போர்ப் பிரகடனம் செய்தேன்; இதை நான் மிகவும் கனிவாகத் தோழமை முறையில் செய்தேன் (இப்போது எனது கனிவினை அழுத்தமாகக் கண்டிக்கிறேன்). உத்தேசிக்கப் பெற்ற சமாதானத்தை மறுதலிக்கும் கொள்கை “அழகான, நாடகத்தன்மை கொண்ட, ஆர்ப்பாட்டமான எதையும் நோக்கியுள்ள மனித அபிலாஷைகளுக்கு ஏற்றதாக இருக்கலாம்; ஆனால் ஏற்கனவே தொடங்கி விட்ட சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் இந்தக் கட்டத்தில் இத்தகைய கொள்கை வர்க்க சக்திகள், பௌதிக அம்சங்கள் ஆகியவற்றின் யதார்த்தமான அளவுகளை முற்றிலும் அசட்டை செய்வதாகும்” என்று நான் கூறினேன்.*

உத்தேசிக்கப் பெற்ற சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட மறுத்தால் “மிக மோசமான தோல்விகள் ஏற்பட்டு இந்தத் தனியான சமாதான உடன்படிக்கையை விட மிகவும் பாதகமான தனிப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையைச் செய்துகொள்ள ருஷ்யாவை நிர்ப்பந்திக்கும்” என்று 17வது ஆய்வுரையில் நான் எழுதினேன்.

நிலைமைகள் அதைவிட மோசமாகியுள்ளன; ஏனெனில் பின்வாங்கியும் கலைக்கப் பெற்றும் வரும் நமது ராணுவம் போராட முற்றிலும் மறுக்கிறது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் பொறுப்பற்ற வாய்ச்சொல் மட்டுமே தற்போது ருஷ்யாவைப் போரில் ஈடுபடுத்தும் படித் தூண்ட முடியும்; என்னைப் பொறுத்த வரையில் வாய்ச்சொற்களின் கொள்கை ஒங்கி நிற்குமானால் அரசாங்கத்திலோ நமது கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியிலோ நான் ஒரு விநாடிகூட இருக்க மாட்டேன்.

கசப்பான உண்மை இப்போது பயங்கரத் தெளிவுடன் வெளிப்பட்டுவிட்டதால் இதைப் பார்க்காமல் இருப்பது அசாத்தியம். ஜெர்மானியர் வருகை குறித்து ருஷ்யாவினிலுள்ள பூர்ஷ்வாக்கள் அனைவரும் மகிழ்ந்து பரவசமடை

* இந்த நூலின் 12ம், 14ம் பக்கங்களைப் பார்க்க—
(ப-ர்.)

கின்றனர். கண் இழந்தவர்களும் வாய்ச்சொற்களின் போதையில் ஆழ்ந்தவர்களும் மட்டுமே (ராணுவம் இல்லாமல்...) புரட்சிப் போர் என்ற கொள்கை நமது பூர்ஷ்வா வர்க்கத்திற்கே ஆதாயமாயிருக்கிறது என்ற உண்மையைக் காண மறுக்க முடியும். ட்வின்ஸ்கில் ருஷ்ய ராணுவ அதிகாரிகள் ஏற்கனவே பழைய பதவிச் சின்னங்களை அணிந்து வளைய வருகிறார்கள்.

ரெஷிட்சாவில் பூர்ஷ்வாக்கள் ஜெர்மானியர்களைப் பெருமகிழ்வுடன் வரவேற்றனர். பெத்ரோகிராடில் உள்ள நேவ்ஸ்கிய் தெருவிலும், (“ரேச்”, “தேலோ நரோதா”, “நோவிய் லூச்” போன்ற) பூர்ஷ்வா பத்திரிகைகளிலும் சோவியத் ஆட்சியை ஜெர்மானியர் கவிழ்த்துவிடப் போகிறார்கள் என்ற இன்பத் திளைப்பில் அவர்கள் உதட்டை நக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

மிகவும் கடுமையானது ஆயினும்சரி, உடனடிச் சமாதானத்தை எதிர்ப்பவர்கள் சோவியத் ஆட்சிக்குப் பேரபாயம் விளைக்கிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ளட்டும்.

இந்தக் கடுமையான சமாதானத்தை நாம் ஏற்றுத் தாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உள்ளது. இது ஜெர்மனியிலும் ஐரோப்பாவிலும் எழும் புரட்சியைத் தடுத்துவிடாது. (நமது ஓடும் படைகளை நிறுத்துவதற்குக் கூட எதுவும் செய்யாமல் ஜனவரி 7 முதல் இருந்தவர்களைப் போல) வெறும் சொற்களாலும் கூச்சல்களாலும் அன்றி ஒழுங்கமைப்புப் பணிகள் மூலம், நடைமுறை நடவடிக்கையின் மூலம், மக்கள் அனைவரின் உறுதியான, பலம் பொருந்திய ராணுவத்தைப் படைப்பதன் மூலம் நாம் புரட்சிப் படையைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபடுவோம்.

1918பிப்ரவரி 23ல் எழுதியது 1918பிப்ரவரி 23(10)
 “பிராவ்தா”வின் 34ம் இதழில்,
 மாலைப் பதிப்பில் வெளியிடப்பட்டது.
 கையொப்பம்: லெனின்

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
 366—368ம் பக்கங்கள்

1918 பிப்ரவரி 23ந் தேதி நடைபெற்ற
 ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத்
 தொழிலாளர் (போல்ஷெவிக்) கட்சியின்
 மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில்
 நிகழ்த்தப் பெற்ற பேச்சுகள்¹⁹

நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளிலிருந்து

1

புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களின் கொள்கை முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்று லெனின் நம்புகிறார். இந்தக் கொள்கை இனியும் தொடர்ந்து நீடிக்குமானால் அரசாங்கத்திலிருந்தும் மத்தியக் கமிட்டியிலிருந்தும் அவர் விலகிவிட உத்தேசித்திருக்கிறார். புரட்சிப் போருக்கு ராணுவம் தேவை; ஆனால் ராணுவம் எதுவும் இல்லை. இதன் பொருள், நிபந்தனைகளை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே.

2

தோழர் லெனின்: இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்ததற்காக உங்களில் சிலர் என்மீது குறை கூறினீர்கள். நிலைமை கட்டுமீறிப் போகும் எல்லையில் தான் நான் இதைச் செய்திருக்கிறேன். சர்வதேச உள்நாட்டுப் போர் குறித்து நமது மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் பேசுவது கேலிக்குரியதாக இருக்கிறது. ருஷ்யாவில் உள்நாட்டுப் போர் இருக்கிறது, ஆனால் ஜெர்மனியில் இல்லை. நமது கிளர்ச்சி தொடர்ந்து நடக்கும். இது வெறும் சொல்லளவில் அல்ல, புரட்சிகரச் செயல் மூலம் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. இது தொடர்ந்து நீடிக்கிறது. நாம் கையொப்பமிடாமல் இருக்கலாம் என்று ஸ்டாலின் கூறுகிறார், இது தவறு. இந்த ஷரத்துக்கள் ஏற்கப்பட்டாக வேண்டும். இதை நீங்கள் செய்யாவிடில் மூன்று வாரத்திற்குள் சோவியத் ஆட்சிக்கு மரண தண்டனை

விதித்தவர்கள் ஆவீர்கள். இந்த ஷரத்துக்கள் சோவியத் ஆட்சியை எந்த வகையிலும் பாதிக்கவில்லை. எனக்குச் சிறிதளவும் தயக்கம் தோன்றவில்லை. நான் இறுதி எச்சரிக்கையினை விடுப்பது அதை வெறுமே வாபஸ் பெறுவதற்காக அல்ல. நான் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களை ஆட்சேபிக்கிறேன். ஜெர்மன் புரட்சி இன்னும் பக்குவமடையவில்லை. அதற்குப் பல மாதங்கள் பிடிக்கும். இந்த ஷரத்துக்கள் ஏற்கப்பட்டாக வேண்டும். பின்னால் புதிய இறுதி எச்சரிக்கை இருக்குமானால் நிலை முழு மாற்றமடைந்து இருக்கும்.

3

தோழர் லெனின்: புரட்சிப் போருக்கு ஆயத்தம் செய்வது அவசியம் என்று நானும் கருதுகிறேன். ஒப்பந்தம் பொருள்விளக்கத்துக்குரியது, நாம் பொருள்விளக்கம் செய்வோம். படைக்கலைப்பு என்பது முற்றிலும் ராணுவவகைப்பட்டதே. போருக்கு முன்பும் நமக்கொரு ராணுவம் இருந்தது. புரட்சிப் போருக்குத் தீவிரமான தயாரிப்புகள் அவசியம். மக்கள் விரும்புவதெல்லாம் சமாதானமே என்பதில் எனக்கு எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை.

4

பின்வருவனவற்றை வோட்டுக்கு விட வேண்டும் என்று லெனின் பிரேரேபிக்கிறார்: (1) ஜெர்மன் யோசனைகளை நாம் உடனே ஏற்றுக்கொள்ளப்போகிறோமா; (2) ஒரு புரட்சிப் போருக்கு நாம் உடனடியாக ஆயத்தம் செய்யப்போகிறோமா; (3) பெத்ரோகிராதிலும் மாஸ்கோவிலுமுள்ள சோவியத் வாக்காளர்களிடம் உடனடியாக வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட வேண்டுமா.

5

சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடுவதை எதிர்த்துப் பத்திரிகைகளிலும் கட்சிக்குள்ளும் கிளர்ச்சி நடத்து

வது அனுமதிக்கத் தக்கது என்று லெனின் நினைக்கிறாரா என்று ஆ. லோமவ் லெனினைடம் கேட்கிறார்.

ஆம் என்று பதிலளிக்கிறார் லெனின்.

6

மத்தியக் கமிட்டியின் சில உறுப்பினர்கள் சோவியத் துக்களிலும் கட்சியிலும் ஏற்றிருந்த எல்லாப் பொறுப்பான பதவிகளிலிருந்தும் விலகிவிட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டதை ஓட்டி அவர்கள் கட்சி மாநாடு வரையில் தங்களது பதவிகளில் இருக்க வேண்டும் என்றும் கட்சி வட்டாரங்களில் தங்களது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் எனவும் யா. மி. ஸ்வெர்திலோவ் பிரேரேபிக்கிறார்.

ஸ்வெர்திலோவ் எழுப்பியுள்ள பிரச்சினைமீது விவாதம் நடத்தலாம் என்பதை லெனின் ஆதரிக்கிறார்; ஏனெனில், முதலாவதாக, கையொப்பமிடுவதற்கு இன்னும் மூன்று நாட்கள் உள்ளன; இரண்டாவதாக, ஊர்ஜிதம் செய்வதற்கு இன்னும் பன்னிரண்டு நாட்கள் உள்ளன; ஆகவே கட்சியின் கருத்தைக் கண்டறிவது சாத்தியம்; கட்சி கையொப்பமிடுவதை எதிர்க்குமானால் தொடர்ந்து ஊர்ஜிதம் இருக்காது; ஆனால் இன்று போதிய நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இந்த விஷயம் நாளை வரையில் ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் பிரேரேபிக்கிறார்.

7

எல்லாப் பதவிகளிலிருந்தும் ராஜினாமாச் செய்வது சாராம்சத்தில் கட்சியிலிருந்து விலகுவதற்குச் சமமாகாதா என்று யோ. வி. ஸ்டாலின் கேட்கிறார்.

மத்தியக் கமிட்டியிலிருந்து விலகுவது கட்சியை விட்டு வெளியேறியது ஆகமாட்டாது என்று லெனின் கூறுகிறார்.

55

வாக்கெடுப்பு நடக்கும் சமயத்தில் தோழர்கள் வெளியே செல்ல வேண்டும், எவ்விதப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருக்க எந்தத் தஸ்தாவேஜுகளிலும் கையொப்பமிடக் கூடாது, ஆனால் சோவியத்திலுள்ள வேலைப் பொறுப்புக்களை விட்டுவிடக் கூடாது என்று லெனின் ஆலோசனை முன்வைக்கிறார்.

முதலில் வெளியிடப்பட்டது:

1-3—1922ல் நி. லெனின் (வி. உல்யானவ்)

நூல்திரட்டு, தொகுதி 15;

4-8, “பிராலித்தார்ஸ்காயா

ரெவலூத்ஸியா” என்ற

சஞ்சிகையில், இதழ் 2, 1928.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
369—371ம் பக்கங்கள்

தவறு எங்கே?

பிரேஸ்த் நிபந்தனைகளின்பேரில் தனியான சமாதான உடன்பாடு செய்துகொள்வதை எதிர்க்கும் மிகவும் பொறுப்புள்ள பிரபல எதிர்ப்பாளர்கள் தங்கள் வாதங்களின் சாரத்தைப் பின்வரும் முறையில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

||| «...— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — — ...»

இங்கு ஏறத்தாழ ஒரு தீர்மானத்தின் உருவில் மிகவும் மையப்படுத்தப் பெற்ற, மிகவும் முக்கியமான வாதங்கள் முன்வைக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்த வாதங்களை வசதியாக விரிவுரை செய்வதற்கு ஒவ்வொரு யோசனையையும் தனித் தனி இலக்கமிட்டு வைத்திருக்கிறோம்.

இந்த வாதங்களைப் பரிசீலனை செய்யும் போது இவற்றின் ஆசிரியர்களினுடைய பிரதானத் தவறு உடனடியாகக் கண்கூடாகத் தெரியும். இன்றுள்ள சந்தர்ப்பத்தில் புரட்சிப் போரின் ஸ்தூலமான நிலைமைகள் குறித்து ஒரு சொல்லேக்கூட அவர்கள் கூறவில்லை. சமாதானத்தை ஆதரிப்போர் அடிப்படையாகவும் முக்கியமாயும் கவனம் செலுத்தியுள்ள கருத்தினை, அதாவது தற்போதைய நிலையில் நாம் போராடுவது அசாத்தியம் என்பதை, இவர்கள் முற்றிலும் தட்டிக்கழித்துவிடுகிறார்கள். இதற்குப் பதில், ஜனவரி 8 முதல் இவ்வாசிரியர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்த எனது

ஆய்வுரைகளுக்குப்* பதில் என்ற முறையில், அவர்கள் முற்றிலும் பொதுவான கருத்துக்களை, தவிர்க்க முடியாத வகையில் வெற்றுச் சொற்களாகிவிடும் வெறும் தோற்றங்களை முன் வைக்கிறார்கள். ஏனெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்துக்கு, அந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தின் நிலைகள் பற்றிய விசேஷப் பகுப்பாய்வு இன்றிப் பொருத்தப்படும் பொதுவான வரலாற்றுக் கூற்று ஒவ்வொன்றும் வெறும் சொல்லாக மாறிவிடுகிறது.

முதல் யோசனையை எடுத்துக்கொள்வோம். இதன் முழுச் “சாரமும்” குற்றம் கூறல், உரக்கக் கூவுதல், படாடோபமான பேச்சு, எதிராளியை “மானங்கெடுக்கும்” விருப்பம், உணர்ச்சிக்கு வேண்டுகோள் என்றபடி உள்ளது. நீங்கள் எவ்வளவு மோசமான ஆட்களாக இருக்கிறீர்கள், பாருங்கள்: பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை ஒடுக்குவதே தங்களுடைய நோக்கம் என்று “பிரகடனம் செய்து” உங்களை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தாக்குகிறார்கள், நீங்களோ சமாதானம் செய்துகொள்ளப் போவதாகப் பதிலளிக்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் வாதம்—இது இவ்வாசிரியர்களுக்குத் தெரியும்—என்ன வென்றால் மிகவும் கடுமையான சமாதானத்தினை நிராகரிப்பதின் மூலம் நாம் நமது விரோதிகள் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை ஒடுக்குவதை வாஸ்தவத்தில் எளிதாக்குகிறோம் என்பதே; நமது இந்த முடிவு (உதாரணமாக, எனது ஆய்வுரைகளில்) படையின் நிலை, அதன் வர்க்க அமைப்பு போன்ற பல ஸ்தூலமான எடுத்துக்காட்டுகளின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப் பெற்றுள்ளது. ஆசிரியர்கள் ஸ்தூலமாக இருப்பது எதையும் காணாது விட்டுவிட்டார்கள்; இதன்விளைவாக வெற்றுச் சொற்களில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில் விரோதி தனது நோக்கம் புரட்சியை ஒடுக்குவதே என்று “பிரகடனம் செய்யும்” போது வெளிப்படையாகச் சாத்தியமற்ற எதிர்ப் போராட்டத்தின் வடிவத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பவன் மோசமான புரட்சியாளன் என்பது மட்டுமன்றி

* இந்த நூலின் 5-17ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.—
(பு-ர்.)

விரோதியின் நோக்கங்கள் “பிரகடனத்” திலிருந்து நிறைவேற்றத்துக்கு மாறுவதற்கும் உதவியவனாகிறான்.

இரண்டாவது வாதம்: “குற்றம் கூறல்” தீவிரமடைகிறது. “எதிரியின் முதல் தாக்குதலிலேயே நீங்கள் சமாதானத்திற்கு இணங்கிவிடுகிறீர்கள்” என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்... ஜனவரி முதல், “தாக்குதலுக்கு” வெகு காலத்துக்கு முன்பிருந்தே, சக்திகளின் அளவுகளையும், போரின் அந்தக் காலத்திய ஸ்தூலமான நிலைமைகளையும் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து வருகிறவர்களுக்கு இந்த வாதம் நம்பத்தகுந்ததாகத் தோன்ற முடியும் என்று இவ்வாசிரியர்கள் உண்மையில் கருதுகிறார்களா? பரிசீலனைக்கு எதிராகக் “குற்றம் கூறலை” வாதம் என்று கருதுவது வெறும் வாய்ச்சொல் வீச்சு அல்லவா??

இன்றுள்ள சூழ்நிலைமைகளில் சமாதானத்தினை ஒப்புக் கொள்வது, “சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன்னணிப் படைப்பகுதியைச் சர்வதேச முதலாளித்துவத்திற்குச் சரணாகதியடையச் செய்வதாகும்” என்று நம் மிடம் கூறப்படுகிறது.

மீண்டும் ஒரு வெற்றுச் சொல். பொது உண்மைகள் இந்த நபர்களால் ஊதிப் பருக்கவைக்கப்படும் விதத்தில் அவை உண்மைக்கு மாறாகி வெறும் படாடோபமான பேச்சாக மாறிவிடுகின்றன. ஜெர்மன் பூர்ஷ்வாக்கள் “சர்வதேசிய” சக்தியல்ல, ஏனெனில் நாம் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட மறுப்பதை ஆங்கில-பிரெஞ்சு முதலாளிகள் வரவேற்கிறார்கள். “சரணாகதி” என்பது பொதுவாகக் கூறும் போது கெட்டதுதான்; ஆனால் புகழ்ச்சிக்குரிய இந்த உண்மை ஒவ்வொரு தனிச் சிக்கலையும் தீர்ப்பதில்லை, ஏனெனில் மிகவும் சாதகமற்ற சூழ்நிலையில் போரிட மறுப்பதையும் சரணாகதி என்று அழைக்கலாம்; ஆனால் இப்படி சரணாகதி அடைவது பொறுப்புள்ள ஒவ்வொரு புரட்சிக்காரனதும் கடமையாகும். மூன்றாம் டோவில் பிரவேசிப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டதும் ஸ்தொலீபினுடன்²⁰ சமாதானம் செய்துகொள்ள முடிவு எடுத்ததும், “இடதுசாரி”ப் பேச்சாளர்கள் அந்தச் சமயத்தில் கூறியது போல, பொதுவாகச் சொல்லப்போனால், சரணாகதியாக இருந்தன.

புரட்சிகரமான முன்முயற்சி என்ற பொருளில் நாம் முன்னணிப் படைப் பகுதியாக இருப்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை, ஆனால் முன்னணி ஏகாதிபத்தியத்தின் படைகளுடன் ராணுவ மோதல் என்ற பொருளில் நாம் முன்னணிப் படைப்பகுதியாக இருக்க வேண்டுமானால் அது...*

1918பிப்ரவரி 23லோ அல்லது
24லோ எழுதப்பெற்றது.
முதலில் 1929ல்
லெனின் XIம் தொகுப்பு நூலில்
வெளியிடப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
373—375ம் பக்கங்கள்

* இங்கு கையெழுத்துப்பிரதி நடுவில் நின்றுவிடுகிறது.
—(ப-ர்.)

1918 பிப்ரவரி 24ல் நடந்த
அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்
வாகக் குழுக் கூட்டத்தில்
சமர்ப்பித்த அறிக்கை²¹

தோழர்களே, ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் பிரதி நிதிகள் நம்முன் வைத்துள்ள நிபந்தனைகள், முன்பு என்றும் இருந்திராத அளவுக்குக் கடுமையானவை, அளவிட முடியாதபடி ஒடுக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை, கொள்ளைக் காரத்தனமுடையவை. ருஷ்யாவின் பலவீனத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக எடுத்துக்கொண்டு ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நமது மார்புமீது முழங்காலை அழுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், நான், ஆழமாக அறிந்து உணர்ந்துவிட்ட கசப்பான உண்மையினை உங்களிடமிருந்து மறைக்காமலிருக்கும் பொருட்டு இந்த நிபந்தனைகளை ஏற்பதைத்தவிர நமக்கு வேறு வழி இல்லை என்பதை எடுத்துக்கூறியாக வேண்டும். வேறு எந்த யோசனையும் வருமானால் அதன் விளைவாக, சுயவிருப்பத்துடனே விருப்பமில்லாமலோ, மேலும் மோசமான தீமைகளை ஏற்க நேரும், மேலும் (அளவு பற்றி இங்கு பேச முடியுமானால்) சோவியத் குடியரசு முற்றிலும் கீழடங்க நேரும், ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அது அடிமைப்பட நேரும், அல்லது இத்தகைய யோசனை பயங்கரமான, அளவற்ற கொடுமை வாய்ந்த, ஆனால் மறுக்க முடியாத யதார்த்தத்தைச் சொற்களால் தட்டிக்கழிக்கும் பரிதாபகரமான முயற்சியாக இருக்கும். தோழர்களே, ஏகாதிபத்தியப் போரில் ருஷ்யா தாங்க வேண்டியவந்த சுமை—எல்லோருக்கும் தெரிந்த, மறுக்க முடியாத காரணங்களால்—மற்ற நாடுகள் எல்லாம் தாங்க வேண்டியவந்ததை விட மிகவும் பயங்கரமானது, கடுமையானது என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் நன்றாக அறிவீர்கள்; உங்களில் பலர் இதைச் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து தெரிந்து

கொண்டிருக்கிறீர்கள்; வேறு எந்தப் படையைக்காட்டிலும் கடுமையாக நமது படைகள் போரால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டன, களைப்படையச் செய்யப்பட்டன என்பதையும், போல்ஷெவிக்குகள் படைகளின் மனவுறுதியைச் சிதைத்துவிட்டார்கள் என்று பூர்ஷ்வா பத்திரிகைகள், இவற்றை ஆதரிக்கும் கட்சிகள் அல்லது சோவியத் அதிகாரத்துக்குப் பகைமையாக இருக்கும் கட்சிகள் ஆகியவை பரப்பிய அவதூறுகள் எல்லாம் முட்டாள்தனமானவை என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். கேரென்ஸ்க்கியின்கீழ் இன்னும் படையதிகாரியாக இருந்த கிரிலென்கோ பெத்ரோகிராதுக்குச் செல்லும் போது படைகளிடையே வினியோகித்த, பிறகு, ‘‘பிராவ்தா’’வில் அச்சிடப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரத்தை மீண்டும் ஒரு முறை உங்களது நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்; அதில் அவர் கூறியதாவது: எந்த விதமான கலகமும் செய்ய நாங்கள் உங்களை அழைக்கவில்லை; ஒழுங்கமைந்த அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கு உங்களை அழைக்கிறோம்; சாத்தியமான அளவுக்கு ஒழுங்கமைப்புடன் இயங்க முயலுங்கள். ராணுவத்துடன் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த ஆர்வமிக்க போல்ஷெவிக் பிரதிநிதி ஒருவரின் பிரசாரம் இது. என்றும் கண்டிராத வகையில் அளவற்ற களைப்பு அடைந்துவிட்ட படையினை ஒரு முகப்படுத்தி நிறுத்தவும் வலுப்படுத்தவும் ஆவன அனைத்தும் செய்யப் பெற்றன. நம்பிக்கையற்றவையாகத் தோன்றும் எனது கருத்துக்களை நான் சென்ற மாதத்தில் முற்றிலும் வெளியிடாது தவிர்த்திருந்த போதிலும் நிலைமையினை எளிதாக்கக் கடந்த மாதத்தில் படை பற்றிக் கூற வேண்டிய அனைத்தையும் கூறிவிட்டோம், செய்யக் கூடிய அனைத்தையும் செய்து விட்டோம் என்ற போதிலும் மூன்றாண்டு போருக்குப் பிறகு நமது படைக்குப் போராட வலிமையோ விருப்பமோ அறவே இல்லை என்பதை யதார்த்த நிலை நமக்குக் காட்டிவிட்டது. இதுதான் ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையனுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழ்ந்துகொண்டு, அவன் நமது மார்புமீது முழங்காலை அழுத்தி வைக்கும் போது சமாதான நிபந்தனைகளில் கையொப்பமிடும் நிர்ப்பந்தம் நமக்கு ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு அடிப்படையான, எளிய,

அப்பட்டமான, மிகப் பெரும் அளவுக்குக் கசப்பான, வேதனை தரும் ஆனால் முற்றிலும் தெட்டத் தெளிவான காரணம். இதனால்தான் இந்தப் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கும் உரிமை சோவியத் ஆட்சியின் எந்த ஒரு பிரதிநிதிக்கும் கிடையாது என்று நான் ஏற்றுள்ள பொறுப்பு குறித்து முழு அறிவுடன் திரும்பத் திரும்பக் கூறிவருகிறேன். அக்டோபர் தலைகீழ் மாறுதலுக்குப் பிறகு புரட்சி எவ்வாறு முன்னேறிச் சென்றுள்ளது என்பதைக் காண்பது இனிமையாயும் எளிமையாயும் இருந்தது என்பதும், அதைப் பற்றித் தொழிலாளர், விவசாயிகள், படைவீரர்களிடம் பேசுவது இனிமையாகவும் எளிமையாகவும் இருக்கிறது என்பதும் உறுதி; ஆனால் கசப்பும் வேதனையும் தரும், மறுக்க முடியாத உண்மையினை—புரட்சிகரமான போர் அசாத்தியமானது என்பதை—ஏற்கவேண்டிய சமயத்தில் இந்தப் பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிப்பதை அனுமதிக்க முடியாது; நாம் இதைப் பகிரங்கமாக ஏற்க வேண்டும். நிலைமைகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பது குறித்துத் தெட்டத் தெளிவாகக் கூறி விடுவது எனது கடப்பாடு என்றும் எனது கடமையை நிறைவேற்ற இன்றியமையாதது எனவும் நான் கருதுகிறேன்; எனவே, போர் என்றால் என்ன என்பதையும், உழைக்கும் மக்களை அது எந்த அளவு பாதித்துள்ளது என்பதையும், எந்த அளவுக்கு அது அவர்களைக் களைப்பில் தள்ளியுள்ளது என்பதையும் அறிந்த ருஷ்யாவின் உழைப்பாளி வர்க்கத்தினர் நம்முடன் சேர்ந்து இந்தச் சமாதான நிபந்தனைகள் என்றும் கேட்டிராத வகையில் கடுமையாகவும், கேவலமாகவும், தீம்பாகவும் உள்ளன என்பதை உணர்ந்து இருந்த போதிலும் நமது நடத்தையினை அங்கீகரிக்கிறார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்; இதில் எனக்கு எவ்விதச் சந்தேகமுமில்லை. நீங்கள் உடனடியான, நியாயமான சமாதானத்திற்கான நிபந்தனைகளைப் பிரேரேபிப்பதாக ஒப்புக் கொண்டீர்கள், அப்படிச் செய்திருக்க வேண்டும்; வேறு நாடுகள் இதில் சேருமா, ஐரோப்பியப் பாட்டாளி வர்க்கம்—அதன் உதவியின்றி நிரந்தரமான சோஷலிஸ்ட் வெற்றியை நாம் அடைதல் முடியாது—நமது உதவிக்கு வருகிறதா என்பதை எல்லாம் பார்த்துச் சமாதானத்தைத் தாமதப்

படுத்தச் சாத்தியமான எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். பேச்சுவார்த்தைகளை நீடிக்க நாம் இயன்ற அத்தனையும் செய்தோம்; சாத்தியப்பாட்டிற்கு மேல் கூடச் செய்தோம், ஜெர்மனியிலுள்ள நிலையில் அந்நாடு ருஷ்யாமீது காட்டுமிராண்டித்தனமான, மிருகத்தனமான தாக்குதலைத் தொடுக்க முடியாது என்று நம்மில் பலர் நம்பிக்கை வைத்திருந்ததால் நாம் பிரேஸ்த் பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் பிறகு போர் நிலைக்கு முடிவு கண்டதாகப் பிரகடனம் செய்தோம். இந்தத்தடவை நாம் கடுமையான தோல்வி அடைய நேரிட்டது; தோல்வியை நேருக்குநேர் எதிர்கொள்ள வேண்டும். ஆம், இதுகாறும் புரட்சி ஏறுமுகத்தில் சென்று வெற்றிக்குமேல் வெற்றி அடைந்துவந்தது; இப்போதோ அது கடுமையான தோல்வியை அடைந்துள்ளது. மிகவும் விரைவுடன் துவங்கிய ஜெர்மன் தொழிலாளர் இயக்கம் சிறிது காலத்திற்குத்தடுத்து நிறுத்தப் பெற்றுள்ளது. இதன் பிரதானக் காரணங்கள் அகற்றப்படவில்லை என்பதும் அவை வளர்ந்து தவிர்க்க முடியாத வகையில் விரிவடையும் என்பதும் நமக்குத் தெரியும்; ஏனெனில் வதை மிகுந்த இந்தப் போர் நீடித்து வரும், ஏனெனில் ஏகாதிபத்தியத்தின் மிருகத்தன்மை மேலும் மேலும் தெட்டத் தெளிவாக முழுமையாக அம்பலமாகி வரவர சோஷலிஸ்ட் கொள்கையைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் இல்லாத, அரசியலிலிருந்து நெடுந்தொலையில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிற பொது மக்களின் கண்கள் திறந்து விடும். இதனால்தான் இத்தகைய படுமோசமான, துயரகரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது; இந்த நிலை இப்போது சமாதானத்தை ஏற்கும்படி நம்மை நிர்ப்பந்திக்கிறது; அப்புறம் உழைப்பாளி மக்கள் பின்வருமாறு கூறும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்: ஆம், அவர்கள் சரியாகவே செயல்பட்டார்கள்; நியாயமான சமாதான ஆலோசனைக்காகத் தங்களால் இயன்ற அளவு அவர்கள் பாடுபட்டார்கள்; அவர்கள் மிகவும் கொடிய, துரதிருஷ்டவசமான சமாதானத்திற்குக் கீழடங்க நேர்ந்தது, ஏனெனில் நாட்டின் முன்பு வேறு மார்க்கம் எதுவும் இல்லை. அவர்கள் [ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள்.—(ப-ர்.)] இருக்கும் நிலையில் சோவியத்

குடியரசினை எதிர்த்து வாழ்வா, மரணமா என்று நிர்ணயிக்கும் போரில் ஈடுபட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; தற்போது அவர்கள் பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ நகர்களை நோக்கி முன்னேறும் உத்தேசத்தைத் தொடர முடியாது இருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் பிரிட்டனுடன் இரத்த வெறிபிடித்த கொள்ளைக்காரப் போரில் ஊணைபட்டிருப்பதும், உள்நாட்டு நெருக்கடி நிலவுவதும் தான். ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நாளை அல்லது நாளைக்கு மறுநாள் மேலும் மோசமான நிபந்தனைகளை முன்வைக்கலாம் என்று எனக்குச் சுட்டிக்காட்டப்படும்போது, அதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன்; மிருகத்தன்மை வாய்ந்த கொள்ளைக்காரர்களுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழும் சோவியத் குடியரசு தாக்கப்படுவதை எதிர்பார்க்க வேண்டியது இயல்பே. இப்போது போர் மூலமே பதிலளிக்க முடியாதிருப்பதற்குக் காரணம் போதிய சக்திகள் இல்லை என்பதும், மக்களுடன் சேர்ந்துதான் போர் தொடுக்க முடியும் என்பதுமே. புரட்சியின் வெற்றிகளின் விளைவாகப் பல தோழர்கள் இதற்கு நேர் எதிராகப் பேசுவார்களானால், அது வெகுஜன நிகழ்ச்சி ஆகாது, உண்மையான பொது மக்களின் விருப்பத்தையோ கருத்தையோ அது பிரதிபலிக்கவில்லை; உண்மையான உழைப்பாளி வர்க்கத்திடம், தொழிலாளர், விவசாயிகளிடம் போனால் ஒரே ஒரு விடைதான் கிடைக்கும்: நமக்குப் போர் தொடுக்கும் ஆற்றல் அறவே கிடையாது, அதற்கான வலிமை இல்லை, ஒரு போர்வீரன் கூறியதுபோல நாம் ரத்தத்தில் மூச்சுத்திணறுகிறோம் என்றே சொல்வார்கள். இந்தப் பொது மக்கள் நம்மைப் புரிந்துகொள்வார்கள்; இந்த நிர்ப்பந்தமான, என்றும் கேட்டிராக அளவுக்குக் கடுமையான சமாதானத்தை ஏற்க நேரிட்டதை அங்கீகரிப்பார்கள். மக்கள் மீண்டும் எழுச்சியுற வைப்பதற்கான ஓய்வுக் காலம் அதிகமாக இருக்கலாம்; ஆனால் புரட்சி ஏறுமுகத்தில் இருந்த நேரத்திலும் புரட்சி இறங்கு முகத்தில் இருந்த நேரத்திலும், புரட்சிக்கான அறைகூவல்களுக்கு மக்களிடம் பிரதிபலிப்பே இல்லாத நேரத்திலும் நீண்ட காலப் புரட்சிப் போராட்டங்களை அனுபவித்தவர்கள் புரட்சி எப்போதும் புதிதாக நிச்சயம்

எழுந்தது என்பதை நன்றாக அறிவார்கள்; இதனால் தான் நாம் கூறுகிறோம்: ஆம், இப்பொழுது பொது மக்கள் போர் தொடுக்கும் நிலையில் இல்லை, இப்பொழுது சோவியத் ஆட்சியின் பிரதிநிதி ஒவ்வொருவரும் மக்களுக்குக் கசப்பான முழு உண்மையையும் நேருக்கு நேராக எடுத்துக்கூற வேண்டும், என்றும் கேட்டிராத இன்னல்கள், மூன்றாண்டுப் போர், ஜாராட்சி விடுத்துச் சென்ற படுமோசமான சீரழிவு—இவையெல்லாம் கடந்து செல்லும்; மக்கள் தங்களது வலிமையினை மீண்டும் உணர்ந்துகொண்டு எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான ஆற்றலைப் பெறுவார்கள். இப்போது நம்முன் ஒடுக்கும் விரோதி நிற்கிறான்; ஒடுக்கு முறையினை எதிர்த்துப் புரட்சிப் போர் தொடுப்பது, புரட்சிக் கலகம் விளைப்பது சிறப்பான பதிலடியே; ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக ஒடுக்கு முறையினை எதிர்த்துப் புரட்சிக் கலகம் மூலம் பதிலடி கொடுப்பது எப்போதும் சாத்தியமல்ல என்பதை வரலாறு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது; எனினும் புரட்சிக் கலகத்தில் ஈடுபடாதிருப்பது என்பதற்குப் புரட்சியில் ஈடுபடாதிருப்பது என்று பொருளல்ல. சோவியத் ஆட்சியின் விரோதிகளான பூர்ஷ்வா பத்திரிகைகளின் ஆத்திரமூட்டலுக்குப் பலியாகாதீர்கள்; ஆம், இந்தச் சமாதானத்தைப் பற்றி அவர்கள் “ஆபாசமான சமாதானம்” என்று சொல்கிறார்கள், “அபகீர்த்தி” என்று கூக்குரலிடுகிறார்கள், ஆனால் வாஸ்தவத்தில் இந்த பூர்ஷ்வாக்கள் ஜெர்மன் படையெடுப்பாளர்களை அக மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்துகிறார்கள். “இப்போதாவது கடைசியாக ஜெர்மானியர் வந்து ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவார்கள்” என்று கூறும் இவர்கள் விரும்புவது இதுவே; நம்மை “ஆபாச சமாதானம், மானங்கெட்ட சமாதானம்” என்று கூக்குரலிட்டு மாட்டிவிட முயல்கிறார்கள். நமக்குப் போதிய பலம் இல்லை என்பதைத் தெரிந்தே சோவியத் ஆட்சி போராட வேண்டும், அது கேள்விப்பட்டறியாத போரில் இறங்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள்; ஜெர்மன் போலீஸ் படைகளுடன் ஒரு பேரத்திற்கு வருவதற்காக அவர்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு முற்றிலும் அடிமைப்படுத்த நம்மை இழுத்துச் செல்கிறார்கள்; ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த

வர்க்க நலன்களையே பிரதிபலிக்கிறார்கள்; ஏனெனில் சோ வியத் ஆட்சியின் பலம் வளர்ந்து வருகிறது என்பது அவர்க ளுக்குத் தெரியும். இந்தச் சமாதானத்தை நிராகரித்தவர் கள், திருத்த முடியாத பிரமைகள் மூலம் தங்களைத் தாங் களே தேற்றிக்கொள்வது மட்டுமன்றி ஆத்திரமூட்டலுக்கு இரையாகியுள்ளனர் என்பதற்குச் சிறந்த அத்தாட்சி இக் குரல்கள், சமாதானத்திற்கு எதிரான இக்கூக்குரல்கள் என்பது என் கருத்து. இல்லை, இந்தப் பெரு விபத்தான உண்மையை நேருக்கு நேர் எதிர்கொள்ள வேண்டும். நம்மை ஒடுக்குபவன் நம் மார்புமீது முழங்காலை வைத்து அழுத்துகிறான்; நாம் புரட்சிப் போராட்டத்தின் சகல முறை களையும் கையாண்டு போராடுவோம். ஆனால் தற்போது நாம் மிகவும் கடுமையான கஷ்டநிலையில் இருக்கிறோம்; நமது நேச சக்திகள் நமக்கு உதவ விரைதல் முடியாது, சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கம் தற்பொழுது உதவிக்கு வரமுடியாது, ஆனால் அது வரும் என்பது உறுதி. இந்தப் புரட்சிகரமான இயக்கம்—தற்போது ஆயுதம் தாங்கிய எதிர்ப்பைக் காட்ட அதற்கு வாய்ப்பில்லாவிடினும்—எழுச் சியடைந்து வருகிறது; அது எதிர்ப்பைக் காட்டும் நேரம் பின்னால் வரும், நிச்சயமாக வரும். (கரகோஷம்.)

இந்தப் பேச்சின் சுருக்கமான விபரம் 1918பிப்ரவரி 25(12) ‘‘பிராவ்தா’’, மாலைப்பதிப்பு, இதழ் 35ல் வெளியிடப்பட்டது.

முதன்முதல் முழுமையாக 1926ல் வெளியிடப்பட்டது: நி. லெனின் (வி. உல்யானவ்) நூல்திரட்டு, தொகுதி 20, பகுதி II.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35, 367—380ம் பக்கங்கள்

“துரதிருஷ்டமான சமாதானத்”திலிருந்து

பலமற்றவனைப் பலமுள்ளவன் மென்னியைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கும் போது, ஒரு துரதிருஷ்டமான, அளவற்ற கடுமை வாய்ந்த, எல்லையற்ற மானக்கேட்டை விளைவிக்கும் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பம் இடுவது என்பது நம்பமுடியாத அளவுக்கு, முன் என்றும் கேட்டிராத வகையில் கடினமானது. ஆனால் நம்பிக்கையின்மைக்கு இடமளிக்கக் கூடாது; இதைவிடப் பெரிய அவமானங்கள், துரதிருஷ்டவசமான, கடுமையான சமாதான நிபந்தனைகள் ஏற்பட்டுள்ள சரித்திர உதாரணங்களை மறந்து விடுவது அனுமதிக்கத் தக்கதல்ல. இருந்தும், மிருகத்தனமான, குரூரமிக்க படையெடுப்பாளர்களால் நசுக்கப்பட்ட மக்கள் முந்திய பலம் பெற்று மீண்டும் எழுச்சி பெறமுடிந்தது.

வில்ஹெல்ம் தற்போது ருஷ்யாவை நசுக்கி, மானக்கேடு செய்வதைவிட அளவு கடந்த வகையில் அதிகக் கடுமையாக முதலாம் நெப்போலியன் பிரஷ்யாவை நசுக்கி மானக்கேடு செய்தான்.²² பல ஆண்டுகள் முதலாம் நெப்போலியன் மாகண்டத்தில் முற்றிலும் வெற்றிவாகை சூடியிருந்தான்; பிரஷ்யாமீது அவன் பெற்ற வெற்றி ருஷ்யாமீது வில்ஹெல்ம் பெற்றுள்ள வெற்றியைவிட மிகவும் நிர்ணயமானதாக இருந்தது. எனினும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பிரஷ்யா மீண்டும் பலம் பெற்று, எந்த விதத்திலும் விடுதலைப் போர் என்று கூறமுடியாத ஓர் ஏகாதிபத்தியப் போரை நெப்போலியனுக்கு எதிராக நடத்திய கொள்ளைக்கார அரசாங்கங்களின் உதவியையும் பெற்றுத்தான், ஒரு விடுதலைப் போரில் நெப்போலியனின் அடிமை நுகத்தடியைத் தகர்த்தெறிந்தது.

நெப்போலியனது ஏகாதிபத்திய யுத்தங்கள் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து, முழு சகாப்தத்தையும் எடுத்துக்கொண்

டன; அவை ஏகாதிபத்திய* உறவுகள் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களுடன் பின்னிப் பிணைந்திருந்த மிகவும் சிக்கலான வலையை எடுத்துக் காட்டின. இதன் விளைவாக, போர்களாலும் துன்ப நிகழ்ச்சிகளாலும் (முழு தேசங்களுக்கும் துன்பம் அசாதாரணமாகச் செறிந்து கிடந்த) இந்த சகாப்தத்தின் ஊடே வரலாறு நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து* “சுதந்திர” முதலாளித்துவத்தை நோக்கி முன்னேறியது.

வரலாறு இப்போது இன்னும் விரைவாக முன்னேறுகிறது; ஏகாதிபத்தியப் போரால் நசுக்கப்பெற்ற, நசுக்கப்பெற்றுவரும் முழு நாடுகளின் துன்பகரமான தலைவிதிகள் அளவற்ற பயங்கரம் தருவனவாக உள்ளன. ஏகாதிபத்தியப் போக்குகள், இயக்கங்கள், அபிலாஷைகளுடன் தேசிய விடுதலைப் போக்குகள், இயக்கங்கள், அபிலாஷைகள் பின்னிப் பிணைந்து நிற்பதும் தெட்டெனத் தெரிகிறது; ஆனால் இதில் ஒரு மிகப் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது; அதாவது தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் அளவிட முடியாத படிப் பலவீனமாக உள்ளன, ஏகாதிபத்திய இயக்கங்கள் அளவிட முடியாத வகையில் வலுவாக உள்ளன. ஆனால் வரலாறு திடமாக முன்னேறிச் செல்கிறது; முன்னேற்ற மடைந்த நாடுகளின் ஆழத்தில்—எல்லாம் எப்படி இருந்த போதிலும்—சோஷலிஸ்ட் புரட்சி முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது; முந்திய பூர்ஷ்வாப் புரட்சியைவிட இப்புரட்சி எல்லையற்ற ஆழமுள்ளது, மக்களுக்கு மிக அதிக நெருக்கமானது, மிக அதிக பலம் பொருந்தியது.

எனவே, மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன்: எல்லா வற்றையும் விட மிகமிக அனுமதிக்கத்தகாதது நம்பிக்கை இழப்பதுதான். சமாதான நிபந்தனைகள் சகிக்க முடியாத அளவு கடுமையானவை. எனினும் வரலாறு தனது போக்கில் கட்டாயம் முன்னேறும்; மற்ற நாடுகளில் இடைவிடாமல் முதிர்ச்சியடைந்துவரும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி—நாம் விரும்

* பொதுவாக அந்நிய நாடுகளைக் கொள்ளையடித்தலை ஏகாதிபத்தியம் என்றும், கொள்ளைகொண்ட இப்படிப்பட்ட செல்வங்களைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளக் கொள்ளைக்காரர்கள் நடத்தும் போரை ஏகாதிபத்தியப் போர் என்றும் நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

பும் அளவுக்கு விரைவாக இல்லாவிடினும்—நமது உதவிக்கு வரும்.

கொள்ளையன் நம்மை முற்றுகையிடுகிறான்; நம்மை ஒடுக்கி மானங்கெடுக்கிறான்; இருப்பினும் இந்தக் கஷ்டங் தனை எல்லாம் தாங்கும் வலிமை நமக்குண்டு. நாம் உலகில் தனியராக இருக்கவில்லை. நமக்கு நண்பர்கள், ஆதரவாளர்கள், விசுவாச மிக்க உதவியாளர்கள் உண்டு. தங்கள் விருப்பு வெறுப்புக்கு அப்பாற்பட்ட காரணங்களால் அவர்கள் தாமதிக்க நேரிட்டுள்ளது; ஆனால் அவர்கள் வருவார்கள்.

நாம் ஒழுங்கமைப்பதற்காகப் பாடுபடுவோம், ஒழுங்கமைப்பதற்காகப் பாடுபடுவோம், மீண்டும் ஒழுங்கமைப்பதற்காகப் பாடுபடுவோம்! எல்லாவிதமான சோதனைகள் இருந்தபோதிலும் எதிர்காலம் நமதே.

“பிராவ்தா”, இதழ் 34,
பிப்ரவரி 24, 1918.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
382—383ம் பக்கங்கள்

தனியான பிரதேச இணைப்புச் சமாதானப் பிரச்சினை மீது
ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷெவிக்)
கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி மேற்கொண்ட நிலை

அன்புள்ள தோழர்களே!

ஜெர்மன் அரசாங்கம் பிரேரேபித்த சமாதான நிபந்தனைகளுக்கு உடன்பட மத்தியக் கமிட்டியை நிர்ப்பந்தித்த காரணங்கள் குறித்து உங்களுக்கு ஒரு விளக்கம் சமர்ப்பிப்பது இன்றியமையாதது என்று மத்தியக் கமிட்டியின் ஒழுங்கமைப்புக் குழு கருதுகிறது. தோழர்களே! மர்நாடுகளுக்கு இடையில் கட்சி முழுவதையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மத்தியக் கமிட்டியின் கருத்து குறித்துக் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் சாங்கோபாங்கமாக அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஒழுங்கமைப்புக் குழு இந்த விளக்கத்தை உங்கள்முன் சமர்ப்பிக்கிறது. சமாதான உடன்பாட்டின் நிபந்தனைகளில் கையொப்பமிடுவது சம்பந்தமாக மத்தியக் கமிட்டி ஒருமுகப்பட்ட கருத்து கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை அறிவிப்பது அவசியம் என்று ஒழுங்கமைப்புக் குழு கருதுகிறது. எனினும் முடிவு எடுக்கப்பட்டு விட்டதால் கட்சி முழுவதும் இதை ஆதரிக்க வேண்டும். இன்னும் சில நாட்களில் கட்சி மாநாடு நடைபெறவிருக்கிறது; கட்சி முழுவதின் யதார்த்த நிலையினை மத்தியக் கமிட்டி எந்த அளவுக்குச் சரியாகப் பிரதிபலித்துள்ளது என்ற பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது அப்போதுதான் சாத்தியம். மாநாடு வரைக்கும் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் கட்சியின்பால் தங்களுக்குள்ள கடமையினை அனுசரித்தும், நமது அணிகளின் ஒற்றுமையைப் பேணிக் காக்கவும், தங்களுடைய மத்திய தலைமை அமைப்பான, கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியின் முடிவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இந்த நாள் (பிப்ரவரி 24, 1918) ஜெர்மனியுடன் நம்ப முடியாத அளவுக்குக் கடுமையான பிரதேச இணைப்புச் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட அத்தியாவசியம் ஏற்பட்டதற்குப் பிரதான காரணம் நம்மிடம் படையில்லை, நம்மால் நம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதே.

1917 அக்டோபர் 25க்குப் பிறகு, பாட்டாளிகள், ஏழை விவசாயிகளின் சர்வாதிகாரம் வெற்றி பெற்ற பிறகு, நாம் அனைவரும் ஏன் தற்காப்புவாதிகளானோம், தந்தையர் நாட்டைப் பாதுகாக்க முனைந்தோம் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே.

தந்தையர் நாட்டைப் பாதுகாப்பது என்ற கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்த்தால், நம்மிடம் படை இல்லாதபோது, விரோதி முழு ஆயுதபாணியாகச் சிறந்த தயாரிப்புடன் இருக்கும்போது, ஓர் ஆயுதப் போரில் நாம் அகப்பட்டுக் கொள்வதற்கு இடமளிப்பது அனுமதிக்கவே தகாதது.

சோவியத்துக்களுக்குப் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தொழிலாளர், விவசாயிகள், படைவீரர்கள் ஆகிய பொதுமக்களில் ஐயத்துக்கிடமின்றி மிகப்பெரும்பான்மையினர் போருக்கு எதிராக இருக்கும்போது சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசால் ஒரு போரை நடத்த முடியாது. அப்படிச் செய்வது ஒரு கண்முடித்தனமான சூதாட்டமாகும். சமாதான உடன்பாடு எத்தனை மிகமிகக் கடுமையானதாக இருப்பினும் சரி, இந்தப் போருக்கு முடிவுகட்டிவிட்ட பிறகு ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் மீண்டும் ஓர் ஆக்கிரமிப்புப் போரை ருஷ்யாமிது தொடுக்குமானால் அது வேறு விஷயம். அப்போது சோவியத்துக்களில் பெரும்பான்மை நிச்சயமாகப் போருக்கு ஆதரவாக நிற்கும்.

இன்று ஒரு போரைத் தொடுப்பது என்றால் அது வாஸ்தவத்தில் ருஷ்ய பூர்ஷ்வாக்களின் ஆத்திரமூட்டும் சூழ்ச்சிக்கு இரையாவதாக இருக்கும். இந்தச் சமயத்தில் ருஷ்யா பாதுகாப்பின்றி இருக்கிறது, அற்ப ஜெர்மன் படையும் கூட அதை நசுக்கிவிடும், பிரதான ரயில்வே பாதைகளைத் துண்டித்துவிட்டாலே ஜெர்மானியர் பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ நகர மக்களைப் பட்டினி போட்டுச் சரணாகதியடைய வைக்க

முடியும் என்பதெல்லாம் ருஷ்ய பூர்ஷ்வாக்களுக்கு மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். பூர்ஷ்வாக்கள் போரை விரும்பக் காரணம், அவர்கள் சோவியத் ஆட்சியினைத் தூக்கி எறிந்து ஜெர்மன் பூர்ஷ்வாக்களுடன் உடன்பாட்டிற்கு வர விரும்புவதேயாகும். ஜெர்மன் படைகள் ட்வின்ஸ்க், ரெஷிட்சா, வெண்டென், காப்சால், மீன்ஸ்க், டிரிசா முதலிய இடங்களுக்கு வந்தபோது பூர்ஷ்வாக்கள் மகிழ்ச்சி கொண்டாடியதே இதைத் தெட்டத் தெளிவாக ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

இன்றுள்ள நிலையில் புரட்சிப் போருக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது வெறும் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் தவிர வேறில்லை. ஏனெனில் ராணுவம் இல்லாமல், மிக மிகச் சிறந்த பொருளாதாரத் தயாரிப்பு இல்லாமல், சீரழிந்து போன ஒரு விவசாய நாடு, முன்னேற்ற மடைந்த ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நவீனப் போர் தொடுப்பது என்பது அசாத்தியமாகும். ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்பதில் எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமில்லை; ஏனெனில் அது நம்மைக் கைதிகளாக்கிச் சிறைப்பிடித்து நசுக்கிவிடும். ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சியின்மூலம், குறிப்பாக இப்பொழுது—இத்தகைய எதிர்ப்பு நம் விஷயத்தில் முற்றிலும் பயனற்றதாகவும், ஜெர்மன், ருஷ்ய பூர்ஷ்வாக்களுக்குச் சாதகமாகவும் இருக்கிற போது—நாம் எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வெட்டிப் பேச்சாக இருக்கும்.

சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் இயக்கத்திற்கு உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்று காரணம் கூறி இந்த நிமிடத்தில் புரட்சிகரப் போருக்கு ஆதரவாக வாதிப்பதும் இதேபோன்ற வெறும் வாய்ச்சொல்லாகும். பிரதிகூலமான காலத்தில் போரை ஏற்பதன் மூலம் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் சோவியத் குடியரசினை நசுக்குவதை நாம் எளிதாக்குவோமானால், ஜெர்மன், சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கும் சோஷலிஸ்ட் லட்சியத்திற்கும் உதவி புரியமாட்டோம், பாதகமே விளைப்போம். எல்லாத் துறைகளிலும் உறுதியான, முறையான வேலை செய்வதின் மூலம் எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள புரட்சிக்கார சர்வதேசியவாதிகளுக்கு மட்டுமே நாம் உதவி புரிய வேண்டும்; ஆனால் ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சி ஒரு சூதாட்

டம் என்பது அப்பட்டமாயிருக்கையில் அந்தச் சூதாட்டத்தில் இறங்குவது ஒரு மார்க்ஸீயவாதிக்குத் தகுந்ததல்ல.

இரண்டு, மூன்று வாரங்களில் (இது சாத்தியம்) லீப்க்னெஹ்ட் வெற்றி பெறுவாரானால் நம்மை எல்லாக் கஷ்டங்களிலிருந்தும் அவர் விடுவிப்பார் என்பது உறுதி. ஆனால் லீப்க்னெஹ்ட் நிச்சயமாயும் தவிர்க்க முடியாத வகையிலும் அடுத்த சில வாரங்களுக்குள் வெற்றி ஈட்டிவிடுவார் என்று மக்களுக்கு வாக்குறுதியளிப்போமானால் அது முட்டாள்தனமாகவும் அனைத்து நாடுகளின் உழைக்கும் மக்களின் ஒருமைப்பாடு என்ற மாபெரும் கோஷத்தினைக் கேலிக்கூத்தாக்குவதாகவும் இருக்கும். இவ்வாறு வாதம் செய்வதின் விளைவாக, “உலகப் புரட்சியில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம்” என்ற மாபெரும் கோஷம் வெற்றுச் சொல்லாக மாற்றப்படுகிறது.

இன்றுள்ள நிலை 1907 வேளிற்காலத்தில் இருந்த நிலைக்கு யதார்த்தத்தில் ஒப்பாக உள்ளது. அன்று ருஷ்ய முடியரசுவாதியான ஸ்தொலீபின் நம்மை நசுக்கிச் சிறைப்படுத்தினான்; இன்று ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நம்மை நசுக்கிச் சிறைப்படுத்துகிறார்கள். அன்று, துரதிருஷ்டவசமாக சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சி²³ முழுவதாலும் ஆதரிக்கப்பட்ட உடனடி எழுச்சி என்ற கோஷம் வெறும் வாய்ச்சொல் என்று நிரூபிக்கப் பெற்றது. இன்று, இந்த நிமிடத்தில், புரட்சிகரப் போர் என்ற கோஷம் இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களைக் கவர்ந்திருக்கிற ஒரு வாய்ச்சொல்லாக உள்ளது என்பது தெளிவு; அவர்கள் வலதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் வாதங்களைத் திரும்பத் திரும்ப ஒப்பிக்கிறார்கள். நாம் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் சிறைக் கைதிகள்; உலக ஏகாதிபத்தியத்தின் இந்தத் தலைவனை முறியடிப்பதற்கான நீண்ட கரும் போராட்டம் நம்முன் இருக்கிறது; இந்தப் போராட்டம் சோஷலிஸ்த்திற்கான இறுதியான, முடிவான போராட்டம் என்பதில் ஐயமில்லை; ஆனால் ஏகாதிபத்தியத்தின் தலைவனுக்கு எதிராக ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சி மூலம் இந்தப் போராட்டத்தை இப்போது தொடங்குவது என்பது வெறுஞ் சூதாட்

டம்; எந்த மார்க்ஸீயவாதியும் இதில் எப்பொழுதும் இறங்க மாட்டான்.

நாட்டின் பாதுகாப்புத் திறனையும் எங்கும் சுயக் கட்டுப்பாட்டினையும் முறையாகவும், இடைவிடாமலும், சர்வாம்சத்திலும் அதிகரித்தல், நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் சோவியத் ஆட்சியை வலுப்படுத்துவதற்கும் வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் கட்டுப்பாட்டினை மேம்படுத்தும்படிக் கடுமையான தோல்வியைப் பயன்படுத்தல்—இவைதான் இன்றுள்ள கடமையாகும், புரட்சிகரப் போருக்குச் சொல்லளவில்ல, நடைமுறையில் தயாரிப்புகள் செய்யும் மார்க்கமும் இதுவேயாகும்.

ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் தாக்குதல் இன்னும் தடுத்து நிறுத்தப்படவில்லையாதலால் கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அதற்கு எதிராக ஒருமுகப்பட்ட எதிர்ப்பை ஒழுங்கமைக்க வேண்டும் என்பதை இறுதியாக எடுத்துக்கூறுவது இன்றியமையாதது என்று ஒழுங்கமைப்புக் குழு கருதுகிறது. சமாதான ஒப்பந்தத்தில், யாவற்றிலும் கடுமையான தில்கூட, கையொப்பமிட்டுப் புதிய போராட்டங்களுக்குத் தயாராவதற்கு அவகாசம் பெறுவது சாத்தியமல்ல என்று இருப்பின் நமது கட்சி, முழு மும்முரமான எதிர்ப்பு காட்டுவதற்காகச் சகல முயற்சிகளையும் செய்வது அவசியம் என்று வலியுறுத்த வேண்டும்.

சற்று அவகாசம் பெற முடியுமானால், ஒழுங்கமைப்பு வேலைகளுக்காகக் குறைந்த பட்ச அவகாசமாவது பெற முடியுமானால், இதற்காக நம்மாலியன்ற முயற்சி அனைத்தையும் செய்தல் வேண்டும். நமக்கு எவ்வித ஒத்திவைப்பும் கிடைக்காவிடில் நமது கட்சி பொதுமக்களைப் போராடும் படியும் மிகவும் உத்வேகபூர்வமான தற்காப்பில் ஈடுபடுமாறும் வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டும். எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் கட்சியின்பால், தங்களுடைய நாட்டின் தொழிலாளி வர்க்கத்தின்பால், மக்களின்பால், பாட்டாளி வர்க்கத்தின்பால் தங்களுக்குள்ள கடமையினை ஆற்றுவார்கள் என்பதில் எங்களுக்கு உறுதியான நம்பிக்கை உண்டு. சோவியத் ஆட்சியினைப் பேணிக் காப்பது மூலம், தனது சொந்த பூர்ஷ்வாக்களுக்கு எதிராக நம்ப முடியாத அளவிற்குக் கஷ

டமான, கடுமையான போராட்டத்தை நடத்தி வரும், அனைத்து நாடுகளையும் சேர்ந்த பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு மிகப் பலம் வாய்ந்த, மிகச் சிறந்த ஆதரவினை நல்கிவருகிறோம். இன்று ருஷ்யாவில் சோவியத் ஆட்சி சரிந்தால் சோஷலிஸ்ட் லட்சியத்திற்கு இதைவிடக் கடுமையான அடிவேறு இருக்க முடியாது.

தோழமை கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷெவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியின் ஒழுங்கமைப்புக் குழு.

1918 பிப்ரவரி 24ல்

எழுதப்பெற்றது,

1918 பிப்ரவரி 26(13)ல்

“பிராவ்தா”வின் 35வது இதழில்

வெளியிடப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
389—392ம் பக்கங்கள்

வேதனைதரும், ஆனால் அவசியமான படிப்பினை

1918 பிப்ரவரி 18 முதல் 24ம் தேதி வரையுள்ள வாரம் ருஷ்ய, சர்வதேசப் புரட்சி வரலாற்றில் ஒரு மாபெரும் திரும்பு முனையாக இருக்கும்.

1917 பிப்ரவரி 27ந் தேதியன்று, ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கம், யுத்தம் செல்லும் போக்கினைக் கண்டு எழுச்சி யுற்ற விவசாயிகளில் ஒரு பகுதியுடனும் பூர்ஷ்வாக்களுடனும் சேர்ந்து முடியரசை முறியடித்தது. 1917 ஏப்ரல் 21ல் பாட்டாளி வர்க்கம் ஏகாதிபத்திய பூர்ஷ்வாக்களின் யதேச்சாதிகார ஆட்சியினைக் கவிழ்த்து, பூர்ஷ்வாக்களுடன் சமரசத்திற்கு வரவேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ள குட்டி பூர்ஷ்வாக்களின் கைக்கு அதிகாரத்தை மாற்றியது. ஜூலை 3ந் தேதி நகர்ப்புறத்துப் பாட்டாளி வர்க்கம் தானாகவே நடத்திய ஆர்ப்பாட்டத்தின் மூலம் சமரசவாதிகளின் அரசாங்கத்துக்குக் கடுமையான அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. அக்டோபர் 25ல் அது இந்த அரசாங்கத்தைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டுத் தொழிலாளர், ஏழை விவசாயிகளின் சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபித்தது.

இந்த வெற்றியை உள்நாட்டுப் போரில் பாதுகாக்க நேர்ந்தது. இதற்கு மூன்று மாதம் பிடித்தது; இது கட்சி னாவின் அருகில் கேரேன்ஸ்க்கியை எதிர்த்து வெற்றி பெற்றதோடு தொடங்கி, பூர்ஷ்வாக்கள், ஆபீசர் காடெட்டுகள்²⁴ புரட்சி எதிர்ப்புக் கலாக்குகளில் ஒரு பகுதியினர் இவர்களை எதிர்த்து மாஸ்கோ, இர்க்கூட்ஸ்க், ஒரென் புர்க், கீவ் முதலிய இடங்களில் ஏற்பட்ட வெற்றிகளோடு தொடர்ந்து, கலேடின, கர்னீலோவ், அலெக்ஸேயெவ் இவர்

களை எதிர்த்து, தோன்மீதுள்ள ரஸ்தோவில் பெற்ற வெற்றியுடன் முடிவடைந்தது.

பாட்டாளி வர்க்க எழுச்சித் தீ பின்லாந்திலும் ஜ்வாலை விட்டது, இந்தப் பெருந்தீ ருமேனியாவிலும் பரவியது.

உள்நாட்டு முனையில் வெற்றிகள் ஒப்பு நோக்கில் எளிதாகவே கிடைத்தன; காரணம், தொழில்நுட்பத்திலும் ஒழுங்கமைப்பிலும் விரோதிகளுக்கு எவ்விதச் சிறப்பும் இருக்கவில்லை, மேலும் எவ்விதப் பொருளாதார அடிப்படையோ, வெகுஜனங்களிடம் ஆதரவோ அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இந்த வெற்றிகள் மிக எளிதில் கிடைத்ததன் விளைவாகச் சில தலைவர்கள் தலைக்கிறுக்கம் கொள்ள இடமேற்பட்டது. “எல்லாம் எளிதில் நடக்கும்” என்பது அவர்களின் கருத்து.

விரைவாகத் தன்னைத் தான் கலைத்துக்கொண்டு போர் முனையைக் கைவிட்டு வரும் ராணுவத்தில் பிரம்மாண்டமான அளவு பரவியிருந்த கட்டுக்குலைவை அவர்கள் அசட்டை செய்திருந்தார்கள். புரட்சி வாய்ச்சொற்கள் போதை ஏறிக் கிடந்தார்கள். இந்தச் சொற்களை உலக ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்தினார்கள். ஏகாதிபத்தியத்தின் நிர்ப்பந்தத்திலிருந்து ரஷ்யா பெற்ற தாற்காலிக “விடுதலை” யினைச் சகஜம் என்று கருதி விட்டார்கள்; எனினும் வாஸ்தவத்தில் இந்த “விடுதலை” ஜெர்மன், ஆங்கில-பிரெஞ்சுக் கொள்ளைக்காரர்களிடையே நடந்து வந்த போரில் ஏற்பட்ட தாற்காலிக நிறுத்தத்தின் விளைவுதான். ஆஸ்திரியாவிலும் ஜெர்மனியிலும் துவங்கிவரும் வெகுஜன வேலைநிறுத்தங்கள், ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து ஏற்படும் கடும் அபாயங்களிலிருந்து நம்மை விடுவிக்க வரும் புரட்சி என்று கருதிவிட்டார்கள். குறிப்பாக மிகவும் கடினமான, துன்பகரமான வகையில் பிறந்து வரும் ஜெர்மன் புரட்சிக்கு விடாப்பிடியான, காரியரீதியான, தன்னடக்கமுள்ள வேலையின் மூலம் உதவி புரிவதற்குப் பதில் “லீப்க்னெஹ்ட் எங்கள் பக்கமிருக்கும் போது ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்களை உதைத்தெறிந்து விடுவோம்!” என்று கரங்களை ஆட்டி வீரப்பும் பேசினார்கள்.

1918 பிப்ரவரி 18 முதல் 24ந் தேதி வரையுள்ள வாரம், ட்வின்ஸ்கைப் பிடித்தது முதல் (பின்னால் மீட்கப்பட்ட) ப்ஸ்க்கோவ் பிடிப்பட்டது வரையுள்ள வாரம், சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசினை எதிர்த்து ஏகாதிபத்திய ஜெர்மனி ராணுவத் தாக்குதலை நடத்திய வாரம் நமக்கு மிகவும் கடுமையான, மனக்கசப்பும் துயரமும் தருகிற படிப்பினையை, அதே சமயம் அவசியான, பயனுள்ள, உதவிகரமான படிப்பினையைத் தந்தது. கடந்த வாரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பி வைக்கப் பெற்ற இருவகையான தந்திச் செய்திகளையும் தொலைபேசித் தகவல்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தது அளவற்ற முறையில் பயனுள்ளதாக இருந்தது! ஒரு புறத்தில் கட்டுமீறி வெள்ளமாகப் பெருகும் “தீர்மான உருவில்” வந்த புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்— மத்திய நிர்வாகக் குழுவின் சனிக்கிழமைக் கூட்டத்தில் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரனை “இடதுசாரி” (ஹம்.. ஹம்...) ஷ்டைன்பர்க்கின் இந்த வகையில் மிகச் சிறந்த மாதிரியான பேச்சை நினைத்துக்கொண்டு ஷ்டைன்பர்க்கின் வாய்ச்சொல் என்று இதை அழைக்கலாம். மறுபுறம், படைகள் இருந்த இடத்தில் நிற்க மறுப்பு, நார்வா கோட்டைக் கூடப் பாதுகாக்க மறுப்பு, பின்வாங்கும் பட்சத்தில் எல்லாவற்றையும் நாசம் செய்துவிடுக என்ற உத்தரவை மீறி நடப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிய வேதனை தரும், மானக்கேடான தகவல்கள்; ஓடிப்போதல், குழப்பம், திறமையின்மை, நிராதரவு, படுசோம்பல் இவற்றைப் பற்றியோ பேசவே வேண்டியதில்லை.

கடுமையான, மனக்கசப்பும் துயரமும் தருகிற படிப்பினை—அவசியமான, பயனுள்ள, உதவிகரமான படிப்பினை! வர்க்க உணர்வும் சிந்திக்கும் சக்தியுமுள்ள தொழிலாளி இந்த வரலாற்றுப் படிப்பினையிலிருந்து மூன்று முடிவுகளைச் செய்வான்; தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்பு, அதன் பாதுகாப்புத் திறன், சோஷலிஸ்ட், புரட்சிகரப் போர் இவை பற்றிய நமது நிலை குறித்தும், உலக ஏகாதிபத்தியத்துடன் நாம் மோதலுக்கு வரக்கூடிய சூழ்நிலைமைகள் குறித்தும், உலக சோஷலிஸ்ட் இயக்கம் சம்பந்தமான நமது

நிலையைப் பற்றிய பிரச்சினையைச் சரியாக முன்வைப்பது குறித்தும் இந்த மூன்று முடிவுகள் இருக்கும்.

1917 அக்டோபர் 25 முதல் நாம் தற்காப்புவாதிகளாக இருக்கிறோம்; அன்று முதல் தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக அரும்பாடுபட்டுவருகிறோம். காரணம் நாம் ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து முறித்துக்கொண்டுவிட்டோம் என்பதைச் செயல் மூலம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளோம். ஏகாதிபத்தியச் சதிகாரர்களின் ஆபாசம் நிறைந்த, இரத்தக்கறை படிந்த ஒப்பந்தங்களை நாம் ரத்து செய்து வெளியிட்டிருக்கிறோம். நமது சொந்த பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டோம். முன்நாட்களில் நாம் ஒடுக்கி வந்த மக்களுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கியுள்ளோம். நம் நாட்டு மக்களுக்கு நிலத்தையும் தொழிலாளர் கட்டுப்பாட்டையும் தந்திருக்கிறோம். நாம் ருஷ்ய சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசினைப் பாதுகாக்க நிற்கிறோம்.

நாம் தந்தையர் நாட்டைப் பாதுகாக்க நிற்பதால் நாட்டின் பாதுகாப்புத் திறன், போருக்குத் தயாரிப்பு போன்ற விஷயங்களில் பொறுப்புள்ள கண்ணோட்டம் அவசியம் என்று கோருகிறோம். புரட்சிப் போர் பற்றிய புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களை எதிர்த்துத் தாட்சிண்யமற்ற போரைப் பிரகடனம் செய்கிறோம். நாட்டில் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படுத்தல், இருப்புப் பாதைகளைப் (இவை இன்றி நவீன யுத்தமுறை என்பது வெற்றுச் சொல்லே) புனரமைத்தல், எங்கும் கண்டிப்பான புரட்சிக் கட்டுப்பாட்டையும் சுயக்கட்டுப்பாட்டையும் மீண்டும் ஸ்தாபித்தல் இவற்றுடன் தொடங்கிப் புரட்சிப் போருக்கு நீண்ட காலம் தீவிரமாகத் தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்பினை உளத்திற்கொண்டு பார்க்கும்போது, உண்மையில் நமக்கென்று ராணுவம் இல்லாத நிலையில், நம்மைவிட அளவு கடந்த வகையில் அதிக பலம் கொண்ட, நன்கு ஆயத்தமாகியுள்ள விரோதியுடன் ஆயுதப் போரில் பிரவேசிப்பது பெருங்குற்றமாகும். தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக நாம் மிகவும் கடுமையான, கொடுமையான, கொடுரமான, கேவலமான சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட வேண்டும்—இது ஏகாதிபத்தி

யத்திடம் “சரணடைவதற்காக” அல்ல, மாறாக ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகத் தீவிரமாக, நல்ல திறமையோடு போராடுவதற்குப் பயிற்சியும் தயாரிப்பும் செய்துகொள்ளவே.

கடந்த வாரம் ருஷ்யப் புரட்சியை உலக வரலாற்று வளர்ச்சியில் அளவிட முடியாதபடி உயர்ந்த மட்டத்திற்கு உயர்த்தியுள்ளது. இந்த நாட்களுக்குள் வரலாறு முன்னேறியுள்ளது, திடீரெனப் பல படிகள் மேலே ஏறியுள்ளது.

இதுகாறும் நாம் (உலக ஏகாதிபத்தியத்தோடு ஒப்பிட்டால்) மிகவும் அற்பமான, வெறுப்புக்கும் பரிதாபத்துக்கும் உரிய விரோதிகளை—ரொமானவ்²⁵ என்ற மடையன், கேரென்ஸ்க்கிய் என்ற ஜம்பப் பேர்வழி, ராணுவப் பள்ளி மாணவர்கள், பூர்ஷ்வாக்களின் கும்பல்கள் போன்றவர்களை யே—எதிர்த்து நின்றிருக்கிறோம். இப்போதோ நமக்கு எதிராகப் பண்பாட்டிலும் தொழில்நுட்பத்திலும் சிறந்த, அற்புதமான ஒழுங்கமைப்புடைய உலக ஏகாதிபத்தியம் என்ற ராட்சசன் எழுந்திருக்கிறான். இந்த ராட்சசனை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். அவனை எதிர்த்து எப்படிப் போராடுவது என்பதைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். மூன்றாண்டு காலப் போரின் விளைவாக ஈடிணையற்ற சீரழிவுக்கு இலக்கான விவசாய நாடு, சோஷலிஸ்ட் புரட்சியைத் துவக்கியுள்ள நாடு, ஆயுதப் போரைத் தவிர்க்க வேண்டும், மிகப் பெரிய தியாகங்கள் செய்ய நேரிடினும்சரி, தவிர்ப்பது இன்னும் சாத்தியமாக இருக்கும் போது, இதைத் தவிர்க்க வேண்டும்; “கடைசியான நிர்ணயமான போராட்டம்” துவங்குவதற்குமுன் பயனுள்ள ஏதோ ஒன்றைச் செய்யும் வாய்ப்பு பெறுவதற்காக இவ்வாறு செயல்பட வேண்டும்.

முன்னேறியுள்ள ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி வெடித்த பிறகு தான் அந்தப் போராட்டம் துவங்கும். இத்தகைய புரட்சி மாதத்திற்கு மாதம், வாரத்திற்கு வாரம் முதிர்ச்சியடைந்து பலம் பெற்றுவருகிறது என்பது நிச்சயம். முதிர்ச்சியடைந்துவரும் இந்தப் பலத்திற்குக் கட்டாயம் உதவி அளிக்க வேண்டும். அதற்கு எப்படி உதவுவது என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும். உண்மையில் ராணுவம் இல்லாத காலத்தில் அண்டையிலுள்ள சோவியத்

சோஷலிஸ்ட் குடியரசினை நாசத்திற்கு விட்டுக் கொடுத்தால் வளர்ந்துவரும் அந்தப் பலத்திற்குப் பாதகம் விளையுமே அன்றி, உதவி கிட்டாது.

“ஐரோப்பாவில் சோஷலிஸத்தின் வெற்றியை நம்பி இருக்கிறோம்” என்ற மகத்தான கோஷத்தை வெறும் வாய்ச்சொல்லாக மாற்றிவிடக்கூடாது. சோஷலிஸத்தின் பூரண வெற்றியை நோக்கிச் செல்லும் நீண்ட கடினமான பாதை நம் மனதில் இருக்குமானால் இது உண்மையான கோஷம். “சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் முழு சகாப்தத்தை” யும் அதன் முழுமையிலும் பார்க்கும் போது இது மறுக்க முடியாத தத்துவவியல்-வரலாற்றியல் உண்மையாகும். ஆனால் பொதுவான உண்மை எதுவும் ஸ்தூலமான எல்லா வகையான நிலையுடனும் பொருத்திப் பார்க்கும் போது வெற்றுச் சொல்லாகிவிடுகிறது. “ஒவ்வொரு வேலை நிறுத்தமும் சமூகப் புரட்சியின் வெட்ட வெட்ட முளைக்கும் தலைகளையுடைய பாம்பை ஒளித்து வைத்திருக்கிறது” என்பது மறுக்க முடியாதது. ஆனால் ஒவ்வொரு வேலை நிறுத்தத்திலிருந்தும் புரட்சிக்குக் குண்டோட்டமாக விரைந்துவிடலாம் என்று கருதுவது மடத்தனம். ஐரோப்பியப் புரட்சி வெடிக்கும் என்றும் அது அடுத்த சில வாரங்களுக்குள், ஜெர்மானியர் பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ, கீவ் நகரங்களை அணுகுமுன், நமது ரயில்வே போக்குவரத்தை அவர்கள் “தீர்த்துக் கட்டும்” முன், நிச்சயம் வெற்றி பெற்றுவிடும் என்றும் மக்களுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கும் பொருளில் நாம் “ஐரோப்பாவில் சோஷலிஸத்தின் வெற்றியை நம்பி இருக்கிறோம்” என்றால் பொறுப்புள்ள சர்வதேசியவாதிகளாகவும் புரட்சியாளர்களாகவும் அல்ல, மாறாக அசட்டுத் துணிச்சல்காரர்களாகவே இயங்குபவர்களாவோம்.

லீப்க்னெஹ்ட் பூர்ஷ்வாக்களை எதிர்த்து இரண்டு அல்லது மூன்று வாரங்களில் வெற்றி பெறுவாரானால் (இது அசாத்தியமல்ல) அவர் நம்மை எல்லா இன்னல்களிலுமிருந்து விடுவித்துவிடுவார். இதில் சந்தேகமே கிடையாது. ஆனால் நாம் இன்றைய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் இன்றைய செயல் தந்திரத்தை நிர்ணயிக்கும் போது அடுத்த சில வாரங்களில் லீப்க்னெஹ்ட் வெற்றி காணலாம்

என்ற நம்பிக்கைமீது செயல்படுவோமானால் நாம் கேலிக்கு மட்டுமே உரியவர்களாவோம். இந்தக் காலத்து மகத்தான புரட்சிகர கோஷங்களை வெறும் புரட்சிகரமான வாய்ச் சொல்லாக மாற்றியவர்களாவோம்.

தொழிலாளர் தோழர்களே, புரட்சியின் வேதனைமிக்க, ஆனால் பயனுள்ள படிப்பினைகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்வீர்! தந்தையர் நாட்டினைப் பாதுகாக்க, சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசினைப் பாதுகாக்க, விடாப்பிடியுடன், தீவிரமாயும், ஊசலாட்டமின்றியும் ஆயத்தமாவீர்!

“பிராவ்தா” (மாலைப்பதிப்பு),
இதழ் 35, பிப்ரவரி 25(12) 1918.
கையொப்பம்: லெனின்

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
393—397ம் பக்கங்கள்

வினோதமானதும் உருமுரணதும்

நமது கட்சியின் மாஸ்கோ பிரதேசத்தின் தலைமைக் குழு 1918 பிப்ரவரி 24 தேதியன்று நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்மானத்தில் மத்தியக் கமிட்டி மீது நம்பிக்கையின்மையை வெளியிட்டிருக்கிறது, “ஆஸ்திரியாவுடனும் ஜெர்மனியுடனும் செய்துள்ள சமாதான ஒப்பந்தத்தின் ஷராக்களை அமுலாக்குவதோடு சம்பந்தப்படுத்தப்பெறும்” அதன் முடிவுகளுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்துவிட்டது, மேலும் அந்தத் தீர்மானத்துக்கு உள்ள ஒரு “விளக்கக் குறிப்பில்” அது “மிகநெருங்கிய எதிர்காலத்தில் கட்சியில் ஒரு பிளவு ஏற்படுவது அநேகமாகத் தவிர்க்க முடியாததாகும் என்று கருதுகிறது” என்று பிரகடனப்படுத்தி இருக்கிறது.*

இதிலெல்லாம் உருமுரணதாக எதுவுமில்லை, வினோதமானதுங்கூட எதுவுமில்லை. ஒரு தனித்த சமாதானத்தைப்

* தீர்மானத்தின் முழு வாசகம் பின்வருமாறு: “மத்தியக் கமிட்டியின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விவாதித்தபிறகு, ருஷ்யாவின் சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மாஸ்கோ பிரதேசத்தின் தலைமைக் குழு, மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் கொள்கை, உள்ளமைப்பு ஆகியவற்றை உத்தேசித்து அதன்மீது நம்பிக்கையின்மையை வெளியிட்டது, கிடைக்கிற முதல் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு புதிய மத்தியக் கமிட்டி தெர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புத்தும். மேலும், ஆஸ்திரியாவுடனும் ஜெர்மனியுடனும் செய்துள்ள சமாதான ஒப்பந்தத்தின் ஷராக்களை அமுலாக்குவதோடு சம்பந்தப்படுத்தப்பெறும் அதனுடைய முடிவுகளுக்கு முற்றாகக் கீழ்ப்படியும் கடமை தனக்கு இல்லை என்றும் மாஸ்கோ பிரதேசத் தலைமைக்குழு கருதுகிறது.” இந்தத் தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

பற்றிய பிரச்சினை மீது மத்தியக் கமிட்டியோடு தீட்சண்யமாகக் கருத்துவேறுபாடு கொள்ளும் தோழர்கள் மத்தியக் கமிட்டியைத் தீட்சண்யமாகக் கண்டிப்பதும், ஒரு பிளவு தவிர்க்க முடியாதது என்கிற தங்களுடைய துணிபை வெளியிடுவதும் முற்றிலும் இயல்பானதேயாகும். அதெல்லாம் கட்சி உறுப்பினர்களின் மிகமிக நியாயமான உரிமையாகும், அது முற்றாகப் புரிந்து கொள்ளத் தக்கதே.

ஆனால் வினோதமானது, உருமுரணைது இதோ இருக்கிறது. தீர்மானத்துடன் ஒரு “விளக்கக் குறிப்பு” இணைக்கப்பெற்றுள்ளது. அதன் முழு வாசகம் பின்வருமாறு:

“மிக நெருங்கிய எதிர்காலத்தில் கட்சியில் பிளவு ஏற்படுவது அநேகமாகத் தவிர்க்க முடியாததாகும் என்று மாஸ்கோ பிரதேசத்தின் தலைமைக் குழு கருதுகிறது. மேலும், தனித்த சமாதானத்தைச் செய்துகொள்வதை ஆதரித்துக் கோருபவர்களையும் கட்சியிலுள்ள எல்லா மிதவாத சந்தர்ப்பவாதிகளையும் ஒருங்கே சமமாக எதிர்க்கும் எல்லா முரணற்ற புரட்சிகரமான கம்யூனிஸ்டுகளும் ஒன்றுபடுவதற்கான குறிக்கோளைத் தனக்கென்று நிறுவிக்கொள்கிறது. உலகப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து, இப்போது வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்கு ஆகிக்கொண்டிருக்கிற சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதே என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். நமது முதன்மையான கடமை சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் கருத்துக்களை எல்லாப் பிற நாடுகளுக்கும் பரப்புவதென்றும், தொழிலாளர்களின் சர்வாதிகாரத்தை உண்டாக்குவதென்றும், ருஷ்யாவில் பூர்ஷ்வா எதிர்ப்புரட்சியை ஈவிரக்கமின்றி நசுக்குவதென்றும் முன்போலவே நாங்கள் சாதிக்கிறோம்.”

இந்த வாசகத்தில் நாம் அழுத்தம் கொடுத்திருக்கும் சொற்கள்தாம் வினோதமானவை, உருமுரணைவை.

இந்தச் சொற்களிலேதான் விஷயத்தின் கரு அடங்கியிருக்கிறது.

தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்கள் முன்வைத்துள்ள கொள்கை முழுவதையும் இந்தச் சொற்கள் ஒரே அபத்தமாக்கி விடுகின்றன. இந்தச் சொற்கள் அவர்களது தவற்றின் வேரை அசாதாரணமான தெளிவுடன் அம்பலப்படுத்துகின்றன.

“உலகப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து, சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதே....” அது வினோதமானது, ஏனெனில் முதனிலைகளுக்கும் முடிவுக்கும் தொடர்புகூட இல்லை. “உலகப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து, சோவியத் ஆட்சியின் இரானுவத் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்வது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதே”—இப்படிப்பட்ட ஒரு கூற்று சரியாகவோ, தப்பாகவோ இருக்கலாம், ஆனால் அது வினோதமானது என்று சொல்லியிருக்க முடியாது. இது முதல் விஷயம்.

இரண்டாவது விஷயம்: சோவியத் ஆட்சி “இப்போது வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்கு ஆகிக்கொண்டுவருகிறது”. இது வினோதமானது மட்டுமல்ல, சுத்த உருமுரணானதுங்கூட. ஆசிரியர்கள் தங்களைத் தாங்களே சிக்கலில் சிக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படை. இந்தச் சிக்கலை நாம் விடுவித்தாக வேண்டும்.

முதல் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, உலகப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து யுத்தத்தில் தோல்வியடையும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதாயிருக்கும்—அது சோவியத் ஆட்சியை இழப்பதில் கொண்டு போய்விடும், வேறு சொற்களில் சொல்வதென்றால் ருஷ்யாவில் பூர்ஷ்வா வர்க்கம் வெற்றிபெறுவதில் கொண்டு போய்விடும் என்பதே ஆசிரியர்களின் கருத்தாக இருக்கும் போலும். இந்தக் கருத்துக்குக் குரல் கொடுப்பதின் மூலம் நான் எனது (1918, ஜனவரி 8ல் எழுதிய, 1918, பிப்ரவரி 24ல் “பிராவ்தாவில்” பதிப்பிக்கப்பட்ட) ஆய்வுரையில் சொன்னதின், அதாவது, ஜெர்மனி வைத்த சமாதான ஷரத்துக்களை ஏற்க மறுப்பது ருஷ்யாவின் தோல்வியிலும் சோவியத் ஆட்சி வீழ்த்தப்படுவதிலும் கொண்டுபோய்விடும் என்று சொன்னதின், உண்மையை ஆசிரியர்கள் மறைமுகமாக ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்.

எனவே, la raison finit toujours par avoir raison உண்மை எப்போதும் வெல்லும்! எனது “அதிதீவிரவாத” எதிர்ப்பாளர்கள், பிளவுபடுத்தப் பயமுறுத்துகிற மாஸ்கோக்

காரர்கள்,—ஒரு பிளவைப் பற்றிப் பகிரங்கமாகப் பேசும் நிலைக்கு வந்து விட்டிருக்கிற படியாலேயே—தங்களுடைய ஸ்தூலமான காரணங்களை, புரட்சிகரமான யுத்தத்தைப் பற்றிப் பொதுப்படையான வாய்ச்சொல் வீச்சோடு நிறுத்திக்கொள்கிற ஆசாமிகள் மெளனத்திலே தட்டிக்கழிக்க விரும்பும் அதே காரணங்களைப் பற்றி அதே அளவுக்கு வெளிப்படையாகப் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய ஆய்வுரைகளின் வாதங்களின் அசல் சாராம்சமே என்னவெனில் (இதை என்னுடைய 1918, ஜனவரி 7ம் தேதிய ஆய்வுரைகளைக் கவனமாகப் படிக்க அக்கறை காட்டுகிற எவனும் பார்க்கக் கூடும்) இந்த மிகமிகக் கடுமையான சமாதானத்தை இன்றே, உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டு தீரவேண்டும், அதே சமயத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான யுத்தத்துக்குத் தீவிரமாகத் தயாரிப்புச் செய்ய வேண்டும் (மேலும், இப்படிப்பட்ட தீவிரமான தயாரிப்புகளின் நலன்களுக்கென்றே அதை ஏற்கவேண்டும்) என்பதே. ஒரு புரட்சிகரமான யுத்தம் பற்றிப் பொதுப்படையான வாய்ச்சொல் வீச்சோடு நிறுத்திக்கொள்கிற ஆசாமிகள் என் வாதங்களின் அசல் சாராம்சத்தைப் புறக்கணித்தார்கள், அல்லது காணத் தவறினார்கள், அல்லது காண விரும்பவில்லை. என் வாதங்களின் சாராம்சம் பற்றி மேற்கொண்ட “மெளனம் எனும் சதியை” உடைத்து விட்டதற்கு எனது “அதிதீவிரவாத” எதிர்ப்பாளர்களாகிய மாஸ்கோக்காரர்களுக்குத்தான் என் நெஞ்சின் அடியாழத்திலிருந்து இப்போது நான் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாஸ்கோக்காரர்கள் தாம் அவற்றிற்கு முதன்முதலில் பதில் கொடுத்தவர்கள்.

அவர்களின் பதில் என்ன?

அவர்களின் பதில், என்னுடைய ஸ்தூலமான வாதத்தின் சரிநிலையை ஒத்துக் கொள்வதேயாகும். ஆம், மாஸ்கோக்காரர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நாம் இப்போது ஜெர்மானியர்களை எதிர்த்துச் சண்டை போட்டால் நிச்சயமாகத் தோற்கடிக்கப்படுவோம்*. ஆம், இந்தத்

* எப்படியிருந்தாலும் சண்டைபோடுவதைத் தவிர்ப்பது சாத்தியமில்லை என்கிற எதிர்வாதத்தைப் பொறுத்த

தோல்வி நிச்சயமாக சோவியத் ஆட்சியின் வீழ்ச்சியில் கொண்டுபோய் விடும்.

எனது வாதங்களின் சாராம்சத்திற்கு எதிராக, அதாவது யுத்தத்தை உடனே ஏற்றுக் கொள்வதாயிருந்தால் யுத்தத்தின் நிலைமைகள் எப்படி இருக்கும் என்பது பற்றிய என்னுடைய ஸ்தூலமான கூற்றுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட “மௌனம் எனும் சதியை” உடைத்துவிட்டதற்காகவும் எனது ஸ்தூலமான கூற்றின் சரிநிலையைப் பயமின்றி ஒத்துக்கொண்டதற்காகவும் மீண்டும் மீண்டும் எனது “அதிதீவிரவாத” எதிர்ப்பாளர்களாகிய மாஸ்கோக்காரர்களுக்கு என் நெஞ்சின் அடியாழத்திலிருந்து நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

மேலும், எந்த ஆதாரங்களின் மீது என்னுடைய வாதங்கள்—அவை சரி என்று ஏற்கும்படி மாஸ்கோக்காரர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்—நிராகரிக்கப்படுகின்றன?

உலகப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து சோவியத் ஆட்சியின் இழப்பை நாம் கட்டாயம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஆதாரங்களின் மீது.

உலகப் புரட்சியின் நலன்களுக்கு இது ஏன் தேவைப்பட வேண்டும்? விஷயத்தின் கரு, எனது வாதங்களைத் தோற்கடிக்க விரும்புகிறவர்கள் வாதம் புரிவதிலுள்ள அசல் சாராம்சம் இதுதான். மேலும், இந்த விஷயத்தின் மீது, இந்த மிகமிக முக்கியமான, அடிப்படையான, கருப் பொருளான விஷயத்தின் மீதுதான், தீர்மானத்திலோ விளக்கக் குறிப்

வரை, உண்மைகள் அதற்குப் பதில் கொடுத்துள்ளன: ஜனவரி 8ம் தேதி எனது ஆய்வுரைகள் படிக்கப் பெற்றன; ஜனவரி 15ம் தேதி வாக்கில் நமக்குச் சமாதானம் கிடைத்திருக்கக் கூடும். நிச்சயமாக ஓர் ஓய்வு உறுதிப்படுத்தப் பெற்றிருக்கும் (மேலும் நமக்கு ஒரு மிகமிகக் குறுகிய கால ஓய்வுகூட மிகமிகப் பிரம்மாண்டமான குறிப்பொருளுடையதாக இருந்திருக்கும்—பௌதிக ரீதியிலும் சரி, தார்மீக ரீதியிலும் சரி; ஏனெனில் ஜெர்மானியர்கள் ஒரு புதிய யுத்தத்தைப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டியதாயிருந்திருக்கும்),—புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் வீச்சு மட்டும் இராதிருந்தால்.

பிலோ ஒரு வார்த்தையேனும் சொல்லப்படவில்லை. எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கிற, விவாதத்திற்கிடமற்ற விஷயத்தைப் பற்றி,—“ருஷ்யாவில் பூர்ஷ்வா எதிர்ப்புரட்சியை ஈவிரக்கமின்றி நசுக்குவது” பற்றியும் (சோவியத் ஆட்சியை இழப்பதில் கொண்டுபோய்விடுகிற ஒரு கொள்கையின் வழிமுறைகளையும் சாதனங்களையும் பயன்படுத்தியா?), கட்சியிலுள்ள எல்லா மிதவாத சந்தர்ப்பவாதிகளையும் எதிர்ப்பது பற்றியும், பேசுவதற்கு இந்தத் தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்களுக்கு நேரமும் இடமும் கிடைத்தது. ஆனால் எது உண்மையிலே விவாதத்திற்குரியதாயுள்ளதோ, எது சமாதானத்தின் எதிர்ப்பாளர்களின் நிலையின் சாராம்சத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதோ, அதைப் பற்றி—ஒரு வார்த்தை இருக்கவேண்டுமே, கிடையாது!

வினோதம்தான். மிகமிக வினோதம்தான். இந்த விஷயத்தில் தாங்கள் குறிப்பாகப் பலவீனமாயிருக்கிறதை உணர்ந்ததினாலேதான் இதைப் பற்றி இந்தத் தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்கள் மௌனம் சாதித்தார்களோ? ஏன் (இது உலகப்புரட்சியின் நலன்களுக்குத் தேவை) என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்வதென்றால் அதற்கு அநேகமாக அர்த்தம் தங்களை அம்பலப்படுத்திக் கொண்டதாகிவிடுமே....

அது எப்படியிருந்தாலும், தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டியிருக்கக் கூடும் வாதங்களை நாம் தேடிப்பிடிக்க வேண்டும்.

ஏகாதிபத்தியவாதிகளோடு எந்தச் சமாதானமும் செய்து கொள்வதை உலகப்புரட்சியின் நலன்கள் தடை செய்கின்றன என்று ஒருக்கால் ஆசிரியர்கள் நம்புகிறார்களோ? பெத்ரோகிராத் கூட்டங்கள் ஒன்றில், சமாதானத்தின் எதிர்ப்பாளர்களில் சிலர், இந்த அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார்கள், ஆனால் ஒரு தனித்த சமாதானத்தை ஆட்சேபித்தவர்களில் அற்பச் சிறுபான்மையினர்தாம் அதை ஆதரித்தார்கள். இந்த அபிப்பிராயம், பிரேஸ்த் பேச்சுவார்த்தைகளின் சந்தர்ப்பப் பயனை மறுப்பதிலும், போலந்து, லாட்வியா, கூர்லாந்து திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிற நிலைகூடவே தொடர்ந்து வரும் சமாதானத்தையும் மறுப்பதிலும் கொண்டுபோய் விடும் என்பது தெளிவு. இந்தக் கருத்து

தவறு என்பது (எடுத்துக்காட்டாக, பெத்ரோகிராத் சமாதான எதிர்ப்பாளர்களில் பெரும்பான்மையினர் அதை நிராகரித்தனர்) பட்டப்பகல் போல் தெளிவானது. இந்தப் பார்வைநிலையிலிருந்து பார்த்தால், ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளால் சூழப்பட்டுள்ள ஒரு சோஷலிஸ்ட் குடியரசு எந்தப் பொருளாதார ஒப்பந்தங்களையும் செய்யமுடியாது, சந்திரமண்டலத்துக்குப் பறந்துபோனவற்றி நிலவவும் முடியாது.

உலகப் புரட்சியின் நலன்களுக்கு அது உந்தப்படுவது தேவையாயிருக்கிறது என்றும், அப்படி அது உந்தப்படுவது யுத்தத்தால் மட்டுமே முடியும் என்றும், சமாதானத்தால் என்றைக்கும் முடியாது, ஏனெனில் ஏகாதிபத்தியம் “நியாயப்படுத்தப்படுகிறது” என்கிற ஓர் அபிப்பிராயத்தை மக்களிடம் அது உண்டாக்கக் கூடும் என்றும் ஒருக்கால் ஆசிரியர்கள் நம்புகிறார்களோ? இப்படிப்பட்ட “தத்துவம்” மார்க்ஸீயத்துக்கு முற்றாக மாறுபட்டது, ஏனெனில் புரட்சிகளை “உந்துவதை” எப்போதும் மார்க்ஸீயம் எதிர்த்து வந்திருக்கிறது; புரட்சிகள் அவற்றை உற்பத்தி செய்கிற வர்க்க முரண்பாடுகளின் மிகுந்து கொண்டே போகும் கூர்மையிலிருந்து வளர்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒரு தத்துவம், ஆயுதமேந்திய எழுச்சி என்கிற போராட்ட வடிவம் எப்போதும் எல்லா நிலைமைகளிலும் கட்டாயமாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று என்கிற கருத்துக்குச் சமமாகும். ஆனால், யதார்த்தத்திலோ, உலகப் புரட்சியின் நலன்களுக்குத் தேவைப்படுவது என்னவெனில், இந்த நாட்டில் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தைத் தூக்கியெறிந்துவிட்ட பிறகு சோவியத் ஆட்சி அந்த உலகப் புரட்சிக்கு உதவி புரிய வேண்டும், ஆனால் அது தன்னுடைய சக்திக்கு ஏற்றவாறு உதவியின் வடிவத்தைத் தேர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதே. அதே புரட்சி தன் சொந்த நாட்டில் தோல்வியடையும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வதன் மூலமாக உலக ரீதியிலே சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கு உதவுவது என்பது உந்துவது பற்றிய தத்துவத்திலிருந்துகூடத் தொடர்கிற ஒரு கருத்தல்ல.

ஜெர்மனியில் ஏற்கனவே புரட்சி தொடங்கிவிட்டது என்றும், அது ஏற்கனவே ஒரு பகிரங்கமான, தேச ரீதி

யான உள்நாட்டுப் போரின் கட்டத்தை எட்டிவிட்டது என்றும், எனவே ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுக்கு உதவுவதில் நமது பலத்தைச் செலவிடவேண்டும், ஒரு நிர்ணயமான போராட்டத்தை ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டுக் கடுமையாக நெருக்கப்பட்டு வருகிற ஜெர்மன் புரட்சியைக் காப்பாற்றுவதற்காக நாமே சாக வேண்டும் (“சோவியத் ஆட்சியை இழப்பது”) என்றும் ஒருக்கால் அந்தத் தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்கள் நம்புகிறார்களோ? இந்தத் தத்துவத்தின்படி, நாம் சாகிற அதே நேரத்தில் நாம் ஜெர்மன் புரட்சி எதிர்ப்புச் சக்திகளின் ஒரு பகுதியை வேறுபக்கம் திருப்பிவிட்டவர்களாவோம், அதன் மூலமாக ஜெர்மன் புரட்சியைக் காப்பாற்றியவர்களாவோம்.

இந்த முதனிலைகள் இருப்பதாக இருந்தால், தோல்வியின் சாத்தியப்பாட்டையும், சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டையும் ஒப்புக்கொள்வது (தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்கள் சொல்வதுபோல) “சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளது” மட்டுமல்ல, நேரான கடமையும் ஆகும் என்பது முற்றிலும் சிந்திக்கத்தக்க விஷயமே. ஆனால் இந்த முதனிலைகள் இல்லை என்பது வெளிப்படை. ஜெர்மன் புரட்சி பக்குவப்பட்டு வருகிறது, ஆனால் அது வெடிக்கும் நிலையை ஜெர்மனியில் எட்டவில்லை, ஜெர்மனியில் உள் நாட்டுப் போர் நிலையை எட்டவில்லை என்பது வெளிப்படை. “சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வதின்” மூலம் நிச்சயமாக நாம் ஜெர்மன் புரட்சி பக்குவப்படுவதற்கு உதவ மாட்டோம், அதைத் தடங்கல்தான் செய்பவர்களாவோம். ஜெர்மன் பிற்போக்குக்குத் தான் நாம் உதவுவோம், அதற்கு உகந்த மாதிரி நடந்து கொள்பவர்களாவோம், ஜெர்மனியில் சோஷலிஸ்ட் இயக்கத்துக்குத் தடங்கல் செய்வோம், சோஷலிஸத்தின் பக்கம் இன்னமும் வராத பெருந்திரளான ஜெர்மன் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரும் அரைப்பாட்டாளி வர்க்கத்தினரும் சோஷலிஸத்தை வெறுத்து ஒதுங்கிவிடும்படிச் செய்வோம், ஏனென்றால் 1871ல் பாரிஸ் கம்யூனின்²⁶ தோல்வியைக் கண்டு பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்கள் பயந்து போனதுபோல்,

அவர்கள் சோவியத் ருஷ்யாவின் தோல்வியைக் கண்டு பயந்து போவார்கள்.

விரும்பிய மட்டும் எப்படி யெப்படி யெல்லாம் திருப் பியும் புரட்டியும் பார்த்தாலும் சரி, ஆசிரியர்களின் வாதங் களில் தர்க்கம் ஏதும் இல்லவே இல்லை. “உலகப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து, சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வது சந்தர்ப்பப் பயனுள் ளதே” என்கிற கருத்தைத் தாங்கி நிறுத்துவதற்குப் புத் திசாலித் தனமான வாதங்கள் ஏதுமில்லை.

“இப்போது சோவியத் ஆட்சி வெறுமனே சம்பிர தாயச் சடங்கு ஆகிக் கொண்டு வருகிறது”—இதுவே, நாம் பார்த்தது போல, மாஸ்கோத் தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்கள் பிரகடனப்படுத்த முன்வந்த உருமுரணை கருத்து.

ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நம்மை நஷ்ட ஈடு தருமாறு செய்யப் போகிறார்கள், ஜெர்மனிக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சியும் பிரசாரமும் செய்வதைத் தடை செய்வார்கள் என்பதால் சோவியத் ஆட்சி எல்லாக் குறிபொருளையும் இழக்கிறது, “வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்கு ஆகி விடுகிறது”—இதுவே தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்களினுடைய “எண்ணத்தின்” போக்காக இருக்கலாம். “இருக்கலாம்” என்று நாம் சொல்வதற்குக் காரணம், ஆசிரியர்கள் தங்க ளுடைய ஆய்வுரைக்கு ஆதரவாகத் தெளிவாகவோ குறிப் பானதாகவோ எதையும் வைக்கவில்லை.

ஆழ்ந்த, நிர்க்கதியான நிராசை, முற்றான நம்பிக்கைக் குலைவு—இவை சோவியத் ஆட்சியின் குறிபொருள் வெறு மனே சம்பிரதாயச் சடங்கே ஆகும், சோவியத் ஆட்சியை இழப்பது சாத்தியமாவதற்கு இடங்கொடுக்கிற செயல்தந் திரங்கள் அனுமதிக்கத்தக்கவையே என்கிற “தத்துவத் தின்” முழுச் சாராம்சம் இதுதான். எப்படியும் மீட்சியே கிடையாதாகையால், சோவியத் ஆட்சியும் ஒழிந்துபோகட் டுமே—இந்த உணர்ச்சிதான் இந்த உருமுரணை தீர்மானத் தைப் போடச் செய்தது. சில சமயங்களில் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களுக்குப் போர்த்தப்படுகிற “பொருளாதார” வா தங்கள் எனப்பட்டவையும் அதே நிர்க்கதியான நிராசையைத் தான் வெளிக்காட்டுகின்றன: கொஞ்சநஞ்சமான கப்

பம் அல்ல, இத்தகைய பெரிய அளவில் கப்பம் வசூலிக்கப் பட முடியுமென்றால் அது என்ன சோவியத் குடியரசு? என்பது உட்கிடை.

நிராசை தவிர வேறில்லை: எப்படியும் நாம் சாவோம்!

ருஷ்யா அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற படுமோசமான நிலைமையில் இது மிகவும் புரிந்து கொள்ளத்தக்க ஒரு மனோநிலைதான். ஆனால் இது உணர்வுபூர்வமான புரட்சிக்காரர்களிடையே “புரிந்து கொள்ளத்தக்க” விஷயமல்ல. அதன் குணக்குறியான விஷயம் என்னவென்றால், இங்கே மாஸ்கோக்காரர்களின் கருத்துக்கள் அபத்தநிலைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டுப் போவதேயாகும். 1793ன் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தங்களுடைய ஆதாயங்கள்—குடியரசும் ஜனநாயகமும்—வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்கு ஆகி வருகின்றன என்றும் குடியரசை இழக்கும்படியான சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டுமென்றும் என்றைக்கும் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் நெஞ்சிலே நிராசையை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தவர்களல்ல, வெற்றி மீதுள்ள நம்பிக்கையை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள். ஒரு புரட்சிகரமான யுத்தத்துக்கு அறைகூவல் விடுப்பதும் அதே நேரத்தில் ஓர் அதிகாரபூர்வமான தீர்மானத்தில் “சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வது” பற்றிப் பேசுவதும் தன்னைத்தானே முழுக்க முழுக்க அம் பலப்படுத்திக்கொள்வதாகும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், நெப் போலியன் யுத்தங்கள் நடந்த காலத்தில், 1918ல் ருஷ்யா அனுபவித்து வருகிறதைவிட அதிகமாகப் பிரஷ்யாவும் வேறு பல நாடுகளும் ஒப்புமையற்ற, அளவற்ற, எவ்வளவோ கஷ்டங்களையும், தோல்வியின் சமைகளையும், பராதீனத்தையும், அவமானத்தையும், நாடு பிடித்தவனின் ஒடுக்கு முறையையும் அனுபவித்தன. என்ற போதிலும், நாம் இன்று மிதிக்கப்பட முடிகிறதைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு அதிகமாகப் பலமாக நெப்பேர்லியனின் இராணுவ பூட்ஸுகள் தங்களை மிதித்துத் துவைத்த காலத்தில் பிரஷ்யாவின் தலைசிறந்த மனிதர்கள் நம்பிக்கை குலைந்து நிற்கவில்லை; தங்களுடைய தேசிய அரசியல் ஸ்தாபனங்கள் “வெறு

மனே சம்பிரதாயச் சடங்கே” என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. அவர்கள் கைசோர்ந்து நிற்கவில்லை; அல்லது “எப்படியும் நாம் சாவோம்” என்கிற உணர்ச்சி வசப்படவும் இல்லை. பிரேஸ்த் ஒப்பந்தத்தைவிட எவ்வளவோ எல்லையற்ற கடுமையான, மிருகத்தனமான, அவமானகரமான, ஒடுக்குமுறையான சமாதான ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்டார்கள்; அதன்பிறகு உரிய தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கவும் அறிந்திருந்தார்கள்; நாடு பிடித்தவனின் நுகத்தடியை உறுதியாகச் சகித்துக் கொண்டார்கள்; மீண்டும் போராடினார்கள்; மீண்டும் நாடு பிடிக்கிறவனின் நுகத்தடியின் கீழ் வந்தார்கள்; மீண்டும் அசிங்கத்திலும் அதி அசிங்கத்தனமான சமாதான ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்டார்கள்; மீண்டும் நிமிர்ந்தெழுந்தார்கள்; கடைசியிலே தங்களை விடுதலை செய்துகொண்டார்கள் (அதிக பலமுள்ள, தங்களுக்குள் போட்டி போட்டுக்கொள்கிற, நாடுபிடிக்கிறவர்களிடையேயுள்ள சச்சரவுகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் அல்ல).

நம் வரலாற்றிலும் இது ஏன் திரும்ப நடக்கக் கூடாது? நாம் ஏன் நம்பிக்கைக் குலைவுக்குப் பணிந்து போக வேண்டும்? “சோவியத் ஆட்சி வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்கே ஆகி வருகிறது” என்று சொல்கிற தீர்மானங்களை—அட தெய்வமே, மிக மிக வெட்கக் கேடான சமாதானத்தை விட வெட்கக் கேடானவை ஆயிற்றே இவை—ஏன் எழுத வேண்டும்?

நவீன ஏகாதிபத்திய அசுரர்களை எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் கிடைக்கும் மிகக் கடுமையான இராணுவத் தோல்விகள் ருஷ்யாவிலும் ஏன் தேசிய குணவியல்பை உருக்குப்பதம் பெறச் செய்யக்கூடாது, சுயக்கட்டுப்பாட்டை ஏன் பலப்படுத்தக் கூடாது? டம்பப் பேச்சுக்கும் வாய்ச்சொல் வீச்சுக்கும் ஏன் முற்றுப்புள்ளி வைக்கக் கூடாது? ஏன் எதையும் தாங்கும் மனோசக்தியைப் போதிக்கக் கூடாது? நெப்போலியனால் நசுக்கப்பட்டபோது பிரஷ்யர்கள் கையாண்ட சரியான செயல் தந்திரங்களின் பக்கம்—நம்மிடம் இராணுவம் இல்லாதபோது சமாதான ஒப்பந்தங்களிலேயே மிக மிக அவமானகரமான சமாதான ஒப்பந்தத்தத்தில் கையெழுத்

திட்டு, பிறகு சக்திகளை ஒன்றுதிரட்டிக் கொண்டு மீண்டும் மீண்டும் நிமிர்ந்தெழுகிற செயல் தந்திரங்களின் பக்கம்— மக்களை ஏன் திருப்பிக்கொண்டு வரக்கூடாது?

முதல் சமாதான ஒப்பந்தத்திற்கே, அது நம்ப முடியாத அளவுக்குக் கொடிதாக இருந்தபோதிலும், பிற நாடுகள் அதைவிடக் கசப்பான துர்ப்பாக்கியங்களை உறுதியுடன் தாங்கிக் கொள்ள முடிந்திருக்கிறபோது நாம் ஏன் நம்பிக்கைக் குலைவுக்கு உள்ளாக வேண்டும்?

பலமில்லாதபோது ஒருவன் பணிந்து தீரவேண்டும் என்று அறிந்து, அப்படியிருப்பினும் எந்த விலை கொடுத்தாயினும் மீண்டும் மீண்டும் நிமிர்ந்தெழும் சக்தி பெற்றும், எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பலத்தை வளர்த்துக் கொள்ளும் சக்தி பெற்றும் இருக்கிற பாட்டாளியின் உறுதிக்குப் பொருத்தமாக இந்த நம்பிக்கைக் குலைவுள்ள செயல் தந்திரங்கள் உள்ளனவா, அல்லது நம் நாட்டில், இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சி என்கிற வடிவத்திலே புரட்சிகரமான யுத்தத்தைப் பற்றி வாய் வீச்சடிப்பதிலே தனக்கு நிகரில்லை என்று காட்டிக் கொண்டுள்ள குட்டியூர்ஷ்வாவின் முதுகெலும்பற்ற தன்மைக்குப் பொருத்தமாயுள்ளனவா?

இல்லை, அன்பார்ந்த மாஸ்கோ “அதிதிவிர வாதத்” தோழர்களே. மிக மிக வர்க்க உணர்வுள்ள, உறுதியாயுள்ள, அதே தொழிலாளர்களைச் சோதனைகளின் ஒவ்வொரு நாளும் உங்களிடமிருந்து துரத்திவிடும். சோவியத் ஆட்சி சம்பிரதாயச் சடங்கு ஆகிக் கொண்டு வரவில்லை, ஆகவும் செய்யாது என்று அவர்கள் சொல்வார்கள்—ப்ஸ்க்கோவில் நாடுபிடிப்போன் இருந்து கொண்டு தானியம், உலோகத் தாதுப்பொருட்கள், பணம் என்ற வடிவத்தில் ஆயிரம் கோடி ரூபிள் கப்பம் கட்டும்படிச் செய்து கொண்டிருக்கிற இன்று மட்டுமல்ல, அவன் நீஷ்நிய் நோவ்கரத், தோன் பிரதேச ரஸ்தோவ் நகர் வரை வெகு தூரத்திற்கு வந்தாலுங்கூட, இரண்டாயிரம் கோடி ரூபிள் கப்பம் கட்டும்படிச் செய்தாலுங்கூட.

அன்னியனின் எந்த நாடுபிடிப்பும் எப்பொழுதும் மக்களின் அரசியல் ஸ்தாபனத்தை “வெறுமனே சம்பிரதாயச்

சடங்''காகச் செய்ய முடியாது. (மேலும், வரலாற்றுக்குத் தெரிந்த எதையும் விட எவ்வளவோ மேலானது மட்டுமல்ல சோவியத் ஆட்சி என்பது). அதற்கு மாறாக, அன்னியனின் எந்த நாடுபிடிப்பும் சோவியத் ஆட்சியின்பால்—அது மட்டும் கண்முடித்தனமான முட்டாளர் செயல்களில் இறங்காமலிருந்தால் — மக்களின் மனப்பற்றைப் பலப்படுத்தும்.

மேலும், நம்மிடம் இராணுவம் இல்லாதபோது மிகமிக அசிங்கத்தனமான சமாதானத்திலும் கையெழுத்திட மறுப்பது ஒரு கண்முடித்தனமான சூதாட்டமாகவே இருக்கும்; அதற்காக, அப்படிச் செய்ய மறுக்கும் அரசாங்கத்தை மக்கள் நியாயமாகவே கண்டிப்பார்கள்.

பிரேஸ்த் ஒப்பந்தத்தைவிட அதிகக் கொடிதான, அவமானகரமான சமாதான ஒப்பந்தங்கள் முன்பு வரலாற்றிலே கையெழுத்திடப்பட்டுள்ளன (மேலே சில உதாரணங்கள் தந்தோம்). அவை அரசாங்கத்தின் செல்வாக்கைக் கெடுக்கவோ அதைச் சம்பிரதாயச் சடங்கு ஆக்கவோ இல்லை; அவை அரசாங்கத்தையோ மக்களையோ நாசம் செய்யவில்லை, அதற்குப் பதிலாக மக்களை எஃகுபோல் உறுதிப்படுத்தின; மிகவும் கடினமான நிலைமையிலேயுங்கூட நாட்டைப் பிடித்தவனின் காலடியின் கீழிருந்து கொண்டே, பயன் திறனுள்ள இராணுவத்தை நிர்மாணிக்கும் கண்டிப்புள்ள, கஷ்டமான கலையை மக்களுக்கு அவை போதித்தன.

ஒரு புதிய, உண்மையான தேச பக்திபூர்வமான யுத்தத்தை நோக்கி, சோவியத் ஆட்சியைக் காத்துப் பேணுவதற்கும் திடப்படுத்துவதற்கும் உரிய ஒரு யுத்தத்தை நோக்கி, ரஷ்யா போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஒருவேளை, இன்னொரு சகாப்தம்—நெப்போலியன் யுத்தங்களின் சகாப்தம் போல்—சோவியத் ரஷ்யா மீது ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் சுமத்திய விடுதலை யுத்தங்களின் (ஒன்றல்ல, பல யுத்தங்கள்) சகாப்தமாக இருக்கலாம். அது சாத்தியமே.

எனவே, இராணுவம் இராத காரணத்தால் கட்டாயமாகச் செய்து தீரவேண்டியிருக்கிற அந்தக் கடுமையான, மிகவும் கடுமையான சமாதானத்தையும்விட, எந்த அவமானகரமான சமாதானத்தையும்விட, அவமானகரமான நிராசையே அதிக அவமானகரமானது. புரட்சி யெழுச்சி

யையும் யுத்தத்தையும் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு டஜன் மோசமான சமாதான ஒப்பந்தங்களாலும்கூட நாம் சாக மாட்டோம். நிராசையாலும், வாய்ச்சொல் வீச்சாலும் நம்மை நாமே அழித்துக் கொள்ளாமலிருந்தால் நாட்டைப் பிடிப்பவன் எவனும் நம்மை அழிக்க முடியாது.

1918, பிப்ரவரி 28(15),

மார்ச் 1 (பிப்ரவரி 16)

“பிராவ்தா”, இதழ்கள் 37—38.

கையொப்பம்: நி. லெனின்

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
399—407ம் பக்கங்கள்

முக்கியமான படிப்பிணையும் முக்கியமான பொறுப்பும்

“கம்யூனிஸ்ட்” (மார்க்ஸ் சகாப்தத்திற்கு முந்திய கம்யூனிஸ்ட் என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்) என்ற தங்களுடைய சொந்த பத்திரிகையை நேற்று வெளியிட்ட நமது போலி “இடதுசாரி”யினர் வரலாற்றின் படிப்பிணையையும் படிப்பிணைகளையும் ஏற்காது தப்ப முயல்கின்றனர்; தங்களுடைய பொறுப்பை ஏற்காது தப்ப முயல்கின்றனர்.

ஆனால் இப்படித் தப்ப முயல்வது வீணே. தப்புவதில் அவர்கள் வெற்றி காணமுடியாது.

தப்ப முயல்வோர், கடும் முயற்சி செய்கின்றனர், பத்திரிகைகளில் பத்திமேல் பத்தியாக நிறைக்கின்றனர், வியர்த்துக் களைத்து உழைக்கின்றனர்; “இடைக்கால ஓய்வு” என்ற “தத்துவம்” ஆதாரமற்ற, கெட்ட “தத்துவம்” என்று நிரூபிக்க அச்சக மையைக் “கூட”ச் செட்டுப் பிடிக்காமல் செலவிடுகிறார்கள்.

அந்தோ, அவர்களது முயற்சிகள் உண்மையை மறுக்கத் திறனற்றவையாக உள்ளன. ஆங்கிலப் பழமொழி ஒன்று சரியாகக் கூறுவது போல உண்மைகள் பிடிவாதமானவை. மார்ச் 3ந் தேதி பிற்பகல் 1 மணிக்கு ஜெர்மானியர் தாக்குதலை நிறுத்திவிட்டனர்; அந்த நேரத்திலிருந்து நான் இந்த வரிகளை எழுதும் மார்ச் 5 பிற்பகல் 7 மணி வரையில் நமக்கு மூச்சுவிட இடை நேரம் கிடைத்துள்ளது என்பதும் இந்த இரண்டு நாட்களை நாம் ஏற்கனவே காரிய முறையில் (வெறும் சொல்லளவில் அல்ல நடைமுறையில்) சோஷலிஸ்ட் தந்தையர் நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பயன்

படுத்தினோம் என்பதும் உண்மையே. இந்த உண்மை நாள் செல்லச் செல்லப் பொது மக்களுக்கு மேலும் தெளிவாகத் தெரியவரும். போர்முனையிலுள்ள படை போரிட முடியாத காலத்தில், அது பீரங்கிகளைக் கைவிட்டும் பாலங்களைத் தகர்க்கக் கூட நிற்காமலும் பீதியுடன் ஓடுகிற காலத்தில், தந்தையர் நாட்டைக் காப்பதும் அதன் தற்காப்புத் திறனை உயர்த்துவதும் புரட்சிப் போர் பற்றிப் புலம்புவதால் முடியாது (பீதிபிடித்து ஓடும் இந்தப் படையின் ஒரு பகுதியைக்கூடப் புரட்சிப் போரின் ஆதரவாளர்களால் தடுத்து நிறுத்த முடியாத நிலையில் அப்படிப் புலம்புவது படுகேவலமானது); மாறாக, முறையாகப் பின்வாங்கிப் படையின் மீதமிச்சங்களைப் பாதுகாத்து இதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் கிடைக்கும் ஓய்வினைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமே இதைச் செய்ய முடியும்.

உண்மைகள் பிடிவாதமானவை.

நமது போலி “இடதுசாரி”யினர் உண்மைகளையும், அவற்றிலிருந்து பெறவிருக்கும் படிப்பினைகளையும், பொறுப்புப் பற்றிய பிரச்சினையினையும் ஏற்காது தப்பும் முயற்சியில் வாசகர்களிடமிருந்து மிகப் பசுமையான, சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அண்மைக் காலத்தை மறைத்து வைக்க முனைகிறார்கள்; தொலைவான, முக்கியத்துவமில்லாத பழங்காலத்தைக் குறிப்பிட்டு அந்த அண்மைக் காலத்தைப் பூசி மெழுகு முனைகிறார்கள். உதாரணமாக, கா. ராடெக் தமது கட்டுரையில் தாம் “மக்கள் கமிஸார் சபைக்குச் சமர்ப்பித்த மகஜ்”ரில் ராணுவம் உறுதியுடன் நிற்க உதவி செய்ய வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி டிசம்பரில் (பாருங்கள் டிசம்பரில்!) எழுதியதாக நினைவு கூருகிறார். இந்த மகஜரைப் படிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை; காரல் ராடெக் இதை முழுமையாக ஏன் பிரசுரிக்கவில்லை என்று என்னையே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்று “சமரச சமாதானம்” என்று தாம் கூறியதன் சரியான பொருள் என்ன என்பதை அவர் ஏன் தெளிவாகவும் அப்பட்டமாயும் விளக்கவில்லை? போலந்தை மீட்பது என்ற நிபந்தனை மீது ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடம் சமாதானம் செய்துகொள்ளலாம் என்று அண்மையில் “பிராவ்தா”வில்

தமது பிரமை (எல்லாப் பிரமைகளிலும் அது மோசமானது) பற்றி எழுதியிருந்ததை ஏன் அவர் நினைவு கூரவில்லை?

ஏன்?

காரணம், போலி “இடதுசாரி”யினர் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு வாஸ்தவத்தில் உதவும் வகையிலும் ஜெர்மனியில் புரட்சியின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைக்கும் வகையிலும் பிரமைகளை விதைத்துவரும் தங்களுடைய பொறுப்பை அம்பலப்படுத்தும் உண்மைகளைப் பூசி மெழுகும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

ஜெர்மானியர்கள் தாக்குவது அசாத்தியம் என்று தாமும் தமது நண்பர்களும் வலியுறுத்தியதை நி. புக்காரின் இப்போது மறுக்கக் கூட முயல்கிறார். ஆனால் இது உண்மை என்றும், புக்காரினும் அவரது நண்பர்களும் இதை வலியுறுத்தினார்கள் என்றும் இத்தகைய பிரமையை விதைத்ததன் மூலம் அவர்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு உதவி செய்தார்கள், விவசாயிகளின் படை பீதியால் அலைப்புற்று ஓடிய காலத்தில் ருஷ்ய சோவியத் குடியரசு ஆயிரம் ஆயிரம் பீரங்கிகளையும், கோடி கோடிக் கணக்கான ரூபிள் மதிப்புள்ள செல்வங்களையும் இழக்க நேரிட்டதால் பலவீனமடைந்த ஜெர்மன் புரட்சியின் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக் கட்டை போட்டார்கள் என்றும் மிகமிகப் பலருக்குத் தெரியும். ஜனவரி 7^{ந்*} தேதிய எனது ஆய்வுரைகளில் நான் இதைத் தெளிவாகவும் சரியாகவும் முன்கூட்டியே எடுத்துக்காட்டியுள்ளேன். இப்போது நி. புக்காரின் தாம் சொன்னவற்றை எல்லாம் “மறுக்க” நேர்ந்தால் அவரது நிலை இன்னும் மோசமாகும். ஜெர்மானியரால் தாக்க முடியாது என்று புக்காரினும் அவரது நண்பர்களும் கூறியதை நினைவில் வைத்திருக்கிறவர்கள் இப்போது நி. புக்காரின் தாமே அந்தச் சொற்களை “மறுப்பது” கண்டு அதிசயத்தோடு தோள்களைக் குலுக்க மட்டுமே செய்வார்கள்.

இவற்றைப் பற்றி நினைவு இல்லாதவர்கள், இவற்றைக் கேட்டிராதவர்கள் பயனுற கா.ராடெக் டிசம்பரில் எழுதியவற்றைவிட இப்பொழுது சற்று மதிப்புள்ள, ரச

* இந்த நூலின் 5—17ம் பக்கங்களைப் பார்க்க. —(பு-ர்.)

மான, படிப்பினை தரும் தஸ்தாவேஜு ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுகிறோம். இந்தத் தஸ்தாவேஜை “இடதுசாரி” யினர் துரதிருஷ்டவசமாகத் தங்களுடைய வாசகர்களிடமிருந்து மறைத்து வைத்திருந்தார்கள்; இதில் (1) தற்போதுள்ள “இடதுசாரி” எதிர்ப்புடன் நமது கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியின் 1918 ஜனவரி 21ந் தேதிக் கூட்டத்தில் நடந்த வாக்கெடுப்பின் விளைவுகளும், (2) 1918 பிப்ரவரி 17ந் தேதி மத்தியக் கமிட்டியில் நடந்த வாக்கெடுப்பின் விளைவுகளும் அடங்கியுள்ளன.

ஜெர்மானியருடன் நடைபெற்ற சமரசப் பேச்சுக்களை உடனடியாக முறித்துக்கொள்வதா என்ற பிரச்சினை மீது 1918 ஜனவரி 21ந் தேதி நடந்த வாக்கெடுப்பில் போலி “இடதுசாரி”க் “கம்யூனிஸ்ட்” பத்திரிகையில் எழுதிய வர்களில் ஸ்துகோவ் மட்டுமே சாதகமாக வாக்களித்தார். மற்ற அனைவரும் எதிர்த்து வோட்டளித்தார்கள்.

ஜெர்மானியர் பேச்சுவார்த்தைகளை முறித்துக்கொண்டால் அல்லது இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்தால் அவர்களுடன் பிரதேச இணைப்புச் சமாதான ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொள்வது அனுமதிக்கத் தக்கதா என்ற பிரச்சினைமீது ஒபோலென்ஸ்கியும் (“இவரது” ஆய்வுரைகள் எப்போது வெளியிடப்படும்? “கம்யூனிஸ்ட்” பத்திரிகை இது பற்றி மெளனம் சாதிப்பதென்?) ஸ்துகோவும் மட்டுமே எதிர்ப்பாக வாக்களித்தார்கள். மற்ற அனைவரும் சாதகமாக வாக்களித்தனர்.

இந்த வழக்கில் உத்தேசிக்கப் பெற்ற சமாதானத்தைச் செய்து கொள்ள வேண்டுமா என்ற பிரச்சினைமீது ஒபோலென்ஸ்கியும் ஸ்துகோவும் மட்டுமே எதிராக வாக்களித்தார்கள், இதர “இடதுசாரி”யினர் வாக்களிப்பில் கலந்து கொள்ளவில்லை!! இது உண்மை.

1918 பிப்ரவரி 17ந் தேதி புரட்சிகரமான யுத்தத்திற்கு யார் சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வி முன்வைக்கப்பட்டபோது, புக்காரினும் லோமவும், “இம்மாதிரி முன்வைக்கப்பட்ட கேள்வியின்மீது வோட்டு அளிக்க மறுத்தனர்”; யாரும் சாதகமாக வோட்டளிக்கவில்லை. இதுதான் உண்மை!

“ஜெர்மன் தாக்குதல் போதிய அளவு (அப்படித்தான்!) பகிரங்கமாக ஏற்பட்டு, அதன் செல்வாக்கு ஜெர்மன் தொழிலாளி வர்க்கத்தில் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கும் வரையில் சமாதானப் பேச்சுகளை மீண்டும் தொடங்காதிருக்க வேண்டுமா” என்ற பிரச்சினைமீது “இடதுசாரி” பத்திரிகையின் தற்போதைய எழுத்தாளர்களில் புக்காரின், லோமவ், உரீத்ஸ்கிய் என்பவர்கள் மட்டுமே சாதகமாக வாக்களித்தனர்.

“ஜெர்மன் தாக்குதல் வாஸ்தவத்தில் ஏற்பட்டு ஜெர்மனியிலும் ஆஸ்திரியாவிலும் புரட்சிகர எழுச்சி நிகழத் தவறுமானால் நாம் சமாதானம் செய்துகொள்ள வேண்டுமா?” என்ற பிரச்சினைமீது லோமவ், புக்காரின், உரீத்ஸ்கிய் வாக்களிக்கவில்லை.

உண்மைகள் பிடிவாதமானவை. புக்காரின் ஜெர்மன் தாக்குதல் சாத்தியம் என்பதை மறுத்தார், பிரமைகளை விதைத்துத் தமது விருப்பத்திற்கு மாறாகவே யதார்த்தத்தில் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு உதவினார், ஜெர்மன் புரட்சியின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைத்தார் என்பதெல்லாம் உண்மை. புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்வீச்சின் சாரம் இதுவே. ஓர் அறைக்குப் போக நினைத்து எதிர் அறையில் பிரவேசிப்பதைப் போன்றது இது.

தற்போதைய சமாதானத்தின் ஷரத்துகளை ஸ்தூலமாகப் பரிசீலிக்கவில்லை என்று நி. புக்காரின் என்னைக் கடிந்துகொள்கிறார். ஆனால் எனது வாதத்திற்கும் விஷயத்தின் சாரத்திற்கும் இத்தகைய பரிசீலனை முன்போ இப்போதோ எவ்விதத்திலும் தேவைப்படவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்வது எளிது. நம்முன் உண்மையான—கற்பனையானவையல்ல—இரு வழிகள் மட்டுமே உள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டினாலே போதும்: ஒன்று, குறைந்தபட்சம் சில நாட்களுக்காவது மூச்சுவிடுவதற்கான இடைக்காலத்தை அளிக்கும் இத்தகைய நிபந்தனைகளை ஏற்பது, மற்றொன்று, பெல்ஜியம், செர்பியா அடைந்துள்ள நிலைக்குப் போவது. இதைப் பெத்ரோகிராதின் விஷயத்தில் கூட புக்காரின் மறுக்கவில்லை. இதை அவரது சக ஊழியர் மி. நி. பொக்ரோவ்ஸ்கிய் ஒப்புக் கொண்டார்.

இந்தப் புதிய நிபந்தனைகள் மோசமான, கடுமையான, மானக்கேடான பிரேஸ்த் நிபந்தனைகளைவிட மிகவும் மோசமான, கடுமையான, மானக்கேடான நிபந்தனைகளாயிருக்குமானால் ருஷ்ய சோவியத் குடியரசுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டதற்குக் குற்றம் சுமத்தப்பட வேண்டியவர்கள் புக்காரின், லோமவ், உரீத்ஸ்கிய், கம்பெனியினைச் சார்ந்த நமது போலி “இடதுசாரி”யினர் தாம். இது மேலே சுட்டிக் காட்டப் பெற்ற வாக்கெடுப்பு விபரங்களால் நிரூபிக்கப்பட்ட வரலாற்று உண்மை. இந்த உண்மையிலிருந்து எவ்விதச் சாக்குகளையும் கொண்டு தப்ப முடியாது. பிரேஸ்த் நிபந்தனைகள் உங்கள் முன் வைக்கப்பட்டன, அப்போது நீங்கள் அகந்தையுடன் பெருமையடித்துக்கொண்டீர்கள்; இதன் விளைவாக மிக மோசமான நிபந்தனைகளுக்கு இழுத்துச் சென்றீர்கள். இது உண்மை. இதற்கான பொறுப்பிலிருந்து நீங்கள் தப்பிக்க முடியாது.

நமது படை இருக்கும் நிலையில் (சோர்வுற்ற விவசாயி மக்களை “எதிர்த்து” வெற்றுச் சொற்களைக் கொட்டி உளறுவதின் மூலம் இதை மாற்ற முடியாது) ருஷ்யா பிரேஸ்த் சமாதானத்தை ஏற்காவிடில் அதைவிட மோசமான தனியான சமாதானத்தை ஏற்க நேரும் என்று 1918 ஜனவரி 7ந் தேதிய எனது ஆய்வுரைகளில் நான் தெட்டத் தெளிவாக முன்கூட்டியே அறிவித்திருந்தேன்.

நமக்கு மிகவும் பிரதிகூலமான போரில் நம்மை ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும் என்று கருதிய ருஷ்ய பூர்ஷ்வாக்கள் வைத்த பொறியில் “இடது சாரி”யினர் விழுந்துவிட்டார்கள்.

உடனடிப் போருக்குச் சாதகமாகப் பேசுகிறதின் மூலம் இந்த “இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள்” விவசாயிகளிடமிருந்து பிரிந்துவிட்டனர் என்பது வாஸ்தவம். 1907ல் வேனிற்காலத்தில் எல்லா சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் “புரட்சிகரமானது” போலத் தோற்றமளித்த கொள்கை எவ்வளவு பொறுப்பற்றதாக இருந்ததோ அதே போல இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கொள்கையும் பொறுப்பற்றதாக இருக்கின்றது என்பதற்கு இந்த உண்மை அத்தாட்சியாகும்.

அதிகமான வர்க்க உணர்வுள்ள முன்னணித் தொழிலாளர்கள் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் என்ற மயக்கத்திலிருந்து விரைவாகத் தங்களை விடுவித்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதை பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ நகரங்களின் உதாரணங்கள் காட்டுகின்றன. பெத்ரோகிராதில், விபோர்க், வசீல் யேவ்ஸ்கிய் தீவு என்ற சிறந்த தொழிலாளர் மாவட்டங்கள் ஏற்கனவே சுயநிதானத்துக்கு வந்துவிட்டன. தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளின் பெத்ரோகிராத் சோவியத் உடனடிப் போர் நடத்துவதை ஆதரிக்கவில்லை; இதற்குத் தயாரிப்புகள் செய்வது அவசியம் என்பதை அது உணர்ந்துவிட்டது; எனவே இதற்குத் தயார் செய்து வருகிறது. மாஸ்கோவில் 1918 மார்ச் 3,4ல் நடைபெற்ற போல்ஷெவிக் நகர மாநாட்டில் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களை எதிர்ப்பவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள்.

நம்முடைய “இடதுசாரி”யினர் தங்களைத் தாங்களே எப்படிப் பயங்கரமாக ஏமாற்றிக் கொள்கிறார்கள் என்பதற்கு பொக்ரோவ்ஸ்கியின் கட்டுரையிலுள்ள ஒரு சொல்லுக்கு அத்தாட்சியாக உள்ளது. அதில் கூறப்படுவதாது: “நாம் போராட வேண்டுமானால் இப்போதே போராட வேண்டும்” (அழுத்தக்குறி இட்டது பொக்ரோவ்ஸ்கிய்)...” புதிதாக உருவான படைப்பிரிவுகள் உட்பட்ட ருஷ்ய இராணுவம் இன்னும் கலைக்கப்படாதிருக்கும் பொழுதில்” (இதைக் கவனிக்க!) “போராட வேண்டும்.”

உண்மைகளைக் கண்டு கண்ணடைத்துக்கொள்ளாத எவருக்கும் 1918 பிப்ரவரியில் மகா ருஷ்யாவிலும், உக்ரேய்னாவிலும், பின்லாந்திலும் ஜெர்மானியரை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு மிகப் பெரிய குந்தகமாக இருந்தது நமது கலைக்கப்படாத படை தான் என்பது தெரியும். இது உண்மை. ஏனெனில் இந்தப் படை தன்னுடன் செஞ்சேனைப் பகுதிகளையும் இழுத்துக்கொண்டு பீதியினால் ஓடாமலிருக்க முடியவில்லை.

வரலாற்றின் படிப்பினைகளால் பயன் பெற விழைவோர், அவை திணிக்கும் பொறுப்புகளிலிருந்து மறைந்து கொள்ளவோ, அவற்றின் முன் கண்களை மூடி நிற்கவோ

முனையாதவர்கள், ஜெர்மனிக்கு எதிராக முதலாம் நெப்போலியன் நடத்திய போர்களை நினைவு கூரட்டும்.

படையெடுப்பாளனுடன் பல தடவை பிரஷ்யாவும் ஜெர்மனியும் (நம்முடையதைவிட) பத்துமடங்கு மிகவும் கடுமையான, மானக்கேடான சமாதான உடன்பாடுகளைச் செய்துகொண்டன, இந்த உடன்பாடுகளில் அன்னியப் போலீசை ஏற்பது, முதலாம் நெப்போலியனின் நாடு பிடிக்கும் படையெடுப்புகளுக்குப் படைகளைத் தர ஒப்புக் கொள்வது போன்ற நிபந்தனைகள் இருந்தன. ஹின்டன்பர்கும்²⁷ வில்ஹெல்மும் இப்போது நம்மை ஒடுக்குவது போலப் பத்து மடங்கு மோசமாக முதலாம் நெப்போலியன் பிரஷ்யாவுடன் செய்துகொண்ட உடன்பாடுகளின் பேரில் ஜெர்மனியை அலைக்கழித்து, அதைப் பல பகுதிகளாகத் துண்டாடினான். அப்படியிருந்தும், பிரஷ்யாவில் பெருமையடித்துக் கொள்ளாமல், மிக மிக “மானக்கேடான” சமாதான ஒப்பந்தங்களில் கையொப்பமிட்ட மக்கள் இருந்தனர்; அவர்கள் தங்களிடம் படை இல்லாததால் பத்து மடங்கு மேலும் ஒடுக்கத்தக்க, மானக்கேடான நிபந்தனைகளுடைய உடன்பாடுகளில் கையொப்பமிட்டார்கள்; பிறகு இவை எல்லாம் இருந்தும் கூட எழுச்சியுற்றுப் போர் புரியத் தொடங்கினார்கள். அதுவும் ஒரு தடவையல்ல, பல தடவைகள் நடந்தது. இதுபோன்ற அனேக சமாதான உடன்பாடுகளையும் போர்களையும் வரலாறு கண்டிருக்கிறது. அனேக இடைவேளைகளைக் கண்டிருக்கிறது. படையெடுப்பாளனின் அனேகப் புதிய போர்ப் பிரகடனங்களைக் கண்டிருக்கிறது. ஒடுக்கப்பட்ட நாட்டிற்கும் படையெடுப்பாளனுக்குப் போட்டியான, ஆனால் தானே ஒரு படையெடுப்பாளனாக இருக்கும் ஒடுக்கும் நாட்டிற்கும் இடையில் (ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடமிருந்து உதவியினை ஏற்காமல் “புரட்சிப் போர்” புரிவதின் ஆதரவாளர்கள் கவனிக்க) கூட்டுகளைச் சில வழக்குகளில் கண்டிருக்கிறது.

வரலாற்றின் போக்கு இது.

அப்படி இருந்தது. அப்படியே இருக்கும். நாம் போர்களின் வரிசையின் சகாப்தத்திற்குள் பிரவேசித்துவிட்டோம். ஒரு புதிய தேசபக்தப் போரை நோக்கி நாம் செல்கிறோம்.

சோஷலிஸ்ட் புரட்சி கனிந்துவரும் நிலையில் அந்தப் போருக்கு வந்து சேருவோம். அந்தக் கடினமான பாதையில் சென்று ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கமும் ருஷ்யப் புரட்சியும் ஜம்பக் கூக்குரலிலிருந்தும் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களிலிருந்தும் தங்களைத் தாங்களே சிகிச்சை செய்துகொள்ளும், மிகவும் கடுமையான சமாதான ஒப்பந்தங்களைக்கூட ஏற்று மீண்டும் எழுவது எப்படி என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும்.

நாம் டில்லித் சமாதானத்தைப் போன்ற சமாதானத்தில் கையொப்பமிட்டிருக்கிறோம். ஜெர்மானியர் 1807ல், டில்லித் சமாதான உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு, 1813—1814ல் நெப்போலியனை எதிர்த்துப் போராடி எவ்வாறு தங்கள் விடுதலையினைப் பெற்றார்களோ அதைப்போல நாம் நமது வெற்றியை, நமது விடுதலையினை அடைவோம், டில்லித் சமாதானத்தைப் போன்ற நமது சமாதானத்திற்கும் நமது விடுதலைக்கும் இடையிலுள்ள காலம் குறுகியதாக இருக்கலாம், ஏனெனில் வரலாறு முன்னிலும் விரைவாக இயங்கிவருகிறது.

ஜம்பக் கூக்குரல் ஒழிக! கண்ணும் கருத்துமாகக் கட்டுப்பாட்டையும் ஸ்தாபனத்தையும் மேம்படுத்துவோம்!

1918 மார்ச் 5ந் தேதி எழுதியது.

1918 மார்ச் 6 (பிப்ரவரி 21)ல்

“பிராவ்தா”வின் இதழ் 42ல்

வெளியிடப்பட்டது.

கையொப்பம்: நி. லெனின்

நூல்திரட்டு, தொகுதி 35,
415—420ம் பக்கங்கள்

ருஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷெவிக்)
கட்சியின் விசேஷ 7வது மாநாடு,
1918 மார்ச்சு 6-8

1

மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் அறிக்கை மார்ச் 7

ஓர் அரசியல் அறிக்கை மத்தியக் கமிட்டி எடுத்த நடவடிக்கைகளை வரிசைப்படுத்திக் கூறும் ஒன்றாக இருக்கலாம்; ஆனால் இன்றுள்ள நிலையில் இன்றியமையாததாக இருப்பது அத்தகைய ஓர் அறிக்கையல்ல,—மாறாக நமது புரட்சி முழுவதிலும் மொத்தமான பார்வையீடு தேவை; இதனால் மட்டுமே நமது முடிவுகள் எல்லாவற்றுக்கும் மார்க்ஸீய அடிப்படையைத் தர முடியும். புரட்சியின் வளர்ச்சியின் முழு முந்திய போக்கையும் பரிசீலித்து, அதன் பிந்திய வளர்ச்சிப் போக்கு ஏன் மாற்றமடைந்தது என்பதை நாம் கண்டறிய வேண்டும். உலகப் புரட்சிக்குப் பிரம்மாண்ட முக்கியத்துவம் உடைய திரும்பு முனைகள் நமது புரட்சியில் இருந்தன; இத்தகைய திரும்பு முனைகளில் ஒன்று அக்டோபர் புரட்சி.

பிப்ரவரிப் புரட்சியில் முதல் வெற்றிகள் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் பாட்டாளி வர்க்கத்தைக் கிராமப்புறப் பொது மக்கள் மட்டுமன்றி பூர்ஷ்வாக்களும் பின்பற்றியதுதான். இதனால் ஜாரை எதிர்த்து எளிதாக வெற்றி பெற முடிந்தது; 1905ல் இதைச் சாதிக்க முடியவில்லை. பிப்ரவரிப் புரட்சியில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துக்கள் எவ்விதக் கட்டளையுமின்றி அமைக்கப்பெற்றது 1905 ஆண்டின் அனுபவத்தைப் பின்பற்றியது—நாம் சோவியத் ஆட்சியின்

கோட்பாட்டினைப் பிரகடனம் செய்ய நேர்ந்தது. போராட்டத்தில் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட சொந்த அனுபவத்திலிருந்தே பொது மக்கள் புரட்சியின் கடமைகளைக் கற்றுக்கொண்டனர். ஏப்ரல் 20-21 தேதிய நிகழ்ச்சிகள் ஆர்ப்பாட்டமும் ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சி போன்றதொன்றும் விசித்திரமான வகையில் இணைக்கப் பெற்றவையாகும். பூர்ஷ்வா அரசாங்கத்தின் வீழ்ச்சிக்கு இது போதிய காரணமாக இருந்தது. இதன் பிறகு அதிகாரத்திற்கு வந்திருந்த குட்டி பூர்ஷ்வா அரசாங்கத்தின் இயல்பிலிருந்து கிளைத்த சமரசக் கொள்கையின் நீண்ட கால கட்டம் தொடங்கியது. ஜூலை நிகழ்ச்சிகளால் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபிக்க முடியவில்லை, ஏனெனில் பொது மக்கள் இன்னும் அதற்கு ஆயத்தமானவர்களாக இல்லை. இதனால்தான் இதைச் செய்யும்படிப் பொறுப்புள்ள எந்த ஸ்தாபனமும் அவர்களை அழைக்கவில்லை; ஆனால் விரோதிகள் முகாமில் சென்று வேவு காணும் நடவடிக்கை என்ற முறையில் ஜூலை நிகழ்ச்சிகள் மிகப் பெரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. நடைமுறைப் படிப்பினைகள் என்ற முறையில் கர்னீலோவ் எதிர்க்கிளர்ச்சியும்²⁸ பிந்திய நிகழ்ச்சிகளும் அக்டோபர் வெற்றியைச் சாத்தியமாக்கின. அக்டோபரிலும்கூட அதிகாரத்தைப் பங்கீடு செய்ய²⁹ நினைத்தவர்களின் பிசகு அவர்கள் அக்டோபர் வெற்றியை ஜூலை நாட்கள், தாக்குதல், கர்னீலோவ் எதிர்க்கிளர்ச்சி முதலானவைகளுடன் இணைப்பதற்குத் தவறியதேயாகும்; இந்த நிகழ்ச்சிகள் சோவியத் ஆட்சி தவிர்க்க முடியாதது என்று லட்சோபலட்சம் சாமான்ய மக்களை உணர வைத்தன. இதைத் தொடர்ந்து ருஷ்யா முழுவதிலும் எல்லோரும் சமாதானத்தை விரும்பும் சூழ்நிலைமையில் நமது வெற்றிகரமான பவனி தொடங்கியது. நாம் மட்டும் தனியாக யுத்தத்திலிருந்து வாபஸ் பெறுவதின் மூலம் சமாதானத்தைப் பெற முடியாது என்பது நமக்குத் தெரியும்; ஏப்ரல் மாநாடு நடந்த அன்றே இதை நாம் சுட்டிக் காட்டினோம். சமரசக் கொள்கை யுத்தத்தை நீடிக்கச் செய்கிறதென்றும், அந்தக் கொள்கை தாக்குதல் தொடுக்கவும் பல வருடங்கள் நீடிக்கக் கூடிய ஒரு யுத்தத்தில் சிக்கிக்கொள்ளவும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் மிருகத்தன

மான வீண் முயற்சிகளில் கொண்டுவிடுகிறது என்றும் ஏப்ரலுக்கும் அக்டோபருக்கும் இடையிலிருந்த காலகட்டத்தில் படைவீரர்கள் தெட்டத் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டார்கள். இந்தக் காரணத்தினால்தான் இயன்ற அளவு விரைவாகச் சமாதானத்திற்கான தீவிரக் கொள்கையினை எந்த விலை கொடுத்தும் ஏற்பது அவசியமாக இருந்தது, சோவியத்துக்கள் தங்களுடைய கரங்களில் அதிகாரத்தை மேற்கொள்வதும் நிலப்பிரபுக்களின் உடமைகளை இறுதியாக ரத்துச் செய்வதும் அவசியமாக இருந்தன. பிந்திய நடவடிக்கையினைக் கேரென்ஸ்க்கிய் மட்டுமன்றி அவ் க் ஸேந்தியெவும் ஆதரித்தார்கள் என்பதும் அவர்கள் நிலக் கமிட்டி உறுப்பினர்களைக் கைது செய்யுமாறு உத்தர விடுமளவுக்குச் சென்றுவிட்டனர் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். நாம் மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் உள்ளத்தில் பதித்த இந்தக் கொள்கையும் “சோவியத்துக்களுக்கு அதிகாரம்” என்ற கோஷமும் அக்டோபரில் பீட்டர்ஸ்பர்கில் மிக எளிதில் வெற்றி பெறுவதற்கு உதவின; ருஷ்யப் புரட்சி யின் இறுதி மாதங்களைத் தொடர்ந்த வெற்றிப் பவனியாக மாற்றின.

உள்நாட்டுப் போர் யதார்த்தமாகியது. புரட்சியின் துவக்கத்தில், ஏன் போரின் துவக்கத்திலேயே, நாம் எடுத்த துரைத்த அனுமானம், அதாவது ஏகாதிபத்தியப் போர் உள்நாட்டுப் போராக மாறும் என்ற அனுமானம், அதை சோஷலிஸ்ட் வட்டாரங்களில் கணிசமான பகுதியினர் அவ நம்பிக்கையுடனும் கேலியுடனும் அசட்டை செய்திருந்த போதிலும், போரில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு மிகப்பெரிய நாட்டில், மிகவும் பின்தங்கிய நாட்டில், 1917 அக்டோபர் 25ல் வாஸ்தவத்திலேயே நிறைவேறியது. இந்த உள்நாட்டுப் போரில் மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் நமது பக்கம் நிற்பது நிரூபணமாயிற்று, இதனால்தான் இவ்வளவு அசாதாரணமான அளவு எளிதாக வெற்றி கிட்டியது.

போர்முனையை விட்டு நீங்கிய படைகள், சமரசக் கொள்கைக்கு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்ற அதிகப்பட்சமான புரட்சி உறுதியினைத் தாம் சென்ற இடங்களுக்கெல்லாம் கொண்டு சென்றன; சமரசத்தை ஆதரிக்கும் சக்திகள்,

வெண்படையினர், நிலப்பிரபுக்களின் புதல்வர்கள் மக்களிடையே எல்லாவித ஆதரவையும் இழந்து நின்றார்கள். விரிவான பொது மக்களும், நமக்கு எதிராக அனுப்பப்பட்ட ராணுவப் படைப்பிரிவினரும் போல்ஷெவிக்குகளின் பக்கம் சேர்ந்துவிட்டதால் அவர்களை எதிர்த்து நடத்திய போராட்டம் படிப்படியாகப் புரட்சியின் வெற்றிப் பவனியாக மாறியது. இதை நாம் பெத்ரோகிராத்தில் கண்டோம்; கட்சினு முனையிலும் கண்டோம்; அங்கு கேரென்ஸ்க்கியும், க்ரஸ்னோவும் செந்தலைநகருக்கு எதிராகத் தலைமை தாங்கி நடத்தி வந்த கலாக் படைகள் ஊசலாடத் தொடங்கின; பின்னால் இதை மாஸ்கோவிலும், ஒரென்பர்க்கிலும், உக்ரேய்னாவிலும் கண்டோம். ருஷ்யா முழுவதிலும் உள்நாட்டுப் போர் அலையாகப் பொங்கியடித்தது; பழம் கனிந்துவிட்ட காரணத்தால், பொது மக்கள் பூர்ஷ்வாக்களோடு சமரசம் செய்யும் கொள்கையின் எல்லா விளைவுகளையும் அனுபவித்துவிட்ட காரணத்தால், எங்கணும் நாம் அசாதாரணமான முறையில் மிக எளிதாக வெற்றி ஈட்டினோம். “சோவியத்துக்களுக்கு முழு அதிகாரமும்” என்ற நமது கோஷம், நீண்டகால வரலாற்று ரீதியான அனுபவத்தால் பொது மக்கள் நடைமுறையில் சோதனை நடத்தியதன் விளைவாக, அவர்களது சதையும் ரத்தமுமாகப் பரிணமித்துவிட்டது.

இதனால்தான் 1917 அக்டோபர் 25க்குப் பிறகு உள்ள முதல் மாதங்களில் ருஷ்யப் புரட்சி தொடர்ச்சியான வெற்றிப் பவனியாகத் திகழ்ந்தது. இந்தத் தொடர்ந்த வெற்றிப் பவனியின் விளைவாக, சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்குத் தவிர்க்க முடியாத வகையில் உடனடியாக எதிர்ப்பட்ட கஷ்டங்கள் மறக்கப் பெற்றன, பின்னணிக்குத் தள்ளப் பெற்றன. பூர்ஷ்வாப் புரட்சிக்கும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடுகளில் ஒன்று: நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து எழும் பூர்ஷ்வாப் புரட்சி விஷயத்தில் பழைய அமைப்பின் ஆழத்தில் புதிய பொருளாதார ஸ்தாபனங்கள் படிப்படியாகச் சிருஷ்டியாகி அவை நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தின் சகல அம்சங்களையும் படிப்படியாக மாற்றுகின்றன என்பதாகும். பூர்ஷ்வாப் புரட்சியின் முன் ஒரே ஒரு கடமை இருந்தது, அதாவது முந்திய சமூக அமைப்பின் கட்டுகளை

எல்லாம் ஒழித்தல், அகற்றல், நிர்மூலமாக்குதல் என்பதே. இந்தக் கடமையினை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் ஒவ்வொரு பூர்ஷ்வாப் புரட்சியும் தன்னால் தேவைப்படுவதைப் பூர்த்தி செய்கிறது; முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியை அது துரிதப் படுத்துகிறது.

சோஷலிஸ்ட் புரட்சி முற்றிலும் வேறான நிலையில் இருக்கிறது. வரலாற்றின் நெளிவு சுழிவுகள் காரணமாக சோஷலிஸ்ட் புரட்சியைத் தொடங்கும் நாடு எவ்வளவு அதிகமாகப் பின்தங்கி நிற்குமோ, பழைய முதலாளித்துவ உறவுகளிலிருந்து சோஷலிஸ்ட் உறவுகளுக்கு மாறிச் செல்வது அதற்கு அவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கும். நிர்மூலம் செய்யும் கடமைகளுடன் நம்ப முடியாத அளவு கஷ்டமான புதிய கடமைகள், ஸ்தாபனக் கடமைகள், சேர்ந்து நிற்கின்றன. 1905ன் மகத்தான அனுபவத்தைப் பெற்ற ருஷ்யப் புரட்சியின் பொது ஜனப் படைப்பாற்றல் 1917 பிப்ரவரியிலேயே சோவியத்துக்களைச் சிருஷ்டித்திராவிட்டால் அக்டோபரில் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அவை ஆட்சி அதிகாரத்தினை ஏற்றிருக்க முடியாது; காரணம், இயக்கத்தின் தயாராகவுள்ள, லட்சோபலட்சம் மக்களைத் தழுவி நிற்கும் ஸ்தாபன உருவங்களைச் சார்ந்தே வெற்றி பெறுவது சாத்தியமாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட தயாராகவுள்ள வடிவமாக சோவியத்துக்கள் விளங்கின; இதனால்தான் அரசியல் துறையில் நமக்கு ஒளிமயமான வெற்றிகள் கிடைத்தன; இதனால்தான் நாம் அனுபவித்த வெற்றிப் பவனி நடந்தது; ஏனென்றால் அரசியல் ஆட்சியின் புதிய வடிவம் ஏற்கனவே தயாராகவே இருந்தது, நாம் செய்ய வேண்டியிருந்ததெல்லாம், சில உத்தரவுகளை நிறைவேற்றுவதன்மூலம் புரட்சியின் முதல் மாதங்களில் கரு உருவில் இருந்த சோவியத்துக்களின் ஆட்சியை ருஷ்ய அரசில் நிறுவப்பெற்றுவிட்ட சட்ட பூர்வமான வடிவமாக—ருஷ்ய சோவியத் குடியரசாக—மாற்றுவது என்பது மட்டுமே. குடியரசு எடுத்த எடுப்பிலேயே பிறந்துவிட்டது; அது அப்படி உடனடியாகவும் சுருவாகவும் பிறந்ததற்குக் காரணம், எந்தக் கட்சியும் இந்த கோஷத்தை வெளியிடும் முன்பே 1917 பிப்ரவரியில் மக்கள் சோவியத்துக்களை நிறுவிவிட்டதுதான். 1905ல்

ஏற்பட்ட கசப்பான அனுபவத்தால் அறிவு பெற்று இயங்கிய மக்களின் ஆழ்ந்த படைப்பாற்றல்தான் பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சியின் இந்த வடிவத்தைச் சிருஷ்டித்தது. உள்நாட்டு விரோதிகளை எதிர்த்து வெற்றி பெறுவது என்பது மிகவும் எளிதாயிற்று. அரசியல் ஆட்சியைப் படைப்பதும் மிகவும் எளிதாகவே இருந்தது, ஏனெனில் பொது மக்கள் இந்த ஆட்சியின் எலும்புக்கூட்டினை, அடிப்படையினை, நம் மிடம் கொடுத்தனர். சோவியத் குடியரசு எடுத்த எடுப்பிலேயே பிறந்துவிட்டது. ஆனால் பிரம்மாண்டமான கஷ்டமுடைய இரு பிரச்சினைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படாமலிருந்தன; இவற்றுக்குப் பரிசாரம் காண்பது புரட்சியின் தொடக்க மாதங்களில் நடந்த வெற்றிப் பவனி போல எளிதல்ல; சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின்முன் பின் நாட்களில் பிரம்மாண்டமான கஷ்டமுடைய கடமைகள் எழும் என்பது பற்றி எங்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்கவில்லை; சந்தேகம் இருக்க முடியவில்லை.

முதலாவதாக, ஒவ்வொரு சோஷலிஸ்ட் புரட்சியும் எதிர்நோக்கும் உள் ஸ்தாபனம் பற்றிய கடமைகள் இருந்தன. சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கும் பூர்ஷ்வாப் புரட்சிக்குமுள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால் பின்னதின் விஷயத்தில் தயாராக உருவாக்கப்பெற்ற முதலாளித்துவ உறவுகள் இருக்கும்; ஆனால் சோவியத் ஆட்சி, பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சி, தயாராகவுள்ள இத்தகைய உறவுகளைப் பெறுவதில்லை; சாராம்சத்தில் தொழிலின் சில மேல்தட்டுகளைச் சார்ந்திருந்த, விவசாயத்தில் மிகச் சிறிய அளவிலேயே பரவியிருந்த மிக வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ வடிவங்களை நான் இங்கே குறிப்பிடவில்லை. கணக்கிடுதலை அமைத்தல், மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளைக் கட்டுப்பாடு செய்தல், நாட்டின் முழுப் பொருளாதார இயந்திரத்தை ஒரே ஒரு பெரிய இயந்திரமாக, ஒரே ஒரு திட்டம் வழிகாட்ட லட்சோபலட்சம் மக்கள் வேலை செய்யும் ஒரு பொருளாதார அமைப்பாக, மாற்றுவது என்ற பிரம்மாண்டமான ஒழுங்கமைப்புக் கடமை நமது தோள்மீது சுமத்தப்பட்டிருந்தது. இப்போது தொழிலாளர்கள் இருந்துவரும் நிலையில் உள்நாட்டுப் போர் பிரச்சினைகளை நாம் தீர்த்துக்கொண்டதுபோல

“ஜே!” கோஷம் போட்டு இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காண முடியாது. விஷயத்தின் சாரமே இத்தகைய முறையில் பரிகாரம் காண்பதைத் தடை செய்தது. கலே தினுடைய ஆதரவாளர்களை எதிர்த்து எளிதில் வெற்றிகண்டு, முக்கியம் என்று கருதக்கூட இடமில்லாத எதிர்ப்பைச் சமாளித்து சோவியத் குடியரசை நாம் ஸ்தாபித்தோம்; நிகழ்ச்சிகளின் இத்தகைய போக்கு முந்திய யதார்த்த வளர்ச்சி முழுவதாலும் நிர்ணயிக்கப்பெற்றதாக இருந்தது; எனவே, நாம் செய்ததெல்லாம் கடைசிச் சொல்லை உச்சரித்து விளம்பரப் பலகையினை மாற்றியது, அதாவது “சோவியத் ஒரு தொழிற்சங்க அமைப்பாக உள்ளது” என்ற விளம்பரப் பலகையைக் கழற்றிவிட்டு அதன் இடத்தில் “சோவியத் அரசாங்க அதிகாரத்தின் ஒரே ஒரு வடிவம்” என்ற பலகையினை மாட்டியதுதான்; ஆனால் ஒழுங்கமைப்புப் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்த வரையில் நிலைமை முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. இந்தத் துறையில் நமக்கு மிகப் பெரிய கஷ்டங்கள் எதிர்ப்பட்டன. நமது புரட்சியின் கடமைகள் குறித்துச் சிந்தனை செய்ய விரும்பும் எவருக்கும், முதலாளித்துவ சமூகத்தில் போர் விளைத்துள்ள சீர்குலைவினைச் சமாளிப்பதற்குச் சுயக் கட்டுப்பாடு என்ற நெடிய கடினமான பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்பதும் அசாதாரணமாகக் கடினமான, இடைவிடாத, நீண்டகால உழைப்பின்மூலம் மட்டுமே இந்தச் சீர்குலைவைச் சமாளிக்கவும் அதைத் தீவிரப்படுத்தும் சக்திகளை—இந்தச் சக்திகள் புரட்சியினைப் பழைய விலங்குகளை அகற்றும் வழி என்று கருதி எவ்வளவு சாத்தியமோ அவ்வளவு ஆதாயத்தினைத் தங்களுக்கெனப் பெற்றுக்கொள்ள முனைந்தன—முறியடிக்கவும் முடியும் என்பதும் தெட்டத் தெளிவாக இருந்தன. நம்ப முடியாத அளவு பொருளாதாரக் குழப்பம் இருந்த காலத்தில் சிறு விவசாயிகள் பெரும்பான்மையாக உள்ள ஒரு நாட்டில் இத்தகைய சக்திகள் பெரிய அளவில் தோன்றியது தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது; இந்தச் சக்திகளை எதிர்த்து நாம் போராட வேண்டும்; இப்போதுதான் தொடங்கியுள்ள இந்தப் போராட்டம் நூறு மடங்கு கடினமானது, இதில் ஆடம்பரமான வாய்ப்புக்கள் எவையும் இல்லை. நாம் இந்தப்

போராட்டத்தின் முதல் கட்டத்தில்தான் இருக்கிறோம். நம் முன் கடினமான சோதனைகள் உள்ளன. கலெதினைப் பின்பற்றியவர்களை எதிர்த்துப் போராடிய போது கொடி பறக்க விட்டு நாம் வெற்றிப் பவனி வந்ததுபோல வரலாம் என்ற கருத்துக்கு யதார்த்த நிலைமைகள் இடந்தரவில்லை. இந்தப் போராட்ட முறையைப் புரட்சியின்முன் உள்ள ஒழுங்கமைப்புக் கடமைகளுக்குக் கையாள முயலும் எவரும் ஓர் அரசியல்வாதி, ஒரு சோஷலிஸ்ட், சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் ஒரு தீவிர ஊழியர் என்ற வகையில் திவாலானவராகக் காட்சியளிப்பார்.

புரட்சியின்முன், அதன் தோள் மீது சுமத்தப்பட்ட பிரம்மாண்டமான கஷ்டங்களில் இரண்டாவது கஷ்டம், அதாவது சர்வதேசப் பிரச்சினை, ஸ்தூலமான உருவில் எழுந்த போது புரட்சியின் தொடக்ககால வெற்றிப் பவனியில் மயங்கிப் போன நமது இளந்தோழர்களில் சிலர் பாடு இப்படித்தான் இருந்தது. நாம் கேரென்ஸ்க்கிய் கும்பல்களை எதிர்த்து இவ்வாறு எளிதாக வெற்றி அடைந்தோம் என்றால், நம் நாட்டில் இவ்வாறு எளிதாக ஆட்சியைச் சிருஷ்டித்தோம் என்றால், மிகச் சிறிய கஷ்டம்கூட இன்றி நிலங்களைச் சமூகவுடைமையாக்கல், தொழிலாளர் கட்டுப்பாடு இவற்றைப் பற்றிய உத்தரவுகளை நிறைவேற்றினோம் என்றால், இவை அனைத்தையும் நாம் இவ்வளவு எளிதாகப் பெற்றோம் என்றால், அதற்குக் காரணம், அதிர்ஷ்டவசமாக அமைந்த நிலைமைகளின் இணைவு நம்மைச் சிறிது காலத்துக்குச் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து காப்பாற்றிற்று என்பது தான். தனது மூலதனத்தின் முழு வலிமையும், மிக உயர்ந்த முறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பெற்றுள்ள தனது யுத்த யந்திரமும்—இதில் சர்வதேச முதலாளித்துவத்தின் அசல் பலமும் அசல் உறுதியும் அடங்கியிருக்கின்றன—இவற்றுடன் கூடிய சர்வதேச ஏகாதிபத்தியம் எந்த சந்தர்ப்பங்களிலும், எந்த நிலையிலும் சோவியத் குடியரசுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழ முடிந்திராது; அதன் யதார்த்த நிலையும், அதனுடன் பிணைந்துள்ள முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பொருளாதார நலன்களும் அதற்குக் காரணமாகும்; வர்த்தகத் தொடர்புகள், சர்வதேச நிதி உறவுகளின் விளைவாக அது சோவியத்

குடியரசுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழ முடிந்திராது. இந்தத் துறையில் மோதல் தவிர்க்க முடியாதது. இதுதான் ருஷ்யப் புரட்சிக்கு ஏற்பட்ட மிகப் பெரும் இடர்ப்பாடு, அதன்முன் எழுந்த மிகப் பெரிய வரலாற்றுப் பிரச்சினை: சர்வதேசப் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் காண வேண்டிய அவசியம், ஓர் உலகப் புரட்சியை எழுப்பவும் நமது குறுகிய தேசியப் புரட்சியிலிருந்து உலகப் புரட்சிக்கான மாற்றத்தைக் கொண்டு வரவும் வேண்டிய அவசியம். இந்தப் பிரச்சினை நம்ப முடியாத அளவுள்ள இடர்ப்பாடுடன் நமக்கு எதிர்ப்பட்டிருக்கிறது. தங்களை இடதுசாரியினர் என்று கருதி வந்த நமது இளம் நண்பர்களில் மிகப் பலர் மிக முக்கியமான விஷயத்தை—அதாவது அக்டோபருக்குப் பிந்திய, மாபெரும் வெற்றி நிகழ்ந்த வாரங்களில், மாதங்களில் நாம் ஏன் மிக எளிதாக வெற்றிமேல் வெற்றி கண்டோம் என்பதை—மறக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள் என்று நான் மீண்டும் கூறுகிறேன். ஆனால் நம்மைத் தாற்காலிகமாக ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து காத்து நிறுத்திய சர்வதேச சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளின் விசேஷ இணைவினால்தான் இது சாத்தியமாயிற்று. ஏகாதிபத்தியம் நம்மைப் பொருட்படுத்தும் நிலையில் இருக்கவில்லை. நாமும் அதைப் பொருட்படுத்த மாட்டோம் என்று கருதினோம். எனினும் தனிப்பட்ட ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு நம்மைப் பொருட்படுத்த நேரம் இல்லாததன் ஒரே காரணம், நவீன உலக ஏகாதிபத்தியத்தின் முழு மகத்தான சமூக-அரசியல், ராணுவ வலிமையும் அந்தக் காலத்தில் உட்போர் புரிந்து வந்ததால் இரு கோஷ்டிகளாகப் பிளவுற்றுக் கிடந்தது. இந்தப் போரில் ஈடுபட்டிருந்த ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையர் நம்ப முடியாத தொலைக்குச் சென்று விட்டிருந்தனர், சாவுவரை தீராத வெம்போரில் ஒருவரையொருவர் இறுகப் பிடித்திருந்தனர்; இதனால் இந்தக் கோஷ்டிகளில் எதனாலும் ருஷ்யப் புரட்சிக்கு எதிராகப் பெரிய சக்தியை மையப்படுத்த முடியவில்லை. அக்டோபரில் இத்தகைய சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகள் நமக்கிருந்தன: இவ்வளவு அதிருஷ்டவசமான சமயத்தில் நமது புரட்சி வெடித்தது முரணுரையாகத் தோன்றும், ஆனால் அது நியாயமானது; இந்தத் தருணத்தில்

மிகப் பெரும்பாலான ஏகாதிபத்திய நாடுகள் லட்சக் கணக்கான மனித உயிர்களை நிர்மூலமாக்குவது என்ற உருவில் முன் என்றும் கேட்டிராத துன்பங்களை அனுபவித்திருந்தன; இதோடு யுத்தம் முன் என்றும் கேட்டிராத துன்பங்களால் இந்த நாடுகளின் மக்களை வாட்டி வருத்தியது; இதோடு போர் நடந்த நாலாம் ஆண்டில் போரிடும் நாடுகள் முட்டுச் சந்திற்கு, பாதைப் பிரிவுக்கு வந்தன; இத்தகைய நிலைக்கு வீழ்ந்துவிட்ட மக்கள் தொடர்ந்து போராட முடியுமா என்ற கேள்வி யதார்த்தமாகவே எழுந்தது. இரு ராட்சசக் கொள்ளைக்காரக் கும்பல்கள் உடனடியாக ஒன்றின்மேல் ஒன்று பாயவோ, அல்லது ஒன்று மற்றதுடன் சேர்ந்து நமக்கு எதிராகப் போராடவோ முடியாத நிலையிலிருந்த அதிருஷ்டமான தருணத்தைமட்டுமே, சர்வதேச அரசியல், பொருளாதார உறவுகளில் நிகழ்ந்த இந்தத் தருணத்தை மட்டுமே, நமது புரட்சி ஐரோப்பிய ருஷ்யாவில் ஒளிமிக்க தனது வெற்றிப் பவனியை நடத்தவும் பின்லாந்தில் பரவவும் காக்கஸ்சையும் ருமேனியாவையும் கைப்பற்றத் தொடங்கவும் பயன்படுத்த முடிந்தது, அப்படிப் பயன்படுத்தியது. இந்த வெற்றிப் பவனியில் மதி மயங்கி, சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தையும் சமாளித்துவிடலாம், அங்கும் வெற்றிப் பவனி இருக்கும், அங்கும் உண்மையான கஷ்டங்கள் இரா என்று கருதிய கட்சி ஊழியர்கள், படிப்பாளிகளான அதி மனிதர்கள், கட்சியின் முன்னணிப் பகுதிகளில் தோற்றமளித்ததற்கும் இதுவே காரணமாகும். இதில் தான் ருஷ்யப் புரட்சியின் யதார்த்த நிலையில் உள்ள முரண்பாடு அடங்கியிருக்கிறது; சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஏற்பட்டிருந்த தாற்காலிகத் திண்டாட்டத்தை ருஷ்யப் புரட்சி தனக்குச் சாதகமாக்கிக்கொண்டது; ரயில்வே வண்டி ஒரு சக்கரக் கைவண்டிமீது மோதி அதைச் சுக்கு நூறாக உடைப்பது போல நம்மீது மோதவிருந்த இயந்திரம் சிறிது காலத்திற்குத் தடைப்பட்டிருந்தது; அது தடைப்பட்டதற்குக் காரணம் இரு கொள்ளைக்காரக் கும்பல்கள் மோதியதேயாகும். இங்கும் அங்கும் புரட்சி இயக்கம் வளர்ந்து வந்தது, ஆனால் எல்லா ஏகாதிபத்திய நாடுகளிலும், எவ்வித விலக்கும் இன்றி, இந்த இயக்கம் பெரும்பாலான வழக்குகளில்

இன்னும் துவக்கக் கட்டத்திலேயே இருந்தது. அதன் வளர்ச்சி வேகம் நம்முடையதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருந்தது. ஐரோப்பாவில் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்குரிய பொருளாதார முதலீடுகள் பற்றிக் கவனமாகக் கருத்துச் செலுத்தும் எவருக்கும் ஐரோப்பாவில் புரட்சியினைத் தொடங்குவது அளவிடமுடியாத வகையில் மிகக் கடினம், நம் நாட்டிலோ அதைத் தொடங்குவது அளவிட முடியாத வகையில் மிகவும் எளிது, ஆனால் அங்குள்ளதை விட இங்கு புரட்சியினைத் தொடர்ந்து நடத்துவது என்பது மிகக் கடினம் என்பது முற்றிலும் தெளிவாக இருந்தது. இந்த யதார்த்த நிலையின் விளைவாக நாம் அசாதாரணமாகக் கடினமான, சட்டென நிகழ்ந்த வரலாற்றுத் திசை மாற்றத்தை அனுபவிக்க நேர்ந்தது. நமது எதிர்ப்புச் சக்திகளுக்கு எதிராக, சோவியத் ஆட்சியின் விரோதிகளுக்கு எதிராக நமது உள்நாட்டுப் போர் முனையில் அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் நடந்த ஒரே வெற்றிப் பவனியிலிருந்து நம்மிடம் உண்மையான பகைமை வைத்திருக்கும் உண்மையான சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்துடன் போராடுவதற்கு நாம் மாறிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. வெற்றிப் பவனி என்ற காலகட்டத்திலிருந்து அசாதாரணமான வகையில் கடுமையான, கடினமான நிலை என்ற காலகட்டத்துக்கு மாறிச் செல்லவேண்டியிருந்தது; இந்தக் கடுமையான, கடினமான நிலையிலிருந்து எவ்விதமான ஒளி மிகுந்த கோஷங்களின் மூலமும் சொற்களின் மூலமும்—அது எவ்வளவு இனிமையாக இருப்பினும்சரியே—தப்பித்துக் கொள்ள முடியவில்லை; ஏனெனில் சீர்குலைந்திருக்கும் நமது நாட்டில் மக்கள் நம்ப முடியாத அளவுக்குச் சோர்ந்து போய்விட்டனர்; அவர்கள் தொடர்ந்து போராடுவது சாத்தியமல்ல என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, மூன்றாண்டு காலத்திய, கடும் வேதனை தரும் போரின் விளைவாக அவர்கள் தகர்ந்துபோய் ராணுவ ரீதியில் முற்றிலும் பயனற்றவர்களாகிவிட்டார்கள். அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்பே ருஷ்யப் படைகள் போராட மாட்டா என்று எல்லா பூர்ஷ்வாக்களிடமும் சற்றும் தயக்கமின்றிக் கூறிய, போல்ஷெவிக் கட்சி உறுப்பினர்களல்லாத படைவீரர்களின் பிரதிநிதிகளை நாம்

பார்த்தோம். ராணுவத்தில் இருந்த இந்த நிலைமை மிகப் பெரிய நெருக்கடியினைக் கொண்டுவந்தது. சிறு விவசாயிகள் பெரும்பான்மையாகவுள்ள ஒரு நாடு போரினால் சீர்குலைந்து, முன்பு கேட்டிராத அளவிற்குத் தாழ்வுற்று மிக மிகக் கடினமான நிலையில் வைக்கப்பட்டது: நம்மிடம் ராணுவம் இல்லை, ஆனால் நாம் சர்வாயுதபாணியான கொள்ளையனுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழ வேண்டியுள்ளது, பிரதேசங்களை இணைத்துக்கொள்ளாமலும் நஷ்ட ஈடு இல்லாமலும் சமாதானம் வேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவாக எழும் கிளர்ச்சியினால் அவன் சற்றும் பாதிக்கப்படாமல் கொள்ளையனாகவே இருந்து குறையாடி வருகிறான். ஒரு சாதுவான வீட்டுப் பிராணி புலியுடன் அண்டையில் படுத்திருந்து பிரதேசங்களை இணைத்துக்கொள்ளாமலும் நஷ்ட ஈடு இல்லாமலும் சமாதானத்திற்கு வரும்படி அதைக் கெஞ்சியது போல இருந்தது அந்த நிலை; இத்தகைய சமாதானத்தைப் பெற ஒரே வழி புலியைத் தாக்குவதுதான். நமது கட்சியின் மேல்தட்டுகளைச் சேர்ந்த சில படிப்பாளிகளும் தொழிலாளர் ஸ்தாபனங்களின் ஒரு பகுதியினரும், இது இருக்கவேண்டிய முறை அல்ல என்ற சாக்குப்போக்குகளையும் கிளப்பிவிட்டு இந்த எதிர்கால சாத்தியப்பாட்டினை ஒதுக்கித் தள்ள முயன்றார்கள். இப்படிப்பட்ட சமாதானம் சாத்தியம் என்பது அவர்களுக்கு நம்ப இயலாததாக இருந்தது; இதுகாறும் நாம் ரண களத்தில் கொடிகளைப் பறக்கவிட்டுச் சென்றோம்; பெரிய ‘‘ஜே’’கோஷங்களை எழுப்பி நமது எதிரிகள் அனைவரின் மீதும் வெற்றியடைந்தோம்; ஆகவே அவகேடான நிபந்தனைகளை ஏற்றுப் பணிவது என்பது அவர்களுக்குச் சிந்திக்க முடியாததாக இருந்தது. நிச்சயமாக இல்லை! நாம் மிக மிகப் பெருமை கொண்ட புரட்சியாளர்கள்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ‘‘ஜெர்மானியர் நம்மைத் தாக்க முடியாது’’ என்று நாம் பிரகடனம் செய்கிறோம்.

இந்த நபர்கள் தங்களைத் தாங்களே தேற்றிக்கொண்ட முதல் வாதம் இதுவே. வரலாறு நம்மை தற்போது அசாதாரணமாகக் கஷ்டமான நிலையில் மாட்டிவைத்திருக்கிறது; என்றும் கேட்டிராத இடர்ப்பாடுகள் நிறைந்த ஒழுங்கமைப்புப் பணிகளின் நடுவே நாம் பல வேதனைதரும் தோல்விகளை அனுபவிக்க நேரும். உலக வரலாற்றின் கண்ணோட்ட

டத்துடன் பார்க்கும்போது நமது புரட்சி தன்னந்தனியாக இருக்குமானால், வேறு நாடுகளில் புரட்சி இயக்கங்கள் இல்லாவிடில், அதன் இறுதி வெற்றியில் எவ்வித நம்பிக்கையும் நிச்சயமாக இராது. போல்ஷெவிக் கட்சி இந்தப் பணியினைத் தனியாக மேற்கொண்டபோது புரட்சி எல்லா நாடுகளிலும் முதிர்ச்சியடைந்து வருகிறது,—நாம்* எத்தகைய இடர்ப்பாடுகளை அனுபவிக்க நேரினும்சரி, எதிர்காலத்தில் என்ன தோல்விகள் வந்தபோதிலும்சரி,—இறுதியில், துவக்கத்தில் அல்ல, உலக சோஷலிஸ்ட் புரட்சி வரும், ஏனெனில் அது அணுகிக் கொண்டிருக்கிறது, அது முதிர்ச்சியடையும், ஏனெனில் அது முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது, முழுமையாக முதிர்ச்சியுறும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையுடன்தான் நாம் இப்பணியினை மேற்கொண்டோம். இந்த இடர்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் நமக்கு விமோசனம் தருவது ஐரோப்பியப் புரட்சியே என்று திரும்பவும் கூறுகிறேன். இந்த உண்மையினை, முற்றிலும் பொதுவான இந்த உண்மையினை, அடிப்படையாயும் வழிகாட்டியாயும் கொண்டு இது நாளடைவில் வெற்றுச் சொல்லாகிவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; ஏனெனில் எந்தப் பொதுவான உண்மையினையும் பகுப்பாய்வு செய்யாது பயன்படுத்தினால் அது வெறும் வாய்ச் சொல்லாகிவிடும். ஒவ்வொரு வேலைநிறுத்தமும் புரட்சியின் வெட்ட வெட்டத் தலை முனைக்கும் பாம்பினைத் தன்னுள் மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, இதைப் புரிந்துகொள்ளாதவன் சோஷலிஸ்டாக இருக்க முடியாது என்று கூறுவது சரி. ஆம். ஒவ்வொரு வேலைநிறுத்தத்தின் பின்னாலும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி கவிந்து நிற்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட வேலைநிறுத்தமும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கான உடனடி நடவடிக்கை என்று கூறுவது முற்றிலும் வெற்றுச் சொல்லாக இருக்கும். “ஒவ்வொரு தடவையும் அதே இடத்திலும்” என்று சொல்லும் பழமொழியைப் போன்ற இப்படிப்பட்ட சொல்லுக்குகளைக் கேட்டுக் கேட்டு நமக்குக் காது புளித்துப்போய்விட்டது; இந்த அராஜக வாய்ச்சொற்களை எல்லாம் தொழிலாளர்கள் நிராகரித்துவிட்டார்கள்: ஏனெனில் ஒவ்வொரு வேலைநிறுத்தத்தின் பின்னாலும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் பல தலை

களுடைய பாம்பு கவிந்து நிற்பது என்பது எவ்வளவு தெளிவானதோ அந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு வேலைநிறுத்தமும் புரட்சியாகப் பரிணமிக்கலாம் என்று கூறுவது படு அபத்தம் என்பதும் தெட்டத் தெளிவானதாகும். உலக சோஷலிஸ்ட் புரட்சி முதிர்ச்சியுறும்போதுதான் — அது இப்போது எங்கும் முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது—நமது புரட்சியின்முன் உள்ள கஷ்டங்கள் அனைத்தையும் சமாளிக்க முடியும் என்பது எந்த அளவுக்கு மறுக்க முடியாததோ; அந்த அளவிற்கு இன்று நமது புரட்சியிலுள்ள ஒவ்வொரு ஸ்தூலமான இடர்ப்பாட்டையும் மறைத்துக் கொண்டு “நான் சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் இயக்கத்தை நம்பியிருக்கிறேன், ஆகவே நான் எந்த முட்டாள் செயலையும் செய்யலாம்” என்று கூறுவது முற்றிலும் அபத்தம். “லீப்க்னெஹ்ட் நமக்கு உதவிபுரிவார்; ஏனெனில் அவர் வெற்றியடைவது நிச்சயம்.” அவர் மிகச் சிறந்த ஸ்தாபனத்தைச் சிருஷ்டிப்பார், முன்கூட்டியே எல்லாவற்றையும் நன்றாகத் திட்டமிடுவார், நாமோ மேற்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து தயாராயுள்ள மார்க்ஸீய சித்தாந்தத்தை எடுத்துக் கொண்டது போல—அதன் விளைவாகத்தான் இந்தச் சித்தாந்தம் மேற்கு ஐரோப்பாவில் வெற்றிபெறப் பல பத்தாண்டுகள் தேவைப்படுகிற போது நம் நாட்டில் அது சில மாதங்களுக்குள் வெற்றி பெற்றது—இங்கும் தயாராயுள்ள வடிவங்களைக் கையாள எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே வெற்றிப்பவனி என்ற பழைய போராட்ட முறையைப் புதிய வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் கையாள்வது முற்றிலும் அர்த்தமற்ற சூதாட்டமாகும். இந்தப் புதிய காலகட்டம் நம் முன் பலவீனமான கேரென்ஸ்க்கியையோ கர்னீலோவையோ அல்ல, சர்வதேசக் கொள்ளையனை ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை வைத்திருக்கிறது; ஜெர்மனியில் புரட்சி இன்னும் முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது, ஆனால் முற்றிலும் முதிர்ச்சியடைந்த நிலையினை எய்தவில்லை என்பது வாஸ்தவம். எதிரிகளுக்குப் புரட்சியைத் தாக்கத் துணிவில்லை என்று கூறியது இத்தகைய சூதாட்டமாக இருந்தது. பிரேஸ்த்தில் பேச்சுகள் நடைபெற்ற போது நாம் எந்தச் சமாதான நிபந்தனைகளையும் ஏற்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கும் நிலை இன்னும் இருக்கவில்லை. சக்திகளின் யதார்த்த அளவுகளைப் பார்த்தால் இடைக்

காலம் மட்டும் போதாது என்பது தெளிவாக இருந்தது. ஜெர்மானியர் தாக்குதல் தொடுப்பார்கள் என்பதையும் ஜெர்மன் சமூகம் உடனடிப் புரட்சியைப் பெறுமளவு புரட்சிச் சூல் கொண்டு இருக்கவில்லை என்பதையும் பிரேஸ்த் பேச்சுவார்த்தைகள் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியிருந்தது. தங்களுடைய நடத்தையின்மூலம் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அந்த வெடிப்பை, அல்லது தங்களை இடதுசாரியினராகக் கருதுகிற நமது இளம் நண்பர்கள் சொல்வது போல ஜெர்மானியர் தாக்க முடியாத நிலையினை, தயார் செய்யவில்லை என்று நாம் அவர்களமீது குற்றம் சாட்டக் கூடாது. நம் மிடம் ராணுவம் இல்லை, புலி ஒன்று நமது சாதுவான வீட்டுப் பிராணியின் பக்கத்தில் படுத்திருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் வைத்திருந்த போதிலும் நாம் படைகளைக் கலைக்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்று அவர்களுக்குச் சொல்லும் போது அவர்கள் இதைப் புரிந்துகொள்ள மறுக்கிறார்கள். நாம் படைகளைக் கலைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருந்தபோதிலும் நாமாகத் தனியாகத் துப்பாக்கிகளின் சனியன்களை மண்ணில் ஊன்றும்படி உத்தரவு போட்டுப் போரை நிறுத்துவது சாத்தியமல்ல என்பதை ஒரு கணமும் மறந்துவிடவில்லை.

பொதுவாகப் பார்க்கும்போது நமது கட்சியில் உள்ள எந்த ஒரு போக்கும், எந்த ஒரு சார்பும், எந்த ஒரு ஸ்தாபனமும் கூடப் படைக்கலைப்பினை எதிர்க்கவில்லை, ஏன்? நமக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா? சற்றும் இல்லை. படையினால் போராட முடியாது, இன்னும் சில வாரங்கள்கூட அது போர்முனையில் நிற்க முடியாது என்று அக்டோபருக்கு முன்பே போல்ஷெவிக்குகள் அல்லாத படை அதிகாரிகள் கூறியிருந்தார்கள். அக்டோபருக்கு பின்னால், உண்மைகளை ஏற்க விரும்பும் எவருக்கும், இனிமையற்ற கசப்பான யதார்த்தத்தினைப் பார்க்க விரும்பும் எவருக்கும், மறைந்து நிற்கவோ தொப்பியினால் கண்களை மூடிக்கொள்ளவோ அல்லது, ஐம்பமான சொல்லடுக்குகளால் தம்மை ஏமாற்றிக் கொள்ளவோ விரும்பாத எவருக்கும் இது தெட்டத் தெளிவாக இருந்தது. நம்மிடம் படையில்லை, அதைத் தடுத்து வைத்திருக்கவும் முடியவில்லை. அதை எவ்வளவு விரை

வில் சாத்தியமோ அவ்வளவு விரைவில் கலைப்பதே சிறந்தது. சரீரத்தின் நோயுற்ற உறுப்பைப் போன்ற இந்தப் படை என்றும் கேட்டிராத சித்திரவதைகளை ஏற்றுப் போரின் தொல்லைகளால் மிகவும் அல்லற்பட்டது; அது போர்த் தளவாடங்களில் போதிய முஸ்தீப்பின்றிப் போரில் பிரவேசித்துவிட்டு இதிலிருந்து ஒவ்வொரு தாக்குதலையும் கண்டு பீதியறும் நிலையில் இதிலிருந்து வெளிவந்தது: என்றும் கேட்டிராத இப்படிப்பட்ட துன்பங்களை அனுபவித்துவிட்டவர்களின் மீது நாம் இதற்காகக் குற்றஞ்சாட்ட முடியாது. “நாங்கள் ரத்த வெள்ளத்தில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். எங்களால் இனிமேலும் போராட முடியாது” என்று ருஷ்யப் புரட்சியின் முதற்கட்டத்திலேயே நூற்றுக் கணக்கான தீர்மானங்கள் போட்டுப் படை வீரர்கள் பச்சையாக எடுத்துக் கூறினார்கள். நாம் செயற்கையான முறையில் போரின் முடிவைச் சற்றுத் தள்ளிப் போட்டிருக்கலாம், கேரென்ஸ்கிய் புரிந்த மோசடி வேலையைச் செய்திருக்கலாம், முடிவைச் சில வாரங்களுக்கு ஒத்திப் போட்டிருக்கலாம், ஆனால் புறநிலை யதார்த்தம் தனக்குரிய வழியை ஏற்படுத்திக்கொண்டது. ருஷ்ய அரசாங்கம் என்ற சரீரத்தின் நோய் பற்றிய பகுதியான நமது படை இந்தப் போரின் பளுவை இனிமேல் தாங்கவே முடியாது. படையினை எவ்வளவு விரைவில் கலைத்துவிடுகிறோமோ அந்த அளவு விரைவில் அது நோய்பற்றாத மற்றப் பகுதிகளில் தோய்ந்துவிடும்; அந்த அளவு விரைவில் நாடு புதிய கடுமையான சோதனைகளை எதிர்கொள்ள ஆயத்தமாக முடியும். இதை உணர்ந்தே நாம் ஏகமனதாக, சிறிதும் ஆட்சேபம் இன்றி—வெளிநாட்டு நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்போது அது அபத்தம் என்று தோன்றினும்—படையினைக் கலைப்பது என்ற முடிவினை ஏற்றோம். அது ஒரு சரியான நடவடிக்கை. நாம் படையினைக் கலைக்காது வைத்திருக்க முடியும் என்று நம்புவது விளையாட்டுத்தனமான பிரமையே என்று கூறினோம். எவ்வளவு விரைவில் படையினைக் கலைக்கிறோமோ அவ்வளவு விரைவில் சமூகம் என்ற சரீரம் முழுவதும் நலமுறத் தொடங்கும். இதனால் தான் “ஜெர்மானியரால் தாக்க முடியாது” என்ற புரட்சிச் சொல்லாடல்கில்—“நாம் யுத்தநிலை முடிவுற்றதாகப் பிரகடனம் செய்ய

லாம்; போரும் இல்லை, சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடுவதுமில்லை” என்ற மற்றொரு சொல்லாடலுக்கு இதிலிருந்தே தோன்றியது—மிக ஆழமான தவறு இருந்தது; அது நிகழ்ச்சிகளை மனக்கசப்பு தரும் முறையில் மிகையாக மதிப்பீடு செய்வதின் அத்தாட்சியாக இருந்தது. ஜெர்மானியர் தாக்குகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலோ? “இல்லை. அவர்களால் தாக்க முடியாது”. ஆனால் உலகப் புரட்சியை வைத்து அபாயகரமாக விளையாட உங்களுக்கு உரிமை உண்டா? அந்தத் தருணம் வரும்போது நீங்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் கையாட்களாக நிரூபிக்கப்படலாம் அல்லவா என்ற ஸ்தூலமான கேள்விக்குப் பதில் என்ன? ஆனால் 1917 அக்டோபர் முதல் தற்காப்புவாதிகளாகிவிட்ட நம் அனைவருக்கும், தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்பு என்ற கோட்பாட்டினை ஏற்றுள்ள நம் அனைவருக்கும், நாம் ஏகாதிபத்தியத்துடன் சொல்லளவில் மட்டுமல்ல, செயலளவிலும் கூட முறித்துக் கொண்டுவீட்டோம் என்று தெரியும்: நாம் இரகசிய உடன்பாடுகளை அழித்து விட்டோம்,³⁰ நமது சொந்த நாட்டில் பூர்ஷ்வாக்களை முறியடித்துவிட்டோம், நம்முடைய நோக்கங்கள் எல்லாம் உண்மையில் என்ன என்பதைச் சகல நாடுகளும் பார்க்கும்படிப் பகிரங்கமான, நேர்மையான சமாதான யோசனையை முன் வைத்துள்ளோம். ஏற்கனவே தனது விளைவுகளை ஏற்படுத்திவிட்ட இந்தச் சூதாட்டத்தை, சோவியத் குடியரசினைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உறுதியான நிலையை ஆதரித்து நிற்பவர்கள் எப்படி மேற்கொள்ள முடியும்? இது உண்மையும் கூட, ஏனெனில் நமது கட்சிக்குள் “இடது” எதிர்ப்பு உருவானதன் விளைவாக நமது கட்சி அனுபவிக்கிற கடுமையான நெருக்கடி ருஷ்யப் புரட்சி அனுபவிக்கிற மிகப் பெரிய நெருக்கடிகளில் ஒன்றாகும்.

இந்த நெருக்கடி சமாளிக்கப்பெறும். இன்றுள்ள நிலையில் அது மிகவும் அருகிலும் முற்றிலும் சாத்தியமாகவும் இருந்த போதிலும் நமது கட்சியின், நமது புரட்சியின் கழுத்தை எக்காரணம் கொண்டும் அது முறித்துவிட முடியாது. ஆனால் கோஷ்டி வேறுபாடுகளைத் தீர்க்கப் பழைய முறையைக் கையாள்வதற்குப் பதிலாக, மிக ஏராளமான

இலக்கியங்களை வெளியிடுதல், பற்பல விவாதங்கள் நடத்துதல், ஏராளமான பிளவுகளை உண்டாக்கிக்கொள்ளல் என்னும் இந்தப் பழைய முறைக்குப் பதிலாக, கற்றுக்கொள்ளுதல் என்னும் புதிய முறையை நிகழ்ச்சிகள் மக்களுக்கு அளித்திருப்பதே நாம் இந்தப் பிரச்சினையில் கழுத்தை முறித்துக்கொள்ள மாட்டோம் என்பதற்கு உத்தரவாதமாக இருக்கிறது. இந்த முறை என்னவென்றால் ஆதாரக்கூறுகள், நிகழ்ச்சிகள், உலக வரலாற்றின் படிப்பினைகள் ஆகியவற்றின்மூலம் எல்லாவற்றையும் சோதனை செய்வதே. ஜெர்மானியரால் தாக்க முடியாது என்று நீங்கள் கூறினீர்கள். உங்கள் செயல் தந்திரத்தின்படி யுத்த நிலைக்கு முடிவு ஏற்பட்டுவிட்டதாக நாம் பிரகடனம் செய்திருக்கலாம். வரலாறு உங்களுக்கு ஒரு படிப்பினையைப் போதித்தது, இந்தப் பிரமையினைத் தகர்த்தது. ஆம், ஜெர்மன் புரட்சி வளர்ந்து தான் வருகிறது; ஆனால் நாம் விரும்பும் விதத்தில் அல்ல, ருஷ்யப் படிப்பாளிகள் விரும்பும் வேகத்தில் அல்ல, நமது வரலாறு அக்டோபரில் வளர்ச்சியுற்ற வேகத்தில் அல்ல,— அன்று நாம் ஒரு நகருக்குள் பிரவேசித்து சோவியத் ஆட்சியைப் பிரகடனம் செய்த சில நாட்களுக்குள் தொழிலாளர்களில் 10ல் 9 பேர் நமது பக்கம் வந்துவிட்டார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக ஜெர்மன் புரட்சி அந்த வேகத்தில் இயங்கவில்லை. என்ன நினைக்கிறீர்கள்? யார் யாரைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும்: நாம் ஜெர்மன் புரட்சியையோ அல்லது அது நம்மையோ? ஜெர்மன் புரட்சி உங்களைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினீர்கள்; ஆனால் வரலாறு உங்களுக்கு ஒரு படிப்பினையைப் போதித்துவிட்டது. இது ஒரு படிப்பினை; ஏனெனில் ஜெர்மன் புரட்சி இன்றேல்— ஒருவேளை பெத்ரோகிராதிவல்ல, மாஸ்கோவிலல்ல, விளாதிவஸ்தோக்கில், நாம் பின்வாங்கிச் செல்ல நேரும் வேறு தூரப் பகுதிகளில், பெத்ரோகிராதிவிருந்து மாஸ்கோவுக்குள்ள தூரத்தைவிடத் தொலைவிலுள்ள இடங்களில் நமது கதி அதோகதிதான் என்பது ஒரு முற்றான உண்மை; எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது, ஏற்படக்கூடிய சகல சிக்கல்களையும் வைத்துப் பார்க்கும்போது ஜெர்மன் புரட்சி வராவிட்டால் நமது கதி அதோகதிதான். ஆனால் மிகவும்

கடினமான நிலையினையும் நாம் வீம்பு பேசாமல் கட்டாயம் தாங்க முடியும் என்ற நமது நம்பிக்கை இதனால் சிறிதும் தளர்ந்துவிடவில்லை.

நாம் எதிர்பார்த்தது போல மிகவும் விரைவாகப் புரட்சி வராது. வரலாறு இதை நிரூபித்துள்ளது, இதை உண்மை என்று ஏற்றல் வேண்டும், மக்கள் தொகையில் மிகப் பெரும்பகுதியினர் நாட்டின் தொலைவான இடங்களில் எந்த மக்கள் வாழ்கிறார்கள், அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதையெல்லாம் அசட்டை செய்யும் தேசத்தில், நிக்கொலாய், ரஸ்பூத்தின்³¹ ஆட்சி செய்யும் நாடான ருஷ்யாவில் புரட்சி தொடங்கியதுபோல முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளில் உலக சோஷலிஸ்ட் புரட்சி அவ்வளவு எளிதாகத் தொடங்கிவிடாது என்பதைக் கவனத்தில் வைக்க வேண்டும். ருஷ்யா போன்ற நாட்டில் புரட்சியைத் தொடங்குவது ஓர் இறகைத் தூக்குவது போல இலேசாக இருந்தது.

ஆனால் முதலாளித்துவம் வளர்ச்சியடைந்து கடைசி மனிதன் உள்பட எல்லோருக்கும் ஜனநாயகக் கலாச்சாரமும் ஸ்தாபனமுறையும் முதலாளித்துவத்தால் வழங்கப் பெற்றுள்ள நாட்டில் தயாரிப்பு இன்றிப் புரட்சியினைத் தொடங்குவது தவறும் அபத்தமுமாகும். இங்கு நாம் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிகளின் துவக்கத்தின் வேதனைக் காலகட்டத்தை இப்போதுதான் அணுகிவருகிறோம். இது உண்மை. புரட்சி சில வாரங்களில், ஏன் சில நாட்களில், வெற்றி பெறுவது முற்றிலும் சாத்தியம்; இதைப் பற்றி நமக்கு ஒன்றும் தெரியாது, யாருக்கும் தெரியாது; ஆனால் அதன்மீது எல்லாவற்றையும் பணயம் வைக்கக் கூடாது. நாம் அசாதாரணமான இடர்களுக்கு, அசாதாரணமாகக் கடுமையான தோல்விகளுக்குத் தயாராக இருத்தல் வேண்டும்; இவை தவிர்க்க முடியாதவை; ஏனெனில் ஐரோப்பாவில் புரட்சி இன்னும் துவங்கவில்லை; இருந்த போதிலும் அது நாளையே துவங்கலாம், அப்படி அது துவங்குமானால், நாம் ஐயங்களால் சித்திரவதைப்பட மாட்டோம், அப்போது புரட்சிப் போர் பற்றிய கேள்விகளுக்கு இடமில்லாமல் போகும்; எங்கும் ஒரு தொடர்ந்த வெற்றிப் பவனி இருக்கும். அது நிகழும், தவிர்க்க முடியாத வகையில் நிகழும்; ஆனால் இன்னும்

நிகழவில்லை. வரலாறு நமக்கு போதித்திருக்கும் எளிய ஆதாரக்கூறு இதுவே; அது இதைக் கொண்டு நம்மை வேதனையுறத் தாக்கியுள்ளது; இவையெல்லாமிருப்பினும் அடிபட்ட மனிதன் அடிபடாதவனைவிட இருமடங்கு மேல் என்ற பழமொழியை நாம் மனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் ஜெர்மானியர் தாக்க முடியாது என்றும் நாம் “ஜே!” கோஷம் போட்டே எல்லாவற்றையும் பெற்றுவிடலாம் என்றும் நம்பியதால்தான் வரலாறு நமக்கு மிக்க வேதனை தரும் அடி கொடுத்தது; இந்தப் படிப்பினை நமது சோவியத் ஸ்தாபனங்களின் உதவியுடன் சோவியத் ருஷ்யா அனைத்திலுமுள்ள வெகுஜனங்களுக்கு மிக விரைவில் விளக்கி உணர்த்தப் படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அவையெல்லாம் எழுச்சியுற்றுச் செயல் புரிந்து வருகின்றன, கூடுகின்றன, காங்கிரசுக்குத் தயாரிப்புகள் செய்கின்றன, தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுகின்றன, நடந்ததைக்குறித்துச் சிந்தித்துப் பார்க்கின்றன. தற்போது நிகழ்வன புரட்சிக்குமுன் குறுகிய கட்சி வட்டாரங்களுக்குள் நடந்த வாதப் பிரதிவாதங்கள் போன்றவை அல்ல, எல்லா முடிவுகளும் பொது மக்களின் விவாதத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன; அவர்கள் இம்முடிவுகளை அனுபவ மூலம், செயல்மூலம் சோதனை செய்ய வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள்; வெறும் விளையாட்டுப் பேச்சுக்களில் அவர்கள் எப்பொழுதும் மயங்க மாட்டார்கள்; நிகழ்ச்சிகளின் யதார்த்தப் போக்கினால் நிர்ணயிக்கப்படும் வழியிலிருந்து தங்களை விலகச் செய்ய அவர்கள் எப்பொழுதும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். நம்முன் ஒரு படிப்பாளி அல்லது இடது போல்ஷெவிக்கு இருந்தால் நம்மை எதிர்கொள்ளும் இடர்களுக்கு ஏதோ ஒரு விளக்கம் கண்டெடுத்து அவன் தப்பிவிடலாம் என்பது நிச்சயம்: ராணுவம் இல்லாமை, ஜெர்மனியில் புரட்சி துவங்கத் தவறியது போன்ற தகவல்களுக்கு அவன் ஏதோ ஒரு விளக்கம் கூறித் தப்பிவிடலாம். லட்சோபலட்சம் பொது மக்களுக்கு அரசியல் லட்சோபலட்சம் மக்கள் உள்ள இடத்திலிருந்தே துவங்குகிறது; ஆயிரவர் அல்ல, லட்சக்கணக்கான மக்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து உண்மையான அரசியல் துவங்குகிறது—ராணுவம் எப்படி இருக்கும் என்பது தெரியும், போர்

முனையிலிருந்து திரும்பும் படைவீரர்களை அவர்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு—தனிநபர்களுக்கல்ல, உண்மையான பொது மக்களுக்கு—நாம் போராட முடியாது என்பதும் போர்முனையிலுள்ள ஒவ்வொருவனும் கற்பனை செய்யக் கூடிய எல்லா இடர்களையும் பொறுத்திருக்கிறான் என்பதும் தெரியும். உங்களிடம் படை இல்லை என்றால், உங்களுக்கு அருகில் ஒரு கொள்ளையன் பதிபோட்டுக் கொண்டிருந்தால், நீங்கள் மிகக் கடுமையான, அவகேடான சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஏற்க நேரும் என்ற உண்மையினைப் பொது மக்கள் புரிந்துகொண்டனர். புரட்சி பிறக்கும் வரை, நீங்கள் படையின் நோயைப் போக்கிவிட்டுப் போர்வீரர்களை அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு அனுப்பும் வரை இது தவிர்க்க முடியாதது. அந்த நாள் வரை நோயாளி குணமடைய மாட்டான். நாம் ‘‘ஜே’’ என்று முழக்கமிட்டு ஜெர்மன் கொள்ளையனை எதிர்த்துச் சமாளிக்க முடியாது, கேரென்ஸ்க்கியையோ, கர்னீலோவையோ முறியடித்ததுபோல அவனை எளிதில் முறியடிக்க முடியாது. கசப்பான யதார்த்தத்தை விட்டுத் தப்ப முயல்வோர் பல சாக்குப் போக்குகளைக் கூறியிருந்த போதிலும் அவற்றை விட்டு இந்தப் படிப்பினையையே மக்கள் படித்தறிந்துள்ளனர்.

முதலில் அக்டோபர், நவம்பரில் தொடர்ச்சியான வெற்றிப் பவனி—பிறகு திடீரென்று சில வாரங்களுக்குள் ருஷ்யப் புரட்சி ஜெர்மன் கொள்ளையனால் தோற்கடிக்கப்பட்டது; ருஷ்யப் புரட்சி ஒரு கொள்ளைக்கார சமாதானத்திற்கான நிபந்தனைகளை ஏற்க இசைந்தது. ஆம். வரலாற்றில் ஏற்பட்டுவரும் திருப்பங்கள் மிகவும் வேதனையானவை; நம் நாட்டில் இத்தகைய திருப்பங்கள் யாவுமே வேதனையானவை. 1907ல் ஸ்தொலீபினுடன் நாம் நம்ப முடியாத அளவு மானக்கேடான உள்நாட்டு உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட்டபோது, ஸ்தொலீபின் டோம என்னும் பன்றிக் கொட்டில் வழிச் செல்லும் நிர்ப்பந்தம் நமக்கு ஏற்பட்டபோது, மன்னராட்சித் தஸ்தாவேஜுகளில் கையொப்பமிடும் பொறுப்புகளை ஏற்றபோது³² நாம் இப்போது அனுபவிப்பதையே சிறிய அளவில் அனுபவித்தோம். ‘‘நாம் பெருமை கொண்ட புரட்சிக்காரர்கள், நாம் ருஷ்யப்

புரட்சியில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம், ஸ்தொலீபின் சட்டபூர்வமான ஸ்தாபனங்களுக்குள் எப்பொழுதும் பிரவேசிக்கவே மாட்டோம்” என்று அந்தச் சமயத்தில் புரட்சியின் சிறந்த முன்னணிப் படையிலிருந்த மக்கள் (தங்களுடைய நிலை சரியானது என்பதில் அவர்களுக்கும் கடுகளவும் சந்தேகமிருக்கவில்லை) கூறினார்கள். பிரவேசிப்பீர்கள் என்று நாம் கூறினோம். பொது மக்களின் வாழ்க்கையும் வரலாறும் உங்களது உறுதிச்சொற்களைவிட வலுவுள்ளவை. நீங்கள் பிரவேசிக்க மறுத்தால் வரலாறு உங்களை நிர்ப்பந்திக்கும் என்று நாம் கூறினோம். மிகவும் “இடதுசாரி” யினரான இந்தப் பேர்வழிகளிலிருந்து, வரலாற்றின் முதல் திருப்பத்திற்குப் பிறகு கோஷ்டி என்ற முறையில் புகையைத் தவிர எதுவும் பாக்கி இருக்கவில்லை. நாம் அப்பொழுது புரட்சிக்காரர்களாக இருந்துகொண்டும் வேதனைதரும் சூழ்நிலைகளில் வேலை செய்துகொண்டும் இந்த நிலைமையை மீண்டும் சமாளித்துகொள்ள முடிந்ததானால் இப்பொழுதும் கூட நாம் அவ்வாறே சமாளிப்போம்; ஏனெனில் இது நமது சொந்த விருப்பமல்ல, தவிர்க்க முடியாத யதார்த்த அவசியமே; நம் விருப்பத்திற்கு மாறாக ஐரோப்பியப் புரட்சி துணிந்து தாமதித்துவிட்டதாலும், நம் விருப்பத்திற்கு மாறாக ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் துணிந்து தாக்கிவிட்டதாலும் இந்த யதார்த்த அவசியம் முற்றிலும் நாசமாக்கப் பெற்ற நாட்டில் ஏற்பட்டது.

இங்கு எப்படிப் பின்வாங்குவது என்பதைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். நம்ப முடியாத அளவுக்குக் கசப்பான, வருந்தத்தக்க யதார்த்த நிலையினை வெற்றுச் சொற்களின் மூலம் மறைத்துக்கொள்ள முடியாது; அரைகுறையான ஒழுங்குடனாவது நாம் பின்வாங்குவோம் என்று நம்புவோமாக. நாம் நல்ல முறையில் பின்வாங்க முடியாது, அரைகுறையான ஒழுங்குடனாவது பின்வாங்குவோம், நமது சரீரத்தின் நோயுற்ற உறுப்பு ஓரளவுக்குக் குணமாகும்படிச் சற்று இடை நேரம் பெறுவோம் என்று நம்புவோமாக. சரீரம் மொத்தத்தில் நன்றாகவே உள்ளது; அது நோயைச் சமாளித்துக்கொள்ளும். ஆனால் அது ஒரே நொடியில், இம்மென்னு முன்னே அதைச் சமாளித்துவிட வேண்டும் என்று கோர

முடியாது, ஓடும் படையினைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. இடதுசாரியினராக இருக்க விரும்பும் நமது இளம் நண்பர்களில் ஒருவரிடம் நான், “தோழரே, போர் முனைக்குச் செல்வீர், ராணுவத்தில் என்ன நடக்கிறதென்று பாரும” என்று சொன்னபோது இந்த யோசனை அவருக்கு மனக் கசப்பு தந்தது; “நாங்கள் இங்கு புரட்சிகரப் போரின் மாபெரும் கோட்பாடுகளுக்கு ஆதரவாகக் கிளர்ச்சி செய்வதைத் தடுக்க எங்களை வெளியே விரட்ட முயல்கிறார்கள்” என்று அவர் கூறினார். இந்த யோசனையை முன்வைத்ததன் மூலம் கோஷ்டிகளைச் சேர்ந்த விரோதிகளைக் கடத்திவிட வேண்டும் என்று நான் உண்மையில் உத்தேசிக்கவில்லை; ராணுவம் முன் என்றும் கேட்டிராத அளவுக்கு ஓடத் தொடங்கியிருப்பதை அவர்கள் போய்ப் பார்க்கட்டும் என்று மட்டுமே யோசனை கூறியிருந்தேன். இது முன்னமேயே எங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது; நமது பீரங்கிகளை ஜெர்மானியருக்கு ஒரு செப்புக் காசுக்காக விற்பது போன்ற, என்றும் கேட்டிராத நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும் அளவுக்கு நமது படையில் கட்டுக்குலைவு பெருகிவிட்டது என்பதைக் காணுதிருக்க முன்னமேயே எங்களால் முடியவில்லை. படையை நிறுத்தி வைக்க முடியாது, ஜெர்மானியர் தாக்க மாட்டார்கள் என்ற வாதம் வெறுஞ் சூதாட்டம் என்பது எப்படித் தெரிந்திருக்கிறதோ அதேபோல் இதுவும் எங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது. ஐரோப்பியப் புரட்சி பிறப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டால் நாம் படுபயங்கரமான தோல்விகளை எதிர்கொள்ள நேரும்; ஏனென்றால் நம்மிடம் படை இல்லை, ஏனென்றால் நம்மிடம் ஒழுங்கமைப்பு கிடையாது, ஏனென்றால் தற்போது நாம் பரிகாரம் காண முடியாத இரு பிரச்சினைகள் இவை. நீ தருணத்திற்கேற்ப நடந்துகொள்ள முடியாவிடில், மண்ணில் வயிறுபடிய ஊர விரும்பாவிடில்,—நீ ஒரு புரட்சிக்காரனல்ல, வெறும் அறட்டைப் பேர்வழியே; நான் இதை விரும்புகிறேன் என்பதால் இந்த யோசனையை முன்வைக்கவில்லை; நமக்கு வேறு பாதை இல்லை என்பதாலும் வரலாறு கருணை வைத்து எல்லா இடங்களிலும் ஏககாலத்தில் புரட்சியை முதிர்ச்சியடைய வைக்கவில்லை என்பதாலுமே இந்த யோசனையை முன்வைக்கிறேன்.

நிலைமைகள் போகும் போக்கினைப் பார்த்தால், ஏகாதிபத்தியத்துடன் மோதுவதற்கான முயற்சி என்ற முறையில் உள்நாட்டுப் போர் துவங்கியுள்ளது; இது ஏகாதிபத்தியம் முற்றிலும் கெட்டழிந்திருப்பதையும் ஒவ்வொரு படையிலும் பாட்டாளி வர்க்கச் சக்திகள் எழுச்சியுற்று வருவதையும் காட்டுகிறது. ஆம், நாம் சர்வதேச உலகப் புரட்சியைக் காண்போம்; ஆனால் இப்போதைக்கு அது ஒரு நல்ல நாடோடிக் கதை, ஒரு மிக அழகான நாடோடிக் கதை,—குழந்தைகள் அழகான நாடோடிக் கதைகளை விரும்புவதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் அறிவுள்ள ஒரு புரட்சிக்காரன் நாடோடிக் கதைகளை நம்புவது சரியா? ஒவ்வொரு நாடோடிக் கதையிலும் உண்மையின் அம்சம் ஒன்று இருக்கிறது; சேவலும் பூனையும் மனித மொழியில் பேசாத ஒரு நாடோடிக் கதையைக் குழந்தைகளுக்குச் சொன்னால் அவர்கள் அதை ரசிக்க மாட்டார்கள். அதே போல மக்களிடம் ஜெர்மனியில் உள்நாட்டுப் போர் வெடிக்கும் என்று கூறி, அத்துடன் ஏகாதிபத்தியத்தோடு மோதுவதற்குப்பதில் போர்க்களச் சர்வதேசப் புரட்சி³³ ஏற்படும் என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தால் மக்கள், நீங்கள் மோசடி செய்கிறீர்கள் என்று சொல்வார்கள். இதன் மூலம் நீங்கள் வரலாறு நம்முன் வைத்துள்ள இடர்ப்பாடுகளை மனதளவில், விருப்பத்தளவில் மட்டுமே சமாளிக்க முடியும். ஜெர்மன் பாட்டாளி வர்க்கம் போராட்டத்தில் இறங்கும் நிலையில் இருந்தால் அது நன்று. ஆனால் நீங்கள் அதை அளந்து நிர்ணயித்திருக்கிறீர்களா? ஜெர்மன் புரட்சி குறிப்பிட்ட இந்த தினத்தில் பிறக்கும் என்பதை நிர்ணயிக்கக் கூடிய ஒரு கருவியை நீங்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறீர்களா? இல்லை, அது உங்களுக்குத் தெரியாது, எங்களுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் எல்லாவற்றையும் இந்தச் சீட்டின் பேரில் பணயம் வைக்கிறீர்கள். புரட்சி பிறக்குமானால் சகலமும் காப்பாற்றப்படும். வாஸ்தவமே! ஆனால் நாம் விரும்பியபடி இது நடவாவிட்டால், நாளை யே வெற்றி காணாவிட்டால் என்ன நேரும்? நீங்கள் சூதாட்டக்காரர்களைப் போல நடந்து கொண்டீர்கள் என்றும், நிகழ்ச்சிகள் அதிருஷ்டவசமாகவே இருக்கும் என்று நம்பி, நடவாத ஒன்றில் சகலத்தையும்

பணயம் வைத்தீர்கள் என்றும் அப்போது பொது மக்கள் உங்களிடம் சொல்வார்கள்; உலகப் புரட்சிக்குப் பதிலாக ஏற்பட்ட நிலைமையைச் சமாளிக்க நீங்கள் தகுதியற்றவர்கள் என்று தெரிய வந்தது என்றும் உலகப் புரட்சி தவிர்க்க முடியாத வகையில் வரும், ஆனால் இன்னும் அது முதிர்ச்சியடையவில்லை என்றும் பொது மக்கள் சொல்வார்கள்.

தனது படைகளைக் கலைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தால் படைகளைக் கலைத்துவிட்ட ஒரு நாட்டின்மீது சர்வாயுதபாணியான ஏகாதிபத்தியம் மிகக் கடுமையான தோல்விகளைத் திணிக்கும் காலகட்டம் தொடங்கிவிட்டது. நான் முன் கூட்டியே கூறியது நிகழ்ந்துவிட்டது: பிரேஸ்த் சமாதானத்திற்குப் பதிலாக மிகவும் மானக்கேடான சமாதானம் வந்துள்ளது; இதற்கான குற்றம் முந்திய சமாதானத்தை ஏற்க மறுத்தவர்கள் மீதே சாரும். ராணுவத்தின் குற்றத்தால் தான் நாம் ஏகாதிபத்தியத்துடன் சமாதானத்திற்கு வருகிறோம் என்பது நமக்குத் தெரிந்திருந்தது. நாம் லீப்க் நெஹ்டுடன் அல்ல ஹோப்மனுடன்³⁴ அமர்ந்து பேசினோம்— இப்படிச் செய்ததன்மூலம் ஜெர்மன் புரட்சிக்கு உதவினோம். இப்போது பிரங்கிகள், வெடிகுண்டுகள் ஆகிய லட்சோபலட்ச ரூபிள் மதிப்புடைய செல்வத்தைக் கொடுத்ததன் மூலம் நீங்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு உதவிபுரிகின்றீர்கள்; ராணுவத்தின் நிலையினை, நம்ப முடியாத வேதனை தரும் நிலையினைப் பார்த்திருந்த எவரும் இதை முன்கூட்டிச் சொல்லியிருக்க முடியும். போர் முனையிலிருந்து வந்த நேர்மையாளன் ஒவ்வொருவனும் ஜெர்மானியர் சிறிதளவு நம்மைத் தாக்கியிருந்தாலே போதும், நாம் தவிர்க்க முடியாத வகையில் முற்றாக அழிந்து போயிருப்போம் என்று சொன்னார்கள். சில தினங்களில் நாம் விரோதிக்குப் பலியாகியிருப்போம்.

இந்தப் படிப்பினை போதிக்கப்பட்டதால், நாம் நமது பிளவினை, நெருக்கடியை, நோய் எவ்வளவு கடுமையாக இருந்தபோதிலும் சரி, சமாளிப்போம், ஏனெனில் அளவிட முடியாத மேலும் நம்பகமான ஒரு நேச சக்தி—உலகப்

புரட்சி—நமக்கு உதவ முன்வரும். இந்த டில்லித் சமாதானத்தின்³⁵, என்றும் கேட்டிராத இந்தச் சமாதானத்தின், பிரேஸ்த் சமாதானத்தைக் காட்டிலும் மானக்கேடான, கொள்ளைக்காரத்தனமான இந்தச் சமாதானத்தின் ஊர்ஜிதம் குறித்துப் பேசப்படும்போது, நிச்சயமாக, ஆம் என்று சொல்கிறேன். நாம் பொதுமக்களின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்ப்பதால் இதைச் செய்ய வேண்டும். அக்டோபர், நவம்பரில், அதாவது நமது புரட்சியின் வெற்றி முழங்கிய காலத்தில், ஒரு நாட்டினுள்ளே அனுசரித்த செயல் தந்திரங்களை நமது கற்பனையின் உதவியுடன் உலகப் புரட்சியினுடைய போக்கின் விஷயத்தில் கையாளும் முயற்சி தோல்வியுறுவது திண்ணம். இடைக்கால ஓய்வு வெறும் கற்பனைக் கனவு என்று கூறுவதும், “கம்யூனிஸ்ட்” என்ற—ஒரு வேளை கம்யூன் என்ற சொல்லிலிருந்து வந்த—பெயருள்ள பத்திரிகை இந்த இடைக்கால ஓய்வெனும் கொள்கையினை மறுக்கப் பத்தி பத்தியாக எழுதி நிரப்புவதும் காணும்போது, நான் இப்படித் தான் சொல்கிறேன்: நான் எவ்வளவோ கோஷ்டிப் பூசல்கள், பிளவுகளைப் பார்த்திருக்கிறேன், ஆகவே எனக்குப் பெரிய அளவு அனுபவம் உண்டு, ஆனால் இந்த வியாதியைப் பழைய முறையில், கட்சிக் கோஷ்டிப் பிளவுகள் என்ற முறையில், குணப்படுத்த முடியாது, ஏனெனில் இந்த வியாதியை விரைவில் வாழ்க்கை குணப்படுத்தும் என்பது எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது என்று நான் சொல்ல வேண்டும். வாழ்க்கை வெகு வேகமாக முன்னே செல்கிறது. இந்த விஷயத்தில் இது மிகச் சிறப்புடன் செயல்படுகிறது. வரலாறு தனது எஞ்சினை மிகவும் விரைவாக ஓட்டி வருவதால் “கம்யூனிஸ்ட்” பத்திரிகையின் ஆசிரியர்கள் தங்களது அடுத்த இதழை வெளியிடுவதற்கு முன்பே அதன் கருத்துக்களில் பெத்ரோகிராதினா உள்ள பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் ஏமாற்றமடைந்துவிடுவார்கள், ஏனெனில் இடைக்கால ஓய்வு வாஸ்தவம் என்பதை வாழ்க்கை காட்டுகிறது. நாம் இப்போது ஒரு சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடுகிறோம், நமக்கு இடைக்கால ஓய்வு கிடைத்திருக்கிறது, இதைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி நமது தந்தையர் நாட்டினைச் சிறந்த முறையில் காப்போம், ஏனெ

னில் நாம் போரில் ஈடுபட்டிருந்தோமெனில் பீதியினால் புறமுதுகிட்டோடும் படையினைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டி இருந்திருக்கும்; நமது தோழர்கள் இதை நிறுத்த முடியாது, அவர்களால் இதை நிறுத்த முடிந்திருக்காது, ஏனெனில் பிரசாரங்களைவிட, பத்தாயிரம் வாதங்களைவிடப் போர் அதிக சக்தி வாய்ந்தது. யதார்த்த நிலையினை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லையானால் படையினை நிறுத்தி வைக்க அவர்களால் முடியவில்லை, முடியவும் செய்யாது. படைக்குப் பிடித்த இந்த நோய் சரீரம் முழுதையும் தொற்றியது; நாம் இணையில்லாத இன்னொரு பெருந்தோல்வி யடைந்தோம். ஏகாதிபத்தியத்தின் தாக்குதலை இயந்திரத் துப்பாக்கிகளின்றி எதிர்க்க நாம் பொறுப்பற்ற வகையில் முற்பட்டதனால் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் புரட்சியின்மீது மீண்டும் ஓர் அடி, கடுமையான அடி, கொடுத்தது. நாம் இந்த இடைநேரத்தைப் பயன்படுத்தி, ஒன்று சேர்ந்து போராட வேண்டும் என்று மக்களை வற்புறுத்தி இணங்குவிப்போம்; ருஷ்யத் தொழிலாளர்களிடமும் விவசாயிகளிடமும் நாம் பின்வருமாறு சொல்வோம்: “சுயக் கட்டுப்பாட்டை, கண்டிப்பான கட்டுப்பாட்டை, ஏற்படுத்திக்கொள்ளுங்கள், இல்லையேல் இப்போது வீழ்ந்திருப்பதுபோல ஜெர்மன் காலடிக்கீழ் வீழ்ந்து கிடக்க நேரும்; மக்கள் போராட்டம் நடத்தக் கற்று, ஓடுவதற்கு அல்ல, வர்ணிக்க முடியாத இன்னல்களைச் சகிப்பதற்கு ஏற்ற ஆற்றலுள்ள படையினைச் சிருஷ்டிக்கும் வரையில் தவிர்க்க முடியாத வகையில் இந்தக் கதிக்கு ஆளாக நேரும்.” ஜெர்மன் புரட்சி இன்னும் பிறக்கவில்லை, நாளை பிறக்கும் என்று நாம் உத்தரவாதம் செய்யவும் முடியாது; ஆதலால் இது தவிர்க்க முடியாதது;

வெள்ளமாய்ப் பொழியும் “கம்யூனிஸ்ட்” கட்டுரைகளால் முற்றிலும் நிராகரிக்கப் பெறும் இடைக்கால ஓய்வுத் தத்துவம் இதனால்தான் வாழ்க்கையால் முன்வைக்கப்படுகிறது. இடைக்கால ஓய்வு என்பது உண்மை என்பதையும் இதை எல்லாரும் தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக்கொள்கிறார்கள் என்பதையும் எல்லாரும் பார்க்க முடியும். முன்னேறிவந்த ஜெர்மன் படைகள் சில தினங்களில் பெத்ரோகிராதை அடையக் கூடிய தூரத்தில் இருந்த போது நாம்

இந்தச் சில தினங்களில் பெத்ரோகிராதை இழந்துவிடுவோம் என்று கருதினோம்; அந்தக் காலத்தில் நமது சிறந்த கடற்படை வீரர்களும் பூடிலோவ் தொழிலாளர்களும்³⁶, அவர்களது உற்சாகம் எவ்வளவிருந்தும், தனிமையாக நின்றனர், அந்தக் காலத்தில் நம்ப முடியா அளவு குழப்பமும் பீதியும் வெடித்து நமது படைகள் கட்சினுவரை ஓடிப் போகும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது; அந்தக் காலத்தில் ஜெர்மானியரால் பிடிக்கப்படாத இடங்களை நாம் மீண்டும் பிடித்தோம்; தந்தி ஊழியர்கள் “ஜெர்மானியர் ஒருவரையும் காணோம், நாம் நிலையத்தைப் பிடித்துவிட்டோம்” என்று செய்திகள் அனுப்பியதில் இந்தப் பிடிப்புகள் அடங்கியிருந்தன. சில மணி நேரத்துக்குப் பிறகு ரயில்வே கமிஸார் காரியாலயத்திலிருந்து எனக்கு வந்த தொலைபேசிச் செய்தியில் “நாம் அடுத்த நிலையத்தைப் பிடித்துவிட்டோம்; யாம்பர்கை நெருங்கி வருகிறோம். ஜெர்மானியர் எவரும் இல்லை. தந்தி ஊழியர் தனது இடத்தில் பத்திரம்” என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இத்தகைய நிலைதான் இருந்தது. இதுதான் பதினொரு நாள் போரின் உண்மையான வரலாறு.³⁷ இதைக் கடற்படை வீரர்களும் பூடிலோவ் தொழிலாளர்களும் வர்ணித்துக் கூறினார்கள்; இவர்களை சோவியத்துக்கள் மாநாட்டிற்கு அழைத்து வந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் உண்மையைக் கூறட்டும். இது பயங்கரமான அளவுக்குக் கசப்பான, அதிருப்தி தரும், வேதனையளிக்கும், மானக்கேடான உண்மை; ஆனால் ருஷ்ய மக்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியுமாதலால் இது நூறு மடங்கு பயனுள்ளதாகும்.

உலகு பரவிய அளவில் போர்க்களப் புரட்சி குறித்து எவரும் கனவு காணலாம்; ஏனெனில் அது நிச்சயம் நிகழும். எல்லாம் உரிய காலத்தில் வரும்; ஆனால் இப்போதைக்குச் சுயக்கட்டுப்பாடு, எல்லாவற்றுக்கும் முன் கீழ்ப்படிதல் இவற்றை நிலைநாட்டப் பாடுபடத் தொடங்குங்கள்; இதன் விளைவாக நமக்குள் ஆதர்சமெனத் திகழும் ஒழுங்கு ஏற்படும், தொழிலாளர் 24 மணி நேரத்தில் ஒரு மணி நேரமாவது போராடுவதற்குரிய பயிற்சியைப் பெறுவர். இது அழகான கற்பனைக் கதையை எடுத்துக் கூறுவதைவிடச் சற்றுக் கடினமானது. இது இப்பொழுது இருக்கிறது, இத

னால் நீங்கள் ஜெர்மன் புரட்சிக்கும், உலகப் புரட்சிக்கும் உதவிபுரிதல் முடியும். இந்த இடைக்கால ஓய்வு எத்தனை நாட்கள் இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியாது; ஆனால் அதை நாம் பெற்றுள்ளோம். எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ அந்த அளவு விரைவில் படையினை நாம் கலைக்க வேண்டும்; ஏனெனில் இது நோயுற்ற உறுப்பு, இதற்கிடையில் நாம் பின்லாந்தின் புரட்சிக்கு உதவுவோம்.

ஆம், நாம் வாஸ்தவத்தில் உடன்பாட்டினை மீறுகிறோம்; முப்பது-நாற்பது தடவை நாம் இதை மீறியிருக்கிறோம். இன்றுள்ளது போன்ற ஒரு சகாப்தத்தில், வேதனை மிகுந்த நீண்ட விமோசன காலகட்டம் தொடங்கியுள்ள வேளையில், இது சோவியத் ஆட்சியைப் படைத்து அதன் வளர்ச்சியில் மூன்று கட்டங்களை உயர்த்தியுள்ள இந்த சமயத்தில், வெறும் குழந்தைகள் மட்டுமே இதைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறும்; நீண்ட, முன்யோசனையுள்ள போராட்டம் நிச்சயம் நடத்த வேண்டும் என்பதைக் குழந்தைகள் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளாதிருக்கும். மானக்கேடான சமாதான உடன்பாடு எதிர்ப்பைத் தூண்டிவிடுகிறது; ஆனால் ‘கம்யூனிஸ்ட்’ பத்திரிகையில் வேலை செய்யும் தோழர்கள் போர் பற்றிப் பேசும்போது மக்கள் சினத்துடன் முஷ்டிகளை இறுக்கிப் பிடித்துச் சீறி எழுகின்றனர் என்பதை மறந்து கொண்டு உணர்ச்சிகளை மட்டுமே தீவிரப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் கூறுவது என்ன? ‘வர்க்க உணர்வுள்ள ஒரு புரட்சிக் காரன் இதனைச் சகிக்க முடியாது; இத்தகைய மானக் கேட்டிற்கு அவன் கீழடங்க மாட்டான்.’ அவர்களுடைய செய்தித்தாள் ‘கம்யூனிஸ்ட்’ என்ற பெயரை வைத்திருக்கிறது. அதற்கு ‘நிலப்பிரப்பு’ என்ற பெயர் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்; ஏனெனில் இது எல்லாவற்றையும் ஒரு நிலப்பிரப்பின் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கிறது; இந்த நிலப்பிரப்பு அழகான தோரணையில், கையில் வாளேந்திக் கொண்டு இறக்கும் போது, ‘சமாதானம் மானக்கேடானது. போர் மதிப்பிற்குரியது’ என்று கூறினான். அவர்கள் நிலப்பிரப்பு வின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து வாதம் புரிகிறார்கள், நாளே விவசாயிகள் கண்ணோட்டத்திலிருந்து வாதிக்கிறேன்.

படைகள் ஓடும் போது, அவை ஆயிரக் கணக்கான

வீரர்களை இழக்காதிருக்க வேண்டுமானால் ஓடித்தீர வேண்டியிருக்கும் போது நான் சமாதானத்தை ஏற்பது நிலைமை இன்னும் படுமோசமாகிவிடக்கூடாது என்பதற்காகவே. உடன்பாடு உண்மையில் மானக்கேடானதா? ஏன், நிதான மனதுள்ள ஒவ்வொரு விவசாயியும் தொழிலாளியும் நான் செய்வது சரி என்றே சொல்வார்கள்; ஏனெனில் சமாதானம் சக்திகளைத் திரட்டுவதற்கு ஒரு வழி என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். டில்லிட் சமாதானத்திற்குப் பிறகு ஜெர்மானியர் நெப்போலியனிடமிருந்து விடுதலை பெற்ற நிகழ்ச்சி வரலாற்றுக்குத் தெரியும்; நான் இதைப் பல முறை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன்; ஆகவே நான் வேண்டுமென்று இதனை ஒரு டில்லிட் சமாதானம் என்று அழைத்தேன்; இருந்த போதிலும் மற்ற நாடுகளைப் படையெடுத்துப் பிடிக்க வெற்றியாளனுக்குப் படைகள் வழங்கி உதவுவோம் என்ற நிபந்தனை கொண்ட டில்லிட் சமாதான ஒப்பந்தத்தைப் போன்ற ஒரு சமாதான ஒப்பந்தத்தில் நாம் கையொப்பமிடவில்லை; எனினும் இது போன்றவை வரலாற்றில் நிகழ்ந்துள்ளன; நாமும் உலகு பரவிய அளவில் போர்க்களப் புரட்சி நடக்கும் என்று நம்பிக்கொண்டே இருப்போமானால் நமக்கும் இது ஏற்படும். இத்தகைய ராணுவ அடிமைத்தனத்தையும் வரலாறு நம்மீது திணிக்காமல் பார்த்துக்கொள்வீர். சோஷலிஸ்ட் புரட்சி எல்லா நாடுகளிலும் வெற்றிகூடுவதற்கு முன்னால் சோவியத் குடியரசு அடிமைப்படுத்தப்படலாம். நம்பமுடியா அளவுக்கு மானக்கேடான சமாதான நிபந்தனைகளை ஜெர்மானியர் ஏற்குமாறு டில்லிட்டில் பல தடவை கையொப்பமிட நேரிட்டது. அந்த நாளைய ஹோப்மனான நெப்போலியன் ஜெர்மானியர் சமாதான ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறார்கள் என்று அடிக்கடி கண்டு பிடித்தான்; இன்றைய ஹோப்மனும் இதைக் கண்டுபிடிப்பான். அவன் இதை விரைவில் கண்டுபிடிக்காமல் இருக்க நாம் எச்சரிக்கையுடன் இருப்போம்.

கடைசிப் போர் ருஷ்ய மக்களுக்கு ஒரு கசப்பான, வேதனை மிகுந்த, ஆழ்ந்த படிப்பினை தந்தது: அவர்கள்

ஒழுங்கமைத்துக்கொள்ளவும், கட்டுப்பாடுறவும், கீழ்ப்படியவும், பிறர் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளத்தக்க கட்டுப்பாட்டினை நிறுவவும் வேண்டுமென்பதில் இந்தப் படிப்பினை அடங்கியுள்ளது. ஜெர்மானியரிடமிருந்து கட்டுப்பாட்டினைப் படித்தறிந்துகொள்வீர்; இல்லாவிட்டால் ஒரு நாடு என்ற முறையில் நம் கதி அதோகதி தான், மேலும், நிரந்தரமான அடிமைத்தனத்தில் நாம் வாழ வேண்டும்.

அப்படித் தான், வேறு விதத்தில் அல்ல, வரலாறு சென்றது. சமாதானம் போருக்குத் ஆயத்தம் செய்வதற்கான இடைவேளை, போர் ஓரளவுக்கு நல்ல அல்லது மோசமான சமாதானத்தைப் பெறுவதற்குரிய வழி என்று வரலாறு செப்கிறது. பிரேஸ்தில் சக்திகளின் பரஸ்பர உறவு தோற்கடிக்கப்பட்ட தரப்பினமீது திணிக்கப்படும் சமாதானத்திற்குரியதாக இருந்ததே தவிர மானக்கேடான சமாதானத்திற்குரியதாக இருக்கவில்லை. பஸ்க்கோவில் நிலவிய சக்திகளின் உறவு கேவலமான, மிகவும் மானக்கேடான சமாதானத்திற்குரியதாக இருந்தது; அடுத்த கட்டத்தில் பெத்ரோகிராதினும் மாஸ்கோவிலும் நம்மீது நான்கு மடங்கு மேலும் மானக்கேடான சமாதானம் திணிக்கப்படும். நமது இளம் மாஸ்கோ நண்பர்கள் சொல்வதுபோல* சோவியத் ஆட்சி வெறும் உருவம் மட்டுமே என்று நாங்கள் கூறவில்லை; எவையேனும் ஒரு வகைப் புரட்சிக் கோட்பாடுகளுக்காக உள்ளடக்கம் பலி கொடுக்கப்படலாம் என்று நாங்கள் கூறவில்லை; ருஷ்ய மக்கள் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கமைப்பும் உள்ளவர்களாக வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளட்டும் என்றும் அப்போது அவர்கள் டில்ஸிட் சமாதான ஒப்பந்தங்கள் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுச் சமாளிக்க முடியும் என்றும் நாங்கள் கட்டாயம் கூறுகிறோம். விடுதலைப் போர்களின் முழு வரலாறும், இந்தப் போர்களில் பெருந்திரளான மக்கள் கலந்துகொண்டபோது விடுதலை விரைவில் ஏற்பட்டது என்பதை நமக்குக் காட்டுகிறது. வரலாறு இந்த வழியில் முன்செல்கிறபடியால், நாம் சமாதானத்தை விட்

* இந்த நூலின் 84—97ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.

டுப் போரை ஏற்க நேரலாம் என்றும் இது அடுத்த சில நாட்களில் ஏற்படலாம் என்றும் நாங்கள் கூறுகிறோம். ஒவ்வொருவனும் தயாராக இருத்தல் வேண்டும். எல்லாச் செய்தித்தாள்களும் கூறுவதுபோல ஜெர்மானியர் நார்வாவைப் பிடிக்கவில்லை என்பது உண்மையானால் அவர்கள் நார்வாவுக்கு அப்பால் முஸ்தீப்புச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதில் எனக்கு எவ்விதச் சந்தேகமும் கிடையாது; நார்வாவில் இல்லாவிடில் நார்வாவுக்கு அருகில், பஸ்க்கோவில் இல்லாவிடில் பஸ்க்கோவிற்கு அருகில் ஜெர்மானியர், அடுத்த தாவலில் பெத்ரோகிராதைப் பிடிக்கும் உத்தேசத்தோடு, தங்களுடைய முறையான படைகளை அணி திரட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், தங்களது ரயில்வேக்களை ஆயத்தமாக வைக்கிறார்கள். இந்த விலங்கு நன்றாகத் தாவிப் பாய வல்லது. அதை ஏற்கனவே செய்து நிரூபித்துள்ளது. அது இன்னும் ஒரு முறை தாவிப் பாயும். இதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. இதனால்தான் நாம் தயாராக இருத்தல் வேண்டும், வீண்ஜம்பம் பேசாமல், ஒரு நாள் இடைநேரத்தைக்கூடப் பயன்படுத்த வேண்டும்; ஏனெனில் பெத்ரோகிராதைக் காலி செய்வதற்கு ஒரு நாள்கூடப் பயன்படலாம்; இந்நகர் பிடிக்கப்பெறுமானால் நமது லட்சக்கணக்கான பாட்டாளிகளுக்குச் சொல்லொணாத் துயர்கள் ஏற்படும். பெத்ரோகிராதைக் காலி செய்வதற்கு ஒரு சில தினங்களாவது கிடைக்கும்படி நான் இருபது தடவையல்ல, நூறுமடங்கு மேலும் மானக்கேடான சமாதானத்தில் கையொப்பமிடத் தயார் என்றும் இதை என் கடமையாகக் கருதுகிறேன் என்றும் மீண்டும் கூறுகிறேன்; ஏனென்றால் இதன் மூலம் நான் தொழிலாளர் துயர்களைத் துடைப்பேன்—இல்லையேல் அவர்கள் ஜெர்மானியர் ஆதிக்கத்தின்கீழ் வர நேரும்; இப்படிச் செய்வதால் பெத்ரோகிராதிருந்து வெடிமருந்து போன்ற, நமக்கு அவசியமான தளவாடங்களை அகற்ற நான் உதவுவேன், காரணம், நான் ஒரு தற்காப்புவாதி, காரணம், தற்போதைய கலைக்கப்பெற்ற, நோயுற்ற படை சிகிச்சை பெற்று வருகிற மிகத் தொலைவிலுள்ள பின்னணியிலாவது படையினைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த இடைநேரம் எத்தனை காலம் நீடிக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியாது—ஆனால் நிலைமையினைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த முனைவோம். இடைநேரம் நீண்டகாலம் நீடிக்கலாம்; அல்லது ஒரு வேளை சில நாட்களே நீடிக்கலாம். எதுவும் நடக்கலாம்; இது யாருக்கும் தெரியாது, தெரிந்திருக்கவும் முடியாது; ஏனெனில் எல்லா வல்லரசுகளும் அனேகப் போர்முனைகளில் போரிடும்படிக் கட்டுப்படுத்த, வரையறுக்க, நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றன: முதலாவதாக, சோவியத் குடியரசைத் தகர்த்திட வேண்டும், இரண்டாவதாக, பலமுனைகளில் போர் தொடுக்க வேண்டும், மூன்றாவதாக, ஜெர்மனியில் புரட்சி முதிர்ச்சியடைந்து வருகிறது, வளர்ந்து வருகிறது என்பதெல்லாம் ஹோப்மனுக்குத் தெரியும்; அவனது நடத்தை இவற்றால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது; சிலர் கூறுவது போல இக்காரணத்திலேயே மாஸ்கோவையும் பெத்ரோகிராதையும் அவனால் பிடித்துவிட முடியாது. ஆனால் நாளை அவன் இதைச் செய்யலாம்; இது சாத்தியமும் கூட. ராணுவம் நோயுற்ற சமயத்தில் எப்பாடு பட்டும் குறைந்த பட்சம் ஒரு நாளாவது ஓய்வு பெறக் கிடைக்கும் சகல வாய்ப்புகளையும் நாம் பயன்படுத்துகிற சமயத்தில், பொது மக்களுடன் இணைப்பு வைத்துள்ள உண்மையான புரட்சியாளன் ஒவ்வொருவனும், போர் என்பது என்ன, பொது மக்கள் எத்தகையவர்கள் என்பதை அறிந்த புரட்சியாளன் ஒவ்வொருவனும் பொதுமக்களைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர வேண்டும், அவர்களுடைய நோயைத் தீர்க்க வேண்டும், புதிய போருக்கு அவர்கள் எழுச்சியுறச் செய்தல் வேண்டும் என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்,—இத்தகைய புரட்சியாளன் ஒவ்வொருவனும் நாம் குற்றமற்றவர்கள் என்று சொல்வான்; எந்த ஒரு கேவலமான சமாதான உடன்படிக்கையும் முறையானதே என்பதை ஒப்புக்கொள்வான் ஏனெனில் இது பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கும் ருஷ்யாவுக்குப் புத்துயிர் அளிப்பதற்கும் அதன் நோயுற்ற உறுப்பை வெட்டுவதற்கும் பயன்படும். விவேகமுள்ள மனிதர்கள் அனைவரும், இந்த சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட்டதன் மூலம் நமது தொழிலாளர் புரட்சியை நாம் நிறுத்திவிடவில்லை என்பதைப்

புரிந்துகொள்வார்கள்; ஜெர்மானியருடன் சமாதானத் திற்கு வந்தால் நாம் ராணுவ உதவி வழங்குவதை நிறுத்த வில்லை என்பதையும் பின்லாந்து மக்களுக்கு நாம் ஆயுதங் கள் அனுப்பி வருகிறோம், ராணுவ யூனிட்களை, அவை தகுதியற்றவை என்று கண்டு அனுப்பவில்லை என்பதையும் எல்லோரும் புரிந்துகொள்வார்கள்.

நாம் போரை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்; ஒரு வேளை நாம் நாளை மாஸ்கோவைக்கூட இழக்கலாம்; பிறகு எதிர்ப் போர் நடத்தலாம்: மக்கள் மனப்போக்கில் வரப்போகும் மாற்றம் ஏற்பட்டால் விரோதிகள் படைகளுக்கு எதிராக நமது படையினை அனுப்பலாம்; மக்கள் மனப்போக்கில் வரப்போகும் இந்த மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு அதிக நேரம் தேவைப்படலாம்; ஆனால் மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் அவர்கள் இப்போது சொல்கிறதிலிருந்து வேறுபட்ட ஒன் றைச் சொல்லும் போது இந்த மாற்றம் நிச்சயமாக வரும். இந்தக் காலம் வந்துவிட்டது என்று என்னால் சொல்லமுடி யாததால் இந்த மிகக் கடுமையான சமாதான நிபந்தனைகளை நான் நிர்ப்பந்தமாக ஏற்க வேண்டும். மறுமலர்ச்சிக் கான நேரம் வரும்போது எல்லோரும் இதை உணர்வார் கள், ருஷ்யர்கள் மூடர் அல்ல என்பதைக் காண்பார்கள், தற்போதைக்கு நாம் விலகிநிற்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த கோஷத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதையும் ருஷ்ய மக்கள் காண்கிறார்கள், புரிந்துகொள்வார்கள். இது தான் நமது கட்சி மாநாட்டின், சோவியத்துகளின் காங்கிர சின் பிரதானக் கடமை.

நாம் புதிய வழியில் பணியாற்றக் கற்க வேண்டும். இது மிக மிகக் கடினம், ஆனால் எந்த வகையிலும் அசாத் தியம் அல்ல. நாமே மதிக்கெட்ட முரட்டுத் துணிகரப் போக் கினால் சோவியத் ஆட்சியினைத் தகர்த்துவிடாத வரையில் இது சோவியத் ஆட்சியினைத் தகர்க்காது. நம்மை இனிச் சித்திரவதை செய்ய அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று மக்கள் கூறும் காலம் வரும். இது நடைபெற வேண்டுமானால் நாம் இந்த முரட்டுத் துணிகரச் செயலைச் செய்யக் கூடாது,

மாறாகக் கடுமையான சூழ்நிலைகளில், என்றும் கேட்டிராத அளவு கேவலமான சமாதான உடன்பாட்டில் நாம் சில நாட்களுக்கு முன்னே கையொப்பமிட்டுள்ள நிலையில், பணியாற்ற வேண்டும்; ஏனெனில் போரோ சமாதானமோ இத்தகைய வரலாற்று நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காண முடியாது. தங்களுடைய மன்னராட்சி அமைப்பின் காரணமாக ஜெர்மன் மக்கள் 1807ல் தளைப்பட்டிருந்தார்கள்; அவ்வாண்டில், அனேகக் கேவலமான உடன்பாடுகளுக்குப் பிறகு—இவை புதிய அவமானத்துக்கும் புதிய மீறலுக்கும் உரிய ஓய்வு நேரங்களாக மாற்றப்பட்டன—அவர்கள் டில்லிட் உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட்டார்கள். மக்களின் சோவியத் அமைப்பு நமது கடமையை எளிதாக்கும்.

போர்க் கலையினைச் சரிவரக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், ரயில் போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்ற ஒரே கோஷம் நமக்கு வேண்டும். ரயில்வேக்கள் இன்றி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிப் போர் தொடுப்பது என்பது அதிகத் தீங்கு விளைவிக்கிற துரோகம். நாம் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட வேண்டும், புரட்சியிலுள்ள தலைசிறந்த சாதனைகளை அடையச் செய்யும் முழு வலியையும் முழு ஆற்றலையும் படைக்க வேண்டும்.

ஒரு மணிநேர ஓய்வு கிடைத்தாலும் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தொலைவிலுள்ள பின்னணியுடன் தொடர்பு வைத்து அங்கே புதிய படைகளைச் சிருஷ்டிப்பீர். பிரமைகளைக் கைவிடுவீர்; இவற்றுக்காக வாழ்க்கை உங்களுக்குத் தண்டனையளித்தது; எதிர்காலத்தில இன்னும் கடும் தண்டனை தரும். நம்முன் மிகக் கடுமையான தோல்விகளின் சகாப்தம் காட்சியளிக்கிறது; இது உண்மையில் இருக்கிறது; இதைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும்; சட்டவிரோதமான நிலைமைகளிலும் ஜெர்மானியரிடம் கொத்தடிமைப்பட்ட சூழ்நிலையிலும் விடாப்பிடியாகப் பணியாற்றத் தயாராக வேண்டும்; இதை அழகுபடுத்திப் பயனில்லை, இது உண்மையில் டில்லிட் சமாதானமே. இந்த வழியில் நாம் செயல்

பட முடிந்தால், தோல்விகள் இருப்பினும், நாம் வெற்றி அடைவோம் என்று பூரண நிச்சயத்தோடு கூறலாம்.
(கை த ட ட ல் .)

“பிராவ்தா”, 45 இதழில்
1918 மார்ச் 9 (பிப்ரவரி 24) ல்
வெளியான சுருக்கமான
பத்திரிகைச் செய்தி.
முழுமையான வடிவத்தில்
1928 “அகில சோவியத்
யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் (போல்ஷெ
விக்) கட்சியின் கூட்டங்கள்,
மாநாடுகளின் குறிப்புகள். ஏழாம்
மாநாடு. 1918 மார்ச்” என்ற
புத்தகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
3—26ம் பக்கங்கள்

மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் அறிக்கைமீது
மார்ச் 8ல் நடந்த விவாதத்திற்குப் பதில்

தோழர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு நான் ஓரளவு சிறிய குறிப்புகளுடன், அதாவது கடைசியிலிருந்து, தொடங்குகிறேன். தோழர் புக்காரின் தமது உரையின் இறுதியில் நம்மை பெத்லூராவுடன்³⁸ ஒப்பிடுமளவுக்குப் போனார். அவர் அப்படி நினைப்பாரானால் நம்முடன் ஒரே கட்சியில் அவர் எவ்வாறு இருக்க முடியும்? இது வெறும் வெட்டிப் பேச்சல்லவா? அது உண்மையில் அப்படி இருந்தால் நாம் ஒரே கட்சியின் உறுப்பினர்களாக இருக்கவே கூடாது. நாம் ஒன்றாக இருப்பது, 90 சதவிகிதம் புக்காரினுடன் உடன்பாடு கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையே காட்டுகிறது. நாம் உக்ரேய்னாவுக்குத் துரோகம் செய்ய விரும்பியதாக அவர் ஒரு சில புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களைச் சேர்த்துக்கொண்டார் என்பது உண்மையே. இத்தகைய அப்பட்டமான அபத்தங்கள் குறித்துப் பேசுவதில் எவ்விதப் பயனுமில்லை என்று நம்புகிறேன். தோழர் ரியசானவ் விவகாரத்திற்குத் திரும்பி வருகிறேன்; பத்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஏற்படும் விதிவிலக்கு விதியை ஊர்ஜிதம் செய்வதைப் போலத் தோழர் ரியசானவ் தற்செயலாக ஓர் ஆழ்ந்த சொல்லைச் சொன்னார். (கை தட்டல்.) லெனின் காலத்தைப் பெறுவதற்காக இடப்பரப்பை விட்டுக் கொடுக்கிறார் என்று அவர் கூறினார். இது ஏறத்தாழத் தத்துவார்த்த வாதமாகவே உள்ளது. இந்தத் தடவை தோழர் ரியசானவ் ஓர் ஆழ்ந்த சொல்லடுக்கை—அது வெறும் சொல்லடுக்கு மட்டுமே என்றாலும்—சொல்ல நேர்ந்தது; இதில்தான் முழு சாரம்சமும் அடங்கி

யிருக்கிறது: நான் காலத்தைப் பெறுவதற்காக உண்மையான வெற்றியாளனுக்கு இடப்பரப்பைக் கொடுத்துவிட விரும்புகிறேன். இதில்தான்—மற்றொன்றிலும் அல்ல—முழு சாராம்சமும் அடங்கியிருக்கிறது. புரட்சிப் போரின் தேவை, விவசாயிகளை எழுச்சியுறச் செய்தல் போன்ற மற்றெல்லாம் வெறும் பேச்சே. போர் சாத்தியமா என்ற பிரச்சினையில் இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது என்ற வகையில் நிலைமைகளைச் சித்திரித்துத் தோழர் புக்காரின் “எந்த வீரனையும் கேட்டுப்பாருங்கள்” என்கிறார் (அவர் கூறிய சொற்களை அப்படியே குறித்துக் கொண்டேன்). எந்த வீரனையும் கேட்டுப்பார்க்க வேண்டும் என்று அவர் பிரேரேபிக்கிறாரா தலால் நான் மறுமொழி தருகிறேன்: நான் பேச நேர்ந்த ஒரு பிரெஞ்சு ஆபீசர் அப்படிப்பட்ட “எந்த ஒரு வீர”னாக இருக்கலாம்.³⁹ இந்த பிரெஞ்சு ஆபீசர், கண்களில் கோபக் கனல் பறக்க, என்னைப் பார்த்து—நான் ருஷ்யாவை ஜெர்மானியருக்கு விற்றுவிட்டேனல்லவா?—இவ்வாறு கூறினார்: “நான் முடியரசு வாதி. பிரான்சிலும் மன்னராட்சியை ஆதரிக்கிறேன்; ஜெர்மனியின் தோல்வியை விரும்புகிறேன். நான் சோவியத் ஆட்சியினை ஆதரிப்பதாக நினைக்க வேண்டாம். (மன்னராட்சி ஆதரவாளன் எப்படி ஆதரிப்பான்?) ஆனால் பிரேஸ்த் உடன்பாட்டில் நீங்கள் கையொப்பமிடுவதை நான் ஆதரிக்கிறேன், ஏனெனில் அது அவசியமானது.” “எந்த வீரனையும் கேட்கலாம்” என்றீர்களே, கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். எந்த வீரனும் நான் சொன்னதையே—அதாவது பிரேஸ்த் உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட அவசியமாக இருந்தது என்பதையே—கூறுவான். தற்போது புக்காரின் பேச்சின்படி எங்கள் வேறுபாடுகள் குறைந்து விட்டதாகத் தோன்றுவதற்குக் காரணம், இந்த வேறுபாடுகளின் மிகவும் முக்கியமான அம்சத்தை அவரது ஆதரவாளர்கள் மறைத்து வைத்துவிட்டார்கள் என்பதே.

பொது மக்களை உளச்சோர்வடைய வைத்துவிட்டதாக நமக்கு எதிராக இப்போது புக்காரின் இடிமுழக்கம் செய்வது முற்றிலும் சரியே; ஆனால் அவர் தம்மைத் தாமே தாக்கிக் கொள்கிறாரே தவிர நம்மைத் தாக்கவில்லை. மத்தியக் கமிட்டியில் இந்தக் களேபரத்தை ஏற்படுத்தியது யார்? நீங்கள்

தாம், தோழர் புக்காரின். (சிரிப்பு.) “இல்லை” என்று எவ்வளவுதான் நீங்கள் கூக்குரல் போட்டாலும் சரி உண்மை வெளிப்பட்டே தீரும். நாம் நமது தோழமைக் குடும்பத்தில் இருக்கிறோம், நமது சொந்த மாநாட்டில் இருக்கிறோம், நமக்கு ஒளித்து மறைப்பதற்கு எதுவும் இல்லை, உண்மை எடுத்துக் கூறப்பட வேண்டும். உண்மை என்னவென்றால் மத்தியக் கமிட்டியிலேயே மூன்று போக்குகள் இருந்தன. பிப்ரவரி 17ந் தேதியன்று லோமவும் புக்காரினும் வாக்களிக் கவில்லை. வாக்களிப்பு பற்றிய விபரங்களை நான் மீண்டும் எடுத்துப் பிரதிகள் செய்யக் கேட்டிருக்கிறேன்; எந்தக் கட்சி உறுப்பினரும்—இதை விரும்பினால்—செயற்குழு அலுவலகத்திற்குப் போய் வாக்களிப்பு பற்றிய இந்த விபரங்களைப் பார்க்கலாம். ஜனவரி 21ந் தேதிய, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த வாக்கெடுப்பு அவர்கள் தாம் ஊசலாடினார்கள் என்பதையும் நாங்கள் சற்றும் ஊசலாடவில்லை என்பதையும் காட்டுகிறது. “புரட்சிப் போருக்குத் தயார் செய்வதற்காக நாம் பிரேஸ்த் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொள்வோம்; இதைவிடச் சிறந்த எதுவும் நமக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை” என்று நாம் கூறினோம். பெத்ரோகிராதைக் காலி செய்வதற்கு ஐந்து நாள் அவகாசம் நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. கிரிலென்கோ, பொட்வோய்ஸ்கிய்⁴⁰ ஆகியோரின் அறிக்கை இப்பொழுது பிரசுரமாகியுள்ளது; அவர்கள் இடதுசாரியினருடன் சேர்ந்தவர்களல்ல; கிரிலென்கோ அறிவித்ததை நாம் கற்பனை செய்துகொண்டதாக எண்ணி கிரிலென்கோவை நாம் “இழுத்து மாட்டிவிட்டோம்” என்று கூறி அவர்களை அவமதிக்கிறார் புக்காரின். அவர்கள் கூற்றை நாம் முற்றாக ஒப்புக்கொள்கிறோம்; விஷயங்கள் இப்படித்தான் இருக்கின்றன; நான் கூறியதை ராணுவ அதிகாரிகள் நிரூபித்துவிட்டனர்; நீங்களோ ஜெர்மானியர் தாக்கமாட்டார்கள் என்று சொல்லி இதைத் தட்டிக் கழிக்கிறீர்கள். யுத்த தளவாடங்கள் பற்றிய பிரச்சினை எழாதிருந்த அக்டோபர் நாட்களுடன் இந்த நிலையினை எப்படி ஒப்பிடமுடியும்? உண்மைத் தகவல்களைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பும் பட்சத்தில் துலக்கமாகப் பிரதிகூலமான ஒரு போரைத் தொடங்க முடியாது என்ற விஷயத்தில்

நம்மிடையே வேறுபாடுகள் இருந்தன என்பதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தோழர் புகாரின் தமது முடிவுரையினை “வெகு அண்மையில் போர் சாத்தியமா?” என்ற இடிமுழக்கக் கேள்வியுடன் துவங்கியது என்னைப் பெரிய அளவுக்கு அதிசயத்திலாழ்த்தியது. ஆம், இது சாத்தியம், ஆனால் இப்பொழுது நாம் சமாதானத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று நான் தயக்கம் இன்றிப் பதிலளிக்கிறேன். இதில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இந்தச் சுருக்கமான குறிப்புகளைக் கூறிய பிறகு முந்திய பேச்சாளர்களுக்கு விபரமாகப் பதிலளிப்பேன். ராடெக்கைப் பொறுத்தவரையில் நான் விதிவிலக்குச் செய்தல் வேண்டும். ஆனால் வேரோர் உரை நிகழ்த்தப்பெற்றது,—தோழர் உரீத்ஸ்கியின் உரை அது. காஸோஸா⁴¹, “துரோகம்”, “பின்வாங்கிவிட்டனர்”, “இழிந்த முறையில் நிலைமைகளுக்கேற்ப நடந்தனர்” என்பன தவிர அந்தப் பேச்சில் என்ன இருந்தது? இவை எல்லாம் எதற்கு? நீங்கள் உங்கள் விமரிசனங்களை இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் ஒரு பத்திரிகையிலிருந்து கடன்வாங்கவில்லையா? தாங்கள் தீவிர இடதுசாரியினர் என்று கருதுகிற உறுப்பினர்கள் மத்தியக் கமிட்டிக்குச் சமர்ப்பித்த அறிக்கையினைத் தோழர் பூப்ளேவ் படித்தார். உலக முழுதிற்கும் இவர்கள் எத்தகைய வர்கள் என்பதைப் பிரகடனம் செய்யும் இந்த அறிக்கை, “மத்தியக் கமிட்டியின் நடத்தை சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின்மீது ஒரு தாக்கு” என்கிறது. இதில் வெறும் சொல்லாடலுக்கு தவிர வேறு ஏதாவது உண்டா? “முழு உலகத்தின் கண்முன்பு பலவீனத்தைப் பிரகடனப்படுத்துவதாம்!” நாம் இதை எப்படிப் பிரகடனம் செய்கிறோம்? சமாதான யோசனை முன்வைத்தா? நமது படைகள் ஓடிவிட்டதாலா? இந்தத் தருணத்தில் பிரேஸ்த் சமாதானத்தை ஏற்காது ஜெர்மனியுடன் போர் தொடங்குவதின் மூலம்,—நாம் உலகத்திற்கு நமது படை நலிந்துவிட்டது என்பதையும் அது போராட விரும்பவில்லை என்பதையும் காட்டுவோம் என்று நாம் நிரூபித்து விடவில்லையா? இந்த ஊசலாட்டம் முற்றிலும் நமது சிருஷ்டி என்று பூப்ளேவ் சொன்னது வெற்றுச் சொல்லாகிவிட்டது,—உண்மைக் காரணம் நமது

படைகள் நலிந்திருப்பது. சீக்கிரமாகவோ தாமதமாகவோ ஏற்பட்டாலும் சரி நமது படைக்கு இடை ஓய்வு தேவையாக இருந்தது. நாம் சரியான போர்த் தந்திரத்தினைக் கடைப் பிடித்திருந்தால் நமக்கு ஒரு மாத ஓய்வு கிடைத்திருக்கும்; உங்களது போர்த் தந்திரம் பிசகாக இருந்ததால் நமக்கு ஐந்து நாட்கள் மட்டுமே கிடைத்தன; அதுவும் நல்லதே. பீதியுற்று ஓடும் படைகளைத் தடுத்து நிறுத்தச் சில வேளை சில நாட்களே போதும் என்று போரின் வரலாறு காட்டுகிறது. இப்போது இந்தப் பிசாசுச் சமாதானத்தினை ஏற்காதவன், இதில் கையொப்பமிட விரும்பாதவன், வெறும் வாய்ச்சொல் வீரனே தவிர, போர்த் தந்திரியல்ல. இதில் தான் சங்கடம். மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் எனக்கு, “பலவீனத்தின் பிரகடனம்”, “துரோகம்” என்றெல்லாம் எழுதும்போது, அவர்கள் அதிகத் திங்கு விளைவிக்கிற, வெறுமையான, குழந்தைத்தனமான சொல்லடுக்குகளையே எழுதுகிறார்கள். பிரகடனம் செய்யத் தகாத சமயத்தில், நம்மீது தாக்குதல் தவிர்க்க முடியாததாக இருந்த சமயத்தில், நாம் போராட முயன்றதின் மூலமே நமது பலவீனத்தினைப் பிரகடனம் செய்தோம். ப்ஸ்க்கோவ் விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களை சோவியத்துகள் மாநாட்டிற்கு அழைத்து வருவோம்; ஜெர்மானியர் மக்களை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லட்டும்; இதன்மூலம் அவர்கள் பீதியுற்று ஓடும் படைவீரனின் நோயைப் போக்கி, “போல்ஷெவிக்குகள் முடிவு கட்டுவதாகக் கூறிய போர் அல்ல, சோவியத் ஆட்சிக்கு எதிராக ஜெர்மானியர் தொடுத்துள்ள புதிய போர் இது என்பதை நான் இப்பொழுது புரிந்துகொண்டேன்” என்று அவனைக் கூறச் செய்யட்டும். பிறகு மீட்சி வரும். ஆனால் நீங்கள், யாரும் பதிலளிக்க முடியாத கேள்வியை எழுப்புகிறீர்கள். இடைக்கால ஓய்வு எத்தனை நாட்கள் நீடிக்கும் என்பது யாருக்கும் தெரியாது.

இப்போது நான் தோழர் த்ரோத்ஸ்க்கியின் நிலையைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற வேண்டும். அவரது நடவடிக்கையில் இரு அம்சங்கள் இருக்கின்றன: பிரேஸ்த் பேச்சுவார்த்தைகளின் தொடக்கத்தில் அவர் இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளை அற்புதமாகக் கிளர்ச்சிப் பிரசாரத்திற்குப் பயன்

படுத்திய பொழுது நாம் எல்லோரும் தோழர் த்ரோத்ஸ்க் கியுடன் ஒரே மனதாக இருந்தோம். என்னுடன் நடத்திய உரையாடலின் ஒரு பகுதியை அவர் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்; ஆனால் ஜெர்மானியர் இறுதி எச்சரிக்கை விடுக்கும் வரையில் தான் நாம் இழுத்தடிப்போம் என்றும் பிறகு விட்டுவிடுவோம் என்றும் எங்களிடையே உடன்பாடு இருந்தது என்பதை நான் இங்கு சேர்த்துக் கூற வேண்டும். ஜெர்மானியர் நம்மை ஏய்த்துவிட்டார்கள். அவர்கள் ஏழு நாட்களில் ஐந்து நாட்களை நம்மிடமிருந்து கவர்ந்துகொண்டார்கள்.⁴² காரியங்களைத் தாமதப்படுத்த வேண்டும் என்ற முறையில் த்ரோத்ஸ்க்கியின் செயல் தந்திரங்கள் சரியானவையாக இருந்தன; ஆனால் போர் நிலை முடிந்துவிட்டது என்று அறிவிக்கப்பட்ட போதிலும் நாம் ஜெர்மானியருடன் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்ட பிறகு அவர் செயல் தந்திரங்கள் தவறானவை ஆகிவிட்டன. சமாதானத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று நான் நிச்சயமான யோசனை முன்வைத்தேன். பிரேஸ்த் சமாதானத்தை விடச் சிறந்த எதையும் நாம் பெற்றிருக்க முடியாது. நமக்கு ஒரு மாதம் ஓய்வு கிடைத்திருக்கும் என்பதும் அது நமக்குப் பயனுள்ளதாக இருந்திருக்கும் என்பதும் இப்போது எல்லாருக்கும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. வரலாறு வேறு வழியில் சென்றதால் இதை மீண்டும் நினைவூட்டுவதில் பலனில்லை; ஆனால், “நாங்கள் சொன்னது சரி என்பதை வாழ்க்கை காட்டும்” என்று புக்காரின் கூறுவது வேடிக்கையாக உள்ளது. இதைப் பற்றி நான் 1915லேயே இப்படித்தான் எழுதினேன்: “நாம் போர் தொடுக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்; இது தவிர்க்க முடியாதது; இது வந்து கொண்டிருக்கிறது, நிச்சயமாக வரும்”. எனது கூற்று சரியாக இருந்தது. ஆனால் நாம் வீண் அட்டகாசம் செய்யாமல் சமாதானத்தை ஏற்க வேண்டி வந்தது. போர் வருவதின் காரணமாகச் சமாதானத்தை ஏற்பது என்பது மேலும் அவசியமாயிற்று; இப்போது பெத்ரோகிராதைக் காலி செய்யும் வேலையையாவது எளிதாக்குகிறோம்; எளிதாக்கிவிட்டோம். இது உண்மை. “விண்ணிசைக்கோவுடன் சமாதானம் செய்து கொள்வதில்லை என்று வாக்குறுதி கொடுங்கள்”⁴³ என்ற

புதிய கோரிக்கைகளைத் தோழர் த்ரோத்ஸ்க்கிய் முன்வைக்கிறபோது, எத்தகைய சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையிலும் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்க மாட்டேன் என்று நான் சொல்கிறேன். மாநாடு இந்தக் கடப்பாட்டை ஏற்குமாயின் நானும் என்னுடன் ஒப்புதல் உள்ளவர்களும் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்க மாட்டோம். சாத்தியமான போது சாகசமாகப் பின்வாங்குவது, சில சமயம் தாக்குவது என்ற தெளிவான வழியினைக் கடைப்பிடிக்காமல் மீண்டும் சம்பிரதாய முடிவுடன் பந்தப்படுவதாகும் இது. போரில் எந்த ஒரு சம்பிரதாய முடிவுடனும் பந்தப்பட்டுக் கிடத்தலாகாது. போரின் வரலாற்றை அறியாமலிருப்பதும் சமாதானம் என்பது வலுப்பெறுதற்கான ஒரு சாதனம் என்பதைத் தெரியாதிருப்பதும்—இவ்விஷயத்தில் நான் ஏற்கனவே பிரஷ்ய வரலாற்றை மேற்கோள் காட்டியுள்ளேன்—கேலிக் கூத்தாகும். நாம் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டுவிட்டால் சைத்தானுக்கு நம்மை நாமே விற்றுக்கொண்டுவிட்டோம், நரகத்திற்குப் போய்விட்டோம் என்று சிலர் குழந்தைத்தனமாக நினைக்கிறார்கள். இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது; ஏனெனில் தோல்விக்குப்பிறகு சமாதானத்திற்கு வருவது என்பது வலுவைத் திரட்டுவதற்குரிய மார்க்கம் என்பது போரின் வரலாற்றிலிருந்து தெட்டத் தெளிவாகக் காணப்படும். வரலாற்றில் ஒரு போரைத் தொடர்ந்து இன்னொரு போர் உடனடிவந்த நிகழ்ச்சிகள் இருந்தன, நாம் இவற்றை எல்லாம் மறந்துவிட்டோம், பழைய போர்...* ஆக மாறுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். நீங்கள் விரும்பினால் சம்பிரதாய முடிவுகளுடன் என்றென்றைக்குமாகப் பந்தப்பட்டிருங்கள்; அப்பொழுது பொறுப்புள்ள பதவிகளையும் இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களிடம் ஒப்படையுங்கள். இதற்கான பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்க மாட்டோம். இங்கு பிளவுபடுத்த வேண்டும் என்ற விருப்பம் லவலேசமும் கிடையாது. வாழ்க்கை உங்களுக்குச் சரியான படிப்பினை தரும் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன். மார்ச் 12ந் தேதி தொலை

*இவ்விடத்தில் சுருக்கெழுத்துப் பிரதியில் சில சொற்கள் விட்டு விடப்பட்டிருக்கின்றன.—(பு-ர்.)

வில் இல்லை; அப்பொழுது உங்களுக்கு நிறைய விஷயாதாரங்கள் கிடைக்கும்.⁴⁴

தோழர் த்ரோத்ஸ்க்கிய் இது உண்மையான துரோகமாகும் என்கிறார். இது முற்றிலும் தவறான கருத்து என்று நான் கூறுகிறேன்.* இதை ஸ்தூலமாக விளக்கிக்காட்ட, நான் ஓர் உதாரணம் தருகிறேன்: சேர்ந்து நடந்து செல்லும் இரண்டு மனிதர்கள் பத்து மனிதர்களால் தாக்கப்படுகிறார்கள்; இவ்விருவரில் ஒருவன் போராடுகிறான், மற்றவன் ஓடிவிடுகிறான்,—இது துரோகம்; ஆனால் நமக்கு லட்சம் பேர் கொண்ட இரு படைகள் இருப்பதாகவும் அவற்றுக்கு எதிராக ஐந்து படைகள் இருப்பதாகவும் வைத்துக்கொள்வோம்; ஒரு படையினை இரண்டு லட்சம் போர்வீரர்கள் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், மற்றொரு படை உதவிக்கு விரைதல் வேண்டும்; ஆனால் பகைவரின் மூன்று லட்சம் கொண்ட மற்ற படையினும் அதைக் கண்ணியில் மாட்டுவதற்காகப் பதிபோட்டுக் காத்திருப்பது அதற்கு தெரியும்; ஆகவே உதவிக்குப் போக வேண்டுமா? கூடாது. இது துரோகமல்ல, கோழைத்தனமல்ல: ஆள் தொகை அதிகரிப்பால் கருத்துக்கள் யாவும் மாறிவிட்டன; படைவீரர்கள் அனைவரும் இதை அறிவர், இனிமேல் இது சொந்தக் கருத்தல்ல: இவ்வாறு செயல்படுவதன் மூலம் நான் எனது படையினைக் காப்பாற்றுவேன்; மற்றப் படை பிடிபட்டும்; நானே என் படையினைப் புதுப்பித்துக்கொள்வேன்; எனக்கு நேச சக்திகள் உள்ளன; நேச சக்திகள் வரும்வரையில் காத்திருப்பேன். இந்த வழியில் மட்டுமே வாதம் செய்தல் வேண்டும்; ராணுவ வாதங்கள் மற்றவற்றுடன் கலப்படமானால் கிடைப்பது வெறும் சொல்லடுக்குகளே. அரசியலை நடத்தும் வழி இதுவல்ல.

செய்யக்கூடிய அனைத்தையும் நாம் செய்துவிட்டோம். உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட்டதன்மூலம் சில நாட்களுக்

*செயலாளரின் அறிக்கையில் “வலுப்பெறுதற்கான ஒரு மார்க்கம்” என்ற சொற்களுடன் தொடங்கும் வாசகம் பின்வருமாறு உள்ளது: “வலுப்பெறுவதற்காக. வரலாறு நூற்றுக் கணக்கான இப்படிப்பட்ட உடன்பாடுகளைப் படைத்திருக்கிறது. அப்பொழுது த்ரோத்ஸ்க்கியுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதிகாரப் பதவிகளைக் கொடுங்கள்...”—(p-ர்.)

காயினும் பெத்ரோகிராதைக் காப்பாற்றினோம். (செயலாளர்களும் சுருக்கெழுத்துப் பதிவாளர்களும் இதை எழுத வேண்டாம்.) இந்த உடன்பாட்டின் பிரகாரம் நாம் பின்லாந்திலிருந்து நமது படைகளை—அவை தகுதியற்றவை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே—வாபஸ் பெற வேண்டும், ஆனால் பின்லாந்திற்குள் ஆயுதங்களைக் கொண்டசெல்வதற்கு நமக்குத் தடை இல்லை. பெத்ரோகிராத் சில நாட்களுக்குப் பகைவர் வசமாயிருக்குமானால், இந்த நகரம் பீதியால் அலைபட்டிருக்கும்; அப்பொழுது நாம் எதையும் வெளியே எடுத்துச்செல்ல முடிந்திருக்காது; ஆனால் இந்தச் சில தினங்களில் நாம் பின்லாந்து தோழர்களுக்கு உதவியிருக்கிறோம்; எந்த அளவு என்று நான் கூறவில்லை; அவர்களுக்கே தெரியும்.

நாங்கள் பின்லாந்திற்குத் துரோகம் செய்துவிட்டோம் என்ற வார்த்தைகள் வெறும் சிறுபிள்ளைச் சொல்லருக்கே. சரியான நேரத்தில் ஜெர்மானியர்முன் பின்வாங்கியதன் மூலமாகவே நாம் அதற்கு உதவினோம். பெத்ரோகிராத் வீழ்ச்சியால் ருஷ்யா அழிந்துவிடாது; இந்த விஷயத்தில் தோழர் புக்காரினின் கூற்று ஆயிரந்தடவை சரி; ஆனால் நாம் புக்காரின் வழியில் தந்திரங்களைக் கையாள்வோமானால், ஒரு நல்ல புரட்சியை நாசமாக்கிவிடலாம். (சிரிப்பு.)

நாம் பின்லாந்திற்கோ உக்ரேய்னாவுக்கோ துரோகம் எதுவும் செய்யவில்லை. வர்க்க உணர்வுள்ள எந்தத் தொழிலாளியும் நம்மீது இந்தக் குற்றத்தைச் சாட்ட மாட்டான். நம்மால் முடிந்த அளவு உதவுகிறோம். நமது படையிலிருந்து நல்ல மனிதன் ஒருவனைக்கூட நாம் அகற்றவில்லை; அகற்றவும் மாட்டோம். ஹோப்மன் நம்மைப் பிடிப்பான், தாக்குவான் என்று நீங்கள் கூறலாம்; ஆம், பிடிக்கலாம்; இதை நான் சந்தேகிக்கவில்லை; ஆனால் அதற்கு எத்தனை நாள் பிடிக்கும் என்பது அவனுக்குத் தெரியாது, யாருக்கும் தெரியாது. மேலும் அவன் நம்மைப் பிடிப்பான், தாக்குவான் என்ற உங்களுடைய வாதங்கள் சக்திகளின் அரசியல் சேர்க்கை பற்றிய வாதங்களாகும்; இந்தச் சேர்க்கையைப்பற்றி நான் பின்னால் பேசுவேன்.

த்ரோத்ஸ்க்கியின் யோசனையினை நான் முற்றாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததேன் என்பதை நான் விளக்கியிருக்கிறேன்; இந்த வழியில் அரசியல் நடத்த முடியாது; இப்பொழுது நமது மாநாட்டில் நமது தோழர்கள், உரீத்ஸ்க்கிய் இன்னும் விடாது பற்றிக்கொண்டிருக்கும் வெற்றுச் சொல்லடுக்குகளிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் விலகிச் சென்றுள்ளனர் என்பதைக் காட்டும் உதாரணமாக ராடெக் விளங்குகிறார் என்று நான் கூற வேண்டும். அந்த உரையில் வெற்றுச் சொல்லடுக்குகள் இருந்ததாக நான் அவர்மீது குற்றம் கூற முடியாது. “இதில் துரோகத்தின் நிழல்கூட இல்லை, மானக்கேட்டின் நிழல்கூட இல்லை; ஏனென்றால் அளவு மீறிய வலுவுடைய படையின் முன்பு நீங்கள் பின்வாங்கினீர்கள் என்பது தெளிவு” என்று அவர் கூறினார். இந்த மதிப்பீடுத்ரோத்ஸ்க்கியின் நிலைமுழுவதையும் அழித்துவிடுகிறது. “நாம் பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு சக்திகளைத் தயார் செய்தல் வேண்டும்” என்று ராடெக் கூறியது மிகவும் சரி; இதை நானும் முற்றிலும் ஒப்புக்கொள்கிறேன்; ஆத்திரக் கூச்சல் வேண்டாம், பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு தயாரிப்புச் செய்ய வேண்டும்.

பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு, ஆத்திரக் கூச்சல் போடாது, சக்திகளைத் திரட்ட வேண்டும். புரட்சிப் போர் வரும், இது குறித்து நம்மிடையே கருத்து வேறுபாடில்லை; கருத்து வேற்றுமை இருப்பது டில்லிட் சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிடுவதா வேண்டாமா என்பது பற்றி. இதில் மிக மோசமான அம்சம் என்னவென்றால் நம்மிடம் இருப்பது நலிவுற்ற படை; ஆம்; எனவே மத்தியக் கமிட்டிக்கு ஓர் உறுதியான கொள்கை வேண்டும்,—கருத்து வேறுபாடல்ல, தோழர் புக்காரின் ஆதரிக்கக் கூடிய நடுவாந்தரப் பாதையுமல்ல. இடைநேர ஓய்வினை நான் மிகுந்த பிரகாசமுள்ள காலமாகச் சித்திரிக்கவில்லை; எத்தனை நாள் இது நீடிக்கும் என்பது யாருக்கும் தெரியாது; எனக்கும் தெரியாது. எத்தனை நாள் அது நீடிக்கும் என்று சொல்லுமாறு என்னை நிர்ப்பந்திப்பது கேலிக் கூத்தாகும். பிரதான ரயில் வழிகளை நாம் காத்து வைத்திருப்பதன்விளைவாக நாம் உக்ரேய்னாவுக்கும் பின்லாந்திற்கும் உதவுகிறோம். பல தந்

திரங்களைச் செய்துகொண்டும் பின்வாங்கியும் நாம் ஓய்வுக் காலத்தினைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

ருஷ்யர்கள் முரண்டு பண்ணுகிறார்கள் என்று இப்போது ஜெர்மன் தொழிலாளியிடம் கூற முடியாது; ஏனெனில் ஜெர்மானிய-ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியம் தாக்குதல் நடத்துகிறது என்பது தெளிவாகிவிட்டது; இது எல்லேசுருக்கும் தெளிவாகத் தெரியும்; போல்ஷெவிக்குகளை மென்னியைப் பிடித்து நசுக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் ஒருபுறமிருக்க, மேலைப் பகுதியிலும் நெரிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பமும் கூட ஜெர்மானியருக்கு இருக்கிறது; எல்லாம் குழப்பப்பட்டுள்ளது; இந்தப் புதிய போரில் நாம் தந்திரமாக நடக்க வேண்டும், தந்திரமாக நடக்கும் திறமையை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தோழர் புக்காரினின் உரையினைப் பொறுத்தவரை அவருக்கு வாதக் குறைவு ஏற்படும்போது உரீத்ஸ்கிய் சொன்னதைப் போன்ற ஒரு சொற்றொடரை முன்வைத்து, “இந்த உடன்பாடு நம்மைக் கேவலப்படுத்துகிறது” என்கிறார் அவர். இங்கு வாதங்கள் தேவையில்லை: நாம் கேவலப்படுத்தப் பட்டிருந்தால் தஸ்தாவேஜுகளைத் திரட்டிக் கொண்டு ஓடியிருக்க வேண்டும்; ஆனால் நாம் “கேவலப்படுத்தப்படும்” நமது நிலைகள் ஆட்டங்கொடுக்கவில்லை என்று நம்புகிறேன். தோழர் புக்காரினின் நமது நிலைகளின் வர்க்க அடிப்படையினைப் பரிசீலனை செய்ய முயன்றார், ஆனால் இதற்கு மாறாக இறந்து போன மாஸ்கோ பொருளாதார நிபுணன் ஒருவனைப் பற்றிய ஒரு கதையினைக் கூறினார். நமது செயல் தந்திரங்களுக்கும் உணவுப் பேரத்திற்கும் இடையில் இணைப்பினைக் கண்டுபிடித்த போது—அது மெய்யாகவே வேடிக்கையல்லவா?—வர்க்கம் முழுவதின், வர்க்கம், உணவுச் சூதாட்டக்காரர்களால், போக்கினைப் பார்த்தால் ருஷ்ய பூர்ஷ்வாக்களும் அவர்களைச் சார்ந்து நிற்பவர்களும்—அதாவது “தேலோ நரோதா”, “நோவாயா ஷிஸன்” என்ற பத்திரிகைகளின் கொள்கையினைப் பின்பற்றுபவர்கள்—நம்மை இந்தப் போருக்கு முடுக்கப் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்கின்றனர் என்பது மறக்கப்பட்டு விட்டது. இந்த வர்க்க உண்மையினை நீங்கள் வலியுறுத்துவதில்லை. இந்தத்

தருணத்தில் ஜெர்மனிமீது போர் தொடுப்பது என்பது ருஷ்ய பூர்ஷ்வாக்களின் ஆத்திரமூட்டும் சூழ்ச்சியில் மாட்டிக்கொள்வதாகும். இது புதியதல்ல; நம்மை இப்போது ஒழித்துக் கட்ட இது மிகத் திண்ணமான—முற்றிலும் நிச்சயமானது என்று நான் கூற மாட்டேன், ஏனெனில் எதுவும் சர்வ நிச்சயமில்லை—வழியாகும். வாழ்க்கை அவர்கள் பக்கம் இருப்பதாகவும் நாம் கடைசியில் புரட்சிப் போரை அங்கீகரிப்போம் எனவும் தோழர் புக்காரின் கூறியபோது அவர் எளிதான வெற்றியைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்; ஏனெனில் நம் புரட்சிப் போர் தவிர்க்க முடியாதது என்று 1915ல் முன்கூட்டி அறிவித்தோம். நமது வேறுபாடுகள் பின்வருமாறு: ஜெர்மானியர் தாக்குவார்களா இல்லையா? நாம் யுத்த நிலை முடிந்துவிட்டதாகப் பிரகடனம் செய்திருக்க வேண்டுமா? புரட்சிப் போரின் நலனுக்காக நாம் பின்வாங்க வேண்டுமா? இடைக்காலம் கிடைப்பதற்காகப் பிரதேசங்களை விட்டுக்கொடுத்தல் வேண்டுமா? போர்த்தந்திரமும் அரசியலும் மிகவும் அருவருப்புத் தரும் சமாதான உடன்பாட்டினைச் செய்துகொள்ளக் கட்டளையிடுகின்றன. இந்தச் செயல் தந்திரங்களை அங்கீகரிக்கும் பட்சத்தில் நமது வேறுபாடுகள் அனைத்தும் மறைந்துவிடும்.

சுருக்கமான அறிக்கை

“ரபோசே-க்ரேஸ்தியான்ஸ்கிய்

நிஷெகரோத்ஸ்கிய் லிஸ்டோக்” இதழ் 54ல் மார்ச் 19(6) 1918ல் வெளியிடப்பட்டது.

முழுமையான வடிவத்தில் 1928ல்

“அகில சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட்

(போல்ஷெவிக்) கட்சியின் கூட்டங்கள்,

மாநாடுகளின் குறிப்புகள். ஏழாம் மாநாடு.

1918, மார்ச்” என்ற புத்தகத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
27—34ம் பக்கங்கள்

மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்களாக இருக்க
 “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” மறுப்பு
 குறித்துள்ள தீர்மானம்

இன்று கட்சியில் இருக்கும் நிலையில் மத்தியக் கமிட்டி யில் சேர மறுப்பது என்பது குறிப்பாக விரும்பத் தகாதது என்று காங்கிரஸ் கருதுகிறது; அது கட்சியின் ஐக்கியத்தை விழையும் எவருக்கும் பொதுவாகக் கோட்பாட்டின் அடிப் படையில் அனுமதிக்கக் கூடாதது; இன்றுள்ள நிலையிலோ இது கட்சியின் ஐக்கியத்திற்கு இருமடங்கு அபாயமாகும்.

மத்தியக் கமிட்டி எடுக்கும் ஏதேனும் நடவடிக்கை தமக்கு உடன்பாடு இல்லை என்றால், தாம் அதற்குப் பொறுப் பல்ல என்று மறுத்து ஒவ்வொருவரும் ஓர் அறிக்கையின் மூலம் தெரிவித்துவிடலாம், தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும், மத்தியக் கமிட்டியினை விட்டு விலகக் கூடாது என்றும் காங்கிரஸ் பிரகடனம் செய்கிறது.

வெகுஜன ஸ்தாபனங்களுடன் கலந்தாலோசித்த பிறகு இந்தத் தோழர்கள் தங்களுடைய ராஜினாமாவினை வாபஸ் பெறுவார்கள் என்று காங்கிரஸ் உறுதியாக நம்புகிறது; எனவே ராஜினாமா அறிக்கையினைக் கணக்கில் எடுக்காமல் காங்கிரஸ் தொடர்ந்து தேர்தலை நடத்தும்.

1918 மார்ச் 8 தேதி

எழுதப்பெற்றது.

முதன்முதலில் 1928ல்

“அகில சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட்

(போல்ஷெவிக்) கட்சியின் கூட்டங்கள்,

மாநாடுகளின் குறிப்புகள். ஏழாம் மாநாடு.

1918, மார்ச்” என்ற புத்தகத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
 69ம் பக்கம்

“இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்”ளின் நடத்தை பற்றிய குறிப்பு

பிரேஸ்த் சமாதான ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்ட பிறகு “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” என்று தங்களை அழைத்துக்கொள்ளும் சில தோழர்கள் கட்சிக்குள் ஓர் “எதிர்க் கட்சி”யை உருவாக்கியுள்ளனர்; இதன் விளைவாக அவர்களது நடவடிக்கை கட்சிக் கட்டுப்பாட்டினை முற்றிலும் விசுவாசமற்ற முறையில், அனுமதிக்கக் கூடாத வகையில் மேலும் மேலும் மீறி வருகிறது.

தோழர் புக்காரின் கட்சிக் காங்கிரஸால் நியமனம் செய்யப்பெற்ற மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர் பதவியினை ஏற்க மறுத்துவிட்டார்.

தோழர்கள் ஸ்மிர்னோவ், ஒபோலென்ஸ்கிய், யாக்கவ் லேவா, மூவரும் முறையே மக்கள் கமிசார்கள், சுப்ரீம் பொருளாதாரக் கவுன்சிலின் அலுவல் நிர்வாகி பதவிகளிலிருந்து, விலகியுள்ளனர்.

இவை முற்றிலும் விசுவாசமற்ற, தோழமையற்ற, கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை மீறுகிற செயல்கள்; மேலே குறிப்பிட்ட தோழர்களின் இத்தகைய நடத்தை பிளவுக்கு ஒரு படியாக இருந்தது; இன்னும் இருக்கிறது...*

1918 மார்ச் 8க்கும் 18க்கும்
இடையில் எழுதப்பெற்றது.
முதலில் 1929ல் லெனின்
XIம் தொகுப்பு நூலில்
வெளியிடப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
77ம் பக்கம்

*இதோடு கையெழுத்துப் பிரதி நின்றுவிடுகிறது.

நமது நாட்களின் பிரதானக் கடமை

“வறியவள் நீ, பெருஞ்செல்வியும் நீயே,
 விறலினை நீ, வலிவில்லறும் நீயே,
 —அன்னை ருஷ்யா!”⁴⁵

மனித வரலாறு நமது நாட்களில் மாபெரும், மிகவும் கடினமான திருப்பத்தைச் செய்கிறது; இந்தத் திருப்பம் அளவில்லாத முக்கியத்துவத்தை—எவ்வித மிகைப்படுத்தலுமின்றி அது உலக விடுதலை இயக்கத்திற்கு இன்றியமையாதது என்று சொல்லலாம்—கொண்டிருக்கிறது. போரிலிருந்து சமாதானத்திற்கான திருப்பம் இது; மிக அதிக பலம் வாய்ந்த சூறைக்காரர்களால் அடிக்கப்பட்ட கொள்ளையினைப் புதிய முறையில் பங்கிடுவதற்காகக் கொள்ளைக்காரர்களிடையே நடக்கும், லட்சோபலட்சம் சுரண்டப்பட்டவர்களையும் உழைப்பாளி மக்களையும் படுகொலைக்கு அனுப்பும் போரிலிருந்து முதலாளித்துவ நுகர்த்தடியிலிருந்து விடுபடும்பொருட்டு ஒடுக்குவோரை எதிர்த்து ஒடுக்கப்படுவோர் நடத்தும் போருக்கான திருப்பம்; துன்பதுயரங்கள், பட்டினி, காட்டுத்தனம் என்ற படுகுழியிலிருந்து கம்யூனிஸ்ட் சமூகமும், உலக சுபிட்சமும், நிலையான சமாதானமும் என்ற ஒளிமயமான வருங்காலத்திற்கான திருப்பம் ஏற்பட்டு வருகிறது. எனவே சட்டென நிகழும் இந்தத் திருப்பத்தில், சுற்றிலும் பழைய அமைப்பு தகர்ந்து சரிந்து சடசட வென்று முறிந்து விழும்போது, வர்ணிக்க முடியாத கஷ்டங்களிடையே புதுமை பிறந்து வரும்போது, சிலர் தலைமயக்கமுறுகின்றனர்; சிலர் பீதியடைகின்றனர், சில வேளை மிகவும் கசப்பான யதார்த்தத்திலிருந்து விடுபடச் சிலர் கவர்ச்சி மிகுந்த, அழகான சொல்லடுக்குகளைத் தூவுகின்றனர் என்றால் இதில் அதிசயம் எதுவும் இல்லை.

ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து கம்யூனிஸ்ட் புரட்சிக்குத் திரும்பும் வரலாற்றின் சட்டென நிகழும் திருப்பங்களை மிகவும் தெளிவாகக் கண்டு மிகக் கடுமையான வேதனையுடன் அனுபவித்துவரும் வாய்ப்பு ருஷ்யாவுக்குக் கிடைத்துள்ளது. மிகப் பழமையான, மிகவும் வலிமைகொண்ட, காட்டுமிராண்டித்தனமான, கொடுமை மிக்க முடியரசுகளில் ஒன்றினை நாம் ஒரு சில நாட்களுக்குள் அழித்தோம். பூர்ஷ்வாக்களுடன் சமரசம் செய்து கொள்வதும், குட்டி பூர்ஷ்வா பிரமைகளை அகற்றுவதுமான சில கட்டங்களை ஒருசில மாதங்களுக்குள் நாம் கடந்தோம்; பிற நாடுகளுக்கோ இவற்றுக்குப் பல பத்தாண்டுகள் தேவைப்பட்டன. பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தை முறியடித்த நாம் உள்நாட்டுப் போரில் அதன் வெளிப்படையான எதிர்ப்பையும் சிலவாரங்களுக்குள் ஒடுக்கினோம். மிகப் பெரிய இந்த நாட்டின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனைக்கு போல்ஷெவிஸத்தின் வெற்றிப் பவனியாக வலம் வந்தோம். ஜாராட்சியாலும் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தாலும் ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடந்த மிகக் கீழ்மட்டத்திலிருந்த பாடுபடும் மக்களை விடுதலைக்கும் சுதந்திர வாழ்வுக்கும் உயர்த்தினோம். சோவியத் குடியரசினை ஸ்தாபித்து வலுப்படுத்தினோம்; பூர்ஷ்வா-பாராளுமன்றக் குடியரசுகளில் மிகச் சிறந்தவற்றை விட அளவற்ற முறையில் உயர்ந்த, மேலும் ஜனநாயகமான புதிய அரசமைப்பு இது. ஏழை விவசாயிகள் ஆதரவு நல்கும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தினை நிறுவினோம் நாம்; பிறகு விரிந்த முறையில் சோஷலிஸ்ட் சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றத் தொடங்கினோம். சகல நாடுகளிலுமுள்ள கோடானுகோடித் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய சொந்த சக்தியில் நம்பிக்கை வைக்கச் செய்து அவர்களிடையில் உத்வேக நெருப்பினை மூட்டினோம். உலகத் தொழிலாளர் புரட்சிக்கு எங்கும் அறைகூவல் விடுத்தோம். எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையருக்குச் சவால் விடுத்தோம்.

பிறகு, சில நாட்களில், ஓர் ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையன் நிராயுதரான நம்மீது பாய்ந்து நம்மைத் தரையில் தள்ளினான். ஏகாதிபத்தியப் போர் என்ற இரும்பு இடுக்கியிலிருந்து சிறிது காலத்திற்காவது நாம் விலகியிருந்த

துணிவுக்குக் கப்பம் வாங்குவது போல அவன் நம்மை நம்ப முடியாத அளவு கடுமையான, கேவலப்படுத்தும் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட நிர்ப்பந்தித்தான், தனது சொந்த நாட்டில் தொழிலாளர் புரட்சி என்ற பூதம் எந்த அளவு பயங்கரமாக எழுகிறதோ அந்த அளவுக்கு அதிகமான மூர்க்கத்தனத்துடன் இந்தக் கொள்ளையன் ருஷ்யாவை ஒடுக்கி மூச்சுத் திணற வைத்து சின்னாபின்னமாக்குகிறான்.

“டிஸ்டிட்” சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட நாம் நிர்ப்பந்திக்கப்பெற்றோம். நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளத் தேவையில்லை. நாம் இந்தக் கசப்பான, அலங்காரமற்ற உண்மையினைத் தீரத்துடன் நேருக்குநேர் பார்க்க வேண்டும். எந்தப் படுகுழியில் நாம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோமோ, தோல்வி, பிரித்தல், அடிமைப்படுத்தல், இழிவு படுத்தல் என்ற இந்தப் படுகுழியை நாம் முற்றாக அளவிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். இதனை நாம் எவ்வளவு தெளிவாகப் புரிந்துகொள்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நமது விடுதலை விருப்பமும், அடிமைத்தனத்திலிருந்து சுதந்திரத்திற்காக எழும் நமது விழைவும் எந்த விலை கொடுத்தும் ருஷ்யாவை வறுமையும் வலிவின்மையும் கொண்ட நிலையிலிருந்து, உண்மையான விறலும் செல்வமும் மிக்க நிலைக்கு உயர்த்தும் நமது மாற்ற முடியாத தீர்மானமும் காய்ப்பேறிய உருக்கினது போன்ற உறுதியைப் பெறும்.

ருஷ்யா விறலும் செல்வமும் மிக்க நிலையினை அடைய முடியும்; ஏனெனில் ஒவ்வொருவருக்கும் அமோகமாக இல்லாவிட்டாலும் போதிய வாழ்க்கைச் சாதனங்களைக் கொடுக்கும் அளவுக்கு நமக்கு இன்னும் போதுமான நிலப்பரப்பும் இயற்கைச் செல்வங்களும் இருக்கின்றன. உண்மையில் விறல் மிக்க, செல்வமிக்க ருஷ்யாவைச் சிருஷ்டிப்பதற்கு இயற்கைச் செல்வங்களிலும், மனித சக்திகளிலும், மக்களின் படைப்பாற்றலுக்கு மகத்தான புரட்சி அளித்துள்ள உயர்ந்த ஊக்கத்திலும் நமக்குத் தேவையான மூலப் பொருள் இருக்கிறது.

எவ்வித மனச் சோர்வையும் எவ்விதச் சொல்லடுக்கினையும் கைவிட்டால், பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு சகல சக்திகளையும் திரட்டினால், எல்லாத் தசைகளையும் நரம்புக

னையும் பிகுவாக்கிக்கொண்டால், நாம் தழுவிய சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் பாதையில் மட்டுமே விமோசனம் சாத்தியமானது என்பதைப் புரிந்துகொண்டால், ருஷ்யா விறல் மிக்க, செல்வம் கொழிக்கும் நாடு ஆகிவிடும். தோல்விகளால் சோர்வுறுது அந்தப் பாதையில் முன்செல்வோம், கல்லின்மேல் கல்லாக வைத்து சோஷலிஸ்ட் சமூகத்துக்கு உறுதியான அடித்தளத்தினை அமைப்போம், கட்டுப்பாட்டையும், சுயக் கட்டுப்பாட்டையும் ஸ்தாபிப்பதிலும் எங்கும் அமைப்பையும், ஒழுங்கையும், திறமையையும், முழு நாட்டினுடைய சக்திகளின் இசைவான ஒத்துழைப்பையும், பொருள்களின் உற்பத்தி, விநியோகம் விஷயத்தில் சர்வவியாபகமான கணக்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் உறுதிப்படுத்துவதிலும் ஆழ்ந்து ஈடுபடுவோம்—இதுவே ராணுவ வலியையும் சோஷலிஸ்ட் வலிமையையும் சிருஷ்டிக்கும் வழியாகும்.

கடுமையான தோல்வி கண்டுவிட்ட ஓர் உண்மையான சோஷலிஸ்ட் வீண் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதோ, பீதிக்கு இடமளிப்பதோ அழகல்ல. நாம் புகலற்ற நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதும் நம்முன் இருப்பது மிகக்கடுமையான சமாதானம் என்ற (நிலப்பிரபுவின் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால்) “அவமானகரமான” மரணமோ அல்லது நம்பிக்கையற்ற போரில் “வீர” மரணமோ தான் என்பதும் உண்மையல்ல. “டிஸ்ட்ரிட்” சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட்டதன்மூலம் நாம் நமது லட்சியங்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் துரோகம் இழைத்துவிட்டோம் என்பதும் உண்மையல்ல. நாம் எதற்கும் எவர்க்கும் துரோகம் செய்யவில்லை; எந்த ஒரு பொய்யையும் புனிதமாக்கவில்லை, மூடி மறைக்கவில்லை; துயரில் சிக்கிய எந்த நண்பருக்கும் தோழருக்கும் நமது சக்தி அனைத்தையும் பயன்படுத்தி இயன்ற அளவுக்கு உதவி புரிய நாம் மறுக்கவில்லை. முறியடிக்கப்பெற்று அல்லது பீதியடைந்து ஓடும் சேனையின் மிச்சங்களை நாட்டினுள் வாபஸ் பெறும் ஒரு தளபதி, மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இந்தப் பின்வாங்கலைக் காப்பாற்ற மிகக் கடுமையான, கேவலமான சமாதானத்தை ஏற்கும் தளபதி, விரோதியால் பிரிக்கப்பெற்ற, தம்மால் உதவி தர முடியாத படைப்பகுதிகளுக்குத் துரோகம் செய்வதில்லை. இத்தகைய தளபதி

இன்னும் பாதுகாக்க முடிந்ததைப் பாதுகாக்கும் ஒரே ஒரு வழியைப் பின்பற்றுகிறார்; சூதாட்டம் நடத்த மறுக்கிறார்; மக்களிடம் பேசிக் கசப்பான உண்மையினை அலங்கரிப்பதைத் தவிர்க்கிறார்; “காலத்தைப் பெறுவதற்கு இடப்பரப்பை விட்டுக் கொடுக்கிறார்”; சக்திகளைத் திரட்டுவதற்கும் சீர்குலைவும் உளச்சொர்வும் என்ற நோயால் பீடிக்கப்பட்ட சேனைக்குச் சிறிது ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளும் அல்லது குணமாகும் வாய்ப்பை அளிப்பதற்கும் ஒவ்வோர் ஓய்வு நேரத்தையும்—அது எவ்வளவு குறுகியதாக இருப்பினும் சரி— அவர் பயன்படுத்துகிறார்; இவ்வழிகளில் தான் அப்படிப்பட்ட தளபதி தமது கடமையை நிறைவேற்றுகிறார்.

நாம் “டிஸ்ட்” சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட்டிருக்கிறோம். 1807ம் ஆண்டில் முதலாம் நெப்போலியன் பிரஷ்யாவை நிர்ப்பந்தித்து டிஸ்ட் சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட வைத்த பொழுது, அந்தப் படையெடுப்பாளன் ஜெர்மானியர்களின் எல்லாப் படைகளையும் முறியடித்தான்; அவர்களது தலை நகரத்தையும் எல்லாப் பெரிய நகரங்களையும் கைப்பற்றினான்; தனது போலீஸ் படையினைக் கொண்டு வந்தான்; தோற்றுப்போனவர்களைத் தனக்குப் புதிய கொள்ளைக்காரப் போர்கள் நடத்த உதவிப் படைகளைக் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்தித்தான்; ஜெர்மனியைப் பல பகுதிகளாகத் துண்டுபோட்டான்; ஒரு சில ஜெர்மன் அரசுகளுடன் மற்ற அரசுகளுக்கு விரோதமாக உடன்பாடுகளைச் செய்துகொண்டான். இருந்த போதிலும் ஜெர்மன் மக்கள் இத்தகைய சமாதானத்தையும் சமாளித்து, தங்களுடைய சக்திகளைத் திரட்டி, எழுச்சியுற்று, விடுதலைக்கும் சுதந்திரத்திற்குமான உரிமையைக் கைப்பற்றும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

சிந்தனை செய்யும் விருப்பமும் ஆற்றலும் உள்ள எல்லோருக்கும் டிஸ்ட் சமாதானத்தின் உதாரணம் (அந்தக் காலகட்டத்தில் ஜெர்மானியர்மீது திணிக்கப்பெற்ற பல கடுமையான, மானக்கேடான உடன்பாடுகளில் ஒன்றாக இருந்தது அது) எல்லாச் சூழ்நிலையிலும் மிகக் கடுமையான சமாதானம் நாசகரமான படுகுழி என்றும் போரோ வீரத்தின், விமோசனத்தின் பாதை எனவும் எண்ணுவது எவ்வளவு

குழந்தைத்தனமான கருத்து என்பதைத் தெட்டத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. சமாதானம் அடிக்கடி வரலாற்றில் ஓய்வெடுத்துக்கொள்வதற்கும் புதிய போர்களுக்குச் சக்திகளைத் திரட்டுவதற்கும் தேவையான ஒரு சாதனமாக இருந்தது என்பதைப் போர்க் காலகட்டங்களின் படிப்பினைகள் நமக்குப் போதிக்கின்றன. டில்லிட் சமாதானம் ஜெர்மனிக்கு மிகப் பெரிய மானக்கேடாக இருந்தது; ஆனால் அதே பொழுதில் இது மிகப் பெரிய தேசியப் புத்தெழுச்சிக்கான திருப்பத்தையும் குறித்தது. அந்தச் சமயத்தில் நிலவிய வரலாற்றுச் சூழ்நிலைமையில் இந்த முன்னேற்றம் பூர்ஷ்வா அரசு என்ற திசை வழியில் மட்டுமே செல்ல முடிந்தது. அந்தச் சமயத்தில், அதாவது நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், வரலாறு விரல்விட்டெண்ணத்தக்க பிரபுக்களாலும் ஒரு சில பூர்ஷ்வா படிப்பாளிகளாலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அப்பொழுது முழு உறக்கத்திலும் அரைத் தூக்கத்திலும் ஆழ்ந்து இருந்தார்கள். இதன் விளைவாக வரலாறு அந்தக் காலத்தில் மிகமிக மந்தமான கதியிலேயே ஊர்ந்து சென்றது.

இப்போது முதலாளித்துவம் பொதுவான பண்பாட்டினை, குறிப்பாகப் பொது மக்களின் பண்பாட்டினை, மிகமிக உயர்ந்த மட்டத்திற்கு ஏற்றியுள்ளது. போர் மக்களை அதிர வைத்துள்ளது; வர்ணிக்க முடியாத பயங்கரத்தாலும் துன்பதுயரங்களாலும் அவர்களை விழிப்புறச் செய்துள்ளது. போர் வரலாற்றை முடுக்கிவிட்டது; அதுவோ இப்போது எஞ்சின் வேகத்தில் ஓடுகிறது. தற்போது வரலாறு லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான மக்களால் சுதந்திரமாகப் படைக்கப்பெறுகிறது. முதலாளித்துவம் சோஷலிஸத்திற்குரிய பக்குவ நிலையை எய்திவிட்டது.

ஆகவே ருஷ்யா இப்போது “டில்லிட்” சமாதானத்திலிருந்து தேசியப் புதுமலர்ச்சிக்கு, மகத்தான தேசபக்தப் போருக்குச் செல்கிறதென்றால்—அது நிச்சயமாக இந்தத் திசையில் செல்கிறது; இந்த மறுமலர்ச்சியின் நோக்கம் பூர்ஷ்வா அரசு அல்ல, உலக சோஷலிஸ்ட் புரட்சியாக இருக்க

வேண்டும். 1917 அக்டோபர் 25ந் தேதி முதல் நாம் தற் காப்புவாதிகளாயிருந்து வருகிறோம். நாம் “தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக” நிற்கிறோம்; ஆனால் நாம் இறங்கப் போகிற தேசபக்தப் போர், சோஷலிஸ்ட் தந்தையர் நாட்டிற்காகவும் தந்தையர் நாடு என்ற முறையில் சோஷலிஸ்த்திற்காகவும் உலக சோஷலிஸ்ட் படையின் ஒரு பகுதி என்ற முறையில் சோவியத் குடியரசுக்காகவும் நடக்கும் போராக விளங்கும்.

“ஜெர்மானியர்மீது பகைமை கொள், ஜெர்மானியரைக் கொல்” என்பதே சாமான்ய, அதாவது பூர்ஷ்வா, தேசபக்தியின் கோஷமாக இருந்தது. இன்னும் இருக்கிறது. ஆனால் நாம், “ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையர்மீது பகைமை கொள், முதலாளித்துவத்தின்மீது பகைமை கொள், முதலாளித்துவம் ஒழிக!” என்று சொல்லிக்கொண்டு அதே பொழுதில், “ஜெர்மானியரிடமிருந்து படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொள்! ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுடன் சகோதர இணைப்புக்கு விசுவாசமாக இரு. அவர்கள் நமது உதவிக்கு வருவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது. நமக்கு அவகாசம் கிடைக்கும்; அவர்கள் வரப்போவதற்காகக் காத்திருப்போம்; அவர்கள் நமக்கு உதவ நிச்சயம் வருவார்கள்” என்று கூறுவோம்.

ஆம், ஜெர்மானியரிடமிருந்து படிப்பினைகளைக் கற்றுக் கொள்! வரலாறு நேரில்லாத, சுற்றிவளைத்துள்ள வழிகளில் செல்கிறது. ஜெர்மானியர் இப்பொழுது ஈவிரக்கமற்ற ஏகாதிபத்தியத்தின் உருவாக இருப்பதோடு கட்டுப்பாடு, ஒழுங்கமைப்பு, நவீன யந்திரத் தொழில் அடிப்படையில் இசைவான ஒத்துழைப்பு, கண்டிப்பாகக் கணக்குவைத்தல், மேற்பார்வையிடுதல் இவற்றின் உருவாகவும் திகழ்கின்றனர்.

நம்மிடையில் குறையாக இருப்பது இதுவே. நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது இதுவே. நமது மகத்தான புரட்சி வெற்றிகரமான துவக்கத்திலிருந்து பல்வேறு கடுமையான சோதனைகளைத் தாண்டித் தனது வெற்றி லட்சியத்தினைப் போயடையத் தேவைப்படுவது இதுவே. ருஷ்ய சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசு வறியதாகவும் வலியற்ற

தாகவும் இருக்கும் நிலை தொலைந்து அது எல்லாக் காலத்திற்
கும் அமோகமாகவும் விறல்மிக்கதாகவும் திகழ அவசியமா
யிருப்பது இதுவே.

மார்ச் 11, 1918

“இஸ்வேஸ்தியா வ்ட்ஸிக்”, இதழ் 46
1918 மார்ச் 12ந் தேதி.
கையொப்பம்: நி. லெனி ன்

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
78—82ம் பக்கங்கள்

**சோவியத்துக்களின் நாலாவது
விசேஷ அகில ருஷ்ய மாநாடு
1918 மார்ச், 14-16.**

1

**மார்ச் 14ந் தேதி சமாதான உடன்பாட்டினை
ஊர்ஜிதம் செய்வது பற்றிய அறிக்கை**

தோழர்களே, ருஷ்யப் புரட்சியின் வளர்ச்சியில் மட்டுமல்ல, சர்வதேசப் புரட்சியின் வளர்ச்சியிலும் திரும்பு முனையினைக் குறிக்கும் ஒரு பிரச்சினைக்கு நாம் இன்று தீர்வு காண வேண்டும். பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்கில் சோவியத் ஆட்சியின் பிரதிநிதிகள் செய்து கொண்ட மிகக் கடுமையான சமாதான ஒப்பந்தத்தை சோவியத் ஆட்சி அங்கீகரிக்கவோ அல்லது ஊர்ஜிதம் செய்யவோ பிரேரிக்கிறது; இந்தப் பிரச்சினைக்குச் சரியான தீர்வு காண்பதற்கு, நாம் நம்மால் காணப்படுகிற திரும்புமுனையின் சரித்திர முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்வதும் இதுகாறும் புரட்சியில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியின் பிரதான அம்சம் எதில் இருந்தது என்பதையும் நாம் அனுபவித்த கடுமையான தோல்விக்கும் கண்டிப்பான சோதனைகள் நிறைந்த காலகட்டத்துக்கும் அடிப்படைக் காரணம் எதில் இருக்கிறது என்பதையும் புரிந்துகொள்வதும் எப்போதையும்விட அதிக அவசியமாகிறது.

இந்தப் பிரச்சினையை சோவியத் கட்சிகளுக்கு⁴⁶ இடையில் ஏற்பட்டுள்ள வேறுபாடுகளின் பிரதானக் காரணம், சிலர் சோவியத் குடியரசு ஏகாதிபத்தியத்திடம் தோல்வியுற்றது குறித்து நியாயமும் நேர்மையுமான கோபத்திற்கு அளவிற்கு அதிகமாக ஆளாகியுள்ளனர் என்பதும் அளவிற்கு அதிகமாகச் சோர்வுற்றிருக்கின்றனர் என்பதும் ஆகும்.

இந்தச் சமாதானத்திற்குமுன் அமைந்திருந்த, புரட்சி அடைந்த வளர்ச்சியின் சரித்திர நிபந்தனைகளையும் அதற்குப் பிறகு நம் கருத்துப்படி அமைந்திருக்கும், புரட்சி அடையும் வளர்ச்சியின் சரித்திர நிபந்தனைகளையும் கணக்கில் எடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் புரட்சியின் செயல் தந்திரங்கள் பற்றிய பிரச்சினைக்கு நேரடியான உணர்ச்சியால் தூண்டப்பட்டுத் தீர்வு காண முயல்கிறார்கள். நாம் ஒரு வெகுஜன இயக்கத்தின் விஷயத்திலோ அல்லது வர்க்கப் போராட்டத்தின் விஷயத்திலோ—குறிப்பாக ஒரு பிரம்மாண்டமான நாட்டின் பரப்பு முழுவதிலும் நடக்கும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் விஷயத்தில் மட்டும் அல்ல, அத்துடன் எல்லாச் சர்வதேச உறவுகளையும் அணைத்துக்கொள்ளும் தற்போதைய வர்க்கப் போராட்டத்தின் விஷயத்திலும் கூட—நமது செயல் தந்திரங்களை அமைப்பதில் நாம் எதற்கும் முன்னும் எதையும்விட அதிகமாகவும் யதார்த்த நிலையினைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; இதுவரை புரட்சியின் போக்கு எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் அது அவ்வளவு அபாயகரமாகவும், அவ்வளவு சட்டென்றும், நமக்குப் பாதகம் ஏற்படுத்தும் முறையிலும் ஏன் மாறியுள்ளது என்பதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்; இதுதான் புரட்சிகளின் வரலாறு பற்றிய முழு அனுபவமும் நமக்குப் போதித்திருக்கும் படிப்பினை.

அந்த நோக்குநிலையிலிருந்து நமது புரட்சியின் வளர்ச்சியினை நாம் பரிசீலனை செய்தால், இது இந்த நாள்வரையில் ஒப்புநோக்கான, பெரும்பாலும் கற்பிதமான தற்சார்பு, சர்வதேச உறவுகளிலிருந்து தாற்காலிகமான சுதந்திரம் இவற்றின் காலகட்டத்தைக் கடந்திருப்பது தெளிவாகத் தெரியும். 1917 பிப்ரவரி இறுதி முதல் இவ்வாண்டு பிப்ரவரி 11ந் தேதி வரையில், அதாவது ஜெர்மன் தாக்குதலின் தொடக்கம் வரையில், நமது புரட்சி கடந்து சென்ற பாதை பெரும்பாலும் எளிதான, துரிதமான வெற்றிகளின் பாதையாக இருந்தது. அந்தப் புரட்சியின் வளர்ச்சியை நாம் சர்வதேச அளவில், ருஷ்யப் புரட்சியின் நிலையிலிருந்து மட்டுமே பார்த்தால், நாம் இவ்வாண்டில் மூன்று காலகட்டங்களைக் கடந்து வந்திருப்பதைக் காணலாம். முதல் கால

கட்டத்தில் ருஷ்யத் தொழிலாளி வர்க்கம், முற்போக்கான, வர்க்க உணர்வுள்ள, உயிர்ப்புள்ள விவசாயிகளுடனும், குட்டி பூர்ஷ்வாக்கள் மட்டுமன்றி பெரிய பூர்ஷ்வாக்களின் ஆதரவும் பெற்று, சில நாட்களில் மன்னராட்சியை அகற்றி யெறிந்தது. இந்த மிக அற்புதமான வெற்றிக்குக் காரணம், ஒரு புறத்தில், 1905ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட அனுபவத் தால் ருஷ்ய மக்கள் பிரம்மாண்டமான புரட்சிப் போராட்ட ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர் என்பது; மறுபுறம் மிகமிகப் பிற்பட்ட நாடாகிய ருஷ்யா, போரினால் மற்ற எந்த நாட்டையும்விட அதிகமாகத் துயர்ப்பட்டது, அதோடு பழைய ஆட்சியின்கீழ் போரைத் தொடர்ந்து நடத்த அறவே முடியாத நிலையைக் குறிப்பாகச் சீக்கிரமாக எய்திவிட்டது என்பது ஆகும்.

குறுகிய காலம் நீடித்த, கொந்தளிப்புள்ள இந்த வெற்றிக்குப்பிறகு, தொழிலாளர், படைவீரர்கள், விவசாயிகள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துக்கள் என்ற புதிய அமைப்பு படைக்கப்பெற்றபின், நமது புரட்சியின் இடை மாறுபாட்டுக் காலகட்டம் தொடங்கியது; அது பல மாதங்களுக்கு நீடித்திருந்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் சோவியத்துக்களால் உடனே பலவீனப்படுத்தப்பட்ட பூர்ஷ்வா ஆட்சி முறை, அவ்வாட்சிக்கு ஆதரவு கொடுத்துவந்த குட்டி பூர்ஷ்வா சமரசக் கட்சிகளால், — அதாவது மென்ஷெவிக்குகளாலும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களாலும்—ஆதரிக்கப் பெற்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டு இயங்கி வந்தது. இந்த ஆட்சி முறை ஏகாதிபத்தியப் போரையும் ஏகாதிபத்திய இரகசிய ஒப்பந்தங்களையும் ஆதரித்தது; தொழிலாளி வர்க்கத்தை வெறும் வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்து ஏமாற்றியது; எதுவும் செய்யாமல் பொருளாதார நாச நிலையினை நீடிக்க வைத்தது. நமக்கும் ருஷ்யப் புரட்சிக்கும் நீடியதாகத் தோன்றிய இந்தக் காலகட்டத்தில் சோவியத்துக்கள் தங்களுடைய பலத்தினைத் திரட்டின; ருஷ்யப் புரட்சிக்கு இது நீண்ட காலகட்டமாகத் தோன்றினாலும், சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் இது குறுகிய காலகட்டமாக இருந்தது; ஏனெனில் பிரதான நாடுகள் பெரும்பாலானவற்றில் குட்டி பூர்ஷ்வா பிரமைகளை அகற்றுவதற்கும், பல்வேறு கட்சிகள், குழுக்

கள், போக்குகள் இவற்றின் சமரசக் கொள்கையினை மீறிச் சமாளிப்பதற்கும் மாதங்களல்ல, பல நீண்ட பத்தாண்டுகள் தேவைப்பட்டன. ஏப்ரல் 20க்கும் தனது பைக்குள் இரகசிய ஏகாதிபத்திய உடன்பாடுகளை வைத்திருந்த கேரென்ஸ்க்கிய் ஜூன் மாதத்தில் ஏகாதிபத்தியப் போரை மீண்டும் தொடங்கிய காலத்துக்கும் இடையிலுள்ள இந்தக் காலகட்டம் நிர்ணயமான பாத்திரத்தை வகித்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் நாம் ஜூலைத் தோல்வி, கர்னீலோவ் எதிர்க் கிளர்ச்சி இவற்றை அனுபவித்தோம்; அப்பொழுது தான், வெகு ஜனப் போராட்டத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின்மூலமே, குட்டி பூர்ஷ்வா சமரசம் வீண் என்பதை வெறும் உபதேசத்திலிருந்தல்ல,—தங்களது சொந்த அனுபவத்தின்மூலம் தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் ஆகியோரின் மிகப் பரந்த பகுதிகள் உணர்ந்த பிறகு, நீண்டகால அரசியல் வளர்ச்சிக்குப்பிறகு, நீண்ட தயாரிப்புகளுக்கும் கட்சிக் குழுக்களின் மனப்போக்கிலும் கருத்திலும் ஏற்பட்ட மாறுதலுக்குப் பிறகுதான், அக்டோபர் புரட்சிக்குரிய அடித்தளம் உருவாக்கப்பட்டது; அந்தச் சமயத்தில்தான் ருஷ்யப் புரட்சி, சர்வதேசப் பரட்சியிலிருந்து தனிப்பட்டோ அல்லது தாற்காலிகமாகப் பிரிக்கப்பட்டோ நின்ற காலகட்டமாகிய மூன்றாவது காலகட்டத்திற்குள் பிரவேசித்தது. ஒழுங்கமைப்பு வேலையின் கட்டமாகிய இந்த மூன்றாவது, அக்டோபர், காலகட்டம் மிகவும் கடினமாயிருந்தது; அதேபொழுதில் இது மிகப் பெரிய, மிகத் துரிதமான வெற்றிகளின் காலகட்டமாகத் திகழ்ந்தது. அக்டோபருக்குப் பிறகு புரட்சி கரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கரங்களில் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்துவிட்டதும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தினை ஸ்தாபித்துவிட்டதும் இதற்கு மிகப் பெரும்பான்மையான தொழிலாளர், ஏழை விவசாயிகளின் ஆதரவைத் தேடித்தந்துவிட்டதுமான நமது புரட்சி வெற்றிவாகை சூடி முன்னேறியது. ருஷ்யா முழுவதிலும், ஏகாதிபத்திய பூர்ஷ்வாக்களில் ஒரு பகுதியினரின் ஆதரவைப் பெற்ற சுரண்டுவோர், நிலப்பிரபுக்கள், பூர்ஷ்வாக்களின் எதிர்ப்பு என்ற உருவில் உள்ளாட்டுப் போர் தொடங்கியது.

உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியது; அந்த உள்நாட்டுப் போரில் சோவியத் ஆட்சியின் எதிரிகளின் சக்திகளும் உழைக்கும், சுரண்டப்பட்டு வரும் மக்களின் விரோதிகளுடைய சக்திகளும் அற்பமானவையாக இருந்தன; உள்நாட்டுப் போர் சோவியத் ஆட்சியின் தொடர்ச்சியான வெற்றியாக இருந்தது; ஏனெனில் அதன் விரோதிகளான சுரண்டுவோர், நிலப்பிரபுக்கள், பூர்ஷ்வாக்களுக்கு எவ்வித அரசியல், பொருளாதார ஆதரவும் இருக்கவில்லை; அதனால்தான் அவர்களது தாக்குதல் சரிந்து விழுந்தது. அவர்களை எதிர்த்து நடத்தப்பட்ட போராட்டம் அநேகமாக ராணுவ நடவடிக்கையாக இருக்கவில்லை; பெரும்பாலும் பிரசாரப் போராட்டமாக இருந்தது; பகுதி பகுதியாக, திரள் திரளாக, உழைக்கும் கலாக்குகள் உள்ளிட்ட மக்கள், சோவியத் ஆட்சியிலிருந்து தங்களைப் பிரித்துச் செல்ல முயலும் சுரண்டும் கும்பலை விட்டு நீங்கி வரலாயினர்.

பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரமும் சோவியத் ஆட்சியும் வெற்றிப் பவனி கண்ட இந்தக் காலகட்டத்தில் சோவியத் ஆட்சி ருஷ்யாவிலுள்ள மிகப் பெரும்பான்மை உழைப்பாளி, சுரண்டப்படும் மக்களை நிச்சயமான, திண்ணமான, மாற்ற முடியாத முறையில் தன் பக்கத்துக்கு இழுத்துவிட்டது; ஆகவே இந்தக் காலகட்டம், இந்த நேரம் முழுவதும் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து சுதந்திரமாக நின்றதுபோலக் காட்சியளித்த ருஷ்யப் புரட்சியின் வளர்ச்சியில் இறுதியான, மிகவும் உயர்ந்த முனையைக் குறித்தது. இதனால்தான் மிகமிகப் பின்தங்கியிருந்த, ஆனால் 1905 அனுபவத்தின்மூலம் புரட்சிக்கு மிக நன்றாக ஆயத்தமாக இருந்த நாடு, ஒரு வர்க்கத்திற்குப் பிறகு வேறு ஒரு வர்க்கத்தை அவ்வளவு விரைவிலும் எளிதாகவும் முறையாகவும் அதிகார பீடமேற்ற முடிந்தது; பிறகு பல்வேறு அரசியல் இணைப்புக்களை ஒழித்துக் கட்டிக் கடைசியாக ருஷ்யப் புரட்சியில் மட்டுமன்றி மேற்கு ஐரோப்பியத் தொழிலாளர் புரட்சியிலும் மிக நவீன சாதனையான அரசியல் கட்டுக்கோப்பினை நிறுவ முடிந்தது; ஏனெனில் சோவியத் ஆட்சி ருஷ்யாவில் வலுப்பெற்றது; உழைக்கும், சுரண்டப்படும் மக்களின் முழு ஆதரவையும் பெற்றது; இது அரசாட்சி

யின் பழைய ஒடுக்கு முறை இயந்திரத்தை நிர்மூல மாக்கி அடிப்படையிலே ஒரு புதிய உயர்ந்த அரசாட்சி முறைக்கு அடிகோலியது. கருவிலே இப்படிப்பட்ட அரசாட்சி முறையாக இருந்த பாரிஸ் கம்யூன் பழைய ஆட்சி இயந்திரத்தினை அழித்தொழித்து அதனிடத்தில் நேரடியாகப் பொது மக்களின் ஆயுதப் படையினை அமர்த்தியது, பூர்ஷ்வா-பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்குப் பதில் உழைப் பாளி மக்கள் ஜனநாயகத்தை நிறுவியது, சுரண்டும் கும்பலை ஒதுக்கிவைத்து அதன் எதிர்ப்பினை முறையாக ஒடுக்கியது.

இதையேதான் இந்தக் காலகட்டத்தில் ருஷ்யப் புரட்சி நிறைவேற்றியது; ருஷ்ய புரட்சியின் இந்தத் துரிதமான, வெற்றிகரமான முன்னேற்றம் மேலும் தொடர்ந்து வெற்றிகளைத் தந்தபடியிருக்கும் என்ற எண்ணம் ருஷ்யப் புரட்சியின் சிறிய முன்னணிப் படையில் இதனால்தான் உதித்தது. இதில் தான் தவறு இருந்தது; ஏனெனில் ருஷ்யப் புரட்சி வளர்ந்து ஆட்சி அதிகாரத்தை ஒரு வர்க்கத்திடமிருந்து இன்னொரு வர்க்கத்திடம் அளித்து ருஷ்ய எல்லைகளுக்குள் மட்டிலும் வர்க்க சமரசத்தை ஒழித்துவிட்ட காலகட்டம் வரலாற்று ரீதியாக நிலவ முடிந்ததற்குக் காரணம், உலக ஏகாதிபத்தியத்தின் ராட்சசக் கொள்ளைக்காரர்கள் சோவியத் ஆட்சிக்கு எதிராக முன்னேறி வருவது தாற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டிருந்ததே. சில நாட்களுக்குள் மன்னராட்சியைத் தூக்கியெறிந்ததும் சில மாதங்களுக்குள் பூர்ஷ்வாக்களுடன் எல்லாச் சமரசங்களையும் தீர்த்து முடித்ததும், சில வாரங்கள் நடந்த உள்நாட்டுப் போரில் பூர்ஷ்வாக்களின் எதிர்ப்பு முழுவதையும் சமாளித்து முறியடித்ததுமான புரட்சி, சோஷலிஸ்ட் குடியரசின் புரட்சி, பூர்ஷ்வாக்கள் ஒருவனோடொருவன் ஜீவமரணப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, ருஷ்யாவின்மீது அவர்களது தாக்குதல் முடக்கப்பட்டதினால்தான் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் நடுவே, சர்வதேசக் கொள்ளைக்காரர்களிடையில், சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தின் காட்டு விலங்குகளுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழமுடிந்தது.

★ இதன்பிறகு நாம் மிகத் தெளிவாகக் காணும் காலகட்டம், நமக்கு அதிகத் துன்பம் தரும் காலகட்டம், ருஷ்யப் புரட்சிக்குப் படுபாதகமான தோல்விகள், படுபாதகமான

சோதனைகள் ஏற்பட்ட காலக்கட்டம், புரட்சியின் விரோதிகளுக்கு எதிராகத் துரிதமான, நேரடியான, பகிரங்கமான தாக்குதல்கள் முடிந்து அவற்றுக்குப் பதில் நாம் படுபாதகமான தோல்விகளை அனுபவித்து, நம்முடையதைவிட அளவிடமுடியாத அளவு பெரிய பலத்தின்முன் பின்வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்ட காலக்கட்டம் தொடங்கிவிட்டது; சர்வதேச ஏகாதிபத்தியம், பண முதலாளித்துவத்தின் பலம் அது, கொள்ளை அடித்தல், ஒடுக்குமுறை, சிறு தேசிய இனங்களை நசுக்குதல் என்ற நோக்கத்துடன் நவீன ஆயுதங்களை ஏந்திய, சிறந்த ஒழுங்கமைப்புடன் விளங்கிய பூர்ஷ்வாவர்க்கம் முழுதும் நமக்கு எதிராகத் திரட்டியுள்ள ராணுவ பலம் அது; இந்தக் கால கட்டத்தில் நாம் பலங்களைச் சமமாக்குவதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியிருந்தது; நமக்கு முன் முந்தியதை விட அளவிடற்கரிய அளவில் மிகக் கஷ்டமான கடமை இருந்தது; ஆழ்ந்த முறையில் மதிக்கத்தகுதியற்ற ரொமானவ், கேரென்ஸ்க்கிய் ஆகியோரிலிருந்து மாறுபட்ட விரோதியை எதிர்த்து நாம் நேரடியாகப் போராட வேண்டியிருந்தது; நாம் முழு ராணுவ-ஏகாதிபத்தியப் பலம் கொண்ட சர்வதேச பூர்ஷ்வாக்களின் சக்திகளை எதிர்க்கவும் உலகக் கொள்ளைக்காரர்களுக்கு முன் நேருக்கு நேர் நிற்கவும் வேண்டியிருந்தது. சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உதவி தாமதப்பட்டதால், இந்தச் சக்திகளுடன் மோதலை நாமே மேற்கொள்ள நேர்ந்தது; நாம் படுபாதகமான தோல்வியை அடைந்தோம்.

இந்த சகாப்தம், கடுமையான தோல்விகளின் சகாப்தம், பின்வாங்குதல்களின் சகாப்தம், இந்தச் சகாப்தத்தில் நாம் ஏகாதிபத்தியத்தின்முன் பின்வாங்கிக்கொண்டு, நமது பிரதேசத்தில் ஒரு சிறு பகுதியினையாவது பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும்; பொதுவாக உலக நிலைமைகளில் மாறுதல்கள் ஏற்படுவதற்காகவும் ஐரோப்பியப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சக்திகள் நமக்கு உதவி புரிய விரைந்து வருவதற்காகவும் காத்திருக்க வேண்டும்; இந்தச் சக்திகள் இருக்கின்றன, அவை முதிர்ச்சியடைந்து வருகின்றன, ஆனால் நாம் நமது விரோதியை முறியடித்தது போல அவ்வளவு எளிதாக அவற்றால் அவற்றின் விரோதியை முறியடிக்க முடியவில்லை;

ருஷ்யப் புரட்சி எளிதில் தொடங்கிவிட்டது, எனினும் அது மேலும் முன்னேறுவது கடினமாக இருக்கிறது என்பதை மறப்பது மிகப் பெரிய பிரமையாகவும், மிகப் பெரிய தவறாகவும் இருக்கும். நாம் மிகவும் பின்தங்கிய, மிகவும் சிதிலமாகிப்போன அரசியல் அமைப்பிலிருந்து தொடங்கும் நிர்ப்பந்தத்தில் இருந்ததினால் இது தவிர்க்க முடியாததாக ஆயிற்று. ஐரோப்பியப் புரட்சியோ பூர்ஷ்வா வார்க்கத்துக்கு எதிராகத் தொடங்க வேண்டும்; அது அளவிடமுடியாத வகையில் அதிகக் கஷ்டமான நிலைமைகளில், மிக மிகப் பெரிய பலம் கொண்ட விரோதியுடன் போராட வேண்டும். ஐரோப்பியப் புரட்சி தொடங்குவதில் மிக அதிகக் கஷ்டம் இருக்கும். புரட்சியைத் தடுத்து நிறுத்திவரும் அமைப்பு முறையில் முதல் பிளவு ஏற்படுத்துவது அளவிட முடியாத வாறு கடினமாக இருக்கும் என்பது தெளிவு. மாறாக ஐரோப்பியப் புரட்சி அதன் இரண்டாவது, மூன்றாவது கட்டங்களுக்குள் பிரவேசிப்பது எவ்வளவோ அதிக எளிதாக இருக்கும். இன்று உலக அரங்கில் நிலவும், புரட்சிகர வர்க்கங்களுடையவும் பிற்போக்கான வர்க்கங்களுடையவும் சக்திகளுக்குள்ள ஒப்புநிலைமையின் காரணமாக, அதுவேறு விதமாக இருக்க முடியாது. சரித்திரத்தின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தன்றி, உணர்ச்சிகள், கோபாவேசத்தின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தே இன்றுள்ள நிலையினை, புரட்சியின் அசாதாரணக் கஷ்டம் நிறைந்த நிலையினை, பார்ப்பவர்கள் நிகழ்ச்சிகளின் இந்தப் பிரதானத் திருப்பத்தைக் காண எப்பொழுதும் தவறிவிடுகிறார்கள். எப்பொழுதும், எல்லாப் புரட்சிகளிலும், புரட்சியின் போக்கில் திடீர்த்திருப்பம் ஏற்பட்டு, துரிதமான வெற்றிகள் முடிந்து கடுமையான தோல்விகள் தொடங்கியதும் புரட்சியின் வளர்ச்சிக்கு மிகப் பெரிய பாதகம் விளைக்கும் போலிப் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்லின் காலகட்டம் ஆரம்பமாகிவிடுகிறது என்பதை வரலாற்று அனுபவம் நமக்குப் போதிக்கிறது. ஆகவே, தோழர்களே, நம்மைத் துரிதமான, எளிதான, பூர்ணமான வெற்றிகளிலிருந்து கடுமையான தோல்விகளுக்குத் தள்ளிய திடீர்த் திருப்பத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால்தான் நமது செயல் தந்திரங்களைச் சரியாக மதிப்பிட முடியும். இந்தப்

பிரச்சினை அளவிடமுடியாதபடிக்கஷ்டமாகவும் கடினமாகவும் இருக்கிறது; அது புரட்சியின் தற்போதைய வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட திரும்பு முனையை—உள்நாட்டில் எளிதான வெற்றிகளைப் பெறுவதிலிருந்து வெளிநாட்டிலிருந்து தாக்குதல் தொடங்கி அசாதாரணமான வகையில் கடுமையான தோல்விகளை அடைவதற்குரிய மாற்றத்தை—குறிக்கிறது, முழு உலகப் புரட்சியிலும் ஏற்பட்டுள்ள திரும்பு முனையாகும் இது; ருஷ்யப் புரட்சி கிளர்ச்சியும் பிரசாரமும் செய்து கொண்டும் ஏகாதிபத்தியம் நல்ல தருணம் பார்த்துக் காத்துக் கொண்டும் இருந்த சகாப்தத்திலிருந்து ஏகாதிபத்தியம் சோவியத் ஆட்சியை எதிர்த்துத் தாக்குதலைத் தொடங்கிய சகாப்தத்திற்கு மாறிச்சென்ற திருப்பம் இது; இந்தத் திருப்பம் மேற்கு ஐரோப்பாவின் சர்வதேச இயக்கத்தின் முன் சிறப்பாகக் கடுமையான, தீவிரமான பிரச்சினை ஒன்றை எழுப்புகிறது. நிலைமையின் இந்த வரலாற்று அம்சத்தை நாம் அசட்டை செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமானால், உறுத்தலான, ஆபாசம் என்று அழைக்கப்படுகிற இன்றையச் சமாதானத்தில் ருஷ்யாவின் அடிப்படை நலன்கள் எவ்வாறு உருவாயின என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அந்தச் சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஏற்க வேண்டுவதன் அவசியத்தைப் பார்க்க மறுத்தவர்களுக்கு எதிராக வாதிடும் போது, சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட வேண்டுமென்ற கருத்து சோர்ந்துபோன விவசாயி மக்கள், வர்க்கச் சார்பு இழந்த படைவீரர்கள், முதலியோரின் நலன்களை மட்டுமே பிரதிபலிப்பதாக அறிக்கைகள் செய்யப்படுவதை நான் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறேன். இத்தகைய அறிக்கைகளையும் குறிப்புகளையும் கேட்கும்பொழுதெல்லாம் சில தோழர்கள், வெறும் விளக்கங்களைத் தேடும் மக்கள், தேசிய வளர்ச்சியின் வர்க்க அம்சத்தினை மறந்துவிட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் எப்பொழுதும் அதிசயப்பட்டிருக்கிறேன். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கட்சி, அதிகாரத்தினை மேற்கொண்ட போது, பாட்டாளி வர்க்கம், அரைப் பாட்டாளி வர்க்கம், அதாவது ஏழை விவசாயிகள் (அதாவது ருஷ்யாவின் பெரும் பான்மையான விவசாயிகள்) ஆகியோரின் இணைப்பு மட்டுமே ருஷ்யாவில் அரசு அதிகாரத்தினை சோவியத்துக்களின்

புரட்சிகர ஆட்சிக்கு, மக்களில் பெரும்பான்மையினரின், உண்மையான பெரும்பான்மையினரின் ஆட்சிக்குக் கொடுக்க முடியும் என்பதையும் இந்த இணைப்பு இல்லையேல் ஆட்சியதிகாரத்தினை—குறிப்பாக வரலாற்றின் கடினமான திருப்பங்களில்—ஸ்தாபிக்க முயல்வது பொருளற்றது என்பதையும் கருத்தில் கொள்ளவில்லை போலும்! நாம் எல்லாரும் ஏற்றுக்கொண்ட இந்த யதார்த்த உண்மையினை இப்போது கைவிட்டு, சோர்வடைந்த விவசாயிகள் பற்றியும் வர்க்கச் சார்பு இழந்த படைவீரர்கள் பற்றியும் கேவலமாகக் குறிப்பிடுவதுடன் திருப்தியடைய முடியும் போலும்! விவசாயிகள், வர்க்கச் சார்பு இழந்த படைவீரர்களின் சோர்வடைந்த நிலையைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நாடு எதிர்த்துப் போராடுமென்றும் ஏழை விவசாயிகள் தங்களுடைய வலியினை எந்தஅளவுக்குப் போராட்டத்துக்குப் பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் அவர்கள் எதிர்ப்பினைக் காட்ட முடியும் என்றும் நாம் சொல்ல வேண்டும்.

அக்டோபரில் நாம் அதிகாரத்தினைக் கைப்பற்றும் தறுவாயில், நிகழ்ச்சிகளின் போக்கு தவிர்க்க முடியாதவகையில் இதற்கு இட்டுச் சென்றது என்பதும் சோவியத்துக்களில் போல்ஷெவிஸத்தை நோக்கி ஏற்பட்ட திருப்பம் நாடு முழுவதிலும் உண்டான திருப்பத்தைக் குறித்தது என்பதும் போல்ஷெவிஸத்தின் ஆட்சி தவிர்க்க முடியாதது என்பதும் தெளிவாக இருந்தன. இதை நன்றாக உணர்ந்து அக்டோபரில் நாம் அதிகாரம் மேற்கொண்டபோது இதன்மூலம் அரசாட்சி பாட்டாளி வர்க்கம், ஏழை விவசாயிகளின் கைக்குள் மாறிச் சென்றது என்றும் சமாதானத்திற்கான அதன் தீவிரமான போராட்டத்திற்கும் பெரிய பண முதலாளிகளை எதிர்த்துத் தொடர்ந்து போராட வேண்டுமென்ற அதன் விருப்பத்துக்கும்—இது உங்களுக்குத் தெரியும்—விவசாயிகள் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்பதைப் பாட்டாளி வர்க்கம் அறிகிறது என்றும் நாம் நமக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் மிகவும் தெளிவாகவும் திண்ணமாகவும் சொன்னோம். இந்த விஷயத்தில் நாம் தவறு எதுவும் செய்யவில்லை, சிறு விவசாயிகளைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட நாட்டினை, ஐரோப்பிய, உலகப் புரட்

சிக்கு இவ்வளவு பெரிய சேவை புரிந்திருக்கிற நாட்டை, கடுமையான, மிகவும் கடினமான சூழ்நிலையில், அதாவது மேற்கு ஐரோப்பியப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உதவி கிடைப்பதில் நிச்சயமாகத் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது என்ற நிலையில்—இந்த உதவி நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை, வேலைநிறுத்தங்கள் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இதை நிரூபிக்கின்றன—போராட நிர்ப்பந்திக்க முடியாது என்ற தெட்டத் தெளிவான உண்மையினை வர்க்கச் சக்திகளையும் வர்க்க உறவுகளையும் பொருட்படுத்தும் எவரும் அசட்டை செய்ய முடியாது. இதனால்தான் விவசாயி மக்கள் சோர்ந்து விட்டார்கள் என்ற குறிப்புகள், தக்க வாதங்கள் எவையும் இல்லாதவர்களால், முற்றிலும் புகலின்மை காரணமாக இத்தகைய வாதங்களை நாடுபவர்களால் செய்யப்படுகின்றன என நான் சொல்லுகிறேன். வர்க்க உறவுகளை மொத்தமாக, அவற்றின் முழுமையில், பாட்டாளி வர்க்கத்தினரும் பெரும்பான்மையான விவசாயிகளினதும் புரட்சியின் உறவுகளைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் சிறிதும் இல்லாதவர்கள் இவர்கள்; வரலாற்றின் திடீர்த் திருப்பம் ஒவ்வொன்றிலும் நாம் வர்க்க உறவுகளை, எல்லா வர்க்கங்களின் உறவுகளை, தனிப்பட்ட உதாரணங்கள், தனி நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுக்கி எடுக்காமல், முற்றாக மதிப்பிடும்போதுதான் உத்தேச உண்மைகளைப் பரிசீலனை செய்வது என்ற தரையில் உறுதியாக நிற்கிறோம். புரட்சிகரப் போர் நமக்கு முற்றிலும் அசாத்தியமாக இருக்கிற நிலையில் ருஷ்ய பூர்ஷ்வா வர்க்கம் நம்மை இத்தகைய போருக்கு ஏன் தூண்டி வருகிறது என்பதை நான் நன்றாக உணர்கிறேன். இது பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு உகந்தது.

இந்த நபர்கள் ஆபாச சமாதானம் என்று கூக்குரல் போட்டுக்கொண்டு, படையினை இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்தவர் யார் என்பது பற்றி ஒரு சொல்கூடக் கூறுகிறார்களும்போது, அவர்கள் ‘‘தேலோ நரோதா’’ என்ற பத்திரிகையின் ஆதரவாளர்கள், த்ஸெரெத்தேலி, செர்னோவ் என்பவர்களின் ஆதரவாளர்கள், அவர்களைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் போன்ற பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தினர் என்று நான் நன்றாக உணர்கிறேன் (க க த ட ட ல்); இந்த பூர்ஷ்வா வர்க்கத்

தினர் தாம் புரட்சிப் போரைப்பற்றிக் கூக்குரலிடுகின்றனர் என்பதை நான் நன்றாக உணர்கிறேன். அவர்களது வர்க்க நலன்களுக்கு இது உகந்தது; சோவியத் ஆட்சி தவறான வழியில் செயல்பட வேண்டும் என்ற அவர்களது விருப்பத்துக்கு இது உகந்தது. தங்களுடைய செய்தித்தாள்களில் புரட்சி எதிர்ப்புக் கிறுக்கல்களை ஒரு புறம் நிரப்பி வருபவர்கள் இதைச் செய்வதில் அதிசயமில்லை... (“அவை எல்லாம் ஒடுக்கப்பெற்றுவிட்டன” என்ற கூக்குரல்கள்.) துரதிருஷ்டவசமாக எல்லாம் ஒடுக்கப்பெறவில்லை; ஆனால் நாம் எல்லாவற்றையும் மூடிவிடுவோம். (கை தட்டல்). புரட்சி எதிர்ப்பாளர்கள், பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் ஆதரவாளர்கள், இந்த வர்க்கத்தோடு உடனுழைப்பவர்கள் ஆகியோர் தங்களுடைய பூர்ஷ்வா அபினியால் மக்களை மயக்குவதற்குத் தங்களுடைய செல்வ ஏகபோகத்தைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தைப் பார்க்க முடியுமா? இத்தகைய பாட்டாளி வர்க்கம் இல்லை. (கை தட்டல்).

ஆபாச சமாதானத்தை எதிர்த்து இப்படிப்பட்ட பிரசுரங்கள் கூக்குரல், ஓலம், அலறல் ஏன் எழுப்புகின்றன என்பதை நான் பூர்ணமாகப் புரிந்துகொள்கிறேன். இந்தப் புரட்சிப்போரை ஆதரிப்பவர்கள்—காடெட்டுகள்⁴⁷, முதல் வலதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் வரை—யார் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன்; ஜெர்மானியர்கள் முன்னேறுகையில் அவர்களை வரவேற்று, “இதோ ஜெர்மானியர்கள்” என்று குதூகலத்தோடு சொல்லி, பின்னர், ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் கைப்பற்றிவிட்ட பிரதேசங்களில் தங்களுடைய ஆபீஸர்களுக்கு ராணுவ உடையில் பகட்டித் திரிய அனுமதி கொடுக்கும் மக்கள் இவர்கள். இல்லவே இல்லை, இந்த பூர்ஷ்வாக்கள், இந்த சமரசவாதிகள் புரட்சிப் போர்பற்றிய பிரசாரம் நடத்திவருவதைக் கண்டு நான் சற்றும் அதிசயப்படவில்லை. அவர்கள் சோவியத் ஆட்சியைக் கண்ணியில் சிக்க வைக்க விரும்புகிறார்கள். இந்த பூர்ஷ்வாக்கள், சமரசவாதிகளுடைய குட்டு வெளிப்பட்டுவிட்டது. அவர்களை நாம் கண்டிருக்கிறோம், இவர்களுடைய ஜீவப்பிரதிகளை இப்போதும் பார்க்கிறோம்; இதோ உக்ரேய்னாவில் உக்ரேய்னிய கேரென்ஸ்க்கிய்கள், உக்ரேய்னிய செர்னோவ்கள்,

உக்ரேய்னிய த்ஸெரெத்தேலிகள்—இதோ வின்னிசென்கோவைப் போன்ற கனவான்கள் இருக்கின்றனர். உக்ரேய்னிய கேரென்ஸ்க்கிய்கள், செர்னோவ்கள், த்ஸெரெத்தேலிகள் ஆகிய இந்தக் கனவான்கள், ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதி களுடன் தாங்கள் செய்துகொண்ட சமாதான ஒப்பந்தத்தை மக்களிடமிருந்து மறைத்து வைத்தார்கள்; இப்போது அவர்கள் ஜெர்மன் துப்பாக்கிகளின் உதவியுடன் உக்ரேய்னாவில் சோவியத் ஆட்சியைக் கவிழ்க்க முயல்கிறார்கள். இதைத்தான் அந்த பூர்ஷ்வாக்களும், அந்தச் சமரசவாதிகளும் அவர்களது உடந்தையாளர்களும் செய்துள்ளனர். (கை த ட் ட ல்.) இதைத்தான் அந்த உக்ரேய்னிய பூர்ஷ்வாக்களும் சமரசவாதிகளும் செய்திருக்கிறார்கள்; தங்கள் இரகசிய ஒப்பந்தங்களை மக்களிடமிருந்து மறைத்து வைத்தார்கள், இப்போதும் மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள் அவர்கள்; ஜெர்மன் துப்பாக்கிகளின் உதவியுடன் சோவியத் ஆட்சியினைத் தாக்குகிறார்கள் அவர்கள்; அவர்களின் உதாரணம் நம் கண்முன் உள்ளது. இதைத்தான் ருஷ்ய பூர்ஷ்வாக்கள் விரும்புகிறார்கள், இத்திசையில்தான் சோவியத் ஆட்சியைத் தள்ள பூர்ஷ்வா ஆமாம்சாமிகள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ முயல்கிறார்கள்: வலிமைமிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து ஏகாதிபத்தியப் போரில் இத்தருணத்தில் சோவியத் ஆட்சி இறங்க முடியாது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இதனால் தான் இந்தச் சர்வதேச நிலையில், இந்தப் பொதுவான வர்க்கச் சூழ்நிலையில் மட்டுமே, இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக் கட்சியினரைப் போன்றவர்கள் புரிந்துள்ள தவறின் ஆழத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்; இவர்கள் கஷ்டமான காலங்களில் எல்லாப் புரட்சிகளின் வரலாற்றில் வழக்கமாக எழும் சித்தாந்தத்தில் மயங்கிவிட்டார்கள்; இந்தச் சித்தாந்தம் பாதி புகலின்மையும் பாதி வெற்றுச் சொல்லுமாகும்; இந்தச் சித்தாந்தத்தின்படி ஒருவன் யதார்த்த நிலை பற்றித் தெளிவான கருத்துடன், வர்க்க சக்திகளை அடிப்படையாக வைத்து உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு விரோதிகள் சம்பந்தமாகப் புரட்சியின் கடமைகளை நிர்ணயிப்பதற்குப் பதிலாக மிகவும் ஆழ்ந்த கஷ்டமான பிரச்சினையை உணர்ச்சி வேகத்தினால் தூண்டப்பட்டு, உணர்ச்சியின் அடிப்படையில்

மட்டுமே, தீர்க்குமாறு கோரப்படுகிறது. இந்தச் சமாதானம் நம்பத்தகாத அளவுக்குக் கடுமையானது, மானக்கேடானது. எனது அறிக்கைகளிலும் பேச்சுக்களிலும், பல கடுந்தோல்விகளுக்குப் பிறகு ஜெர்மன் மக்கள்மீது படையெடுப்பாளனாகிய நெப்போலியன் திணித்த டிஸ்டிரிப்யூஷன் சமாதானத்திற்கு இதைப் பல தடவை நான் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளேன். ஆம், இந்தச் சமாதானம் மிக மோசமான தோல்வி, அது சோவியத் ஆட்சிக்கு அவமானகரமானது; ஆனால் நீங்கள் இதிலிருந்து தொடங்கி, இதோடு வரையறுத்து நின்றால், சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு மகத்தான பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காணும் முயற்சியில் உணர்ச்சிகளைக் கிளப்பி, அதிருப்தியினைத் தூண்டினால், சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சி ஒருமுறை மாட்டிக்கொண்டது போன்ற மிகவும் வேடிக்கையான, பரிதாபகரமான நிலையில் நீங்களும் மாட்டிக்கொள்வீர்கள் (கை தட்டல்); 1907ல் இருந்த, சில அம்சங்களில் இன்றுள்ளதைப் போன்ற சூழ்நிலையில் அதே மாதிரியாக அந்தக் கட்சி புரட்சியாளனின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிட்டது. அப்பொழுதைய நிலைமை எப்படி இருந்தது என்று சற்று நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். 1906-1907ல் நமது புரட்சி மிகக் கடுமையான தோல்வியுற்று ஸ்தொலீபின் நம்மீது மூன்றாவது டோமைவைப் பற்றிய சட்டங்களைச் சுமத்தினார்; இவற்றின் பிரகாரம் மிக வெறுப்பிற்குரிய இந்தப் பிரதிநிதித்துவ அமைப்பில் மிகக் கஷ்டமான, மானங்கெட்ட நிலைமைகளில் நாம் பணியாற்ற வேண்டியிருந்தது; எனினும் இப்பிரச்சினையைப் பற்றி நமது கட்சி, குறுகியகால ஊசலாட்டத்திற்குப் பிறகு (இந்தப் பிரச்சினையில் ஊசலாட்டம் இன்றுள்ளதை விட அதிகமாக இருந்தது) உணர்ச்சி வசப்பட்டிருக்க நமக்கு உரிமையில்லை என்றும் மானங்கெட்ட மூன்றாம் டோமை பற்றி நமது கோபாவேசம் எவ்வளவு அதிகமாக இருப்பினும் சரி, இங்கே வெறும் தற்செயல் அல்ல, வளர்ந்து வரும் வர்க்கப்போராட்டத்தின் வரலாற்று இன்றியமையாமை செயல்படுகிறது என்பதையும் இந்த வர்க்கப்போராட்டத்தின் வலுபோதாமல் இருந்தபோதிலும் நம்மீது திணிக்கப்பெற்றுள்ள மானங்கெட்ட நிலைமைகளில்கூட இது பலத்தைத் திரட்டும்

என்பதையும் நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்து விட்டது. நமது தீர்மானம் சரி என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களின் மூலமும், மிகவும் இயற்கையான உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் நியாயம் பற்றிய வேண்டுகோளின் மூலமும் மக்களைக் கவர முயன்றவர்களுக்குச் சிந்தனையும் கருத்தும் * உடைய எந்தப் புரட்சியாளனும் மறக்க முடியாத படிப்பினை கிடைத்தது.

துரிதமான, எளிதான முன்னேற்றத்தை உத்தரவாதப்படுத்தும் முறையில் புரட்சிகள் தங்குதடையின்றிச் செல்வதில்லை. தோல்விகளின் கடுமையான காலகட்டத்தினை அனுபவியாத மாபெரும் புரட்சி எதுவும், தேசிய அளவில் கூட, ஏற்பட்டதில்லை; வெகுஜன இயக்கம், வளர்ந்துவரும் புரட்சிகள் போன்ற முக்கியமான பிரச்சினையை அணுகும் போது ஒரு புரட்சியாளன் சமாதானத்தை ஆபாசம், மானக்கேடு என்று பிரகடனம் செய்து இதை ஏற்க முடியாது என்று கூறுவது சரியல்ல; வெறும் கிளர்ச்சிச் சொல்லடுக்குகளைப் பொழிந்தால் மட்டும் போதாது, இந்தச் சமாதானத்தின் காரணமாக நம்மீது கடிந்துரைகளைப் பொழிந்தால் மட்டும் போதாது—இது புரட்சியின் அரிச்சுவடி, எல்லாப் புரட்சிகளின் அனுபவம். 1905க்குப் பிறகு பெறப்பட்ட அனுபவத்தால் நாம் எதிலாவது செழிப்புடன் இருக்கிறோம் என்றால், உலக சோஷலிஸ்ட் புரட்சியைத் தொடங்கும் மிகவும் கடினமான, மதிப்புமிக்க கடமையினை ருஷ்யத் தொழிலாளி வர்க்கமும் ஏழை விவசாயிகளும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஏதாவது விளக்கம் இருக்குமானால், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், வரலாற்றுச் சூழ்நிலைமைகள் ஒரு விசேஷமான முறையில் அமைந்ததின் விளைவாக ருஷ்ய மக்கள் இரு மாபெரும் புரட்சிகளை நடத்த முடிந்தது அதற்குக் காரணமாகும். ஆகவே இந்தப் புரட்சிகளின் அனுபவத்திலிருந்து படிப்பினை பெற வேண்டும்; ஒரு நாட்டிற்கும் இன்னொரு நாட்டிற்கும் இடையேயுள்ள வர்க்கத் தொடர்புகளின் மாற்றங்களைக் கருத்தில் கொண்டே நாம் தற்போது போரை ஏற்கும் நிலையில் இல்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாக நிரூபிப்பது சாத்தியம் என்பதைப் புரிந்து

கொள்ள வேண்டும்; நாம் இதைப் பொருட்படுத்த வேண்டும்; நமக்குக் கிடைக்கும் ஓய்வு எவ்வளவு நேரம் நீடித்திருப்பினும்சரி, சமாதானம் எவ்வளவு உறுதியற்றதாக இருப்பினும்சரி, அது எவ்வளவு குறுகியதாக இருப்பினும் சரி, அது எவ்வளவு கடுமையாகவும் கேவலமாகவும் இருப்பினும் சரி, அது போரைவிட நல்லது; ஏனெனில் அது மக்களுக்கு மூச்சுவிட இடமளிக்கிறது, அது கூக்குரலிடச் சந்தர்ப்பம் கிட்டிய இடங்களிலெல்லாம், குறிப்பாக ஜெர்மானியர் பாதுகாப்பில் உள்ள பிடிபட்ட பிரதேசங்களில், கூக்குரல் போடுகிற பூர்ஷ்வாக்கள் செய்துள்ளதைத் திருத்த வாய்ப்பளிக்கிறது என்றெல்லாம் நாம் நமக்குச் சொல்ல வேண்டும். (கை தட்டல்.)

ராணுவம் சீர்குலைந்து போனதற்குப் பொறுப்பாளிகள் போல்ஷெவிக்குகள் என்றும், தற்போது படையே இல்லை, இதற்காக போல்ஷெவிக்குகள் மீதே குற்றம் சாட்டப்படவேண்டும் என்றும் பூர்ஷ்வாக்கள் கூக்குரலிடுகிறார்கள்; ஆனால், தோழர்களே, சென்ற காலத்தைப் பார்ப்போம், முதற்கண் நமது புரட்சியின் வளர்ச்சியைப் பார்ப்போம். நமது படையின் ஓட்டமும் சீர்குலைவும் புரட்சிக்கு நெடுங்காலத்துக்குமுன்பே, 1916ல், தொடங்கியது என்பதும் படையினைப் பார்த்த எவரும் இதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியாதா? இதைத் தடுத்து நிறுத்த நமது பூர்ஷ்வாக்கள் என்ன செய்தார்கள்? அந்தச் சமயத்தில் ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடமிருந்து விமோசனம் பெறுவதற்குக் கிடைத்த ஒரே வாய்ப்பு அவர்களிடம் இருந்தது என்பதும், இந்த வாய்ப்பு மார்ச்-ஏப்ரல் மாதங்களில், சோவியத் அமைப்புகள் பூர்ஷ்வாக்களுக்கு எதிராக ஒரே கையசைப்பினால் அதிகாரத்தை மேற்கொள்ள இயன்ற சமயத்தில், கிடைத்தது என்பதும் தெட்டத் தெளிவாக இல்லையா? அன்று சோவியத்துக்கள் அதிகாரத்தை மேற்கொண்டிருந்தால், பூர்ஷ்வா, குட்டி பூர்ஷ்வா படிப்பாளிகள் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களுடனும், மென்ஷெவிக்குகளுடனும் சேர்ந்து, மக்களை ஏய்க்கவும் இரகசிய உடன்படிக்கைகளை மறைத்து வைக்கவும் படையினைத் தாக்குதலுக்கு இட்டுச் செல்லவும் கேரென்ஸ்கியுக்கு உதவாமல், படை

யின் உதவிக்கு விரைந்திருந்தால், அதற்கு ஆயுதங்களையும் உணவுப் பொருள்களையும் வழங்கியிருந்தால், எல்லாப் படிப்பாளிகளின் உதவியோடு பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தைத் தந்தையர் நாட்டிற்கு—வியாபாரிகளின் நாட்டிற்கல்ல, மக்களைக் கொலை செய்ய உதவும் உடன்பாடுகளின் நாட்டிற்கல்ல (கை த ட ட ல்) — உதவி புரியும்படி நிர்ப்பந்தித்திருந்தால் தாங்களும் உதவியில் பங்காற்றியிருந்தால், சோவியத்துக்கள் உழைப்பாளிகள், தொழிலாளர்களின் தந்தையர் நாட்டிற்கு உதவும்படி பூர்ஷ்வாக்களை நிர்ப்பந்தித்து, உடைகள், ஜோடுகளின்றியும் உணவில்லாமலும் தவிக்கின்ற படைவீரர்களுக்கு உதவி கொடுத்திருந்தால், படைக்கு ஓய்வு தரவும் ஒருமுகமான ஆதரவும் பெறவும் போதுமான பத்துமாத இடை நேரம் நமக்கு ஒரு வேளை கிடைத்திருக்கலாம்; அப்பொழுது படை போர் முனையிலிருந்து ஓரடிகூடப் பின்வாங்கவேண்டிய தேவை இன்றியே இரகசிய ஒப்பந்தங்களைக் கிழித்தெறிந்து பொதுவான ஜனநாயக சமாதான யோசனையினை முன்வைத்திருக்கலாம், ஓரடிகூடப் பின்வாங்காமல் போர்முனையில் நின்றிருக்கலாம். இதில்தான் தொழிலாளரும் விவசாயிகளும் உவப்புடன் ஆதரித்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய சமாதானத்திற்கான வாய்ப்பு இருந்தது. இதுதான் தந்தையர் நாட்டின்—ரொமானவ், கேரென்ஸ்க்கிய், செர்னோவ் போன்றவர்களின் தந்தையர் நாடல்ல, இரகசிய உடன்பாடுகளின் தந்தையர் நாடல்ல, விலைக்கு வாங்கக் கூடிய பூர்ஷ்வாக்களின் தந்தையர் நாடல்ல—உழைக்கும் மக்களுடைய தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்புக்குரிய செயல் தந்திரம். போரிலிருந்து புரட்சிக்கும், ருஷ்யப் புரட்சியிலிருந்து உலக சோஷலிஸத்திற்குமான மாற்றம் இவ்வளவு கடுமையான சோதனைகளோடு நடைபெறுகிறது என்பதற்கான பொறுப்பு அவர்களைத்தான் சார்ந்திருக்கிறது. நம்மிடம் படை இல்லை என்பது நமக்குத் தெரிந்திருந்தும், படையினைக் கட்டிக் காப்பது சாத்தியமல்ல என்பது நமக்குத் தெரிந்திருந்தும், புரட்சிப் போர் என்பது பற்றிய யோசனையை முன்வைப்பது பொருளற்ற சொல்லுக்கு மட்டுமேயாகும்; நிலைமையைப் பற்றி அறிந்தவர்கள், படைகள் கலைக்கப்படுவது பற்றிய உத்தரவு கற்பனையால்

உண்டாக்கப்பட்டதல்ல, அது தெட்டத் தெளிவான தேவையின் விளைவு, படையினைக் கட்டிக் காப்பது அசாத்தியமாகிவிட்டதன் விளைவு, என்பதைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. படையினைக் கட்டிக் காப்பது அசாத்தியமாக இருந்தது. படையினர் போராட முடியாது, போராடப் போவதில்லை என்று அக்டோபர் புரட்சிக்குமுன் கூறிய, போல்ஷெவிக்கல்லாத அதிகாரியின் கூற்று சரியானதென்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டது. பூர்ஷ்வாக்களுடன் பல மாதங்கள் பேரம் பேசியதும் போரைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுவதின் அவசியத்தைப் பற்றிய எத்தனையோ பேச்சுகளும் இந்த நிலைக்குத் தான் இட்டுச் சென்றன; இந்தப் பேச்சுக்களை நிகழ்த்திய பல புரட்சியாளர்களின் அல்லது சில புரட்சியாளர்களின் உணர்ச்சிகள் எவ்வளவு உன்னதமாக இருந்தாலும் சரி, இவை வெறும் புரட்சிச் சொல்லடுக்குகளே என்பது நிரூபணமாயிற்று. இவை சர்வதேச ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்குச் சாதகமாக இருந்தன; பிரேஸ்த் ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட மறுத்தல் என்ற நமது செயல் தந்திர அல்லது ராஜதந்திரத் தவறுக்குப்பிறகு அவர்கள் கொள்ளையிட்ட அதே அளவு அல்லது அதற்கு அதிகமாகக் கொள்ளையிடும் வாய்ப்பை அவர்களுக்கு அளித்தன இந்தப் பேச்சுகள். ஓரளவு நீண்ட இடைக்கால ஓய்வு கிடைத்திருந்தால், படையின் நோயைப் போக்குவதும் உழைப்பாளிகளின் நலன்களும் எல்லாவற்றையும்விட முக்கியம் என்றும் இதன் பொருட்டு சமாதான உடன்பாட்டைச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் நாம், சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிடுவதை எதிர்த்தவர்களிடம் கூறியபோது அவர்கள் ஓய்வுக் காலம் இருக்க முடியாது என்று சாதித்தார்கள்.

ஆனால் நமது புரட்சிக்கும் முந்திய புரட்சிகள் அனைத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால் அது பொது மக்களிடையில் நிருமாண, சிருஷ்டி வேலைக்கான விருப்பத்தை எழச் செய்துள்ளது, இப்பொழுது நெடுந்தொலைவிலுள்ள கிராமங்களில் இருக்கும் உழைப்பாளி மக்கள், ஜார்களாலும், நிலப்பிரபுக்களாலும் பூர்ஷ்வாக்களாலும் இழிவு செய்யப் பெற்று, தாழ்வுற்று, ஒடுக்கப்பட்டிருக்கிற மக்கள், எழுச்சியுற்றுள்ளனர்; புதிய முறையில் வாழ்க்கை

யை அமைக்கும் கிராமப்புறத்துப் புரட்சி நடைபெறும் இந்த நாட்களில்தான் புரட்சியின் இந்தக் காலகட்டம் நிறைவுறுகிறது. இந்த ஓய்வுக்காக, இது எவ்வளவு குறுகியதாக, சிறியதாக இருப்பினும்சரி, வாட்களைக் கிலுக்கிக் கொண்டு நம்மைப் போராட அழைக்கும் பூர்ஷ்வா சூரப் புலிகளின் நலன்களைக் காட்டிலும் உழைப்பாளி மக்களின் நலன்களை நாம் மேலானவையாகக் கருதியபடியால் இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட வேண்டியிருந்தது. இதையே புரட்சி நமக்குப் போதிக்கிறது. நாம் ராஜதந்திரத் தவறுகள் செய்யும்போது, ஜெர்மன் தொழிலாளர் நமக்கு நானே உதவ வருவார்கள் என்று நாம் உத்தேசிக்கும் போது, லீப்க்னெஹ்ட் உடனடியாக வெற்றி பெற்றுவிடுவார் என்று நாம் எதிர்பார்க்கும் போது (எப்படியும் லீப்க்னெஹ்ட் வெற்றி பெறுவார், தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் இது தவிர்க்க முடியாதது என்பது நமக்குத் தெரியும் (கை த ட ட ல்), கடினமான சோஷலிஸ்ட் இயக்கத்தின் புரட்சி கோஷங்களை நாம் யோசனையின்றிப் பயன்படுத்தும் போது வெறும் சொல்லடுக்குகளாக மாறிவிடுகிறோம் என்பதைப் புரட்சி நமக்குப் போதிக்கிறது; ஜெர்மனியின் சோஷலிஸ்ட் இயக்கத்திற்கு உதவ மிகப் பெரிய தியாகத்தினைச் செய்ய மறுக்கும் உழைப்பாளி மக்களின் பிரதிநிதி அல்லது நேர்மையான தொழிலாளி ஒருவன்கூட இல்லை; காரணம், போர்முனையில் இருந்த இந்தக் காலகட்ட முழுதிலும் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளையும் ஜெர்மன் கட்டுப்பாட்டால் வாதையுற்று, பெரும்பாலும் நம்மீது பரிவு கொண்டிருக்கும் வீரர்களையும் இனம் பிரித்துக் காண அவர்கள் கற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இதனால் தான் ருஷ்யப் புரட்சி நமது தவறை நடைமுறையில் திருத்திவிட்டது, நமக்கு ஓய்வு கொடுத்ததின் மூலம் இதைத் திருத்திவிட்டது என்று நான் கூறுகிறேன். இது மிக மிகக் குறுகியதாக இருக்கலாம்; எனினும் சோர்வடைந்த, பட்டினியில் வாடும் படை தனக்கு விட்டாற்றி கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது என்ற உண்மையினை நன்கறிந்து கொள்ளும் மிகக் குறுகிய ஓய்வுக் காலத்திற்கான சாத்தியம் இதன்விளைவாக ஏற்பட்டது. பழைய ஏகாதிபத்தியப் போர்களின் காலகட்டம் முடிந்துவிட்ட

டது, புதிய போர்கள் வெடிப்பதால் ஏற்படும் புதிய பயங்கரங்களால் நாம் அச்சுறுத்தப்படுகிறோம் என்பது தெளிவு; ஆனால் இத்தகைய போர்க் காலகட்டங்கள் பல வரலாற்றுச் சகாப்தங்களில் இருந்தன; அவை எப்போதும் முடிவுறும் தறுவாயில் மிகவும் கொடுமையானவையாக ஆயின. இதைப் பெத்ரோகிராதினும் மாஸ்கோவிலும் நடக்கும் கூட்டங்களில் மட்டும் புரிந்துகொண்டால் போதாது; கிராமப் புறங்களிலுள்ள லட்சோபலட்சம் மக்கள் இதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; போரின் எல்லாப் பயங்கரங்களையும் கண்டனுபவித்து போர் முனையிலிருந்து திரும்பியுள்ள மிக அதிகப்படிப்புள்ள கிராமத்தார் மற்றவர்களுக்கு இதைப் புரிந்து கொள்ள உதவ வேண்டும்; மிகப் பெரும்பான்மையான விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் புரட்சி அணியின் அவசியத்தை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு, நாம் சரியாக நடந்து கொண்டோம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

உக்ரேய்னாவுக்கும் பின்லாந்திற்கும் நாம் துரோகம் இழைத்துவிட்டோம் என்று நம்மிடம் சொல்லப்படுகிறது—என்ன கேவலம்! ஆனால் நாம் பின்லாந்திலிருந்து— புரட்சியின் தொடக்கத்துக்குமுன்பு நாம் இந்த நாட்டோடு எழுதாத உடன்பாட்டினைச் செய்துகொண்டோம்; இப்பொழுது அதிகார பூர்வமான உடன்பாட்டினைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்—துணிக்கப்பட்டு நிற்கும் நிலை ஏற்பட்டது. உக்ரேய்னாவை நாம் சரணடையச் செய்கிறோம் என்றும் செர்னோவ், கேரென்ஸ்கிய், த்ஸெரெத்தேலி முதலியோர் அதை நாசம் செய்யப்போகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது; “நீங்கள் துரோகிகள், உக்ரேய்னாவுக்குத் துரோகம் விளைவித்துவிட்டீர்கள்” என்று நம்மிடம் சொல்லப்படுகிறது. நான் இப்படித்தான் கூறுகிறேன்: தோழர்களே, புரட்சியின் வரலாற்றில் நான் போதிய அனுபவம் பெற்றிருக்கிறேன்; அதனால் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, சிந்திக்கும் ஆற்றலை இழந்துவிட்ட மக்களின் பகைமை நிறைந்த பார்வைகளும் கூக்குரல்களும் என்னைத் திகைக்க வைக்க முடியாது. நான் உங்களுக்கு ஓர் எளிய உதாரணம் தருகிறேன். இரவில் இரண்டு நண்பர்கள் உலாவச் செல்கிறார்கள் என்றும் அவர்களைப் பத்துப் பேர்கள் தாக்குகிறார்கள் என்றும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்

தப் போக்கிரிகள் ஒருவனைத் தனியாகப் பிரித்துவிட்டால் மற்றவன் என்ன செய்வது? அவனால் உதவி செய்ய முடியாது, அவன் ஓடிவிட்டால் துரோகியாகிவிடுவானா? ஆனால் நாம் தனிப்பட்ட நபர்களைக் குறித்தோ அல்லது நேரடி உணர்ச்சிகள் பற்றிய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும் துறைகளைக் குறித்தோ பேசவில்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம்; ஒவ்வொன்றிலும் நூரூயிரம் பேர் உள்ள ஐந்து படைகள் இரு நூரூயிரங்கள் கொண்ட படையைச் சுற்றி வளைத்திருக்கின்றன என்று வைத்துக்கொள்வோம். இந்தப் படைக்கு உதவியாக வர வேண்டிய இன்னொரு படை இருக்கிறது. ஆனால் அது நிச்சயமாகப் பொறியில் அகப்பட்டிருக்கும் என்று இரண்டாவது படைக்குத் தெரிந்திருந்தால் அது பின்வாங்க வேண்டும்; மிகவும் ஆபாசமான, கேடுகெட்ட சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட அவசியம் ஏற்படினும் கூட அது நிச்சயமாகப் பின்வாங்க வேண்டும்; இந்தச் சமாதான ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி நீங்கள் எவ்வளவு வசை கூறினாலும் சரி, அதில் கையொப்பமிட வேண்டும். இருவர் போரை நடத்தும் ஒருவன் வாளை உறையிலிருந்து வெளியே எடுத்து, “என்னைக் கேவலமான சமாதான ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள், ஆகவே நான் சாக வேண்டும்” என்று சொல்லும் போது நாம் அவன் உணர்ச்சிகளைப் பொருட்படுத்தலாகாது. நாம் எந்த முடிவு செய்தாலும் நமக்குப் படையில்லை, நமது படைகள் புத்துயிர் பெறும்படி நாம் இடைக்கால ஓய்வு பெறவும் பின்வாங்கவும் வேண்டும்; இந்த அவசியத்திலிருந்து எவ்விதச் சைகைகளும் நம்மைத் தப்புவிக்க முடியாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். யதார்த்தத்தை நேராகக் காண்பவர்கள் அனைவரும், தங்களைத் தாங்களே புரட்சிகரமான வாய்சொற்களால் ஏமாற்றிக்கொள்ளாதவர்கள் அனைவரும் இதை ஒப்புக்கொள்வார்கள். சொல்லடுக்குகளாலும் அகங்காரத்தாலும்

*கடைசி வாக்கியம் சரியாகப் பதிவாகவில்லை போலும்; “அவனால் உதவாமல் இருக்க முடியாது. அவன் ஓடிவிட்டாலோ அவன் துரோகியல்லவா?” என்று இருக்க வேண்டும். 150ம் பக்கம் பார்க்க.— (ப-ர்.)

தங்களை ஏமாற்றிக் கொள்ளாமல் யதார்த்தத்தை நேரில் காண்பவர்கள் அனைவரும் இதைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

இது நமக்குத் தெரிந்திருந்தால் இந்தக் கடுமையான, மிகக் கடுமையான, பலாத்காரமான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடுவது நமது புரட்சிக் கடமையாகும்; ஏனெனில் இப்படிச் செய்வதன்மூலம் நமக்கும் நமது நேச சக்திகளுக்கும் நல்ல நிலையை உண்டாக்கலாம். மார்ச் 3ம் தேதி சமாதான உடன்பாடு செய்துகொண்டதன் விளைவாக நாம் உண்மையில் எதையாவது இழந்துவிட்டோமா? இருவர் போர் நடத்தும் பிரபுக்களின் நோக்கிலன்றி வெகு ஜன உறவுகள் என்ற கண்ணோட்டத்தில் பிரச்சினைகளைப் பார்க்க விரும்பும் ஒவ்வொருவனும் ஒரு படையில்லாமல் அல்லது படையின் நோயுற்ற மீதமிச்சங்களை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, போர் நடத்த இசைந்து அதைப் புரட்சிப்போர் என்றழைப்பது தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக்கொள்வது மட்டுமல்ல, மக்களை மிக மோசமான முறையில் ஏமாற்றுவதாகும் என்பதைப் புரிந்துகொள்வார்கள். மக்களுக்கு உண்மையை எடுத்துச் சொல்வது நமது கடமை: ஆம், சமாதானம் மிகக் கடுமையானது, உக்ரேய்னாவும் பின்லாந்தும் நாசமாகின்றன, ஆனால் நாம் இந்தச் சமாதானத்தை ஏற்றே தீர வேண்டும்; வர்க்க உணர்வு கொண்ட ருஷ்ய உழைப்பாளி மக்களனைவரும் இதை ஏற்பார்கள், ஏனெனில் வெளிப்பூச்சில்லாத உண்மை அவர்களுக்குத் தெரியும், போர் உண்மையில் என்னவென்பது அவர்களுக்குத் தெரியும், ஜெர்மன் புரட்சி உடனே தொடங்கிவிடும் என்ற நம்பிக்கையுடன் எல்லாவற்றையும் அபாயத்திற்குள்ளாக்குவது தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட்டதின்மூலம் நாம் நமது பின்லாந்து நண்பர்கள் நம்மிடமிருந்து பெற்றதை—ஓய்வுக்காலத்தை, உதவியை, நாசத்தை யல்ல—பெற்றோம்.

மக்களின் வரலாற்றில் இதைவிடப் பலாத்காரமான சமாதான உடன்பாடுகள், மிக்க உயிராற்றலுடைய நாடுகளை வெற்றியாளனின் தயவைச் சார்ந்திருக்கும் நிலையில்

ஒப்படைத்த உடன்பாடுகள் பற்றிய உதாரணங்கள் எனக் குத் தெரியும். நமது இந்தச் சமாதானத்தை டில்லிச் சமாதானத்துடன் ஒப்பு நோக்குவோம்; டில்லிச் சமாதான உடன்பாடு பிரஷ்யாமீதும் ஜெர்மனிமீதும் வெற்றி பெற்ற படையெடுப்பாளனால் சமத்தப்பட்டது. அந்தச் சமாதான உடன்பாடு மிகவும் கடுமையாகவிருந்தது; எல்லா ஜெர்மன் அரசுகளின் எல்லாத் தலைநகரங்களும் பிடிக்கப்பட்டன; பிரஷ்யர்கள் டில்லிச் வரை பின்தள்ளப்பட்டார்கள்; நாம் ஓம்ஸ்க், தோம்ஸ்க் வரை தள்ளப்படுவது போன்றது இது. அது மட்டுமல்ல,—நெப்போலியன் தான் படையெடுத்து வென்ற மக்களைத் தனது போர்களுக்கான உதவிப் படைகள் தரும்படி நிர்பந்தித்தான் என்பது மிகவும் பயங்கரமாகும்; இருந்தபோதிலும் ஜெர்மன் மக்கள் படையெடுப்பாளனின் தாக்குதலை எதிர்த்து நிற்கும் நிலை ஏற்பட்ட போது, பிரான்ஸில் புரட்சிப் போர்களின் சகாப்தத்துக்குப் பின் ஏகாதிபத்தியப் படையெடுப்புப் போர்களின் சகாப்தம் வந்த போது ஒரு விஷயம் வெளிப்பட்டது; சமாதானம் செய்து கொள்ளுவது வீழ்ச்சி என்று சித்திரித்து வெறும் சொல்லடுக்குகளில் சண்டப் பிரசண்டம் செய்து வருபவர்கள் புரிந்துகொள்ள விரும்பாதது இந்த விஷயம். சமாதானத்தை வீழ்ச்சியாகக் கருதும் இந்த மனோதைத்துவம் வாட் போர் செய்யும் பிரபுக்களின் கருத்துப்படிப் புரியத்தக்கது; ஆனால் தொழிலாளர், விவசாயிகள் கருத்துப்படி அது புரிந்துகொள்ளக் கூடியதல்ல. பின்னவர்கள் போர் என்னும் கடினமான பள்ளியில் படித்த பிறகு எல்லாவற்றையும் கணக்கில் எடுக்கக் கற்றுக்கொண்டனர். இதைவிட மிகக் கடுமையான சோதனைகள் இருந்திருக்கின்றன; இதைவிடப் பிற்பட்டிருந்த நாடுகள் அவற்றைச் சமாளித்துள்ளன. இதை விடக் கடுமையான சமாதான உடன்பாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன; ஜெர்மானியர்களிடம் படை இல்லாத, அல்லது நமது படைபோல் அவர்கள் படை நலிவுற்றுக்கிடந்த சகாப்தத்தில் ஜெர்மானியர்கள் இந்தச் சமாதான உடன்பாடுகளைச் செய்துகொண்டார்கள். அவர்கள் நெப்போலியனுடன் மிகவும் கடுமையான சமாதான ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொண்டார்கள். அந்தச் சமாதானத்தால் ஜெர்மனி வீழ்ச்சியடைந்து

விடவில்லை—அதற்கு மாறாக, அது ஒரு திரும்புமுனையாக இருந்தது; தேசியப் பாதுகாப்பிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் அது பேருதவி நல்கியது. நாமும் அத்தகைய திரும்புமுனையின்முன் நிற்கிறோம்; அதேபோன்ற நிலைமைகளை அனுபவித்துவருகிறோம். நாம் உண்மையை நேருக்கு நேர் கண்டு சொல்லடுக்குகளையும் வெறும் பிரகடனங்களையும் அகற்றி எறிய வேண்டும். சமாதானம் அவசியமென்றால் அதை ஏற்க வேண்டும் என்று சொல்வது நமக்குத் தேவையாகும். நெப்போலியனின் யுத்தத்திற்குப் பதிலாக விடுதலைப் போர், வர்க்கப் போர், மக்கள் போர் எழும். நெப்போலியனின் யுத்த அமைப்பு மாறும்; யுத்தத்திற்குப்பின் சமாதானம், சமாதானத்திற்குப் பதில் போர் வரும்; ஒவ்வொரு புதிய கடுமையான சமாதானத்திற்கும் பிறகு போருக்கு விரிவான தயாரிப்புகள் செய்யும் நிலை எப்போதும் எழுந்துள்ளது. சமாதான உடன்பாடுகளில் மிகவும் கடுமையான டில்லிட் சமாதானம், வரலாற்றில் ஒரு திரும்பு முனையாகப் பதிவாயிற்று; இந்தக் காலத்திலிருந்து ஜெர்மன் மக்களிடையே ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது; அவர்கள் டில்லிட்டை நோக்கி, ருஷ்யாவை நோக்கிப் பின்வாங்கியபோது வாஸ்தவத்தில் கால அவகாசத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள், இப்பொழுதைய ஹோஹன்ட்லொல்லர்ன், ஹின்டன்பர்க் போன்ற கொள்ளைக்காரனை நெப்போலியனுக்கு வெற்றிபெறும் வாய்ப்பளித்த சர்வதேச நிலை மாறுவதற்காகவும் சில பத்தாண்டுகள் நெப்போலியனின் போர்களாலும் தோல்விகளாலும் வதை செய்யப்பட்ட ஜெர்மன் மக்களின் உணர்வு சீர்படுவதற்காகவும் அவர்கள் புத்துயிர் பெறுவதற்காகவும் அவர்கள் காத்திருந்தார்கள். வரலாறு இதைத்தான் நமக்குப் போதிக்கிறது; இதனால்தான் எல்லாவிதமான மனச் சோர்வும் சொல்லடுக்குகளும் பாதகமானவை; இதனால் தான், ஆம், பழைய ஏகாதிபத்தியப் போர்கள் முடிவடைந்துவருகின்றன என்று அனைவரும் சொல்லுவார்கள். வரலாற்று ரீதியான திருப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது.

அக்டோபருக்குப் பிறகு நமது புரட்சி ஒரே வெற்றிப் பவனியாக இருந்து வந்திருக்கிறது, தற்போது இன்னல்களின் நீண்ட காலமும் வந்துள்ளது, அது எவ்வளவு நீண்ட

தோ நாம் அறியோம்; ஆனால் அது தோல்விகள், பின்வாங்கு தல்களின் நீண்ட கடுமையான காலகட்டமாக இருக்கும் என்பது நமக்கு தெரியும், ஏனெனில் சக்திகளின் அளவுகள் இப்படித்தான் இருக்கின்றன, ஏனெனில் பின்வாங்குதலின் மூலம் நாம் மக்களுக்கு ஒய்வு பெற ஒரு வாய்ப்பை அளிப்போம். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கெதிராகக் கொள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியவாதிகள் புதிய போர்களைத் தொடங்கப் போகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பளிக்கும் உண்மையினை ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் விவசாயியும் புரிந்து கொள்வதைச் சாத்தியமாக்குவோம்; அப்பொழுது ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் விவசாயியும் நாம் தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக எழ வேண்டும், ஏனெனில் நாம் அக்டோபர் முதல் தற்காப்புவாதிகளாக மாறிவிட்டோம் என்பதைப் புரிந்துகொள்வார்கள். அக்டோபர் 25 முதல் நாம் நாட்டின் பாதுகாப்பை ஆதரிக்கிறோம் என்று பகிரங்கமாகச் சொன்னோம்; ஏனெனில் நமக்கு ஒரு தந்தையர் நாடு இருக்கின்றது,—அதிலிருந்து கேரென்ஸ்க்கிய், செர்னோவ் போன்றவர்களை நாம் விரட்டியிருக்கின்றோம்; ஏனெனில் நாம் இரகசிய உடன்பாடுகளைக் கிழித்திருக்கிறோம்; பூர்ஷ்வாக்களை நசுக்கியிருக்கிறோம்; இதை மோசமாகச் செய்திருக்கிறோம் என்பது உண்மை, ஆனால் இன்னும் நன்றாகச் செய்யக் கற்றுக்கொள்வோம்.

தோழர்களே, ஜெர்மன் படையெடுப்பாளர்களிடம் மிகக் கடுமையான தோல்விகளை அடைந்த ருஷ்ய மக்களுக்கும் ஜெர்மன் மக்களுக்கும் இடையில் இன்னுமொரு வேறுபாடு, மிகப் பெரிய வித்தியாசம் ஒன்று இருக்கிறது; எனது உரையின் முந்திய பகுதியில் இதைப் பற்றி நான் சுருக்கமாகக் கூறினேன்; இருந்தபோதிலும் இதைப் பற்றி மீண்டும் பேச வேண்டும். தோழர்களே, நூரூண்டுகளுக்கு முன்னால், ஜெர்மன் மக்கள் மிகவும் கடுமையான படையெடுப்புப் போர்களில் ஈடுபட்ட காலத்தில், அவர்கள் விழிப்படைவதற்கு முன்னால் பின்வாங்கவும் ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாக மானக்கேடான உடன்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளவும் வேண்டியிருந்த காலத்தில், ஜெர்மன் மக்கள் பலவீனமாகவும் பிற்பட்ட நிலையிலும் இருந்தார்கள், விஷயம் இப்படித்தான்

இருந்தது. அவர்களுக்கெதிராகப் படையெடுப்பாளனான நெப்போலியனின் ராணுவ சக்தியும் வலிமையும் மட்டுமின்றிப் புரட்சி, அரசியல் விஷயங்களிலும் அவர்களைவிட உயர்ந்த ஒரு நாடு, எல்லா வகைகளிலும் ஜெர்மனியை விட உயர்ந்த ஒரு நாடு, மற்ற நாடுகளைவிட அளவற்ற முறையில் அதிக உயரத்திற்கு எழுந்திருந்த ஒரு நாடு, அக்காலத்தில் மிகப் பெரிய முன்னேற்றம் அடைந்திருந்த ஒரு நாடு அவர்களுக்கு எதிராக இருந்தது. ஏகாதிபத்தியவாதிகள், நிலப்பிரபுக்கள் கீழ் அடிமைப்பட்டு வேதனையுற்றுவந்த மக்களைவிட அந்த நாடு அளவற்ற முறையில் மேம்பட்ட நிலையிலிருந்தது. பிற்பட்ட நிலையில் இருந்த, பலவீனமான மக்கள் கசப்பான படிப்பினைகளிலிருந்து பலவற்றைக் கற்றுக்கொண்டு எழுச்சியுற்றனர். நாம் அதைவிடச் சிறந்த நிலையிலிருக்கிறோம்: நமது நாடு பலவீனமான, பிற்பட்ட நாடாக இருந்த போதிலும் நாம்—நமது விசேஷத் தகுதியின் காரணமாகவோ அல்லது வரலாற்று விதிகளின் காரணமாகவோ அல்ல, வரலாற்றுச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் திட்டவட்டமான இணைவு காரணமாக சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் கொடியை உயர்த்தும் கௌரவத்தை ஏற்றுள்ளோம். (கை த ட ட ல் .)

தோழர்களே, இந்தக் கொடி பலவீனமான கரங்களில் இருக்கிறது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்; நான் இதை ஏற்கனவே பல தடவை வெளிப்படையாகக் கூறியுள்ளேன்; முன்னேற்றமடைந்த அனைத்து நாடுகளின் தொழிலாளர்களும் நமது உதவிக்கு வராவிட்டால் மிகவும் பிற்பட்டு நிற்கும் நாட்டின் தொழிலாளர்களால் இந்தக் கொடியை உயர்த்திப் பிடித்திருக்க முடியாது. நாம் சாதித்துள்ள சோஷலிஸ்ட் சீர்த்திருத்தங்கள் இன்னும் முழுமையறவில்லை, அவை பலவீனமாகவும் பற்றாக்குறையாகவும் உள்ளன: மேற்கு ஐரோப்பியத் தொழிலாளர்களுக்கு அவை ஒரு வழிகாட்டியாக அமையும், அவர்கள் இப்படித்தான் சொல்லிக்கொள்வார்கள்: ‘‘செய்ய வேண்டிய வேலையை ருஷ்யர்கள் சரியாகத் தொடங்கவில்லை’’, ஆனால் ஜெர்மனியுடன் ஒப்பிடும்போது நமது நாடு பலவீனமாகவும் பிற்பட்ட நிலையிலும் இருந்தபோதிலும் அது புரட்சியின் கொடியை

உயர்த்திவிட்டது. எல்லா நாடுகளையும் சேர்ந்த பூர்ஷ்வாக்கள் தங்களுடைய பத்திரிகைகளில் போல்ஷெவிக்குகளைப் பற்றி அவதூறுகளைப் பத்திபத்தியாக நிரப்புகிறார்கள் எனில், பிரான்ஸ், பிரிட்டன், ஜெர்மனியிலுள்ள ஏகாதிபத்தியப் பத்திரிகைகள் ஒரு முகமாக போல்ஷெவிக்குகள்மீது வசைமாரி பொழிகின்றன எனில், எந்த நாட்டிலும் தொழிலாளர்கள் கூட்டத்தில் நமது சோஷலிஸ்ட் ஆட்சியின் பெயர்களும் கோஷங்களும் கோபாவேசத்தை எழுப்பவில்லை. (“இது பொய்” என்ற கூக்குரல்) இது பொய் அல்ல, உண்மைதான்; ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, ஸ்விட்ஸர்லாந்து, அமெரிக்க நாடுகளுக்குக் கடைசி மாதங்களில் சென்றுள்ள அனைவரும் இது பொய் அல்ல, உண்மைதான் என்றும் ருஷ்யாவில் சோவியத் ஆட்சியின் பிரதிநிதிகளினுடைய பெயர்களும் கோஷங்களும் தொழிலாளரிடையே மிகப் பெரிய உற்சாகத்தைக் கிளப்புகின்றன என்றும் ஜெர்மன், பிரான்ஸ் நாடுகளில் பூர்ஷ்வாக்களின் பொய்களை நம்பாமல், தொழிலாளிகள், நாம் எவ்வளவு பலவீனமாக இருந்தாலும், இங்கே, ருஷ்யாவில், அவர்களது சொந்த நலன்கள் காக்கப்படுகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொண்டனர் என்றும் உங்களுக்குச் சொல்லுவார்கள். ஆம், நமது மக்கள் பெருஞ்சுமையை, தாங்களமீது தாங்களே சுமத்திக்கொண்டிருக்கும் மிகப் பெரிய சுமையைத் தாங்க வேண்டும், ஆனால் சோவியத் ஆட்சியைச் சிருஷ்டிக்க வல்ல மக்கள் அழிந்துபோக முடியாது. சோவியத் ஆட்சிக்கு எவ்வளவு குறைபாடுகள் இருப்பினும்—அவற்றை நான் நன்றாக அறிகிறேன், சரியாக மதிப்பிடுகிறேன்—சோவியத் ஆட்சி ஒரு மிக உன்னதமான அரசாங்க அமைப்பாக, பாரிஸ் கம்யூனின் நேரடியான வாரிசாக இருப்பதை வர்க்க உணர்வுள்ள எந்த ஒரு சோஷலிஸ்டும் புரட்சியின் வரலாற்றைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் எந்த ஒரு தொழிலாளியும் மறுக்க முடியாது என்று நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். இது மற்ற ஐரோப்பியப் புரட்சிகளைவிட உயர்ந்த படையை எய்திவிட்டது; இதனால் நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு ஜெர்மன் மக்கள் இருந்த அவ்வளவு கஷ்டமான நிலையில் நாம் இருக்கவில்லை; கொள்ளைக்காரர்கள் இடையில் சக்திகளின் ஒப்புநிலைகளை மாற்றுதல், சச்சரவைச் சாதகமாகப்

பயன்படுத்தல், கொள்ளைக்காரனான முதலாவது நெப்போலியன், கொள்ளைக்காரனான முதலாவது அலெக்ஸாந்தர், பிரிட்டிஷ் மன்னராட்சியின் கொள்ளைக்காரர்கள் இவர்களது கோரிக்கைகளைத் திருப்திப்படுத்தல்—இவையெல்லாம்தான் நிலப்பிரபுக்களால் ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடந்த ஜெர்மன் மக்களுக்கு ஒரே ஒரு வாய்ப்பாக இருந்தன; இருந்த போதிலும் டில்லிட் சமாதானத்தின் காரணமாக ஜெர்மன் மக்கள் அழிந்துவிடவில்லை. நமக்கோ மேம்பட்ட சூழ்நிலைகள் உள்ளன என்று நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்; ஏனென்றால் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்திலும் நமக்கு மாபெரும் கூட்டாளி, சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் பாட்டாளி வர்க்கம், இருக்கின்றது; நம் விரோதிகள் என்ன சொன்னாலும் அது நம்பக்கத்தில் உள்ளது. (கை தட்டல்.) 1917 பிப்ரவரியின் முடிவுவரை நமக்குக் குரல் எழுப்புவது கஷ்டமாக இருந்தது போல இந்தக் கூட்டாளிக்கும் தனது குரலை எழுப்புவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. இந்தக் கூட்டாளி எல்லா ஏகாதிபத்திய நாடுகளும் ராணுவச் சிறையாக மாறிவிட்ட சூழ்நிலையில் தலைமறைவாக வாழ்கிறான்; ஆனால் இந்தக் கூட்டாளி நம்மை அறிகிறான், நமது இலட்சியத்தைப் புரிந்துகொள்கிறான்; அவன் நமக்கு உதவ வருவது கடினம், எனவே அவன் உதவி நமக்குக் கிடைக்கும் வரை அதிக நேரம் கழிந்துவிடும்; எனவே சோவியத் படைகளுக்கு நிறைய நேரமும் அதிகப் பொறுமையும் தேவைப்படும், அவை பல சோதனைகளை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும்; நாம் காலத்தை நீடிக்கக் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு சின்னஞ்சிறு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்துவோம்; ஏனெனில் காலம் நமக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. நமது இலட்சியம் வலுவடைந்து வருகிறது; ஏகாதிபத்திய சக்திகள் பலவீனமடைந்து வருகின்றன; ‘டில்லிட்’ சமாதானத்தால் எத்தனையோ சோதனைகள், தோல்விகள் ஏற்பட்டபோதிலும் நாம் பின்வாங்கல் என்னும் செயல் தந்திரத்தைக் கையாளத் தொடங்குகிறோம்; வர்க்க உணர்வுள்ள தொழிலாளர்களும், வர்க்க உணர்வுள்ள விவசாயிகளும் நமது பக்கத்திலுள்ளனர் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை என்று மீண்டும் கூறுகிறேன்; நாம் வீரத்துடன் தாக்கிப் போராட முடியும்,

வீரமாகவே பின்வாங்கவும் முடியும்; சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் பாட்டாளிகள் உதவிக்கு வரும் வரை காத்திருந்து, பிறகு நாம் உலகமெங்கும் இரண்டாம் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியைத் தொடங்குவோம். (கை த ட ட ல் .)

“பிராவ்தா” (“சோத்ஸியல்-
டெமாக்ராட்”) 47-48ம் இதழ்கள்,
மார்ச் 16, 17 (3, 4), 1918.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
92-111ம் பக்கங்கள்

பயன்படுத்தல், கொள்ளைக்காரனான முதலாவது நெப்போலியன், கொள்ளைக்காரனான முதலாவது அலெக்ஸாந்தர், பிரிட்டிஷ் மன்னராட்சியின் கொள்ளைக்காரர்கள் இவர்களது கோரிக்கைகளைத் திருப்திப்படுத்தல்—இவையெல்லாம்தான் நிலப்பிரபுக்களால் ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடந்த ஜெர்மன் மக்களுக்கு ஒரே ஒரு வாய்ப்பாக இருந்தன; இருந்த போதிலும் டில்லிட் சமாதானத்தின் காரணமாக ஜெர்மன் மக்கள் அழிந்துவிடவில்லை. நமக்கோ மேம்பட்ட சூழ்நிலைகள் உள்ளன என்று நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்; ஏனென்றால் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்திலும் நமக்கு மாபெரும் கூட்டாளி, சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் பாட்டாளி வர்க்கம், இருக்கின்றது; நம் விரோதிகள் என்ன சொன்னாலும் அது நம்பக்கத்தில் உள்ளது. (கை தட்டல்.) 1917 பிப்ரவரியின் முடிவுவரை நமக்குக் குரல் எழுப்புவது கஷ்டமாக இருந்தது போல இந்தக் கூட்டாளிக்கும் தனது குரலை எழுப்புவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. இந்தக் கூட்டாளி எல்லா ஏகாதிபத்திய நாடுகளும் ராணுவச் சிறையாக மாறிவிட்ட சூழ்நிலையில் தலைமறைவாக வாழ்கிறான்; ஆனால் இந்தக் கூட்டாளி நம்மை அறிகிறான், நமது இலட்சியத்தைப் புரிந்துகொள்கிறான்; அவன் நமக்கு உதவ வருவது கடினம், எனவே அவன் உதவி நமக்குக் கிடைக்கும் வரை அதிக நேரம் கழிந்துவிடும்; எனவே சோவியத் படைகளுக்கு நிறைய நேரமும் அதிகப் பொறுமையும் தேவைப்படும், அவை பல சோதனைகளை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும்; நாம் காலத்தை நீடிக்கக் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு சின்னஞ்சிறு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்துவோம்; ஏனெனில் காலம் நமக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. நமது இலட்சியம் வலுவடைந்து வருகிறது; ஏகாதிபத்திய சக்திகள் பலவீனமடைந்து வருகின்றன; ‘டில்லிட்’ சமாதானத்தால் எத்தனையோ சோதனைகள், தோல்விகள் ஏற்பட்டபோதிலும் நாம் பின்வாங்கல் என்னும் செயல் தந்திரத்தைக் கையாளத் தொடங்குகிறோம்; வர்க்க உணர்வுள்ள தொழிலாளர்களும், வர்க்க உணர்வுள்ள விவசாயிகளும் நமது பக்கத்திலுள்ளனர் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை என்று மீண்டும் கூறுகிறேன்; நாம் வீரத்துடன் தாக்கிப் போராட முடியும்,

வீரமாகவே பின்வாங்கவும் முடியும்; சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் பாட்டாளிகள் உதவிக்கு வரும் வரை காத்திருந்து, பிறகு நாம் உலகமெங்கும் இரண்டாம் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியைத் தொடங்குவோம். (கைதட்டல்.)

“பிராவ்தா” (“சோத்ரியல்-
டெமாக்ராட்”) 47-48ம் இதழ்கள்,
மார்ச் 16, 17 (3, 4), 1918.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
92-111ம் பக்கங்கள்

மார்ச் 15ந் தேதி சமாதான உடன்பாட்டினை
 ஊர்ஜிதம் செய்தது பற்றிய அறிக்கைமீது
 நடந்த விவாதத்திற்குப் பதிலுரை

தோழர்களே, நமக்குப் பிரேரேபிக்கப்பெற்ற புரட்சிப் போரின் இயல்பு குறித்து எனது முதலுரையில் கூறியவற்றை உறுதி செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்பும் பட்சத்தில் இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் பிரதிநிதி அளித்த அறிக்கையே⁴⁸ அதற்கு மிகச் சிறந்த, மிகத் தெளிவான ஊர்ஜிதமாகவிருக்கும்; சுருக்கெழுத்துக் குறிப்பின்படி நான் அவர் பேச்சினை அப்படியே மேற்கோள் காட்டுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்; தங்களது யோசனைகளை ஊர்ஜிதம் செய்ய அவர்கள் என்ன வாதங்களை முன்வைக்கிறார்கள் என்பதை நாம் இவ்விதத்தில் தெரிந்துகொள்ளலாம். (சுருக்கெழுத்துக் குறிப்பைப் படிக்கிறார்.)

அவர்கள் சார்ந்து நிற்கும் வாதங்களுக்கு இதுவே ஓர் உதாரணம். இங்கு கிராமப்புறத்துக் கூட்டம்⁴⁹ குறித்துப் பேச்சு இருந்தது. இந்தக் கூட்டத்தினைக் கிராமப்புறத்துக் கூட்டமாகக் கருதுவோர் இத்தகைய வாதங்களில் இறங்கலாம்; ஆனால் நமது சொற்களைத் திரும்பச் சொல்லும் இந்த நபர்களுக்கு இவற்றைப்பற்றி நன்றாகச் சிந்திக்கும் திறன் இல்லை என்பது தெளிவு. இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் இன்னும் வலதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களுடன் இருந்தபோது போல்ஷெவிக்குகள் அவர்களுக்கு எதைப் போதித்தார்களோ அதனைத்தான் இந்த நபர்கள் திரும்பக்

கூறுகிறார்கள்; இதைக் கூறும்போது அவர்கள் நாங்கள் சொன்னதை நெட்டுருப் போட்டுக் கூறுகிறார்கள் என்பது நிதர்சனமாகிறது; ஆனால் அது எதை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் அவர்கள் அதைத் திரும்பக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறபடி த்ஸெரெத் தேலியும் செர்னோவும் தற்காப்புவாதிகளாக இருந்தீர்கள், தற்போது நாம் தற்காப்புவாதிகளாக இருக்கிறோம்; நாம் “துரோகிகள்”, “துரோகம் செய்பவர்கள்”. பூர்ஷ்வாக் களின் கையாட்கள் இங்கு கிராமப்புறத்துக் கூட்டம் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்; இதைச் சொல்லும்போது கண்ணையும் சிமிட்டுகிறார்கள்; ஆனால் த்ஸெரெத்தேலி, செர்னோவின் தற்காப்புக் கொள்கையின் நோக்கங்களையும் நம்மைத் தற்காப்புவாதிகளாக்கியுள்ள காரணங்களையும் ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்கிறான்.

இரகசிய உடன்பாட்டில் எழுதியிருப்பதுபோல டார்டனல்ஸ், அர்மீனியா, காலீஷியா இவற்றைப் பெற விரும்பும் ருஷ்ய முதலாளிகளை நாம் ஆதரிப்போமானால் அது செர்னோவ், த்ஸெரெத்தேலி போன்றவர்களின் தற்காப்புக் கொள்கையாக இருக்கும்; அப்போது அந்தத் தற்காப்புக் கொள்கை மானக்கேடானதாக இருந்தது, ஆனால் இப்பொழுது நமது தற்காப்புக் கொள்கை கௌரவத்திற்குரியது. (கை த ட ட ல்.)

கம்கோவினுடைய உரையின் சுருக்கெழுத்துக் குறிப்பில், இத்தகைய வாதங்களுடன் அக்கம் பக்கமாக, போல்ஷெவிக்குகள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் கையாட்கள் (வலதுசாரியில் கை த ட ட ல்) என்ற மிகவும் கடுமையான சொற்களை நான் இரண்டு தடவை கண்டபோது—கேரென்ஸ்கியின் கொள்கையினை அனுசரித்த அனைவரும் தங்கள் கரகோஷத்தின்மூலம் இதை வற்புறுத்துவதைப் பார்த்து எனக்கு மகழ்ச்சி உண்டாகிறது. (கை த ட ட ல்.) கடுஞ்சொற்களுக்கு ஆட்சேபம் தெரிவிப்பது எனக்குரிய கடமையல்ல; அதற்கு எப்போதும் ஆட்சேபம் எழுப்ப மாட்டேன். ஆனால் ஒருவன் கடுமையாகப் பேச விரும்பினால் அதற்கு உரிமை பெற்றிருக்க வேண்டும்; இந்த உரிமையோ சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் வேறுபாடு இல்லாதவனுக்கு

அளிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சிறு நிபந்தனையினைப் பல படிப் பாளிகள் புரிந்து ஏற்பதில்லை; ஆனால் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும்—இப்படிப் புறக்கணிக்கத் தக்கவையாகத் தோன்றுகிற—கிராமப்புறத்துக் கூட்டங்களிலும் சோவியத் அமைப்புகளிலும் இதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர்; அவர்களுடைய சொல்லும் செயலும் வேறுபட்டிருக்க வில்லை. ஆனால் இந்த இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் அக்டோபர் வரையில், வலதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் பதவிப் பரிசுகளைப் பங்கிட்டுக் கொண்டிருந்த போது பின்னவர்களின் கட்சியில் இருந்தார்கள் என்பதும் அந்தச் சமயத்தில் இரகசிய உடன்பாடுகளைக் குறித்துப் பேசாமல் இருப்பதற்குப் பரிசாக அவர்களுக்கு மந்திரி பதவிகளைக் கொடுக்க வாக்களிக்கப் பெற்றது, அதனால் அவர்கள் கையாட்களாக வேலை செய்தனர் என்பதும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். (கை த ட ட ல் .) ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகச் செயலளவில் போர்ப் பிரகடனம் செய்தவர்களை, அபாயத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒப்பந்தங்களைக் கிழித் தெறிந்தவர்களை, இதனால் நாட்டிற்கு நாசம் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிந்தே பிரேஸ்தில் பேச்சு வார்த்தைகளை நீடிக்கத் துணிந்தவர்களை, ராணுவத் தாக்குதலையும், முன் என்றும் கேட்டிராத பல தோல்விகளையும் தாங்கியவர்களை, மக்களிடம் எதையும் மறைக்காதவர்களை ஏகாதிபத்தியக் கையாட்கள் என்று அழைப்பது சாத்தியமல்ல.

ஒப்பந்தத்தைத் தாம் படிக்கவில்லை என்று மார்த்தோவ் இங்கு நம்மிடம் உறுதியாகக் கூறினார். அவரை நம்ப விரும்புவோர் நம்பட்டும். இந்த நபர்கள் ஏராளமான பத்திரிகைகளைப் படிக்கும் வழக்கமுடையவர்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும்; ஆனால் அவர்கள் ஒப்பந்தத்தினைப் படிக்க வில்லையாம். (கை த ட ட ல் .) இதை விரும்புவோர் நம்பட்டும். நான் உங்களிடம் இதைத்தான் சொல்லுவேன்: நாம் நம்மால் முற்றாக அம்பலப்படுத்தப்பட்ட பலவந்தத்தின்முன் பின்வாங்குகிறோம் என்பதும் தற்போதைக்கு நம்மால் போராட முடியவில்லை, எனவே நாம் பின்வாங்குகிறோம் என்று பகிரங்கமாகச் சொல்லிக் கொண்டு நாம் இதை உணர்வுபூர்வமாகச் செய்கிறோம் என்பதும் சோஷலிஸ்ட்

புரட்சிக்காரர்களின் கட்சிக்குத் நன்றாகத் தெரியும்,—வரலாறு எத்தனையோ மானக்கேடான உடன்பாடுகளையும் போர்களையும் கண்டிருக்கிறது; ஆனால் இதற்கு மறுமொழியாக அந்த நபர்கள் “கையாட்கள்” என்ற கடுமையான சொல்லைப் பயன்படுத்தும்போது இந்தக் கடுமை அவர்களைத்தான் அம்பலப்படுத்துகிறது; தங்கள் செயலுக்குப் பெற்றுப்பை ஏற்க மறுப்பதாக இந்த நபர்கள் உறுதியாகச் சொல்லுவது பாசாங்கு அல்லவா? பொறுப்பை ஏற்க மறுப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு அரசாங்கத்தில் தொடர்ந்து இருப்பது போலி வேடமல்லவா? பொறுப்பை ஏற்க மறுப்பதாக அவர்கள் சொல்லும் போது, அவர்கள் பொறுப்புக்களை விட்டுவிடவில்லை என்று நான் உறுதியுடன் கூறுகிறேன்; இது ஏதோ ஒரு கிராமப்புறத்துக் கூட்டம் என்று அவர்கள் நினைப்பது தவறு. இல்லை, இது உழைக்கும் மக்களில் நேர்மையாளர்கள், சிறந்தவர்களின் கூட்டம். (கை த ட ட ல் .) ஒரு வருடத்திலோ அல்லது இரண்டு வருடங்களிலோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் பதவி ஏற்றுச் சம்பளம் பெறும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட பூர்ஷ்வா பாராளுமன்றமில்லை இது. இவர்கள் பல இடங்களிலிருந்து அனுப்பப்பெற்றவர்கள்; நாளை இவர்கள் அந்த இடங்களுக்குத் திரும்புவார்கள்; நாளை, இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சி ஓட்டுகளை இழக்கிறது என்றால் அப்படியே வேண்டும், காரணம், இந்த வகையில் நடக்கிற இக்கட்சி தொழிலாளி வர்க்கத்தில் ஒரு சோப்பு நுரைக் குமிழாக இருந்தது போலவே விவசாயிகளிடையிலும் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறுவார்கள். (கை த ட ட ல் , “முற்றிலும் சரி” என்ற கூக்ரல்கள் .)

தொழிலாளர், சுரண்டப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதி ஒவ்வொருவனும் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி என்ன கருதுகிறான் என்பதைக் காட்டுவதற்காக நான் கம்கோவின் உரையிலிருந்து இன்னொரு பகுதியைப் படிக்கிறேன். “த்லெரெத்தேலி, செர்னேவ் முதலிய தோழர்கள் ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்தார்கள் என்று நேற்று தோழர் லெனின் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறினார் என்றால் லெனினும் நானும் கூடத்தான் ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்தோம் என்று கூற நமக்குத்

துணிவு இல்லையா?’’ அவர் அவலை நினைத்து உமியை இடிக்கிறார். (கைதட்டல்.) நாம் தோல்வி மனப்பான்மையினர் என்று அவர் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்; நாம் தோல்வி மனப்பான்மையைக் கைவிட்ட போது அவர் இதனை நினைவு கூர்ந்தார். ஆனால் சரியான காலத்தில் இல்லை. இந்த நபர்கள் ஒரு சொல்லை மனப்பாடம் செய்திருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் புரட்சிகரமான ஓசை எழுப்பும் ஒரு கிலுகிலுப்பை இருக்கிறது, ஆனால் யதார்த்த விவகாரங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதைக் குறித்துச் சிந்திப்பதற்கான ஆற்றல் அவர்கள் வசம் இல்லை. (கைதட்டல்.) சோவியத் ஆட்சி வலுப்பெற்றுவிட்ட 1000 கிராமப்புறத்துக் கூட்டங்களில் 900க்கு மேற்பட்டவற்றில் இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சியினரிடம், “நீங்கள் நம்பிக்கைக்கு அருகதையற்றவர்கள்” என்று சொல்லப் போகிற மக்கள் இருக்கின்றனர் என்பதை நான் அழுத்தமாகக் கூறுகிறேன். அவர்கள் சொல்வார்கள், யோசித்துப் பாருங்கள்: நாங்கள் ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்தோம், இதை நினைவு கூரல் வேண்டியதுதான். ஆனால் நாங்கள் ராணுவத்தை எவ்வாறு சீர்கெடச் செய்தோம்? ஜார் காலத்தில் நாங்கள் தோல்வி மனப்பான்மையினராக இருந்தோம், ஆனால் த்ஸெ ரெத்தேலி, செர்னோவ் காலத்தில் நாங்கள் தோல்வி மனப்பான்மையினராக இருக்கவில்லை. அந்த நேரத்தில் வேட்டையாடப்பட்டுவந்த கிரிலென்கோ ராணுவத்தினருக்காக வெளியிட்ட, “நான் பெத்ரோகிராதிற்கு ஏன் செல்கிறேன்?” என்ற வேண்டுகோளை நாங்கள் “பிராவ்தா”வில் பிரசுரித்தோம். “நாங்கள் உங்களைக் கலகம் செய்யுமாறு அழைக்கவில்லை” என்று அவர் கூறினார். இது ராணுவத்தைக் சீர்கெடச் செய்வதல்ல. இந்தப் போரை மாபெரும் போர் என்று பிரகடனம் செய்தவர்களே ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்தவர்கள்.

ராணுவத்தைக் சீர்கெடச் செய்தவர்கள் த்ஸெரெத்தேலியும் செர்னோவுமே; ஏனென்றால் அவர்கள் இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் வழக்கமாக அனாயாசமாக அள்ளிவிடும் அலங்காரச் சொற்களை மக்களிடையில் உரைத்தார்கள். சொற்களை வைத்து விளையாடுவது எளிது; ஆனால்

ருஷ்ய மக்கள் கிராமப்புறத்துக் கூட்டங்களில் அவற்றைப் பற்றி நன்றாகச் சிந்தித்து ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்துவது வழக்கம். நாம் சமாதானத்திற்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்றும் ஏகாதிபத்தியப் போரின் நிலைமைகளை விவாதிக்கிறோம் என்றும் ருஷ்ய மக்களிடம் கூறப்படும் பட்சத்தில், இரகசிய ஒப்பந்தங்கள், ஜூன் தாக்குதல் இவை பற்றிய விபரம் என்ன என்று நான் கேட்கிறேன். இப்படித்தான் அவர்கள் ராணுவத்தைச் சீர்கெட வைத்தார்கள். ஏகாதிபத்தியவாதிகளை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்றும், தந்தையர் நாட்டைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்றும் ருஷ்ய மக்களிடம் கூறப்பட்ட போது அவர்கள், முதலாளி வர்க்கத்தினரின் கழுத்தை யாரேனும் எங்காவது பிடித்து இருக்கிறார்களா என்று தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக்கொண்டனர்; இப்படித்தான் ராணுவம் சீர்கேடு செய்யப்பட்டு வந்தது, இதனால் தான் நான் பின்வருவனற்றைக் கூறினேன்: நாம் மார்ச் அல்லது ஏப்ரலில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியிருந்தால் ராணுவத்திற்கு விமோசனம் கிடைத்திருக்கும்; நம்மால் ஒடுக்கப் பட்டுவிட்ட சுரண்டும் வர்க்கத்தினர் நம்மை உக்கிரமாக வெறுக்காமல்—அவர்கள் நம்மை வெறுப்பது முற்றிலும் நியாயமே—உழைக்கும், சுரண்டப்படும் மக்களின் தந்தையர் நாட்டின் நலன்களை, கேரென்ஸ்க்கியினுடைய தந்தையர் நாட்டின், ரியாபுஷின்ஸ்க்கியினுடைய இரகசிய ஒப்பந்தங்களின் நாட்டின், அர்மீனியா, காலீஷியா, டார்டனல்ஸ் ஆகியவற்றை இணைத்துக்கொள்ளும் திட்டங்களைக் கொண்ட நாட்டின், நலன்களுக்கு மேலாகக் கருதியிருந்தால் விமோசனம் கிடைத்திருக்கும்; இந்த விஷயத்தில், மகத்தான ருஷ்யப் புரட்சியிலிருந்து, குறிப்பாக மார்ச் மாதத்திலிருந்து—அந்த மாதத்தில் சகல நாடுகளின் மக்களுக்கும் அரைமனதுடன் ஒரு வேண்டுகோள் விடப்பட்டது—அனைத்து நாடுகளின் பாங்கர்களைத் தூக்கி எறிதல் வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைப் பிரசுரித்துவிட்ட அரசாங்கம் இந்த பாங்கர்களுடன் லாபங்களையும் சலுகைகளையும் பங்கு போட்டுக் கொண்டிருந்தது, இதுதான் ராணுவத்தைச் சீர்கேடுறச் செய்தது; இதனால்தான் ராணுவம் உறுதியாக நிற்க முடியவில்லை. (க க த ட ட ல் .)

கிரிலென்கோவின் இந்த வேண்டுகோள் முதல் வேண்டுகோளாக இருக்கவில்லை; இது என் மனதில் ஆழமாகப் பட்டதால்தான் நான் இதை நினைவு கூருகிறேன்; இந்த வேண்டுகோள் விடப்பட்ட காலத்திலிருந்து நாம் ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்யவில்லை என்று நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன்; போர் முனையிலிருந்து பின்வாங்கக் கூடாது என்றும் எவ்வளவு விரைவில் அதிகாரம் கைப்பற்றப்படுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகாரத்தினை வைத்திருப்பது எளிதாக இருக்கும் என்றும் நாம் கூறினோம்; ஆகவே இப்போது, நாம் உள்நாட்டுப் போரை எதிர்க்கிறோம் எனவும் ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சியை ஆதரிக்கிறோம் எனவும் கூறுவது தகுதியற்றது; இது வெறுக்கத்தக்க அரட்டைப்பேச்சு. இந்தச் செய்தி கிராமப் புறங்களில் பரவும் போது, படிப்பாளிகளைப் போலன்றி அதிகப் போர் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களும் அட்டைக் கத்திகளைமட்டும் வீசுவது மிகவும் எளிது என்று தெரிந்தவர்களுமான அங்குள்ள போர்வீரர்களை அது அடையும் போது, “காலணிகள், உடைகளின்றி வேதனையுறும் உங்களுக்கு நாம் மிகவும் நெருக்கடியான காலத்தில் உதவி புரிந்தோம், உங்களை எதிரியைத் தாக்க அனுப்பினோம்” என்று இந்தப் போர்வீரர்களிடம் அவர்கள் எப்படிச் சொல்லத் துணிவார்கள்? ஆகவே அவர்கள் இப்பொழுது; “பரவாயில்லை. ராணுவம் இல்லை என்றால், ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சி இருக்கும்” என்று சொல்கிறார்கள். உயர்தரத் தொழில் நுணுக்கச் சாதனங்களை உடைய படைக்கு எதிராக மக்களை அனுப்புதல் பெருங்குற்றம்; சோஷலிஸ்டுகள் என்ற முறையில் நாங்கள் அப்படியே சொல்லிக்கொடுத்தோம். வாஸ்தவத்தில் போர் பல படிப்பினைகளைத் தந்தது; மக்கள் இன்ன லுற்றார்கள் என்பதை மாத்திரமல்ல,—மிகப் பெரிய தொழில் நுணுக்கச் சாதனங்கள், அமைப்பு, கட்டுப்பாடு, சிறந்த யந்திரங்கள் இவற்றை உடையவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதையும் போர் நமக்குப் போதித்தது; இந்தப் போதனை மிகவும் அருமையானது. நவீன சமுதாயத்தில் யந்திரங்கள் இல்லாமல், கட்டுப்பாடு இல்லாமல், வாழ்வது சாத்தியமல்ல என்றதும் நாம் உயர்தரத் தொழில் நுணுக்க முறைகளைக் கற்றுத் தேர்ச்சி அடைய வேண்டும்; இல்லா

விடில் நாம் நசுக்கப்படுவோம் என்றதுமான உண்மையினை நாம் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகும். பல ஆண்டுகள் மிக அதிக வேதனை அனுபவித்த விவசாயிகளுக்கு யுத்தம் என்றால் என்ன என்பது பற்றிய படிப்பினை கிடைத்தது. கிராமப்புறத்துக் கூட்டங்களில் யாரேனும் வெறும் சொற் பொழிவாற்றச் செல்லும் போது, இடதுசாரி சேரீஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சியினர் அங்கு செல்லும்போது அவர்களுக்குச் சரியான தண்டனை கிடைக்கும். (கை த ட ட ல் .)

காம்கோவின் உரையிலிருந்து இன்னோர் எடுத்துக் காட்டு. (அ வ ர் ப டி க் கி ரு ர் .)

சில சமயங்களில் கேள்விகளை எழுப்புவது அதிகரிக்கத் தக்க விதத்தில் எளிதாக இருக்கும்; இத்தகைய கேள்விகளைப் பற்றிய ஒரு மரியாதையற்ற, முரடான பழமொழி உண்டு; இந்தப் பழமொழியினை நான் மாற்ற முடியாது என அஞ்சுகிறேன்; இதை உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன்: பத்து அறிவாளிகள் மறுமொழி சொல்லக் கூடியவற்றை விட அதிகமான கேள்விகளை ஒரு முட்டாளால் கேட்க முடியும் என்ற பழமொழி இது. (கை த ட ட ல் , ச த் த ம் .)

தொழர்களே, நான் படித்துக் காட்டிய மேற்கோளில், இந்த ஓய்வுநேரம் ஒரு வாரமோ, அல்லது இரண்டு வாரங்களோ அல்லது அதற்கு அதிகமாகவோ நீடிக்குமா என்ற கேள்விக்குப் பதிலுரைக்குமாறு எனக்கு அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது. ஏதேனும் ஒரு கிராமப்புறத்துக் கூட்டத்திலோ அல்லது தொழிற்சாலையிலோ பொறுப்புள்ள ஒரு கட்சியின் பேரில் ஒரு நபர் இத்தகைய கேள்வியைப் போடுவான் எனில் அவன் மக்களின் நகைப்புக்கு ஆளாகி விரட்டப்படுவான்; ஏனெனில் தெரியாத ஒன்றைக் குறித்துக் கேள்விகள் எழுப்புவதில் பொருளில்லை என்பதைக் கிராமப்புறத்துக் கூட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் மக்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். இது எந்தத் தொழிலாளிக்கும் எந்த விவசாயிக்கும் புரியும். (கை த ட ட ல் .) மறுமொழி கட்டாயம் வேண்டும் என்று நீங்கள் வற்புறுத்தினால் பத்திரிகைகளில் எழுதியும் கூட்டங்களில் பேசியும் வரும் இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரன் ஒவ்வொருவனும் இந்தக் காலப் பகுதியின் அளவு எதைச் சார்ந்திருக்கிறது என்பதைச்

சொல்லலாம் என்று நான் பதில் அளிப்பேன். ஜப்பான் எப்பொழுது எத்தனை படைப்பிரிவுகளுடன் தாக்கும், எத்தகைய எதிர்ப்பு அதற்கு எதிர்ப்படும்; பின்லாந்திலும் உக்ரேய்னாவிலும் ஜெர்மானியர் எந்த அளவு சங்கடத்தில் மாட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள்; எல்லா முனைகளிலும் தாக்குதல் எப்போது துவங்கும்; அது எவ்வாறு வளர்ச்சியடையும்; ஆஸ்திரியாவிலும் ஜெர்மனியிலும் உள்நாட்டுப் போராட்டம் எவ்வாறு நடக்கும் என்பன போன்ற இன்னும் பலவற்றைச் சார்ந்திருக்கிறது இது. (கைதட்டல்.)

எனவே முக்கியமான கூட்டத்தில், ஓய்வுநேரம் எத்தனை நாள் நீடிக்கும் என்ற கேள்விக்குப் பதில் கொடுங்கள் என்று சிலர் வெற்றிப் பாவனையுடன் கேட்கும்போது, மிக வேதனை கொடுக்கும் மூன்றாண்டுப் போருக்குப் பிறகு ஒவ்வொருவார ஓய்வும் ஒரு வரப்பிரசாதம் என்று புரிந்துகொள்பவர்கள் அனைவரும் இப்படிப்பட்ட நபர்களைத் தொழிலாளர், விவசாயிகளின் கூட்டங்களிலிருந்து துரத்திவிடுவார்கள் என்று நான் கூறுகிறேன். (கைதட்டல்.) நம்மீது இங்கு எத்தனை அவதூறுகள் சுமத்தப்பட்டாலும்சரி, வலதுசாரியினர், கிட்டத்தட்ட வலதுசாரியினர், இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள், காடெட்டுகள், மென்ஷெவிக்குகள் இவர்கள் அனைவரும் நம்மீது சொரிந்து வந்த வசைமொழிகள் எல்லாம் நாளை திரட்டி வெளியிடப்பட்டால், அவற்றின் எடை பல டன்களுக்குச் சமமாக இருந்தாலுங்கூட, அவை யாவும் நமது போல்ஷெவிக் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த பத்தில் ஒன்பது பிரதிநிதிகள் கூறியதுடன் ஒப்பு நோக்கும்போது இறகு போல் லேசானதாகிவிடும்; யுத்தம் என்ன என்பது நமக்குத் தெரியும் என்றும் நாம் இப்போது இந்தக் குறுகிய கால ஓய்வினைப் பெற்ற போது இது நமது படையின் நோயைப் போக்க உதவும் என்பதைப் பார்க்கிறோம் என்றும் அந்தப் பிரதிநிதிகள் சொன்னார்கள். விவசாயிகளின் கூட்டம் ஒவ்வொன்றிலும், இந்த விஷயத்தில் அக்கறையுள்ளவன் ஒவ்வொருவனும் அறிந்ததைப் பத்தில் ஒன்பது பேர் மீண்டும் கூறுவார்கள்; ஏதாவது ஒரு வழியில் நாம் உதவி புரிய

முடியும் என்றால் நாம் எந்த ஒரு நடைமுறை மதிப்புள்ள யோசனையையும் நிராகரித்ததில்லை, நிராகரிக்க மாட்டோம்.

நமக்குப் பன்னிரண்டு நாட்களுக்காவது ஓய்வுநேரம் கிடைத்தது என்பதற்காக நாம் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களையும் “பொதுஜன” அபிப்பிராயத்தையும் எதிர்க்கும் கொள்கைக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். கமீகோவும் இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களும் உங்களுடன் சரசம் ஆடிக்கொண்டு கண்சிமிட்டும் போது உங்களை நோக்கிக் கண் சிமிட்டி அவர்கள் காட்டுகுகளிடம், “நாங்கள் உங்களை முழு மனத்துடன் ஆதரிக்கிறோம்; இதை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். (ஹாலில் ஒரு குரல் “இது பொய்” என்று கத்துகிறது.) இடதுசாரியினன் மட்டும் அல்ல, அதீத இடதுசாரியினன், அதிகபட்சவாதி, ஆன சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் பிரதிநிதி ஒருவன், சொல்லடுக்கைப் பற்றிப் பேசிய போது கௌரவத்தைச் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாம் சொல்லடுக்கு தான் என்று கூறினான். (“முற்றிலும் சரி” என்ற கூக்குரல்.) வலதுசாரியினரின் முகாமிலிருந்து “சரி” என்ற கூக்குரல் வருவது நிச்சயம். இந்தக் கூக்குரல் “இது பொய்” என்ற கூக்குரலைக் காட்டிலும் எனக்கு இனிமையாக இருக்கிறது; ஆனால் பின்சொன்ன கூக்குரலும் என்னை எவ்விதத்திலும் பாதிக்கவில்லை. அவர்களிடம் சொல்லடுக்குப் பற்று இருப்பதாகத் தெளிவான, திட்டவாட்டமான ருசுக்களைக் கொடுக்காமல் நான் அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டினால் அது வேறு விஷயம்; எனினும் நான் கற்பனையிலிருந்து அல்ல, உண்மை நடப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட இரண்டு உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டிவிட்டேன்.

1907ல் சக்கரவர்த்தி இரண்டாம் நிக்கொலாயுக்கு விசுவாசமாய்ப் பணியாற்றுவதாக ஸ்தொலீபினிடம் வாக்களிக்கும்போது சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் பிரதிநிதிகள் அதே நிலையில் இருந்தார்கள், அல்லவா? இதை நினைவு கூருங்கள். புரட்சியின் பல ஆண்டுகளில் நான் சிலவற்றைக் கற்றுக்கொண்டேன் என்று நம்புகிறேன், எனவே துரோகம் இழைத்ததாக என்மீது குற்றம் சாட்டப்படும் போது முதலில் வரலாற்றின் படிப்பினைகளை நன்றாகப் புரிந்து

கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன். நாங்கள் வரலாற்றின் போக்கை மாற்ற விரும்பி, வரலாற்றின் போக்கு அல்ல, எங்கள் போக்குதான் மாறிவிட்டது என்றால் எங்களைத் தூக்கிலிடுங்கள். வரலாற்றைப் பேச்சுகளின் மூலம் நம்ப வைக்க முடியாது, 1917 மகத்தான அக்டோபர் புரட்சியில் நாம் தொழிலாளர் அமைப்புகளைக் கொண்டு வந்தது சரியாக இருந்தது என்பதை வரலாறு காட்டும்; இதற்குக் காரணம், நாம் வெறும் சொல்லடுக்குடன் திருப்தி யடையாமல் யதார்த்த உண்மைகளைக் கண்டு அவற்றி லிருந்து வேண்டியதைக் கற்றுக்கொண்டோம் என்பதுதான்; நாம் போரில் ஈடுபட்டிருந்தால் ஏகாதிபத்தியத்திற்கே உதவி யிருப்போம்; போக்குவரத்துச் சாதனங்களைத் தகர்த்திருப் போம், பெத்ரோகிராதை இழந்திருப்போம் என்பது இப்போது, மார்ச் 14-15ல் தெரிய வந்திருக்கிறது; ஆகவே சொல் விளையாட்டும் அட்டைக் கத்தி வீச்சும் பயனற்றவை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் கம்கோவ் என்னிடம் வந்து, “இந்த ஓய்வு வெகு காலத்துக்கு நீடிக்குமா?” என்று கேட்கும் பொழுது அதற்குப் பதில் கூறுவது அசாத்திய மாகிறது, ஏனெனில் சர்வதேசிய ரீதியாகப் புரட்சிகரமான யதார்த்தச் சூழ்நிலை இருக்கவில்லை. பிற்போக்குக்கு நீண்ட தான ஓய்வு நேரம் இருத்தல் முடியாது; ஏனெனில் எங்கும் யதார்த்தநிலை புரட்சிகரமாக உள்ளது, ஏனெனில் எங்கும் தொழிலாளிகள் கோபாவேசத்துடன் இருக்கிறார்கள், அவர் களது பொறுமை எல்லை மீறிவிட்டது, போரினால் அவர் களிடம் எல்லைமீறிய சோர்வு ஏற்பட்டுவிட்டது; இது உண்மை. இந்த உண்மையிலிருந்து தப்புவது அசாத்தியமே, ஆகவே புரட்சி முன்னேறி வந்த போது நாமும் முன்னேறி வந்தோம் என்றும் அக்காலத்தில் இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் தலையைத் தூக்கிக் கொண்டு நமக்குப் பின்னால் சென்றனர் என்றும் நான் நிரூபித்து வந்தேன். (கை த ட ட ல் .) ஆனால் தற்போது நம்மைவிட மிகப் பெரிய சக்திமுன் நாம் பின்வாங்க வேண்டிய காலகட்டம் தொடங்கிவிட்டது. இது முற்றிலும் ஸ்தூலமான வர்ணனையே. இந்த விஷயத்தில் யாரும் என்னை மறுத்துக்கூற முடியாது. வரலாற்றுவகை ஆய்வும் இதை நிச்சயமாக

உறுதிப்படுத்தும். இதோ நமது மார்க்ஸீயவாதி, சரியாகச் சொன்னால் ஏறத்தாழ மார்க்ஸீயவாதி மார்த்தோவ் கிராமப் புறத்துக் கூட்டம் குறித்து இழிவாகப் பேசத் தவறுவதில்லை, பத்திரிகைகள் மூடப்பெற்றது குறித்து இழிவாகப் பேசத் தவறுவதில்லை; ஒடுக்கப்பெற்றதும் ஏசப்பெற்றதுமான பத்திரிகைகள் சோவியத் ஆட்சியைக் கவிழ்க்கீ உதவியதால் மூடப்பெற்றன என்பதைக் குறித்து ஜம்பம் பேசுவார்; இதைக் குறித்து அவர் இழிவாகப் பேசத் தவறுவதில்லை... (கை த ட ட ல் .) இதைப் பற்றி அவர் மௌனம் சாதிக்க மாட்டார். இத்தகைய விஷயங்களை அவர் உங்கள்முன் வைப்பார்; நாம் அக்டோபருக்குப்பிறகு வெற்றிப் பவனியாக முன்வந்தோம் என்பது உண்மையா இல்லையா என்ற என்னுடைய நேரடியான சரித்திரவகைக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்க முயன்றால்... (வ ல து ப க் க த் தி லி ரு ந் து “இல்லை” என்ற கூ க் கு ர ல் க ள் .) நீங்கள் “இல்லை” என்கிறீர்கள்; ஆனால் இவர்களனைவரும் “ஆம்” என்பார்கள். நாம் இப்போது உலக ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து வெற்றிப் பவனியாக முன்னேற முடியுமா என்று கேட்கிறேன். முடியாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மக்கள் புரட்சியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வெளிப்படையான எளிய சொல்லடுக்கினை நேருக்கு நேர் சொல்லும் போது, புரட்சி என்ற விவேகமுள்ள, கஷ்டம் நிறைந்த, சிக்கலான விஞ்ஞானத்தைப் புரட்சியைச் சிருஷ்டிக்கும் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும் போது நமது எதிரிகள், “கோழைகள், துரோகிகள், நீங்கள் கொடியினைக் கைவிட்டுவிட்டீர்கள்” என்று கத்துகிறார்கள்; சொற்களின் உதவியோடு உண்மையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள்; கைகளை ஆட்டுகிறார்கள். இல்லை. புரட்சிகளின் வரலாறுகள் எல்லாம் இத்தகைய புரட்சிச் சொற்சிலம்புப் பேர்வழிகள் பலரைக் கண்டிருக்கின்றன; துர்நாற்றத்தையும் புகையையும் தவிர அவர்கள் எதையும் விட்டுச் செல்லவில்லை. (கை த ட ட ல் .)

தோழர்களே: நான் எடுத்துக் காட்டிய இன்னோர் உதாரணம், நெப்போலியனால் நசுக்கப்பெற்றதும் மானங் கெட்ட சமாதான உடன்பாடுகளையும் போர்களையும் மாறி

மாறிக் கண்டதுமான ஜெர்மனியின் உதாரணமாகும். உடன் பாடுகளை நீண்டகாலம் அனுசரிக்கப் போகிறோமா என்று என்விடம் கேட்கப்படுகிறது. நீங்கள் உடன்பாட்டை அனுசரிக்கப் போகிறீர்களா இல்லையா என்று மூன்று வயதுக் குழந்தை ஒன்று கேட்டிருந்தால் அது வேடிக்கையாகவும் வெகுளித்தனமாகவும் இருந்திருக்கும். ஆனால் இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சியைச் சேர்ந்த வளர்ந்துவிட்ட கம்கோவ் இதைக் கேட்கும் போது, வயதுவந்த தொழிலாளர்களிலும் விவசாயிகளிலும் ஒரு சிலர்தான் இந்தச் சிறு பிள்ளைத்தனத்தை நம்பலாம், ஆனால் பெரும்பாலோர் “பாசாங்கு போடாதீர்கள்” என்றே கூறுவார்கள். நான் எடுத்துக் காட்டியுள்ள வரலாறுபூர்வமான உதாரணம் எதைக் குறிக்கிறது? படைகளை இழந்துவிட்ட—இது பல தடவை நிகழ்ந்துள்ளது—மக்களின், தங்களுக்குள்ள முழு நிலப்பரப்பை இழந்துவிட்ட நசுக்கப்பட்ட மக்களின், படையெடுப்பாளனுக்குப் புதிய படையெடுப்புப் போர்களுக்கு உதவிப்படைகளைக் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட நசுக்கப்பட்ட மக்களின், விடுதலைப் போர்களை வரலாற்றிலிருந்து அகற்றிவிட முடியாது, அவற்றை நீங்கள் சுரண்டி அழித்துவிட முடியாது; இதைத் தான் என் உதாரணம் தெட்டத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. “ஸ்பெயினில் புரட்சிப் போர்கள் நிகழத்தான் செய்தன” என்று கூறி—அவர் பேச்சின் சுருக்கெழுத்துக் குறிப்பை நான் படித்திருக்கிறேன்—இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரரான கம்கோவ் என்னை மறுத்துரைக்க முயலும் போது அவர் நான் கூறுவதையே ஊர்ஜிதம் செய்தார்; தம்மைத் தாமே தோற்கடித்தார். ஸ்பெயினும் ஜெர்மனியும் என் உதாரணம் சரி என்பதைக் காட்டுகின்றன; “நீங்கள் உடன்பாட்டை அனுசரிக்கப் போகிறீர்களா இல்லையா; இதை நீங்கள் மீறினால், எப்போது பிடிபடுவீர்கள்...?” என்ற அடிப்படையில் படையெடுப்புப் போர்களின் வரலாற்றுக் காலகட்டத்தைப் பற்றிய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது குழந்தைத்தனமாகும்; போராட்டத்தில் ஏற்படும் நிறுத்தத்தினாலும் சக்திகளின் அளவுகளில் நடக்கும் மாற்றத்தினாலும் ஒவ்வோர் உடன்பாடும் உண்டாக்கப்படுகிறது என்றும், சில நாட்களுக்குள் தகர்க்கப்

பெற்ற சமாதான உடன்பாடுகள் இருந்தன, ஒரு மாதத் திற்குப் பிறகு தகர்க்கப்பெற்ற சமாதான உடன்பாடுகள் இருந்தன, ஜெர்மனியும் ஸ்பெயினும் சமாதான உடன்பாடு செய்து சில மாதங்களில் அவற்றை மீறியதும் இப்படிப் பல முறை செய்துவந்ததுமான பல ஆண்டுக் காலகட்டங்கள் இருந்தன என்றும் போர் தொடுப்பது என்றால் என்ன என்பதை மக்கள் பல போர்களில் அறிந்துகொண்டார்கள் என்றும் வரலாறு சொல்கிறது. மற்ற மக்களை நசுக்குவதற்காக நெப்போலியன் ஜெர்மன் படைகளை நடத்திச் சென்ற போது அவற்றுக்குப் புரட்சிப் போர் பற்றிய போதனை யளித்தான். இதுதான் வரலாற்றின் போக்கு.

தோழர்களே! நமது போல்ஷெவிக் கோஷ்டியினரில் பத்தில் ஒன்பது பேர் ஏற்றுக்கொண்ட முடிவினை ருஷ்யாவின் வர்க்க உணர்வுள்ள உழைக்கும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் பத்தில் ஒன்பது பகுதியினர் அங்கீகரிப்பார்கள் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன் என்பதை இதனால்தான் நான் கூறுகிறேன். (கை த ட ட ல் .)

நான் உண்மையைக் கூறினேன் அல்லது தவறு செய்தேன் என்பதைச் சரிபார்க்க எங்களுக்கு ஒரு வழி இருக்கின்றது; நீங்கள், அனுப்பப்பட்டுள்ள இடங்களுக்குத் திரும்பும் போது ஸ்தல சோவியத்துக்களுக்கு அறிக்கை செய்வீர்கள், எங்கும் ஸ்தல முடிவுகள் செய்யப் படும். இறுதியாக நான், “ஆத்திரமூட்டலுக்கு இரையாகாதீர்கள்” என்று கூறுகிறேன். (கை த ட ட ல் .) தாங்கள் எதைச் செய்கிறார்கள் என்பதைக் குறித்து பூர்ஷ்வாக்களுக்குத் தெரியும்; தாங்கள் ப்ஸ்க்கோவில் ஏன் குதூகலித்தனர், சில நாட்களுக்கு முன்னே ஒதெஸ்ஸாவில் ஏன் குதூகலித்தனர் என்பது விண்ணிசென்கோ, உக்ரேய்னிய கேரென்ஸ்கிய், த்லெரெத்தேலி, செர்னோவ் போன்ற பூர்ஷ்வாக்களுக்குத் தெரியும். பின்வாங்கி ஓடும் நலிவுற்ற படையினை வைத்துக்கொண்டு போர் தொடுக்க முயன்று சோவியத் ஆட்சி தற்கால நிலைமையினை மதிப்பிடுவதில் ஒரு பிரம்மாண்டமான ராஜதந்திரத் தவறினைச் செய்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டதால்தான் குதூகலமுற்றனர். பூர்ஷ்வாக்கள் உங்களை யுத்தம் என்னும் பொறியில்

சிக்க வைக்க முயல்கிறார்கள். எனரும் சில சமயம் தாக்கவும் வேண்டும், சில சமயம் பின்வாங்கவும் வேண்டும். ஒவ்வொரு வீரனுக்கும் இது தெரியும். பூர்ஷ்வாக்கள் உங்களையும் எங்களையும் பொறியில் சிக்க வைக்க முயல்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். பூர்ஷ்வாக்கள் அனைவரும் அவர்களை முழு மனதுடனே மனமின்றியோ ஆதரிப்பவர்களும் இந்தப் பொறியினை வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் மிகக் கடுமையான தோல்விகளைத் தாங்கவும் மிகக் கஷ்டமான நிலைகளைச் சமாளிக்கவும் பின்வாங்கிக்கொண்டு ஓய்வு நேரத்தைப் பெறவும் ஆற்றலுடையவர்கள். காலம் நம் பக்கமுள்ளது. அதிகத் தீனி விழுங்கியவுடன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் வயிறு வெடிக்கும்; அவர்கள் வயிற்றில் புதிய ராட்சதன் உருவாகிறான்; நாம் விரும்புவதைக்காட்டிலும் அவன் மெதுவாக வளர்கிறான், இருந்தாலும் அவன் வளரத்தான் செய்வான்; அவன் நமது உதவிக்கு வருவான்; தனது முதலடியினை அவன் கொடுக்கத் தொடங்குவதைப் பார்த்து நாம், பின்வாங்குவதற்கான காலம் முடிந்துவிட்டது, உலக சோஷலிஸ்ட் புரட்சி தாக்குதலை ஆரம்பித்து வெற்றி பெறும் சகாப்தம் தொடங்குகிறது என்று சொல்வோம். (நீண்ட நேரம் அடங்காமல் கொந்தளிக்கிற கை தட்டல்.)

“பிராவ்தா”, இதழ் 49,
மார்ச் 19(6), 1918

நூல்திரட்டு தொகுதி 36,
112—121ம் பக்கங்கள்

பிரேஸ்த் உடன்பாடு
ஊர்ஜிதம் செய்யப்படுவது பற்றிய தீர்மானம்

இந்தக் காங்கிரஸ் 1918 மார்ச் 3ந் தேதி பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்க்கில் நமது பிரதிநிதிகள் கைச்சாத்திட்ட சமாதான உடன்பாட்டை உறுதிப்படுத்துகிறது (ஊர்ஜிதம் செய்கிறது).

நம்மிடம் படையில்லாமல் இருப்பதின் காரணமாகவும், மக்களின் சக்திகள் போரினால் மிகப் பெரிய அளவிற்குச் சேர்வடைந்திருப்பதின் காரணமாகவும் இந்தக் கஷ்ட நிலையில் பூர்ஷ்வாக்களும் பூர்ஷ்வா படிப்பாளிகளும் அவர்களுக்கு எவ்வித ஆதரவும் கொடுக்காமல் அதற்கு மாறாக இந்தக் கஷ்ட நிலையைத் தங்கள் சுயநல வர்க்க நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் சூழ்நிலையில், நம்ப முடியாத அளவு கடுமையான, நம்மீது பலவந்தமாகத் திணிக்கப்பட்ட, மானக்கேடான இந்தச் சமாதான உடன்பாட்டைச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்த மத்திய நிர்வாகக் குழு, மக்கள் கமிஸார்களின் சபை இவற்றின் செயல்கள் சரியானவை என்று இந்த காங்கிரஸ் அங்கீகரிக்கிறது.

ஜெர்மன் சமாதான நிபந்தனைகள் நம்மீது அப்பட்டமான இறுதியெச்சரிக்கையின் மூலமும் ஒளிவுமறைவில்லாத பலாத்காரத்தின் மூலமும் திணிக்கப்பட்டதால் இவை சம்பந்தமாக விரிவான விவாதம் நடத்த மறுத்துவிட்ட சமாதான தூதுக் குழுவின் செயல்கள் சந்தேகத்துக்கிடமின்றிச் சரியானவை என்பதையும் இந்த காங்கிரஸ் அங்கீகரிக்கிறது.

உழைப்பாளி மக்களின் கட்டுப்பாட்டையும் சுயக்கட்டுப்பாட்டையும் மேம்படுத்துவதும், பொருள்களின் உற்பத்தி

முழுவதையும் வினியோகம் முழுவதையும் முடிந்த அளவு பூர்ணமாகத் தழுவி நிற்கும் உறுதியான, நன்றாக அமைந்திருக்கும் ஸ்தாபனங்களை எங்கும், எவ்விடத்திலும் சிருஷ்டிப்பதும், மிகக் கடுமையான போரின் மீதமிச்சங்கள் என்ற முறையில் வரலாற்றுரீதியாகத் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கும், அதே சமயம் சோஷலிஸத்தின் முடிவான வெற்றிக்கும் சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத்தின் அடிப்படைகள் உறுதிபெறுவதற்கும் முதன்முதலான தடையாக இருக்கும் குழப்பம், ஸ்தாபனக் குலைவு, பொருளாதார நாசம் இவற்றை எதிர்த்து ஈவிரக்கமின்றிப் போராடுவதும் என்ற தற்போதைய பிரதானமான, நேரடியான, அவசரமான கடமையை இந்த காங்கிரஸ் தொழிலாளர்கள், போர்வீரர்கள், விவசாயிகள் அனைவர்களிடமும், உழைக்கும் மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவர்களிடமும் மிகவும் அழுத்தமாக எடுத்துக்கூறுகிறது.

இன்று, அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பின்னால், ருஷ்யாவில் பூர்ஷ்வாக்களின் அரசியல் அதிகாரம் முறியடிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால், எல்லா இரகசிய ஏகாதிபத்திய ஒப்பந்தங்களையும் நாம் ரத்து செய்து அவற்றைப் பிரகடனப்படுத்திய பிறகு, அந்நியக் கடன்களை எல்லாம் நாம் ரத்தாக்கிய பிறகு, தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் அரசாங்கம் விதிவிலக்கின்றிச் சகல நாடுகளின் மக்களுக்கும் நியாயமான சமாதானத்தைப் பிரேரேபித்த பிறகு, ஏகாதிபத்தியப் போர் என்னும் பிடியிலிருந்து தப்பித்துவிட்ட ருஷ்யா மற்ற நாடுகளைச் சூறையாடுவதிலும் ஒடுக்குவதிலும் தனக்குப் பங்கில்லை என்று எடுத்துக்கூறும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளது.

கொள்ளைக்காரப் போர்களை ஒருமுகமாகக் கண்டனம் செய்துள்ள ருஷ்ய சோவியத் சமஷ்டிக் குடியரசு ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் நடத்தக் கூடிய எல்லாத் தாக்குதல்களையும் எதிர்த்து சோஷலிஸ்ட் தந்தையர் நாட்டினைப் பாதுகாப்பது தனது உரிமையும் கடமையும் என்று அங்கீகரிக்கிறது.

எனவே நமது நாட்டின் பாதுகாப்புத் திறனைப் புனரமைத்து மேம்படுத்தவும், சோஷலிஸ்ட் மிலீஷியாவை

அமைப்பதும் இரு பால்களையும் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கும் வயது வந்தவர்களுக்கும் பூரணமான இராணுவப் பயிற்சி கொடுப்பதும் என்ற அடிப்படையில் நாட்டின் இராணுவ வலிமையைப் புனரமைக்கவும் சகல சக்திகளையும் ஒன்று திரட்டுவது உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரதும் நிபந்தனையற்ற கடமை என்று இந்த காங்கிரஸ் அங்கீகரிக்கிறது.

முதலாளித்துவ நுகர்த்தடியை எதிர்த்தும் சோஷலிஸ்த் திற்காகவும் போராடும் அனைத்து நாட்டுத் தொழிலாளர்களினுடைய சர்வதேச ஒருமைப்பாடு கட்டளையிட்ட எல்லாக் கடமைகளையும் உறுதியோடு நிறைவேற்றி வந்த சோவியத் ஆட்சி, உலக சோஷலிஸ்ட் இயக்கத்திற்கு உதவி புரியவும் முதலாளித்துவ நுகர்த்தடியிலிருந்தும் கூலியடிமையிலிருந்தும் விடுதலை பெறுவதை நோக்கியும் சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத் தைப் படைப்பது, மக்களிடையே நிலையான, நியாயமான சமாதானத்தை நிறுவுவது ஆகிய சாதனைகளை நோக்கியும் மனித வர்க்கத்தின் முன்னேற்றத்தை உறுதிப்படுத்தவும் துரிதப்படுத்தவும் தன்னால் இயன்றதை யெல்லாம் செய்யும் என்று இந்த காங்கிரஸ் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகிறது.

சர்வதேசத் தொழிலாளர் புரட்சி நெடுந்தொலைவில் இல்லை என்றும் எல்லா நாடுகளையும் சார்ந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகள் சோஷலிஸ்ட் இயக்கத்தை ஒடுக்க மிகமிக மிருகத்தனமான வழிகளைக் கையாளத் தயங்க மாட்டார்கள் என்றாலும் சோஷலிஸ்ட் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முழுமையான வெற்றி உறுதி என்றும் இந்த காங்கிரஸ் மிகத் திண்ணமாக நம்புகிறது.

1918 மார்ச் 13 அல்லது 14ல்

எழுதப்பட்டது.

“பிராவ்தா”வில்

(“சோத்ஸியல்-டெமாக்ராட்”) இதழ் 47,

மார்ச் 16(3), 1918 வெளியிடப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
122—123ம் பக்கங்கள்

1918 ஏப்ரல் 23ந் தேதி தொழிலாளர், விவசாயிகள்,
செஞ்சேனைப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட மாஸ்கோ
சோவியத்தில் நிகழ்த்திய உரை

நமது புரட்சியின் வாழ்வில் மிக மிகக் கடினமான, மிகமிகக் கஷ்டமான காலகட்டம் தொடங்கியுள்ளது என்று நான் மீண்டும் கூறுகிறேன். நம்முன் உள்ள கடமை என்ன வெனில் புதிய சிருஷ்டிகரமான வேலையில் பயன்படுத்தும் படி எல்லாச் சக்திகளையும் எஃகு உறுதியோடு ஒரு முனைப் படுத்திக்கொள்வதாகும்; ஏனென்றால் மிகத்திடமான மனோ தைரியமும் உழைப்பிற்கான கட்டுப்பாடும் மட்டுமே இது வரை தனது பிரம்மாண்டமான புரட்சிப் பணியில் தனியாக இருந்திருக்கிற புரட்சிகரமான ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கத்தால் விடுதலை பெறும் காலம் வரை, அதாவது சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கம் நமது உதவிக்கு வரும் வரையில், தாக்குப் பிடிக்க முடியும்.

முன்னேறி வந்துள்ள ஒரு புரட்சிகரத் தொழிலாளி வர்க்கப் படைப்பகுதி நாம்; இதற்குக் காரணம் நாம் மற்ற தொழிலாளர்களைவிட மேம்பட்டவர்கள் என்பதோ ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கம் இதர நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது என்பதோ அல்ல; மாறாக உலகிலேயே மிகவும் பின்தங்கிநிற்கும் நாடுகளில் ஒன்றாக நம் நாடு இருப்பது ஒன்றே. நாம் கடைசியாகவும், முடிவாகவும் தொழில்நுட்பச் சாதனங்கள், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் பிரம்மாண்டமான வலுவைச் சார்ந்து நிற்கும் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தைத் தகர்த்து முறியடிக்கும் போதுதான் இறுதி வெற்றியை அடைந்தவர்கள் ஆவோம். இதர நாடுகளில், உலக முழுதிலுமுள்ள தொழிலாளர்களுடன் சேர்ந்து நின்றே இந்த வெற்றியை நாம் பெறுவோம்.

சரித்திரச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் நிர்ப்பந்தத்தால் பிரேஸ்தில் நாம் கடுமையான சமாதானம் ஒன்றைச் செய்து கொள்ள நேரிட்டது; எந்தத் தருணத்திலும் நம்மை நோக்கி எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் தாவிவரும், புரட்சியின் எண்ணற்ற விரோதிகள் இந்தச் சமாதானத்தைத் துரோகத் தனமாக மீறலாம் என்ற உண்மையை நாம் மறைக்கவில்லை; தற்போதைக்கு இந்த விரோதிகளை எதிர்த்துத் தீவிரமாகப் போராடும் சக்தி நமக்கில்லை. இப்பொழுது சர்வதேசக் கொள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துத் தீவிரமான, வெளிப்படையான, ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் நடத்தலாம் என்று உங்களை அறைகூவும் எவரும் மக்களுக்கு எதிராகத் துரோகம் செய்பவர்கள், விரும்பியோ, விரும்பாமலோ ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் ஏதேனும் ஒரு கோஷ்டியின் கையாட்களாக, ஏஜெண்டுகளாக இருப்பவர்கள் என்பதை மனதில் இருத்த வேண்டும். சமீப காலத்தில் நாம் அனுசரித்து வந்துள்ள செயல் தந்திரங்களை எதிர்ப்பவர்கள் அனைவரும்— அவர்கள் மிகமிக ‘இடதுசாரி’ அல்லது அதீத இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள் என்று தங்களை அழைத்துக்கொண்டாலும் சரி—மோசமான புரட்சிவாதிகளே, ஏன், அவர்கள் புரட்சிவாதிகள் அல்லவே அல்ல என்றும் நான் கூட்டிச் சொல்லுவேன். (கை த ட ட ல் .)

1918 ஏப்ரல் 24ந் தேதி

“பிராவ்தா” இதழ் 79,

“இஸ்வேஸ்தியா வித்ஸிக்” இதழ் 81ல்

வெளியிடப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
234—235ம் பக்கங்கள்

அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் குழுவின் கூட்டத்தில்
 சோவியத் அரசாங்கத்தின் உடனடிக் கடமைகள் பற்றிச்
 சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையிலிருந்து,
 ஏப்ரல் 29, 1918

குட்டி பூர்ஷ்வா முகாமிலுள்ள நமது விரோதிகள் நமக்கு எதிராக நடத்தும் போராட்டத்தின் பிரதான அரங்கு, உள்நாட்டுக் கொள்கை, பொருளாதார நிர்மாணம் என்ற துறைகளாகும்; ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு சோஷலிஸ்ட் பொருளாதாரத்தை நிறுவுதற்காகப் பாட்டாளி வர்க்கம் வெளியிடும் உத்தரவுகள், நடத்தும் முயற்சிகள் இவை அனைத்திற்கும் குழிபறிப்பதே அவர்களுடைய ஆயுதம். இந்த விஷயத்தில் குட்டி பூர்ஷ்வா சக்திகள்—சிறு உடைமையாளர்கள், கட்டற்ற சுயநலமுடையவர்கள் ஆகியோரின் சக்திகள்—பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உறுதியான விரோதியாகச் செயல்படுகின்றன.

நாம் புரட்சியின் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் குட்டி பூர்ஷ்வாக்களின் நடத்தையைக் காட்டும் வரைப்படத்தைத் தீட்டினால் குட்டி பூர்ஷ்வாக்கள் நம்மிடமிருந்து மிக விரைவாக விலகிச் செல்வதைக் காணலாம்; இயல்பாகவே, இந்த முகாமில் இன்றைய உடனடி நடைமுறைக் கடமைகளுக்குப் பிரதான எதிர்ப்பு—அந்த வார்த்தையின் சரியான பொருளில்—இருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம்; நம்முடன் கோட்பாடு அளவில் உடன்பாடு கொள்ள மறுக்காத நபர்களின் எதிர்ப்பு இது; சில பிரச்சினைகளில் நம்மை விமர்சனம் செய்யும் அதே பொழுதில் அதிமுக்கியமான பல பிரச்சினைகளில் ஆதரவு காட்டும் நபர்களின் எதிர்ப்பு இது; ஆதரவுடன் இணைந்த எதிர்ப்பு இது.

இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் வெளியீடுகளில், “ஸ்நாமியா த்ரூதா” பத்திரிகையின் ஏப்ரல்

25ந் தேதிய இதழில் நான் பார்த்த அறிக்கைகளைப் போன்ற வற்றைப் பார்த்தால் நாம் ஆச்சரியப்பட மாட்டோம். அது எழுதுவதாவது: “வலதுசாரி போல்ஷெவிக்குகள் ஊர்ஜிதவாதிகள்” (அது எவ்வளவு வெறுக்கத்தக்க கேலிப் பெயர்). இந்தப் போர் விரும்பிகளுக்கு இதற்கு எதிரான கேலிப் பெயரைக் கொடுத்தால் என்ன நடக்கும்? அது குறைந்த அளவு வெறுக்கத்தக்கதாக இருக்குமா? போல்ஷெவிஸத்தில் இத்தகைய போக்குகளை எதிர்ப்படும்போது நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். ஏப்ரல் 25ந் தேதி நம்மைப் பற்றிய ஓர் அரசியல் வருணையைக் கொடுத்த பத்திரிகையின் ஆய்வுரையை நான் பார்க்க நேர்ந்தது. இந்த ஆய்வுரையைப் படித்ததும் இதை “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” பத்திரிகையான “கம்யூனிஸ்ட்”-ின் எழுத்தாளர்கள் எழுதினர் என்று நான் நினைத்தேன்—அந்த அளவுக்கு அவற்றிலுள்ள கருத்துகள் “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” கருத்துகளை நினைவூட்டின. ஆனால் நான் ஏமாந்துவிட்டேன்; ஏனெனில் இது “வ்பெர்யோத்”⁵⁰ என்ற செய்தித்தாளில் வெளியான இசுவின் ஆய்வுரையாக இருந்தது. (சிரிப்பு, கைதட்டல்.)

தொழர்களே, “ஸ்நாமியா த்ருதா” பத்திரிகைக்கும், போல்ஷெவிஸத்தின் ஒரு விசேஷப் போக்குக்கும் அல்லது கேரென்ஸ்க்கியுடன் கூட்டணியை ஆதரிக்கும் கொள்கையைக் கடைபிடித்த கட்சியின், எந்தக் கட்சியில் த்ஸெரெத்தேலி பூர்ஷ்வா வர்க்கத்துடன் சமரசத்துக்கு வரப் பாடுபட்டாலே அந்தக் கட்சியின், வரையறைக்கப்பட்ட மென்ஷெவிஸ ஆய்வுரைகளுக்குமுள்ள ஒருமைப்பாடு போன்ற அரசியல் நிகழ்ச்சிகளை நாம் பார்க்க நேரும் போது, “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” குழு, புதிய சஞ்சிகை இவற்றின் பக்கத்திலிருந்து வரும் தாக்குதல்களை உரித்து வைத்தது போன்ற தாக்குதல்களை நாம் கேட்க நேரும் போது இதில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்பது நிச்சயம். இதில் இந்தத் தாக்குதல்களின் உண்மையான பொருள் மீது ஒளிவீசும் ஒன்று இருக்கிறது; இந்தத் தாக்குதல்கள் கவனம் செலுத்தத்தக்கவை, இங்கே சில மக்களோடு விவாதம் செய்துகொண்டு சோவியத் ஆட்சியின் பிரதானக்

கடமைகளை மதிப்பிடும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கிறது; இந்த விவாதம் சுவாரசியம் நிறைந்தது, ஏனென்றால் இங்கே நம்மிடம் இருப்பது மார்க்ஸீயத் தத்துவமே; புரட்சியினுடைய நிகழ்ச்சிகளின் முக்கியத்துவத்தையும் உண்மையைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் விருப்பத்தையும் நாம் இங்கே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்; இங்கே விவாதத்தின் அடிப்படை என்னவெனில் சோஷலிஸத்தின்பால் உள்ள விசுவாசமும், தனிப்பட்ட நபர்கள், குழுக்கள், போக்குகளின் அபிப்பிராயப்படி பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தை எதிர்த்துப் போராடும் பாட்டாளி வர்க்கம் எந்தப் பிழைகளைச் செய்தாலும் சரி, பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தை எதிர்த்தும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பக்கத்திலும் நிற்க வேண்டுமென்ற திடமான முடிவும் ஆகும்.

இந்த மக்களுடன் விவாதிப்பது சுவாரசியம் நிறைந்தது என்று சொல்லும்போது இந்தச் சுவாரசியமான விவாதம் வெறும் சொற்போர் அல்ல, தற்போதைய நிலைமையின் அதிமுக்கியமான, அடிப்படையான பிரச்சினையைப் பற்றி விவாதம் நடக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தத் திசையில்தான் விவாதங்கள் நடக்கின்றன என்பது தற்செயலான விஷயமல்ல. இந்தத் திசையில்தான் இப்பொழுது அடிப்படையான கடமை, பாட்டாளி வர்க்கத்தினுடைய புரட்சிகரப் போராட்டத்தின் கடமை, உண்மையில் இருக்கிறது; இந்தக் கடமை ருஷ்யாவின் இன்றைய நிலைமைகளினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது; மிகவும் வேறுபட்ட பல குட்டி பூர்ஷ்வாப் போக்குகள் இருப்பினும் கூட இந்தக் கடமை எல்லாவிதத்திலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்; இந்த விஷயத்தில் நாம் விட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது என்று பாட்டாளி வர்க்கம் தனக்குத் தானே சொல்வது அத்தியவசியமாகும்; ஏனெனில் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் ஆட்சியைத் தூக்கி எறிந்து, பிறகு பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பு அனைத்தையும் தகர்த்துவிட்ட சோஷலிஸ்ட் புரட்சி நம்முன் முதன்முதலில் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்டுப்பாடு, உழைப்பாளி மக்களின் ஒழுங்கமைப்பு, முற்றிலும் காரியரீதியாகவும் பெருந்தொழிலின் நலன்களைத் தெரிந்துகொண்டும் வேலையை அணுகும் திறமை இவை பற்றிய பிரச்சினை

களை உறுதியோடு வைக்கிறது; இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குப் பாட்டாளி வர்க்கம் நடைமுறையில் தீர்வு காண வேண்டும்; இல்லையேல் அது தோல்வியை ஏற்க நேரிடும். இங்குதான் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் பிரதானமான, உண்மையான கஷ்டம் இருக்கிறது. இதனால்தான் “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” கோஷ்டியினுடைய பிரதிநிதிகளுடன் விவாதங்களை நடத்துவது அவ்வளவு சுவாரசியமானது, இந்தச் சொல்லின் வரலாற்று ரீதியான, அரசியல் ரீதியான பொருளில், அவ்வளவு முக்கியமானதாகிறது. இருந்தபோதிலும் அவர்களது நிலையையும் தத்துவத்தையும் எடுத்துப் பரிசீலித்தால் அதில் குட்டி பூர்ஷ்வா ஊசலாட்டங்களைத் தவிர வேறு எதையும் நாம் பார்ப்பதில்லை என்று நான் மீண்டும் கூறுகிறேன்; இதை இப்பொழுது நிரூபிக்கப் போகிறேன். “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” கோஷ்டியைச் சேர்ந்த தோழர்கள்—அவர்கள் தங்களை எந்தப் பேரில் அழைத்துக் கொண்டாலும் சரி—முதன்முதலில் தங்களுடைய ஆய்வுரைகளுக்கு எதிராகத் தாக்குதல் தொடுக்கின்றனர். அவர்களது கருத்துக்கள் சாராம்சத்தில் மார்ச் மாதத் துவக்க முதலே போல்ஷெவிக் வட்டங்களில் விவாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் இவை மிகப் பெரும்பாலோருக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்றே நான் கருதுகிறேன். பல அரசியல் வெளியீடுகளில் அக்கறை காட்டாத எஞ்சியவர்களும் சோவியத்துக்களின் கடைசி அகில ருஷ்ய மாநாட்டில் ஏற்பட்ட விவாதங்களின் காரணமாக அவற்றைப் பற்றித் தெரிந்திருக்க வேண்டும், அவற்றைப் பற்றிப் பேசியிருக்க வேண்டும்.

எனவே சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சி முழுதிலும், வலதுசாரி முகாமிலும், மில்யூகோவ் முதல் மார்த் தோவ் வரை உள்ள பூர்ஷ்வாக்களின் முகாமிலும் நாம் இப்பொழுது பார்ப்பதைத்தான் அவர்கள் ஆய்வுரைகளிலும் முதன்மையாகப் பார்க்கிறோம். ருஷ்யா ஒரு வல்லரசு என்ற நிலையிலிருந்து வீழ்ச்சியடைந்ததன் காரணமாகவும், அது ஒரு பழைய நாட்டிலிருந்து, ஒடுக்கும் அரசிலிருந்து ஒடுக்கப்படும் நாடாக மாறியதின் காரணமாகவும் சோஷலிஸத்தை நோக்கிச் செல்லும் பாதை, தொடங்கிவிட்ட சோஷலிஸ்ட் புரட்சி இவற்றிலுள்ள கஷ்டங்களை மேற்கொள்

வதில் பயன் உண்டா, ஓர் அரசு என்ற முறையில், தேசிய சுதந்திரமுள்ள ஒரு நாடு என்ற முறையில், நமது தேசம் மிகவும் கடினமான நிலைமைகளுக்கு உள்ளாவதில் பயன் உண்டா என்ற பிரச்சினைக்கு ஏட்டளவில் அல்ல, நடைமுறையில் தீர்வு காண வேண்டியிருப்பதன் காரணமாகவும் இந்த மக்கள் அனைவருக்கும் ருஷ்யாவின் நிலைமையிலுள்ள இப்பொழுதைய கஷ்டங்கள் மிகவும் வேதனை தருவனவாகும்.

இங்கு இரு சாராரினிடையே மிகவும் ஆழமான வேறுபாடு இருக்கிறது. ஒரு சாரார் பூர்ஷ்வாக்களைப் போலவே அரசின் சுதந்திரமும் தன்னுரிமையும் என்றால் ஒரு லட்சியம், ஒரு எல்லை என்றும், எல்லாவற்றிலும் புனிதமான இந்த எல்லையை மீறக்கூடாது என்றும், அப்படி மீறுவது சோஷலிஸத்தின் மறுப்பு என்றும் கருதுகிறார்கள். மற்றொரு சாரார் உலகைப் பங்கு போட்டுக்கொள்ள ஏகாதிபத்திய வாதிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வெறிபிடித்த படுகொலையின் சகாப்தத்தில் முன்பு ஒடுக்கும் நாடுகள் என்று கருதப்பட்டு வந்த பல நாடுகள் கடுமையான தோல்விகளை அனுபவிக்காமல் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி முன்னேற முடியாது என்று கருதுகிறார்கள். எனவே மனித வார்க்கத்திற்கு எவ்வளவு வேதனை தருவதாக இருந்தாலும் இதுபோன்ற சோதனைகளை ஏற்பதற்கு சோஷலிஸ்டுகள், வார்க்க உணர்வுள்ள சோஷலிஸ்டுகள், தயாராக இருக்கிறார்கள்.

இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் பெரிதும் ஏற்க முடியாத இந்த அடிப்படையின்மீது தான் அவர்களுக்கிடையே மிக அதிகமான ஊசலாட்டங்கள் காணப்பட்டன. இந்த அடிப்படையின்மீதுதான் “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளுக்குள்” பெரிய அளவு ஊசலாட்டம் இருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

ஏப்ரல் 4ந் தேதி நம்முடன் விவாதஞ்செய்து ஏப்ரல் 20ந் தேதி தாங்கள் வெளியிட்ட ஆய்வுரைகளில் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் சமாதானப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் கூறுகிறார்கள்.

சமாதானப் பிரச்சினைபற்றி மதிப்பீடு செய்யும் விஷயத்தில் மிக அதிகமான கவனம் செலுத்துவதன் மூலம்

அவர்கள், சமாதானம் சோர்வுற்ற, வர்க்கச் சார்பிழந்த மக்களினுடைய மனநிலையின் வெளித்தோற்றமே என்று நிரூபிக்க முயல்கிறார்கள்.

சமாதான உடன்பாட்டிற்கு 12 பேர் எதிர்ப்பு, 28 பேர் சாதகம் என்று அவர்கள் தங்களுடைய புள்ளி விபரங்களைக் கொடுக்கும் போது அவர்களது வாதங்கள் மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கின்றன. புள்ளி விபரங்களைத் திரட்ட வேண்டுமெனில் ஒன்றரை மாதங்களுக்குமுன் நடந்த வாக்களிப்பைவிடச் சமீபகால விவரங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமா? இந்த வாக்களிப்பிற்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், ஆரோக்கியமாயுள்ள தென்பகுதிகள் சமாதானத்தை எதிர்த்து இருந்தனவென்றும் சோர்வுற்ற, வர்க்கச் சார்பிழந்த, தொழில் துறையில் பலவீனமடைந்த வடக்குப் பகுதிகள் மட்டுமே சமாதானத்தை ஆதரித்தனவென்றும் கூறுவதற்கு முன்னால் அகில உக்ரேனிய சோவியத்துக்களின் மகாநாட்டில் நடந்த வாக்களிப்பை நினைவுகூர வேண்டாமா? அகில ருஷ்ய சோவியத்துக்களின் மகாநாட்டில் மிகப் பெரும்பான்மையான கோஷ்டிகள் சமாதானத்திற்குச் சாதகமாக வாக்களித்தன என்பதையும் பத்தில் ஒருவர் கூடச் சமாதானத்திற்கு எதிராக வாக்களிக்கவில்லை என்பதையும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டாமா? புள்ளி விவரங்களை நினைவு கூர்ந்து அவற்றிற்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதெனில் அரசியல் வாக்களிப்பை அதன் முழுமையிலும் பார்க்க வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் குறிப்பிட்ட கோஷங்களை மனப்பாடமாகப் படித்து அவற்றை வணங்கி வந்த கட்சிகள் குட்டி பூர்ஷ்வாக்களின் பக்கத்தில் இருந்தன என்பதையும் உழைக்கும் மக்கள், சுரண்டப்பட்ட மக்கள், தொழிலாளர்கள், படைவீரர்கள், விவசாயிகள் சமாதானத்தை நிராகரிக்கவில்லை என்பதையும் நீங்கள் உடனே பார்ப்பீர்கள்.

இப்போது, சமாதானத்தைப் பற்றிய நிலையினை விமர்சனம் செய்வதோடு, சோர்வுற்ற, வர்க்கச் சார்பிழந்த மக்கள்தாம் இதை நிறைவேற்றினர் என்று சொல்லப்படும் போது, வர்க்கச் சார்பிழந்த படிப்பாளிகளே சமாதானத்திற்கு எதிராக இருந்தார்கள் என்பதை நாம் தெளிவாகப்

பார்க்கும்போது, நிகழ்ச்சிகள், நான் பத்திரிகைகளில் படிப்பது போல, மதிப்பீடு செய்யப்படும்போது, இவையெல்லாம் சமாதானம் செய்துகொள்வது பற்றிய பிரச்சினையில் நமது கட்சியிலுள்ள பெரும்பான்மையினர் கருதுவது முற்றிலும் சரி எனக் காட்டுகின்றன; இதனால் பயனென்று மில்லை, எல்லா ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் ஏற்கனவே நமக்கு எதிராக ஒன்று சேர்ந்து நம்மை எப்படியும் நசுக்கிவிடுவார்கள், நம்மை அவமானப்படுத்துவார்கள் என்றெல்லாம் நம் மிடம் சொல்லப்பட்ட. போதிலும் நாம் சமாதானத்தைச் செய்துகொண்டோம். இது அவர்களுக்கு மானக்கேடானதாக மட்டுமல்ல, பயனற்றதாகவும் தோன்றியது. நமக்கு ஓய்வு கிடைக்காது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்வதேச உறவுகள் எப்படி அமையும் என்பதை அறிவது சாத்தியமல்ல என்றும் ஆனால் ஏகாதிபத்திய விரோதிகள் ஒருவனோடு ஒருவன் போராடிக் கொள்கின்றனர் என்றும் நாம் பதில் அளித்தோம்; நிகழ்ச்சிகள் இதனை ஊர்ஜிதம் செய்தன; பொதுவாகக் கம்யூனிஸ்ட் கருத்தோட்டத்தைத் தழுவின போதிலும் தத்துவத்திலும் கோட்பாட்டிலும் நமது எதிராளிகளான இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின் கோஷ்டி இதனை மொத்தத்தில் அங்கீகரித்தது.

இந்த ஒரே ஒரு சொற்றொடர் நமது செயல் தந்திரங்கள் சரியானவை என்று முற்றாக அங்கீகரிப்பதாகும்; சமாதானப் பிரச்சினையில் உள்ள ஊசலாட்டங்களை முற்றாகக் கண்டனம் செய்வதாகும்; இந்த ஊசலாட்டங்களே நம்மிடமிருந்து நமது ஆதரவாளர்களில் ஒரு பகுதியை விரட்டியடித்தன,—இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சியிலுள்ள பகுதியினரை மட்டுமல்ல, நமது கட்சியில் இருந்த, இருக்கிற, நிச்சயமாக இருக்கும் பகுதியினரையும், தங்களுடைய ஊசலாட்டங்களில் இந்த ஊசலாட்டங்களிள் ஊற்றுக்கண்ணை மிகத் தெளிவாகக் காண்பிக்கிற இந்தப் பகுதியினரையும் கூட. ஆம், நாம் பெற்ற சமாதானம் மிகவும் ஸ்திரமற்றது; நமக்குக் கிடைத்த ஓய்வு மேற்கு, கிழக்கு நாடுகளால் எந்த நாளும் தடை செய்யப்படலாம்,—இதைக் குறித்து எவ்வித ஐயமுமில்லை; நமது சர்வதேசிய நிலைமை மிகவும் நெருக்கடியாக இருப்பதால்

மேற்கத்தியப் புரட்சி முதிர்ச்சியுறும் வரை, எத்தனை நாள் முடியுமோ அத்தனை காலம், சமாளிக்க நமது பலம் அனைத்தையும் ஈடுபடுத்த வேண்டும்; மேலையப் புரட்சி நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட, நாம் விரும்பியதைவிட மிகவும் மந்த கதியில் முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது; ஆனால் அது சந்தேகத்துக்கிடமின்றி முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது; அது மேலும், மேலும் அதிகமான எரிபொருள்களை உறிஞ்சிக்கொண்டும் திரட்டிக்கொண்டும் இருக்கிறது.

உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒரு தனிப் படைப்பகுதி என்ற முறையில் நாம் முதன் முதலாக முன்னேறிச் செல்கிறோம் என்றால் அதற்குக் காரணம் இந்தப் படைப்பகுதி ஏனையவற்றைவிட மேலும் வலுவாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதல்ல. இல்லை, இந்தப் படைப்பகுதி மற்றவற்றைவிட மோசமானது, பலவீனமானது, குறையுள்ள ஒழுங்கமைப்பை உடையது; ஆனால் சிறந்த ஒழுங்கமைப்புடையபடைப்பகுதிமுதலில் செயலில் இறங்கி, அதைத் தொடர்ந்து அவ்வளவு சிறப்புடன் விளங்காத ஒழுங்கமைப்புடைய படைப்பகுதியும் பிறகு மூன்றந்தர ஒழுங்கமைப்புடைய படைப்பகுதியும் சென்றால், நாம் இஷ்டபூர்வமாக சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் ஆதரவாளர்களாக இருப்போம்; ஆனால் நிலைமைகள் ஏட்டில் இருப்பதைப்போல் இல்லாததனாலும் முன்னேறியுள்ள படைப்பகுதிக்கு மற்ற படைப்பகுதிகளின் ஆதரவு கிடைக்காததனாலும் நமது புரட்சியின் கதி அதோ கதிதான் என்று பலரைப் போலக் கருதுவது மடமையின் சிகரம், சடங்குப் பற்றாகும். மாறாக, நாம் கூறுவதாவது: இல்லை, நமது கடமை பொதுவான ஒழுங்கமைப்பை மாற்றுவது; நாம் தனியாக இருக்கிறோம்; ஆகவே நமது கடமை என்னவென்றால் புரட்சியைப் பேணிப் பாதுகாப்பது, மற்ற நாடுகளில் புரட்சி முதிர்ச்சியடையும் வரை, மற்ற படைப்பகுதிகள் நம்மோடு வந்து சேரும் வரை, சோஷலிஸத்தின் கோட்டையை, அது எவ்வளவு பலவீனமாகவும் சிறிதாகவும் இருந்தாலும் சரி, காப்பாற்றுவது ஆகும். ஆனால் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள சோஷலிஸ்ட் படைப்பகுதிகளை வரலாறு தானே வரிசைக் கிரமத்திலும் திட்டத்திற்கு ஏற்பவும் செயல்பட வைப்பதற்காகக் காத்

திருப்பவர்கள் புரட்சி என்னவென்பதை அறியாமல் இருக்கிறார்கள் அல்லது, மடமை காரணமாக, சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கு ஆதரவளிக்க மறுக்கிறார்கள்.

ருஷ்யாவில் நமக்கு உறுதியான நிலை இருக்கிறது என்பதையும் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பதற்கான படைபலம் நம்மிடம் இல்லை என்பதையும் நாம் கண்டறிந்து நிரூபித்ததும் நமது கடமை ஒன்றே ஒன்றாகத்தான் இருக்க வேண்டும்; நமது செயல் தந்திரங்கள் காலத்திற்கேற்ற சாகஸம், காத்திருத்தல், பின்வாங்குதல் இவற்றை உபயோகிக்கிற செயல் தந்திரங்களாக இருக்க வேண்டும். இந்தச் சொற்கள் எல்லோரும் விரும்புவன அல்ல என்பதும் அவற்றை வேண்டிய முறையில் புரட்டிக் “கூட்டணி” என்ற சொல்லுடன் இணைத்தால் இங்கு அக்கறையுட்டும் ஒப்பிடல் களுக்கும், விதவிதமான கண்டிப்புகளுக்கும், எல்லாவித நகைப்புகளுக்கும் பரந்த வழியொன்று திறக்கிறது என்பதும் எனக்கு மிகவும் நன்றாகத் தெரியும்; ஆனால் நமது வலது சாரி எதிரிகளான பூர்ஷ்வாக்களும் நமது நேற்றைய இடது சாரி நண்பர்களான இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களும் நமது—இதில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கையிருக்கிறது—நேற்றைய, இன்றைய, நாளை நண்பர்களான “இடது சாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளும்” இதன் மீது எத்தனை கேலிப்பாணங்களைத் தொடுத்தாலும் சரி, தங்களுடைய குட்டி பூர்ஷ்வா ஊசலாட்டங்களுக்கு எத்தகைய ருசுக்களைக் காட்டினாலும் சரி, இந்த உண்மைகளை அவர்களால் மறுக்க முடியாது. நாம் கூறியது சரி என்று நிகழ்ச்சிகள் நிரூபித்து விட்டன: நமக்கு ஓய்வு கிடைத்ததற்குக் காரணம் மேற்கில் ஏகாதிபத்தியப் படுகொலை தொடர்வதும், தூரக் கிழக்கில் ஏகாதிபத்தியப் போட்டி மேலும் விரிவாக வளர்வதும் ஆகும்; இதுதான் சோவியத் குடியரசு, தற்போதைக்கு அது தொங்கு பறிவில் இருப்பினும், தொடர்ந்து நிலவுவதின் காரணமாகும். நம்மைப் பாதுகாக்கப் போவது காகிதத்துண்டோ, சமாதான உடன்பாடோ, நாம் ஜப்பானுடன் போரிட வரும்பவில்லை என்ற விஷயமோ அல்ல; ஜப்பான் உடன்பாடுகள், சம்பிரதாயங்கள் இவற்றைச் சட்டை செய்யாமல் நம்மைக் கொள்ளையடிக்கிறது என்பது உண்மையே;

நம்மைப் பாதுகாக்கப் போவது, காகித ஒப்பந்தமோ, ‘‘சமாதான நிலை’’யோ அல்ல என்பது நிச்சயம்; மேற்குப் பகுதியில் இரு ஏகாதிபத்திய ‘‘ராட்சதர்கள்’’ தொடர்ந்து போராடுவதும், நமது பொறுமையும் மட்டுமே நம்மைக் காப்பாற்றும். கோடிக்கணக்கான மக்களைக் கொண்ட பலங்களைத்தான் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படை யான மார்க்ஸீயப் படிப்பிணையை, ருஷ்யப் புரட்சியால் கண்கூடாக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட படிப்பிணையை, நாம் மறந்துவிடவில்லை; இதற்குக் குறைந்த எதுவும் அரசியலில் முக்கியத்துவம் பெற முடியாது; இதற்குக் குறைந்த எதையும் அரசியல் எவ்வித முக்கியத்துவமும் பெறாத பரிமாணம் என விட்டுவிடுகிறது; இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் சர்வ தேசப் புரட்சியை நாம் பார்க்கும்போது விஷயம் தெட்டத் தெளிவானது: ஒரு பின்தங்கிய நாடு, அதன் விரோதி சீரழிந்த காரணத்தாலும், அதன் பூர்ஷ்வா வர்க்கம் ஒழுங்கமைப்பின்றி இருந்ததினாலும் எளிதாகப் புரட்சியைத் தொடங்கலாம்; ஆனால் புரட்சியைத் தொடர்ந்து நடத்த லட்சமடங்கு அதிகமான முன்ஐக்கிரதை, கவனம், பொறுமை தேவைப்படுகின்றன. மேற்கு ஐரோப்பாவில் இது வேறு விதமாக இருக்கும்; அங்கு புரட்சியைத் தொடங்குவது அளவிட முடியாதபடிக் கடினம்; ஆனால் அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவது அளவிட முடியாதபடி எளிது. அது அப்படியே இருக்கவேண்டும்; ஏனென்றால் அங்கு பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒழுங்கமைப்பும் ஒருமைப்பாடும் ஒப்பிட முடியாத அளவுக்கு உயர்ந்த நிலையில் உள்ளன. நாம் தனியாக இருக்கும் வரையில், எல்லாப் பலங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும்: நம்மை எல்லாக் கஷ்டங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கப் போகும் ஐரோப்பியப் புரட்சி வெடிக்கும் வரை நமக்கு ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது; இந்த வழி என்னவென்றால் சர்வதேச ஏகாதிபத்திய ராட்சதர்களின் போராட்டம் தொடர்ந்து நடப்பதே; இந்த வாய்ப்பைச் சரியான முறையில் மதிப்பீடு செய்து பல வாரங்களாகச் சமாளித்துவிட்டோம்; ஆனால் நானையே இது தகர்க்கப்படலாம். எனவே நமது முடிவு: நமது வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் மார்ச் மாதத்

தில் நாம் தொடங்கிவிட்டதை, சாகஸங்கள் செய்தல், பின்வாங்குதல், காத்திருத்தல் என்ற சொற்களால் குறிப்பிடப்படுபவற்றை, தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். இந்த இடதுசாரிக் “கம்யூனிஸ்ட்” பத்திரிகையில் “தீவிரமான வெளிநாட்டுக் கொள்கை” என்ற சொற்கள் எதிர்ப்படும் போது, சோஷலிஸ்ட் தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்பு என்ற சொற்கள் நகைப்பை வெளியிட உத்தேசிக்கப்படும் மேற்கோள் குறிகளுக்கிடையில் போடப்படும் போது நான் இப்படித்தான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்: இந்தப் பேர்வழிகள் மேலை நாட்டுப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின நிலை பற்றி எதையுமே புரிந்துகொள்ளவில்லை. “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” என்று தங்களைத் தாங்களே அழைத்துக்கொள்ளும் இவர்கள் தங்களுடைய சொந்த அமைப்பை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளப் புரட்சியை ஒரு மார்க்கமாகக் கருதும் ஊசலாடும் குட்டி பூர்ஷ்வாக்களின் கருத்தோட்டத்திற்கே செல்கிறார்கள். ருஷ்யச் சக்திகளை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தைக் கவிழ்த்துவிடலாம் என்று கருதும் எந்த ஒரு ருஷ்யனும் வெறும் பைத்தியக் காரனே என்பதைச் சர்வதேச உறவுகள் தெட்டத் தெளிவாகக் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. மேலை நாடுகளில் புரட்சி இன்னும் முதிர்ச்சியுற்று வருகிற போது, அது நேற்றைவிட இன்று விரைவாக முதிர்ச்சியுற்று வந்த போதிலும், நமது கடமை இதுவே: பலம் குறைந்திருந்த போதிலும் முன்னணிக்கு வந்துவிட்ட படைப்பகுதியான நாம், வென்று பெற்றுள்ள நிலைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக எல்லாச் சக்திகளையும் திரட்டவும் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் சாதகமாகப் பயன்படுத்தவும் வேண்டும். மற்ற யோசனைகள் யாவும் இதற்குக் கீழ்ப்பட வேண்டும்: சர்வதேச ஏகாதிபத்தியம் நமக்கு எதிராக ஒன்றுசேரும் தருணத்தைச் சில வாரங்களுக்கு ஒத்திப்போட நமக்குக் கிடைத்துள்ள வாய்ப்பைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்; இந்த வழியில் நாம் செயல்பட்டால் ஐரோப்பிய நாடுகளிலுள்ள வர்க்க உணர்வுள்ள ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் ஏற்கும் பாதையில் நாம் முன்னேறுவோம்; பிரான்ஸ், பிரிட்டன் போன்ற நாடுகள் பல நூற்றாண்டுகளாக உணர்ந்து

வந்த படிப்பினையை நாம் 1905க்குப் பிறகு மட்டும் உணர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்; பூர்ஷ்வாக்கள் ஒன்றுசேர்ந்துள்ள சுதந்திர சமூகத்தில் புரட்சியின் வளர்ச்சி மிக மந்தமாக இருக்கும் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்; இத்தகைய சக்திகளுக்கு எதிராக, எழுந்துள்ள ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, பிரிட்டிஷ் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் நாம் தோளோடு தோள் பொருந்த நிற்கையில் பிரசாரம் என்று அழைக்க உண்மையில் தகுதியுள்ளதைச் செய்யப் போகும் ஒரு கிளர்ச்சிக் கழகத்தை நிறுவ வேண்டியது அவசியமாகிறது என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அந்த நாள் வரையில், அது எவ்வளவு துயரந்தருவதாய் இருந்தாலும், புரட்சிச் சம்பிரதாயங்களுக்கு அது எவ்வளவு முரண்பட்டிருந்தாலும், காத்திருத்தல், சாகஸம், பின்வாங்கல் என்ற செயல் தந்திரங்களை விட வேறு வழிகிடையாது.

நமக்கு வெளிநாட்டு சர்வதேசக் கொள்கையில்லை என்று சிலர் கூறும்போது நான் சொல்லுகிறேன்: வேறு எந்தக் கொள்கையும் உணர்ந்தோ உணராமலோ ஓர் ஆத்திரமூட்டும் பாத்திரத்தில் கொண்டு போய்விட்டு ருஷ்யாவைச் ஹென்கேலி அல்லது ஸெம்யோனவ் போன்ற ஏகாதிபத்தியவாதிகளினுடைய கூட்டணியின் ஒரு கருவியாக்கிவிடுகின்றது.

சோஷலிஸ்ட் படைகளின் அணிகளிலிருந்து நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக வெட்டப்பட்டு, இதர நாடுகளில் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி நம் உதவிக்கு வரும்வரை காத்திருக்க நிர் பந்திக்கப்பட்ட ஒரு சோஷலிஸ்ட் படைப்பகுதியாக நமது இடத்தில் இருந்துகொண்டு, சகிப்பும் பொறுமையும் காட்டிப் பெரிய தேசிய, அரசியல் அவமானங்களையும் கஷ்ட நஷ்டங்களையும் ஏற்பது எவ்வளவோ மேல் என்று நாம் கூறுகிறோம். சோஷலிஸ்ட் புரட்சி நமது உதவிக்கு வருகிறது. அது மெதுவாக வருகிறது என்றாலும் வரத்தான் செய்கிறது. மேலை நாடுகளில் நடைபெற்றுவரும் போர் முன்னேவிட அதிகமாக மக்களைப் புரட்சிகரமாக்குகிறது, எழுச்சியின் நேரத்தை நெருங்கச் செய்கிறது.

இதுவரை நடத்தப்பெற்றுள்ள பிரசாரம், ஏகாதிபத்தியப் போர் நாடுகளைப் பிடிப்பதற்கான, பாதகமான, மிகப் பிற்போக்கான போர் என்று கூறிவந்தது. லட்சோப லட்சம் பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் போர்வீரர்கள் படுகொலையில் ஈடுபட்டிருக்கிற மேற்குப் போர் முனையில் நாம் எதிர்பார்த்ததை விட மெதுவான கதியில் புரட்சி முன்னேறிக் கொண்டிருந்தாலும் அது முன்னேவிட விரைவில் முதிர்ச்சியுறுவது தவிர்க்க முடியாதது என்பது சரி என்று இப்போது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

நான் உத்தேசித்ததைவிட அதிகமாக வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பற்றி விளக்கியுள்ளேன்; இதில் நம்முன் இரு பிரதானப் பாதைகள் இருப்பதைத் தெளிவாகப் பார்க்கலாம் என்று தோன்றுகிறது; அவற்றில் ஒன்று பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பாதை; இது சோஷலிஸ்ட் புரட்சிதான் நமக்கு மிக அருமையானது, எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தது எனவும் அது மேலை நாடுகளில் விரைவில் வெடிக்குமா என்பதை கணக்கில் எடுக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறது. மற்றொன்று—பூர்ஷ்வா பாதை. அது, வல்லரசுத் தன்மையும் தேசிய சுதந்திரமும் தனக்கு மிக அருமையானது, எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தது என்று கூறுகிறது.

“அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் குழுவின் 4வது கூட்டத்தின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளில்”, மாஸ்கோ 1920ல் முதலில் வெளியிடப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
246—254ம் பக்கங்கள்

“இடதுசாரி”ச் சிறுபிள்ளைத்தனமும் குட்டிபூர்ஷ்வா மனோபாவமும்

“இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” ஒரு சிறு குழு தங்களுடைய “கம்யூனிஸ்ட்” (இதழ் 1, 1918, ஏப்ரில் 20) என்கிற சஞ்சிகையையும், தங்களுடைய “ஆய்வுரைகளையும்” வெளியிட்டிருப்பது நான் சோவியத் ஆட்சியின் அடுத்த கடமைகள் பற்றிய சிறு நூலில் வெளியிட்ட கருத்துக்களைத் தெற்றென உறுதிப்படுத்துகிறது. சில சமயங்களில் “இடதுசாரி”க் கோஷங்களால் மறைக்கப்படுகிற குட்டிபூர்ஷ்வா ஒழுங்கினத்தைத் தாங்கி ஆதரிப்பதின் முற்றான பேதைமைக்கு அரசியல் இலக்கியத்தில் இதைவிட நல்ல ஊர்ஜிதம் இருக்க முடியாது. “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” வாதங்களை எடுத்துப் பதில் சொல்வது பயனுள்ளதாகும், அவசியமாகும்; காரணம், நாம் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கும் காலப்பகுதிக்குக் குணக்குறியாக அவையுள்ளன; மிக்க தெளிவுடன் அவை இந்தக் காலப்பகுதியின் “கருப்பொருளின்” எதிர்மறையான பக்கத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன; அவை போதனையளிக்கத்தக்கவையாயிருக்கக் காரணம், நாம் யாரைப் பற்றிப் பேசுகிறோமோ அவர்கள் இந்தக் காலப்பகுதியைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறியவர்களில் மிகச் சிறந்தவர்கள்; அதே தவறான கருத்துக்களின் சாதாரணப் பிரதிநிதிகளாகிய சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக் காரர்களைவிட அறிவிலும் விசுவாசத்திலும் எவ்வளவோ உயரத்தில் நிற்பவர்கள்.

I

ஓர் அரசியல் பரிமாணம், அல்லது ஓர் அரசியல் பாத்திரம் வகிக்க உரிமை கோரும் ஒரு குழு, என்கிற வகையில்

“இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்ட்” குழு தனது “தற்கால நிலைமை பற்றிய ஆய்வுரைகளை” முன்வைத்துள்ளது. தன்னுடைய கருத்துக்களுக்கும் செயல்தந்திரங்களுக்கும் அடிப்படையாயிருக்கிற கோட்பாடுகளைப் பற்றி ஒரு கோவையான, முழுமையான விளக்கவுரை தருவது ஒரு நல்ல மார்க்ஸீய வழக்கமாகும். இந்த நல்ல மார்க்ஸீய வழக்கம் நம்முடைய “இடதுசாரியினர்” புரிந்த தவற்றைப் புலப்படுத்த உதவியுள்ளது; காரணம், ஆர்ப்பாட்டமாகப் பேசாமல் விவாதிக்க முயல்கிற வெறும் முயற்சியே அவர்களின் வாதங்களின் தவற்றை அம்பலப்படுத்துகிறது.

முதன்முதலாக ஒருவருடைய கவனத்தில் பதிவது என்னவெனில், பிரேஸ்த் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது சரியாதப்பா என்கிற பழைய பிரச்சினை சம்பந்தமாக மறைவான குறிப்புகளும் ஜாடைச் சொற்களும் தட்டிக் கழித்தல்களும் மிகுதியாக இருப்பதுதான். “இடதுசாரியினர்” இந்தப் பிரச்சினையை நேரான வழியிலே வைக்கத் தெரியும் கொள்வதில்லை; கோமாளித்தனமான முறையிலே இப்படியும் அப்படியுமாகப் புரள்கிறார்கள்; வாதங்களை அடுக்குகிறார்கள்; காரணங்களைத் தேடிப் பிடிக்கிறார்கள்; “ஒரு பக்கத்தில் பார்த்தால்” அப்படி இருக்கக் கூடும், ஆனால் “இன்னொரு பக்கத்தில் பார்த்தால்” அப்படி அல்லாமலும் இருக்கக் கூடும் என்று வாதிகிறார்கள்; அவர்களின் சிந்தனைகள் எல்லாவிதமான விவகாரங்களையும் தொட்டுத் தொட்டு அலைகின்றன; தங்களைத் தாங்களே தோற்கடித்துக்கொள்வதைப் பார்க்காமலிருக்க எப்போதும் முயன்ற வண்ணம் இருக்கிறார்கள். “இடதுசாரியினர்” புள்ளிவிவரத்தை மேற்கோள் காட்டுவதில் மிகவும் எச்சரிக்கையாயுள்ளனர்: கட்சிக் காங்கிரஸிலே சமாதானத்துக்கு எதிராகப் பன்னிரண்டு வோட்டுகளும், சாதகமாக இருபத்தெட்டும் விழுந்தன என்று; ஆனால் சோவியத்துக்களின் காங்கிரஸிலுள்ள போல்ஷேவிக் குழுவின் கூட்டத்தில் போட்ட நூற்றுக்கணக்கான வோட்டுகளில் தங்களுக்குப் பத்தில் ஒரு பங்குக்கும் குறைவாகக் கிடைத்த விஷயத்தைக் குறிப்பிடாமல் இங்கிதமாக இருந்து விடுகிறார்கள். “களைத்துப்போன, வர்க்கச் சார்பு இழந்த பேர்வழிகளால்” சமாதானத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்

பட்டது; ஆனால் “பொருளாதார வாழ்வில் அதிக வீர்யமும் ரொட்டி வினியோகத்தில் அதிக உறுதிப்பாடும் உள்ள தெற்கத்தியப் பிராந்தியங்களின் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும்” அதை எதிர்த்தார்கள் என்னும் ஒரு “தத்துவத்தை”ப் புனைந்திருக்கிறார்கள்.... இதைப்பற்றிச் சிரிக்காமல் வேறென்ன செய்ய முடியும்? சமாதானத்திற்குச் சாதகமாக அகில உக்ரேய்னாவின் சோவியத்துக்களின் காங்கிரஸின் வோட்டெடுப்புப்பற்றியோ, சமாதானத்துக்கு எதிராக ரஷ்யாவிலுள்ள குணக்குறிப்பான குட்டிபூர்ஷ்வா, வர்க்கச் சார்பு இழந்த அரசியல் அவியலின் (இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சியின்) சமுதாய, வர்க்கத் தன்மை பற்றியோ ஒரு வார்த்தை இல்லை. முற்றாகச் சிறுபிள்ளைத்தனமான முறையிலே, நகைப்புக்கிடமான “விஞ்ஞானபூர்வமான” விளக்கங்கள் மூலமாக அவர்கள் தங்களுடைய திவாலான நிலையை மறைக்கவும், உண்மைகளை மறைக்கவும் முயல்கிறார்கள்; அவற்றை வெறுமனே மறு பரிசீலனை செய்தாலே போதும்—கட்சியிலுள்ள வர்க்கச் சார்பு இழந்த, அறிவுஜீவித் தன்மை கொண்ட “சிறந்த பகுதி”, உயர்ந்தோர் குழாம்தான் புரட்சிகரமான குட்டிபூர்ஷ்வா வாய்ச்சொற்களால் புனைந்த கோஷங்களைக் கொண்டு சமாதானத்தை எதிர்த்தது என்றும், சமாதானத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியவர்கள் திரளான தொழிலாளர்களும் சுரண்டப்பட்ட விவசாயிகளும் என்றும் காட்டிவிடும்.

என்றபோதிலும், யுத்தம், சமாதானம் குறித்த பிரச்சினை பற்றிய “இடதுசாரியினரின்” மேற்சொன்ன எல்லாப் பிரகடனங்களையும் மழுப்பல்களையும் மீறிக்கொண்டு பச்சையான, அப்பட்டமான உண்மை வெளிப்பட முடிகிறது. “சமாதான உடன்பாடு தற்சமயத்துக்கு ஏகாதிபத்திய நாடுகள் உலக ரீதியிலே பேரம் செய்துகொள்ளப் பார்த்த முயற்சிகளைப் பலவீனப்படுத்தியுள்ளது” என்று (இதை “இடதுசாரியினர்” பிசகாக வரையறுக்கிறார்கள்; ஆனால் பிசகுகளைக் குறிக்க இது இடமல்ல) ஆய்வுரைகளின் ஆசிரியர்கள் ஒத்துக் கொள்ளக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். “சமாதான உடன்பாடு ஏற்கனவே ஏகாதிபத்திய வல்லரசு

களிடையேயுள்ள சச்சரவுகளை மேலும் கூராக்கி விட்டிருக்கிறது.’’

ஆம், இது உண்மை. இது நிர்ணயமான குறிப்பொருள் உள்ள விஷயம். எனவேதான், சமாதானம் செய்து கொள்வதை எதிர்த்தவர்கள் தங்கனையறியாமலே ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கைப்பாவைகளாக இருந்தார்கள்; ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அவர்களுக்காக விரித்த வலையில் போய் விழுந்தார்கள். ஏனெனில், உலக சோஷலிஸ்ட் புரட்சி வெடிக்கும் வரை, அது பல நாடுகளைத் தழுவிக்கொண்டு சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தையே வீழ்த்தும் அளவுக்குப் போதிய பலம் பெறும் வரை, ஒரு நாட்டில் (குறிப்பாக ஒரு பிற்பட்ட நாட்டில்) வெற்றி பெற்ற சோஷலிஸ்டுகளின் நேரடியான கடமை ஏகாதிபத்திய அசுரர்களுடன் சண்டை போட ஒத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதே; சோஷலிஸ்டுகளின் கடமை சண்டையைத் தவிர்ப்பது, ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடையேயுள்ள சச்சரவுகள் அவர்களை மேலும் அதிகமாகப் பலவீனப்படுத்தும் வரை, மற்ற நாடுகளில் புரட்சி இன்னமும் அதிகமாக நெருங்கிவரச் செய்கிற வரை காத்திருப்பதேயாகும். நமது “இடதுசாரியினர்” இந்தச் சாதாரண உண்மையை ஜனவரியிலும் பிப்ரவரியிலும் மார்ச்சிலும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இன்றுகூட அவர்கள் இதைப் பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொள்ள அஞ்சுகிறார்கள். எனினும், “ஒரு புறத்தில் அதை ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும், மறுபுறத்தில் இதை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும்” என்கிற குழப்பமான வாதங்களின் மூலமாக அது வெளிச்சத்துக்கு வரவே செய்கிறது.

“இடதுசாரியினர்” தங்களுடைய ஆய்வுரைகளில் எழுதுவதாவது:

“வரப்போகும் வசந்த காலத்திலும் கோடைக்காலத்திலும் ஏகாதிபத்திய அமைப்பின் வீழ்ச்சி தொடங்கித் தீரவேண்டும்; யுத்தத்தின் இன்றையக் கட்டத்தில் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வெற்றி கிடைக்குமேயானால், இந்த வீழ்ச்சி தள்ளிப் போடப்படுவது மட்டுமே நடக்க முடியும்; ஆனால் அது இன்னும் அதிகத் தீவிரமான வடிவங்களிலே தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும்”.

இந்த வரையறுப்பு விஞ்ஞானத்தோடு விளையாடுகிற போதிலும் இன்னும் அதிகச் சிறுபிள்ளைத்தனமான முறையிலே பிசகாயுள்ளது. எந்த ஆண்டில் வசந்த காலத்திலா, கோடைக்காலத்திலா, மாரிக்காலத்திலா, குளிர்காலத்திலா, “வீழ்ச்சி தொடங்கித் தீரவேண்டும்” என்று நிர்ணயிக்க முடிகிற ஒன்றே விஞ்ஞானம் என்ற பொருளிலே விஞ்ஞானத்தைப் “புரிந்து கொள்வது” குழந்தைகளின் இயல்புதானே!

நிர்ணயிக்க முடியாததை நிர்ணயிக்க முயலும் நகைப்புக்கிடமான, வீணான முயற்சிகள் இவை. ஓர் “அமைப்பின்” ஏதாவதொரு “வீழ்ச்சி” என்றைக்குத் “தொடங்கித் தீரவேண்டும்” என்று எந்தப் பொறுப்புள்ள அரசியல்வாதியும் என்றைக்கும் சொல்ல மாட்டான் (அதிலும் அந்த அமைப்பின் வீழ்ச்சி ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டு, புரட்சி வெடிப்பது எந்தெந்தக் குறிப்பிட்ட நாடுகளில் எந்தத் தருணத்தில் தொடங்கும் என்பது இன்று பிரச்சினை ஆகியிருக்கும் போது). இந்தச் சிறுபிள்ளைத்தனமான நிர்க்கதியான வரையறுப்பினூடே ஒரு மறுக்கமுடியாத உண்மை முட்டிக்கொண்டு வெளிப்படுகிறது; அதாவது, மேலும் முன்னேறிய பிற நாடுகளில் புரட்சி வெடிப்பது, ஒரு மாதத்துக்கோ ஆறு வாரங்களுக்கோ முன்பு இருந்ததைவிட, இன்று, சமாதானத்தைச் செய்துகொண்டதைத் தொடர்ந்து வந்த “ஓய்வின்” தொடக்கத்திற்குப் பிறகுள்ள ஒரு மாதத்தில், மேலும் நெருங்கிவந்திருக்கின்றது என்பதே.

இதிலிருந்து தொடர்வதென்ன?

இதிலிருந்து தொடர்வது, சமாதானத்தின் ஆதரவாளர்களின் நிலை முற்றிலும் சரி, வரலாற்றின் போக்கு அவர்களின் நிலையை நியாயப்படுத்தி இருக்கிறது என்பதே. சக்திகளின் ஒப்புநிலையை ஒருவன் கணக்கிடத் திறன் பெற்றிருக்க வேண்டும், சோஷலிஸம் இன்னும் பலவீனமாக இருக்கையில், சண்டையின் வாய்ப்புக்கள் சோஷலிஸத்துக்கு எதிரானவையாக வெளிப்படையாக இருக்கையில், சோஷலிஸத்துக்கு எதிரான சண்டையை ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு மேலும் சுலபமாக்கித் தருவதின்மூலம் ஒருவன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு உதவக் கூடாது என்று படாடோபப் பிரி

யர்களின் மண்டையிலே உறைக்கும்படி அவர்கள் அடித்துச் சொல்லி வந்தது சரிதான்.

ஆனால், நமது “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகள்—இவர்கள் தங்களைப் “பாட்டாளி வர்க்க”க் கம்யூனிஸ்டுகள் என்றும் கூட அழைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள்; காரணம், பாட்டாளி வர்க்கத் தன்மை இவர்களிடமிருப்பது அற்ப சொற்பமே, குட்டி பூர்ஷ்வாத் தன்மையே நிறைய இருக்கிறது—சக்திகளின் ஒப்புநிலையைப் பற்றி, அதைக் கணக்கிடுவது பற்றி சிந்திக்கச் சக்தியற்றிருக்கிறார்கள். இது தான் மார்க்ஸீயத்தின், மார்க்ஸீயச் செயல் தந்திரங்களின் கருப்பொருள், ஆனால் அவர்கள்,

“...ஒரு செயலற்ற ‘சமாதான மனோபாவத்தில்’ மக்கள் திரள் நிலையாக ஊறியிருக்கிறார்கள் என்பது அரசியல் நிலைமையின் ஒரு புறநிலை உண்மையாகும்...”

என்கிற “பெருமிதமுள்ள” சொற்களைக் கொண்டு, அந்தக் “கருப்பொருளை”த் துச்சமாக ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுகிறார்கள்.

முத்தான சொல்! மூன்றாண்டுகள் நடந்த, ஒரு மிகமிக வேதனை நிறைந்த, பிற்போக்கான யுத்தத்துக்குப் பிறகு, சோவியத் ஆட்சியின் காரணத்தாலும் வெறும் வாய்ச்சொல் வீச்சில் என்றைக்கும் இறங்காத அதன் சரியான செயல்தந்திரத்தின் விசேஷத்தாலும், மக்கள் ஒரு மிக மிகக் குறுகிய கால, நிலையற்ற, போதவே போதாத ஓய்வைப் பெற்றார்கள். ஆனால் “இடதுசாரி” அறிவுவாதிக் குழந்தைகளோ வெனில், தன்மீது தானே மோகன்கொண்ட ஒரு நார்ஸிஸஸின் மேல்மினுக்கோடு, ஆழ்ந்தரீதியிலே பிரகடனப்படுத்துகிறார்கள்: “ஒரு செயலற்ற (!!!???) சமாதான மனோபாவத்தில் மக்கள் திரள் (???) நிலையாக ஊறியிருக்கிறது (!!!)” என்று. “இடதுசாரியினரின்” பத்திரிகையை அல்லது சஞ்சிகையைக் “கம்யூனிஸ்ட்” என்று அழைப்பதற்குப் பதிலாக “நிலப்பிரபு” என்றுதான் அழைத்திருக்க வேண்டும் என்று நான் கட்சி காங்கிரஸில் சொன்னது சரிதானே?

உழைக்கிற, சுரண்டப்படுகிற மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளையும் மனோபாவத்தையும் கொஞ்சத்துக்குக் கொஞ்ச

மாவது புரிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு கம்யூனிஸ்ட், “சமாதான மனோபாவம்” “செயலற்றது” என்று பிரகடனம் செய்து அட்டைக் கத்தியைச் சுழற்றி அதுவே “செயல் புரிவது” என்று நம்புகிற ஒரு நிலப்பிரபுவின் மனோபாவத்தோடுகூடிய குணக்குறிப்பான வர்க்கச் சார்பு இழந்த, குட்டி பூர்ஷ்வா அறிவுவாதியின் பார்வை நிலைக்கு இறங்கி விட முடியுமா? ஏனெனில், மூன்றாண்டுக் காலமாக நடந்த இரத்தக் களரியினால் முற்றாகக் களைத்துப்போன மக்கள் சமூகங்கள் ஓய்வு இன்றிச் சண்டை போட்டுக் கொண்டே யிருக்க முடியாது, மேலும் யுத்தத்தை ஒரு தேச அளவிலே அமைத்து நடத்தமுடியாவிட்டால் அதுவே அடிக்கடி பாட்டாளி வர்க்கத்தின் இரும்புக் கட்டுப்பாட்டுக்குப் பதிலாகச் சிறு உடைமையாளர்களுக்கே விசேஷமாயுள்ள உடைந்து நொறுங்கிப்போகிற மனோபாவத்தைத்தான் சிருஷ்டிக்கிறது என்கிற, எல்லோருக்கும் தெரிந்த, உக்ரேய்னாவில் நடக்கும் யுத்தம் இதற்கு இன்னொரு கூடுதலான சான்றாகப் பயன்பட்டுள்ள, உண்மையை நமது “இடதுசாரியினர்” புறக்கணிக்கிற போது, அட்டைக் கத்தியைத்தான் சுழற்றி வீசுகிறார்கள். நமது “இடதுசாரியினருக்குப்” பாட்டாளி வர்க்க இரும்புக் கட்டுப்பாடு பற்றியும், அது எப்படிச் சாதிக் கப்படுகிறது என்பது பற்றியும் ஒன்றுமே தெரியாது, அவர்கள் வர்க்கச் சார்பு இழந்த குட்டி பூர்ஷ்வா அறிவுவாதியின் மனோபாவத்தில் முற்றாக ஊறிப்போயிருக்கிறார்கள் என்று “கம்யூனிஸ்டின்” ஒவ்வொரு பக்கமும் புலப்படுத்துகிறது.

II

யுத்தத்தைப் பற்றிய “இடதுசாரியினரின்” இந்த வாய்ச் சொற்கள் எல்லாம் சிறுபிள்ளைத்தனமான ஆர்வப் பேச்சு தான் என்றும், அவை சென்ற காலத்தைப் பற்றியவை, எனவே அரசியல் குறிப்பொருளின் சாயல் எதுவும் இல்லாதவை என்றும் ஒருக்கால் சொல்ல முடியுமா? நமது “இடது சாரியினரை”க் காக்கும் வகையில் சிலர் வைக்கும் வாதம் இது. ஆனால் இது தவறு. அரசியல் தலைமைக்கு வர விரும்புகிறவர்கள் அரசியல் பிரச்சினைகளைப்பற்றி தீர்க்கமாகச்

பது என்கிற பிரச்சினைக்குப் பதிலாகத் “தொடர்ச்சியாகச்” சண்டையைத் தவிர்ப்பது என்கிற பிரச்சினையை வைக்கிறார்கள். “செயலால் சர்வதேசப் புரட்சிப் பிரசாரம்” என்று நுரைக் குமிழிகளை ஊதிவிடுகிறார்கள்!! இதற்கு அர்த்தம் என்ன?

இதற்கு அர்த்தம் இரண்டில் ஒன்றாகத்தான் இருக்க முடியும்: ஒன்று, அது வெறும் நோஸ்தீரியோவீயம்⁵¹ அல்லது சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தைத் தூக்கியெறிவதற்கு ஒரு தாக்கு யுத்தம். இப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனத்தைப் பகிரங்கமாகச் சொல்ல முடியாது; எனவேதான் வர்க்க உணர்வுள்ள ஒவ்வொரு பாட்டாளியிடமும் கேலிக்கு ஆளாவதிலிருந்து தப்பிக்கப் புகலிடம் தேடிப் படாடோபமான வெற்றுச் சொற்களின் பின்னே “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகள் ஒளிந்துகொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். “செயலால் சர்வதேசப் புரட்சிப் பிரசாரம்” என்கிற சொற்றொடரின் அர்த்தத்தை, உண்மையான அர்த்தத்தை, கவனமற்ற வாசகன் பார்க்க மாட்டான் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

படாடோபமான வாய்ச்சொற்களை எடுத்து வீசுவது வர்க்கச் சார்பு இழந்த குட்டி பூர்ஷ்வா அறிவுஜீவிகளின் குணக்குறியாகும். ஸ்தாபன ரீதியாகத் திரண்டுள்ள கம்யூனிஸ்டுகளாகிய பாட்டாளிகள் இந்தப் “பழக்கத்தை”க் கேலி செய்வார்கள், பொறுப்புள்ள எல்லாப் பதவிகளிலிருந்தும் வெளியேற்றுவதற்கும் குறையாத ஒரு தண்டனைக்கு ஆளாக்கி நிச்சயமாகத் தண்டிப்பார்கள். மக்களுக்குக் கசப்பான உண்மையை எளிதாக, தெளிவாக, நேராகச் சொல்லித்தீரவேண்டும்: ஜெர்மனியில் யுத்தம் கோரும் கட்சியின் கை மீண்டும் மேலோங்குவது சாத்தியமே, அநேகமாகச் சாத்தியமே (அதாவது, நமக்கு எதிராகத் தாக்குதல் உடனடியாகத் தொடங்கும்); ஜெர்மனி ஜப்பானுடன் அதிகாரபூர்வமான ஒப்பந்தம் மூலமாகவோ, சொல்லாமற் சொல்லி வைத்த ஏற்பாட்டின் மூலமாகவோ, சேர்ந்து கொண்டு நம்மைப் பிளவுபடுத்தி நெரித்துக் கொல்வது சாத்தியமே, அநேகமாகச் சாத்தியமே. வாய்வீர்ப்புக்காரர்களின் பேச்சை நாம் கேட்க விரும்பாவிட்டால், நம்முடைய

செயல் தந்திரம், காத்திருப்பது, நீட்டித் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே போவது, சண்டையைத் தவிர்ப்பது, பின்வாங்குவது என்றுதான் இருக்க வேண்டும். வாய்வீரப்புக்காரர்களை நாம் உதறித் தள்ளிவிட்டு உண்மையான இரும்புக் கட்டுப்பாட்டை, உண்மையான பாட்டாளி வர்க்கக் கட்டுப்பாட்டை, உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் கட்டுப்பாட்டைச் சிருஷ்டிப்பதன் மூலமாக நம்மை “இறுக்கிவிட்டுக் கொண்டால்”, பல மாதங்களைப் பெறுவதற்கு நமக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். அதன் பிறகு, நிலைமை மோசத்திலும் படுமோசமாகப் போகுமேயானால், உரால் பிரதேசத்துக்கும் கூடப் பின்வாங்குவதின் மூலமாக நமது நேசச் சக்திகள் (சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கம்) நம் உதவிக்கு வருவதை, புரட்சிகரமான வெடிப்புகள் தொடங்குவதற்கும் புரட்சிக்கும் உள்ள தூரத்தை (விளையாட்டு பாஷையிலே சொல்லுவதென்றால்) “கடந்து வருவதை”, மேலும் சுலபமாக்கித் தருவோம்.

இவைதான், இவைமட்டுமேதான், உண்மையிலே சர்வதேச சோஷலிஸத்தின் தாற்காலிகமாகத் தனிமைப்பட்டுள்ள ஒரு பகுதிக்கும் பிற பகுதிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பலப்படுத்த முடிகிற செயல் தந்திரமாகும்; ஆனால் அன்புக்குரிய “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகளே, உண்மையைச் சொல்வதென்றால் உங்களுடைய வாதங்களெல்லாம் ஒரு படாடோபமான சொல்லுக்கும் மற்றொரு படாடோபமான சொல்லுக்கும் இடையே “உள்ளார்ந்த தொடர்பைப் பலப்படுத்துவதிலேதான்” கொண்டுபோய்விடுகின்றன. இது ஒரு மோசமான “உள்ளார்ந்த தொடர்பு”!

எனது அருமை நண்பர்களே, இப்படிப்பட்ட விபத்து உங்களுக்கு வாய்த்ததின் காரணத்தை நான் தெளிவாக்குகிறேன்; அதற்குக் காரணம், புரட்சிகரமான கோஷங்களைச் சிந்தித்துத் தெளிவடைவதற்குப் பதிலாக மனப்பாடம் செய்து நினைவிலே வைத்துக்கொள்வதிலேதான் நீங்கள் அதிகமாக முயற்சியைச் செலவழிக்கிறீர்கள். இது உங்களை “சோஷலிஸ்ட் தந்தை நாட்டுப் பாதுகாப்பு” என்பதை மேற்கோள் குறிபோட்டு எழுதுவதிலே கொண்டுபோய்விடுகிறது; அந்த மேற்கோள் குறிகள் ஒருக்கால் நீங்கள்

நெய்யாண்டி செய்ய முயல்வதைக் குறிக்கும் பொருள் உள்ளவை போலும், ஆனால் அவை நீங்கள் மூளை குழம்பிப் போனவர்கள் என்றுதான் உண்மையிலே நிரூபிக்கின்றன. “தற்காப்பு வாதம்” ஏதோ இழிவான, வெறுக்கத்தக்க ஒன்று என்று கருதுவதே உங்களுக்குப் பழக்கமாகி விட்டிருக்கிறது; இதைப் பயின்றீர்கள்; மனப்பாடம் செய்துகொண்டீர்கள்; இதை நீங்கள் மிகவும் நன்றாக மனப்பாடம் செய்து கொண்டிருப்பதனால், உங்களில் சிலர், ஓர் ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் தந்தை நாட்டைப் பாதுகாப்பது அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல என்ற பொருளில் முட்டாள்தனமான பேச்சைப் பேசத் தொடங்கியிருக்கிறீர்கள் (உண்மையிலே சொன்னால், பூர்ஷ்வா வர்க்கம் நடத்துகிற ஓர் ஏகாதிபத்திய, பிற்போக்கான யுத்தத்தில் மட்டுமே அது அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல). ஆனால் “தற்காப்பு வாதம்” ஏன், எப்பொழுது, வெறுக்கத்தக்கது என்று நீங்கள் தீர்க்கமாகச் சிந்திக்கவில்லை.

தந்தை நாட்டுப் பாதுகாப்பை அங்கீகரிப்பதின் பொருள் யுத்தத்தின் நியாயத்தையும் நீதியையும் அங்கீகரிப்பதாகும். நியாயமும் நீதியும் எந்தப் பார்வை நிலையிலிருந்து? சோஷலிஸ்ட் பாட்டாளி வர்க்கத்தின், அதன் விடுதலைக்குரிய போராட்டத்தின், பார்வை நிலையிலிருந்து மட்டுமே; வேறெந்த நிலையையும் நாம் அங்கீகரிக்கவில்லை. சுரண்டும் வர்க்கம், ஒரு வர்க்கம் என்ற முறையிலே தன்னுடைய ஆட்சியைப் பலப்படுத்திக்கொள்ளும் நோக்கோடு யுத்தம் நடத்தினால் அப்படிப்பட்ட யுத்தம் குற்றமுள்ள யுத்தம்; அப்படிப்பட்ட ஒரு யுத்தத்தில் “தற்காப்பு வாதம்” என்பது சோஷலிஸத்தை ஈனமாகக் காட்டிக் கொடுப்பதாகும். பாட்டாளி வர்க்கம் தன் சொந்த நாட்டில் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தை வென்ற பிறகு சோஷலிஸத்தைப் பலப்படுத்தும் வளர்க்கும் நோக்குடன் யுத்தத்தை நடத்தினால், அப்படிப்பட்ட யுத்தம் நியாயமானது, “புனிதமானது”.

1917, அக்டோபர் 25ந் தேதியிலிருந்து நாம் “தற்காப்புவாதி”களாகத் தான் இருந்து வருகிறோம். ஒரு தடவைக்கு மேலாகவே நான் இதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்; அதை நீங்கள் மறுக்கத் தைரியங்கொள்ள

முடியாது. சர்வதேச சோஷலிஸத்தோடு “தொடர்பைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளும்” நலன்களுக்காகவே தான் சோஷலிஸ்ட் தந்தை நாட்டைப் பாதுகாப்பது நம் கட்டாயக் கடமையாகும். பாட்டாளி வர்க்கம் ஏற்கனவே வெற்றி பெற்றுவிட்ட ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பை வினையாட்டுத் தனமாகக் கருதி நடத்த விரும்புகிறவர்கள்தாம் சர்வதேச சோஷலிஸத்தோடுள்ள தொடர்பை ஒழிக்கிறார்கள். ஓர் ஒடுக் கப்பட்ட வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக நாம் இருந்த போது, ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தில் தந்தை நாட்டைப் பாதுகாக்கும் விஷயத்தில் நாம் வினையாட்டுத்தனமான கண்ணோட்டத்தை மேற்கொள்ளவில்லை; அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பை நாம் கோட்பாட்டின் மேல் நின்று எதிர்த்தோம். இன்று நாம் சோஷலிஸத்தை அமைக்கத் தொடங்கி இருக்கும் ஆளும் வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகளாகி விட்டிருப்பதினாலே, நாட்டின் பாதுகாப்பு விஷயத்தில் ஒரு பொறுப்புள்ள கண்ணோட்டத்தை எல்லோரும் மேற்கொள்ளுமாறு கோருகிறோம். மேலும், நாட்டின் பாதுகாப்பு விஷயத்தில் பொறுப்புள்ள கண்ணோட்டத்தை மேற்கொள்வது என்பதற்குப் பொருள், அதற்காக முற்றாகத் தயாரிப்பு செய்வது, சக்திகளின் ஒப்புநிலையைக் கணக்கிட்டுக்கொள்வது ஆகும். நம் சக்திகள் வெளிப்படையாகவே சிறிதாக இருந்தால், பாதுகாப்புக்குரிய தலைசிறந்த வழி நாட்டின் உள்பகுதிக்குப் பின்வாங்கிச் செல்வதாகும் (ஏதோ ஒரு தருணத்தின் தேவைகளுக்கு உசிதமாகப் புனையப்பட்ட ஒரு செயற்கையான சூத்திரம்தான் இது என்று யாராவது கருதுவார்களே யானால், இராணுவ விவகாரங்களில் மிகப் பெரிய நிபுணர்களில் ஒருவரான அந்த முதியவராகிற கிளாவுஸெவிட்லை, இது சம்பந்தமான வரலாற்றின் படிப்பினைகள் பற்றிப் படிக்க வேண்டும்). ஆனால், “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகள் சக்திகளின் ஒப்புநிலை பற்றிய பிரச்சினையின் குறிப்பொருளைப் புரிந்துகொண்டதாகக் கொஞ்சத்துக்குக் கொஞ்சமேனும் காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

தற்காப்பு வாதத்தைக் கோட்பாட்டின் மீது நின்று நாம் எதிர்த்த காலத்தில் சோஷலிஸத்தின் நலன்களின் பெயரால் தங்களுடைய தாய்நாட்டைக் “காப்பாற்ற” விரும்

பியவர்களை நாம் கேலி செய்ததில் நியாயமிருந்தது. பாட்டாளி வர்க்கரீதியான தற்காப்புவாதிகளாகும் உரிமை நாம் பெற்ற போது அந்தப் பிரச்சினை முழுதும் தீவிரமாக மாற்றப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட வெவ்வேறு சக்திகளை மிகமிகச் சரிநுட்பமாகக் கணக்கிடுவதும், நமது நேச சக்தி (சர்வ தேசப் பாட்டாளி வர்க்கம்) நம் உதவிக்குக் காலாகாலத்தில் வரமுடிவதற்குள்ள வாய்ப்புகளை ஆன மட்டும் எச்சரிக்கையோடு எடைபோட்டுக்கொள்வதும் நம் கடமையாகிவிட்டது. எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள தொழிலாளர்களும் ஒன்றாக முன் (செயலளவில், அதாவது புரட்சியைத் தொடங்குவதின்மூலமாக) தனது விரோதியை (புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தை) துண்டு துண்டாக ஒழிப்பது முதலாளிகளின் நலன்களுக்கு உகந்ததாகும். சாத்தியமானதை எல்லாம் செய்வது, புரட்சிகரமான பட்டாளங்கள் ஒரே மாபெரும் சர்வதேச இராணுவமாக ஒன்றுபடுகிற தருணம் வரை (அல்லது அந்தத் தருணத்திற்குப் “பிறகு வரை”) நிர்ணய கரமான போராட்டத்தைத் தள்ளிப்போட அற்பசொற்பமாகக் கிடைக்கிற சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்திக்கொள்வது, நம் நலன்களுக்கு உகந்ததாகும்.

1918 மே 9,10,11ல்
 “பிராவ்தா”வின்
 88, 89, 90 இதழ்களில்
 பதிப்பிக்கப்பட்டது.
 கையொப்பம்: நி. லெனின்

நூல்திரட்டு, தொகுதி 36,
 285—293ம் பக்கங்கள்

“‘இடதுசாரி’க் கம்யூனிஸம் ஒரு பிள்ளைப்
பிராயத்துக்கோளாறு” என்கிற நூலிலிருந்து

இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில், போல்ஷெவிஸம் தன் கட்சிக் குள்ளேயே “‘இடதுசாரி’”த் திரிபுகளை எதிர்த்து நடத்தி வந்த போராட்டம் குறிப்பிடத்தக்கவாறு பெருமளவில் இருந்தது: 1908ம் ஆண்டில், ஒரு மிகமிகப் பிற்போக்கான “‘பாராளுமன்றத்திலும்’”, மிகமிகப் பிற்போக்கான சட்டங்களால் குறுக்கப்பட்டு வந்த சட்டபூர்வமான தொழிலாளர் சங்கங்களிலும் பங்கெடுத்துக்கொள்வதா கூடாதா என்கிற பிரச்சினை மீது; மீண்டும் 1918ல் (பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்க் ஒப்பந்தம்), எந்த ஒரு “‘சமரசமும்’”⁵² செய்துகொள்ள அனுமதிக்க முடியுமா முடியாதா என்கிற பிரச்சினை மீது.

1908ல் “‘இடதுசாரி’” போல்ஷெவிக்குகள் ஒரு மிகமிகப் பிற்போக்கான “‘பாராளுமன்றத்தில்’” பங்கெடுப்பதின் அவசியத்தைப் புரிந்துகொள்ளப் பிடிவாதமாக மறுத்தற்காக நமது கட்சியிலிருந்து வெளியே தள்ளப்பட்டனர். “‘இடதுசாரியினர்’”—இவர்களிலே பல நேர்த்தியான புரட்சிக்காரர்கள் இருந்தனர், பின்னால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர் என்கிற பட்டத்தைச் சிறப்போடு தாங்கினர் (இன்றுங்கூடத் தாங்கி வருகின்றனர்)— குறிப்பாக 1905ல் பகிஷ்காரத்தின் வெற்றிகரமான அனுபவத்தைத் தங்களுக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டார்கள். 1905 ஆகஸ்டில், ஓர் ஆலோசக அந்தஸ்து கொண்ட “‘பாராளுமன்றத்தைக்’”⁵³ கூட்டுவதை ஜார்மன்னன் அறிவித்தபோது, எல்லா எதிர்க் கட்சிகளினதும் மென்ஷெவிக்குகளினதும் எதிர்ப்புக்கிடையே பகிஷ்காரம் செய்யக் கோரி போல்ஷெவிக்குகள் அறை

கூவல் விடுத்தனர்; உண்மையிலே அந்தப் “பாராளுமன்றம்” 1905 அக்டோபர் புரட்சியால் அடித்துச் செல்லப்பட்டுப் போயிற்று. அந்தச் சமயத்தில் பகிஷ்காரம் செய்தது சரி என்று நிரூபணமாயிற்று; காரணம், பிற்போக்கான பாராளுமன்றங்களிலே பங்கெடுக்காமலிருப்பது பொதுவாகவே சரி என்பதனால்; வெகுஜன வேலை நிறுத்தங்கள் ஓர் அரசியல் வேலைநிறுத்தமாகவும் அரசியல் வேலைநிறுத்தம் புரட்சிகரமான வேலைநிறுத்தமாகவும், பிறகு ஒரு புரட்சி எழுச்சியாகவும் வேகமாக மாறிக் கொண்டு சென்ற புறநிலைமையை நாம் சரியாக அளந்து அறிந்திருந்ததினாலே தான். மேலும், அந்தச் சமயத்தில், முதன்முதலாக வரும் பிரதிநிதித்துவமுள்ள அரசியல் சபையைக் கூட்டுவதை ஜார்மன்னனிடம் விட்டுவிடுவதா, அன்றி அதைக் கூட்டுவதைப் பழைய ஆட்சியிடம் இருந்து பறித்துக்கொள்ள முயல்வதா என்கிற பிரச்சினையைக் குறித்துத்தான் போராட்டம் நடந்தது. புறநிலைமை அதே போன்று இருக்கும் என்று எந்தவிதமான நிச்சயமும் இல்லாதபோது, இருக்கமுடியாமலிருக்கும் போது, அதேபோன்ற ஒரு போக்கும் வளர்ச்சி வேகமும் இருக்கும் என்பதற்கு நிச்சயம் ஏதும் இல்லாத போது, பகிஷ்காரம் சரியல்ல என்றாகிவிட்டது.

1905ல் போல்ஷெவிக்குகள் “பாராளுமன்றத்தை”ப் பகிஷ்கரித்தது புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு உயர்வான மதிப்புள்ள அரசியல் அனுபவத்தை வழங்கி வளங்கூட்டித் தந்தது, சட்டபூர்வமான போராட்ட வடிவங்களோடு சட்டவிரோதமான போராட்ட வடிவங்களையும், பாராளுமன்றப் போராட்ட வடிவங்களோடு பாராளுமன்றத்திற்கப்பாற்பட்ட போராட்ட வடிவங்களையும் இணைப்பதிலே சில சமயங்களில் பாராளுமன்ற வடிவங்களை நிராகரிப்பதும் பயனுள்ளது, அவசியமானதுங்கூட என்று புலப்படுத்தியது. ஆனால் இந்த அனுபவத்தைக் குருட்டுத் தனமாக, காப்பியடித்தமாதிரி, விமர்சனலோசனையின்றி, பிற சூழ்நிலைகளுக்கும் பிற நிலைமைகளுக்கும் பொருத்திச் செயல்படுத்துவது உண்மையிலே ஒரு மிகப்பெரிய தவறாகும். எனினும், 1906ல் போல்ஷெவிக்குகள் டோவைப் பகிஷ்கரித்தது ஒரு தவறுதான்; சிறியது, சுலபமாகத் திருத்திக்

கொள்ளத்தக்கது என்றாலும் அது ஒரு தவறுதான்.* 1907லும், 1908லும், அதன் பின்வந்த ஆண்டுகளிலும் டுமாவைப் பகிஷ்காரம் செய்தது ஒரு பிரமாதமான தவறாகும், திருத்துவதற்குக் கஷ்டமான தவறுமாகும். காரணம், ஒரு புறத்தில், புரட்சியின் எழுச்சியலை மிகவேகமாக உயரும், அது ஒரு புரட்சியெழுச்சியாக மாறும்* என்று எதிர் பார்க்க முடியவில்லை என்பதோடு, மற்றொரு புறத்தில், பூர்ஷ்வாக்கள் முடியாட்சியைப் புதுப்பிப்பதை யொட்டிவந்த வரலாற்றுக் காலப்பகுதி முழுவதிலும் சட்டபூர்வமான நடவடிக்கைகளோடு சட்டவிரோதமான நடவடிக்கைகளை இணைப்பது அவசியமாயிற்று. இன்று, இந்த முடிவுற்ற வரலாற்றுக் காலப் பகுதியை நாம் திரும்பிப் பார்க்கையில்—பின்வந்த காலப்பகுதிகளோடு அதற்குள்ள தொடர்பு இப்போது தெட்டத் தெளிவாகியிருக்கையில் —, சட்டபூர்வமானதும் சட்டவிரோதமானதுமான போராட்ட வடிவங்களை இணைப்பது கட்டாயக் கடமையாகும், ஒரு மிகவும் பிற்போக்கான பாராளுமன்றத்திலும் பிற்போக்கான சட்டங்களால் குறுக்கப்பட்ட பிற பல ஸ்தாபனங்களிலும் (நோய் நிவாரண சங்கங்கள் முதலியன) பங்கெடுத்துக்கொள்வது கட்டாயக் கடமையாகும் என்கிற கருத்தை போல்ஷெவிக்குகள் மிகக் கடுமையான போராட்டத்திலே நிலைநிறுத்தியிருந்திராவிட்டால் 1908-14ல் போல்ஷெவிக்குகள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகரமான கட்சியின் உறுதியான வைரப் பகுதியை (பலப்படுத்துவதோ, வளர்ப்பதோ, புதுபலம் கூட்டுவதோ ஒரு பக்கம் இருக்க) பாதுகாத்திருக்கவே முடிந்திராது.

1918ல் விஷயங்கள் ஒரு பிளவுவரை செல்லவில்லை. அந்தச் சமயத்தில் “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகள் நம் கட்சிக்குள்ளே ஒரு தனித்த குழுவை அல்லது “பிரிவை”

* தனிநபர்களுக்குப் பொருந்தக்கூடியது அரசியலுக்கும் கட்சிகளுக்கும் — தக்க மாற்றங்களுடன் — பொருந்தும். தவறே செய்யாதவனே விவேகி என்பதல்ல. அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இல்லை, இருக்கவும் முடியாது. மிகவும் பிரமாதமான தவறுகளைச் செய்யாமலும், அவற்றைச் சுளுவாகவும் துரிதமாகவும் திருத்திக் கொள்ளத் தெரிந்தும் உள்ளவனே விவேகியாவான்.

மட்டுமே அமைத்தார்கள்; அதுவும் வெகுநாளாக்கு இல்லை. அதே ஆண்டாகிய 1918ல் “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸத்தின்” மிகப் பிரபலமான பிரதிநிதிகள், உதாரணமாக ராடேக்கும் புக்காரினும், தங்களுடைய தவற்றைப் பகிரங்கமாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்க் ஒப்பந்தம் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் செய்துகொண்ட ஒரு சமரசம், கோட்பாடு ரீதியிலே அது அனுமதிக்கவொண்ணாதது, புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கட்சிக்குத் தீங்கானது என்று அவர்களுக்குத் தோன்றியது. உண்மையிலே அது ஏகாதிபத்தியவாதிகளோடு செய்துகொண்ட ஒரு சமரசம்தான்; ஆனால், அது, அந்தச் சூழ்நிலைமைகளில், செய்து தீரவேண்டியதாயிருந்த ஒரு சமரசமாகும்.

இன்று, பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்க் ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்ட காலத்திய நமது செயல்தந்திரங்களை சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் (உதாரணத்துக்குச் சொல்கிறேன்) தாக்கிப் பேசுவதை நான் கேட்கும்போதோ, என்னோடு தோழர் லான்ஸ்பரி பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, “போல் ஷெவிக்குகள் சமரசம் செய்துகொள்வது அனுமதிக்கத்தக்கதே என்றால் நாங்கள் சமரசம் செய்து கொள்வதும் அனுமதிக்கத் தக்கதேயாகும் என்று எங்களுடைய பிரிட்டிஷ் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள்” என்று அவர் சொல்கிறபோதோ, முதலில் ஒரு எளிமையான, “ஐனரஞ்சகமான” உதாரணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு நான் வழக்கமாகப் பதிலளிப்பேன்:

உங்களுடைய மோட்டார் காரை ஆயுதந்தரித்த திருடர்கள் வழிமறித்துக் கொண்டனர் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்களிடம் உங்களிடமுள்ள பணத்தையும், அடையாளச் சீட்டு, ரிவால்வர், கார் ஆகியவற்றையும் நீங்கள் கொடுத்துவிடுகிறீர்கள். அதற்குப் பிரதியாகத் திருடர்களிடமிருந்து உங்களுக்கு மீட்சி கிடைக்கிறது. இது சந்தேகமின்றிச் சமரசம். "Do ut des"* (அமைதியாக விலகிப் போவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு “நீ கொடுப்பாய்” என்பதற்காக உனக்குப் பணமும் ரிவால்வரும் காரும் “நான் கொடுக்க

*“நீ கொடுத்தால் நான் கொடுப்பேன்.”—(பு-ர்.)

கிறேன்”). இப்படிப்பட்ட ஒரு சமரசம் “கோட்பாடுரீதியிலே அனுமதிக்கவொண்ணாதது” என்று சொல்லக்கூடிய, அல்லது சமரசம் செய்து கொள்கிறவனைத் திருடர்களுக்கு உடந்தையான கூட்டாளி (திருடர்கள் காரையும் ரிவால்வரையும் மேற்கொண்டு நடத்தும் திருட்டுகளுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடும் என்றாலும்) என்று சொல்லக்கூடிய புத்திசுவாதினமுள்ள ஒரு மனிதனைக் கண்டுகொள்வது கஷ்டமே. ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியக் கொள்னைக்காரர்களுடன் நாம் செய்து கொண்ட சமரசம் இவ்வகைப்பட்ட ஒரு சமரசமேயாகும்.

ஆனால், ருஷ்யாவிலுள்ள மென்ஷெவிக்குகளும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களும், ஜெர்மனியிலுள்ள ஷீடெமன் (பெருமளவுக்குக் காவுட்ஸ்கி) வகையறாக்களும், ஆஸ்திரியாவிலுள்ள ஆட்டோ பெளவரும் பிரீட்ரிக் ஆட்லெரும் (ரென்னர் கூட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டிய தில்லை), பிரான்சிலுள்ள ரெனெடேல்-லொங்கே கூட்டமும், இங்கிலாந்திலுள்ள பேபியன்கள், சுயேச்சையாளர்கள், தொழிற்கட்சியினர்கள் (லேபரைட்டுகள்) ஆகியோரும் 1914-18லும் 1918-20லும், தங்களுடைய சொந்த நாட்டின் புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராகத் தங்களுடைய சொந்த நாட்டு பூர்ஷ்வா வர்க்கக் கொள்னைக்காரர்களுடனும், சிலசமயம் “நேசநாடுகளின்” பூர்ஷ்வா வர்க்கக் கொள்னைக்காரர்களுடனும் சமரசங்கள் செய்து கொண்ட போது, இந்தக் கனவான்கள் அனைவரும் நிச்சயமாகக் கொள்னையடிக்கும் தொழிலுக்கு உடந்தையாயிருப்பவர்களாக நடந்துகொண்டார்கள்.

முடிவு தெளிவானதுதான்: “கோட்பாடுரீதியிலே” சமரசங்களை நிராகரிப்பது, எவ்வகைப்பட்டவை என்று பாராமல் பொதுப்படையாகச் சமரசங்களின் ஏற்புத் தன்மையை நிராகரிப்பது, சிறுபிள்ளைத்தனமாகும்; அதை ஒரு பொருட்டாக மதிப்பது கடினமே. ஸ்தூலமான வழக்குகளில் சமரசங்கள் அனுமதிக்கவொண்ணாதவையாக இருக்கும்போது, அவை சந்தர்ப்பவாதத்தையும் துரோகத்தையும் வெளியிடுபவையாயிருக்கும் போது, அப்படிப்பட்ட ஸ்தூலமான சமரசங்களை இனங்கண்டு கொள்வது எப்படி என்றும், அவற்றிற்கு எதிராக விமர்சனத்தின் முழுச் சக்தியையும், ஈவிர்க்

கமற்ற அம்பலப்படுத்தலின் முழுத் தீவிரத்தையும், விட்டுக் கொடாத போராட்டத்தையும் எப்படித் திருப்பிச் செலுத்துவது என்றும் புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குப் பயனுள்ளவனாக இருக்க விரும்பும் ஓர் அரசியல் தலைவன் கட்டாயம் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும்; “நடைமுறைக் கொத்த” சோஷலிஸம் பேசுவதில் சமர்த்தர்களும் பாராளுமன்றக் குதர்க்கவாதிகளும் “பொதுப்படையிலே சமரசங்கள்” பற்றி வாத வியாக்கியானங்கள் செய்வதின் வழியே பொறுப்பிலிருந்து தப்பிக்கவோ நழுவிச் செல்லவோ அவன் அனுமதிக்கவே கூடாது. குறிப்பாக இவ்வழியேதான் பிரிட்டிஷ் தொழிற்சங்கங்களின் “தலைவர்களும்”, பேபியன் ஸ்தாபனத்தின் “தலைவர்களும்”, “சுயேச்சையான” தொழிற்கட்சியின் “தலைவர்களும்”, அவர்கள் இழைத்துள்ள துரோகத்தின் பொறுப்பிலிருந்து, படுமோசமான சந்தர்ப்பவாதம், துரோகம், வஞ்சகம் என்று உண்மையிலே அமைந்த இத்தகைய சமரசத்தைச் செய்து கொண்டதின் பொறுப்பிலிருந்து தப்பிக்கின்றனர்.

சமரசங்களில் வகைகள் உண்டு. ஒவ்வொரு நிலைமையையும், ஒவ்வொரு சமரசத்தின், ஒவ்வொரு சமரசத்தின் ஒவ்வொரு வகையின், ஸ்தூலமான சூழ்நிலைமைகளையும் பகுத்தாராய ஒருவனுக்குத் திறனிருக்கவேண்டும். திருடர்களால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தைக் குறைக்கவும் அவர்களைப் பிடித்துத் தூக்கிலிடுவதைச் சுளுவாக்கவும் அவர்களிடம் பணத்தையும் துப்பாக்கியையும் கொடுத்துவிட்டவனையும், திருடர்களின் கொள்ளையிலே பங்கு பெறுவதற்காக அவர்களுக்குப் பணமும் துப்பாக்கியும் கொடுக்கிறவனையும் வேறுபடுத்தி இனங்கண்டுகொள்ள ஒருவன் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மிக எளிய உதாரணத்தில் முடிந்ததுபோல் அரசியலில் அது எப்போதும் அவ்வளவு சுளுவாகச் செய்யக்கூடியதல்ல. ஆனால், வாழ்க்கையின் எல்லா வழக்குகளுக்கும் முன்கூட்டியே தயார்நிலையில் தீர்வுகள் தரக்கூடிய ஒரு பரிசாரத்தைப் புணைய முனைகிறவனும் அல்லது புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கொள்கை என்றைக்கும் கஷ்டமான அல்லது சிக்கலான நிலைமைகளை எதிர்கொள்ளாது என்று வாக்குறுதியளிக்கிறவனும் போலி வைத்தியனே தவிர வேறில்லை.

ஜயந்திரிபுக்கு இடமளிக்காமலிருப்பதற்காக, ஸ்தூலமான சமரசங்களைப் பகுத்தாராய்ந்தறிய ஒரு சில அடிப்படை விதிகளை, மிகச் சுருக்கமாகவேயிருந்தாலும், வரையறை செய்து காட்ட முயல்கிறேன்.

ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் பிரேஸ்த்-லித் தோவ்ஸ்க் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டுச் சமரசம் செய்து கொண்ட கட்சியானது 1914ம் ஆண்டின் இறுதி முதலாகத் தன்னுடைய சர்வதேசியத்தை நடைமுறையிலே உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது. ஜார் முடியாட்சி முறையைத் தோற்கடிக்குமாறு அறைகூவியழைக்க அது பயப்படவில்லை; இரண்டு ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக்காரர்களிடையே நடக்கும் யுத்தத்தில் “தந்தையர் நாட்டுப் பாதுகாப்பை”க் கண்டிக்கப் பயப்படவில்லை. இந்தக் கட்சியின் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் ஒரு பூர்ஷ்வா அரசாங்கத்தில் மந்திரிப் பதவி வகிக்கும் பாதையில் போவதற்குப் பதிலாக சைபீரியாவுக்குக் கொண்டுசெல்லும் பாதையைப் பின்பற்றினார்கள்.⁵⁴ ஜாராட்சி முறையைத் தூக்கி எறிந்து ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசை நிலைநாட்டிய புரட்சி இந்தக் கட்சியை ஒரு புதிய, மாபெரும் சோதனைக்குள்ளாக்கியது. இந்தக் கட்சி தனது “சொந்த” ஏகாதிபத்தியவாதிகளோடு ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்ளவில்லை. மாறாக அவர்களின் வீழ்ச்சிக்குத் தயார் செய்து சாதித்தது. அரசியல் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, இந்தக் கட்சி நிலப்பிரபுத்துவ, முதலாளித்துவ சொத்தில் மீதமிச்சம் எதுவும் இல்லாதபடிச் செய்துவிட்டது. ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் இரகசிய ஒப்பந்தங்களைப் பகிரங்கப்படுத்தி நிராகரித்துவிட்ட பிறகு, இந்தக் கட்சி எல்லாத் தேசங்களுக்கும் சமாதானப் பிரேரணை விடுத்தது. பிரிட்டிஷ்-பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியவாதிகள் சமாதானம் ஏற்படுத்திக்கொள்வதை முறித்த பிறகுதான், ஜெர்மனியிலும் பிற நாடுகளிலும் புரட்சியைத் துரிதப்படுத்த போல்ஷெவிக்குகள் மனிதசக்தியாலானது அனைத்தையும் செய்து பார்த்தபிறகுதான், பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்க் கொள்ளைக்காரர்களின் பலாத்காரத்துக்கு விட்டுக் கொடுத்தனர். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட கட்சியால் செய்து கொள்ளப்பட்ட இப்படிப்பட்ட சமரசம் முற்றும் சரியே

என்கிற விஷயம் ஒவ்வொரு நாளும் யாவருக்கும் மேலும் மேலும் தெளிவாகியும் வெளிப்படையாகியும் வருகிறது.

ருஷ்யாவில் மென்ஷெவிக்குகளும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக் காரர்களும் (1914-20ல் உலகமெங்கும் இரண்டாம் இன்டர்நேஷனலைச் சேர்ந்த எல்லாத் தலைவர்களும் செய்த மாதிரியே) “தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்பை” நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ நியாயப்படுத்துவதிலிருந்து— அதாவது, தம்முடைய சொந்தக் கொள்ளைக்கார பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தைப் பாதுகாப்பதை நியாயப்படுத்துவதிலிருந்து— துரோகத்தைத் தொடங்கினார்கள். தம் சொந்த நாட்டு பூர்ஷ்வா வர்க்கத்துடன் கூட்டணி அமைத்துக் கொள்வதின் மூலமாகவும் தம் சொந்த பூர்ஷ்வா வர்க்கத்துடன் சேர்ந்து நின்று தம் சொந்த நாட்டுப் புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதின் மூலமாகவும் தங்கள் துரோகத்தைத் தொடர்ந்து செய்தார்கள். ருஷ்யாவில் முதலில் கேரென்ஸ்க்கியுடனும் காடெட்டுகளுடனும், பிறகு கோல்ச்சாக்குடனும் டெனீக்கினுடனும் அவர்கள் அமைத்த கூட்டணி என்பது—அவர்களின் வெளிநாட்டு நண்பர்கள் முறையே தத்தம் நாட்டு பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தோடு ஏற்படுத்திக்கொண்ட கூட்டணி மாதிரியே—பாட்டாளி வர்க்கத்தைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டு அதற்கு எதிராக பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் பக்கம் சென்றுவிட்ட ஓட்டம்தான். முதலிலிருந்து கடைசிவரை, ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக்காரர்களோடு அவர்கள் செய்துகொண்ட சமரசம் ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக்காரத் தனத்தில் தங்களையும் உடந்தையாக்கிக் கொண்ட ஒரு சமரசமேயாகும்.

1920 ஏப்ரல், மே மாதங்களில் எழுதப்பெற்றது.

1920 ஜூன் மாதத்தில்

பெத்ரோகிராத்தில் ஒரு

தனிப்பட்ட நூலாக

அரசாங்கப் பதிப்பகத்தால்

வெளியிடப்பட்டது.

நூல்திரட்டு, தொகுதி 41,
17—22ம் பக்கங்கள்

குறிப்புகள்

¹ 63 மத்தியக் குழு உறுப்பினர்களும் கட்சி ஊழியர்களும் அடங்கிய கூட்டத்தில் 1918 ஜனவரி 8(21)ந் தேதி லெனினைப் படிக்கப்பெற்றது. ஒளிநீர்ஸ்கிய் (ஓபோலென்ஸ்கிய்), த்ரோத்ஸ்க்கிய், லோமவ் (ஓப்போகவ்), காமெனேவ் முதலியோரின் உரைகளைப்பற்றி லெனின் எழுதிய குறிப்புகள் தவிர இக்கூட்டம் சம்பந்தமான எவ்விதத் தஸ்தாவேஜுகளும் இல்லை.

ஜனவரி 11(24)ந் தேதி மத்தியக் குழுவின் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரையில் லெனின் தமது ஆய்வுரைகளுக்கு 15 வாக்குகளும், “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு 33 வாக்குகளும், த்ரோத்ஸ்க்கியுக்கு 16 வாக்குகளும் கிடைத்தன என்று அறிவித்தார்.

இந்த ஆய்வுரைகள் பிப்ரவரி 24ல், சமாதானம் ஏற்படுத்திக்கொள்வது சம்பந்தமாக மத்தியக் குழுவில் பெரும்பாலோர் லெனினுக்கு ஆதரவளித்த சமயத்தில், வெளிவந்தன.

5ம் பக்கம்

² ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி, பஸ்கேரியா, துருக்கி

8ம் பக்கம்

³ 1917 ஏப்ரலில் கீவில் நடைபெற்ற அகில உக்ரேய்னா தேசியவாத மாநாட்டில் உக்ரேய்னிய பூர்ஷ்வா, குட்டி பூர்ஷ்

வா-தேசியவாதக் கட்சிகள், குழுக்களின் கூட்டம் உருவாக்கிய ஓர் எதிர்ப்புரட்சி பூர்ஷ்வா-தேசியவாத அமைப்பு. உக்ரேய்னிய பூர்ஷ்வாக்களின் தத்துவதரிசி ம.ஸ. கிருஷேவ்ஸ்கிய இதன் தலைவர், வ.க. வின்னிசென்கோ உபதலைவர். அது நகர்ப்புற, கிராமப்புற பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தினர், குட்டி பூர்ஷ்வா தேசிய வாத மனப்பான்மையுள்ள படிப்பாளிகள் இவர்களைச் சமூக அடித்தளமாகக் கொண்டுள்ளது. உக்ரேய்னிய பூர்ஷ்வாக்கள், நிலப்பிரபுக்களின் அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்தி, தேசிய விடுதலை இயக்கத்தினைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு உக்ரேய்னிய பூர்ஷ்வா அரசை நிறுவ முயன்றது. அகில ருஷ்யப் புரட்சி இயக்கத்திலிருந்து உக்ரேய்னியப் பொது மக்களை அகற்றிச் செல்லவும் உக்ரேய்னிய பூர்ஷ்வாக்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தவும் உக்ரேய்னாவில் சோஷலிஸ்ட் புரட்சி வெற்றி பெறுவதைத் தடுக்கவும் இது தேசிய விடுதலைப் பதாகையினைப் பறக்க விட்டது. உக்ரேய்னிய சுயாட்சிப் பிரச்சினையில் முரண்பாடுகள் இருந்தபோதும் 'ராடா' தாற்காலிக அரசாங்கத்தை ஆதரித்தது.

மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் வெற்றிக்குப்பிறகு அது "உக்ரேய்னிய மக்கள் குடியரசு" சின் மிக உயர்ந்த அமைப்பு என்று தன்னைத் தானே பிரகடனம் செய்துகொண்டு பகிரங்கமாக சோவியத் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடி, எதிர்ப்புரட்சியின் பிரதான கேந்திரங்களில் ஒன்றாயிற்று.

1917 டிசம்பரில் கார்க்கவில் நடைபெற்ற முதலாவது அகில உக்ரேய்னிய சோவியத்துக்களின் மாநாடு உக்ரேய்னாவை ஒரு சோவியத் குடியரசாகப் பிரகடனம் செய்து மத்திய 'ராடா' வின் ஆட்சியைத் தூக்கி எறிந்தது. ருஷ்ய சோவியத் சமஷ்டி சோஷலிஸ்ட் குடியரசுகளின் மக்கள் கமிஸார் சபை உக்ரேய்னிய சோவியத் அரசாங்கத்தை உக்ரேய்னாவின் ஒரே ஒரு சட்டபூர்வமான அரசாங்கமாக அங்கீகாரம் செய்து, எதிர்ப்புரட்சி 'ராடா'வுக்கு எதிராக அது நடத்திவந்த போராட்டத்திற்கு உடனடி ஆதரவு அளிப்பதென்ற முடிவினை எடுத்தது. 1917 டிசம்பரிலும் 1918 ஜனவரியிலும் மத்திய 'ராடா'வுக்கு எதிராகவும் சோவியத் ஆட்சியை ஸ்தாபிப்பதற்காகவும் உக்ரேய்னா முழுவதிலும்

ஆயுதம் தாங்கிய எழுச்சிகள் கொந்தளித்து எழுந்தன. 1918 ஜனவரியில் உக்ரேய்னாவிலிருந்து சோவியத் படைகள் எதிர்த்தாக்குதலைத் தொடுத்தன; ஜனவரி 26ல் (பிப்ரவரி 8) கீவ் நகரைப் பிடித்து பூர்ஷ்வா 'ராடா'வை முறியடித்தன.

உழைக்கும் மக்களிடையில் ஆதரவு எதுவும் இல்லாதிருந்த 'ராடா' முறியடிக்கப் பெற்று சோவியத் உக்ரேய்னாவின் பிரதேசத்திலிருந்தே விரட்டப்பட்ட பிறகு ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் சேர்ந்துகொண்டு சோவியத் ஆட்சியைக் கவிழ்க்கவும் உக்ரேய்னாவில் பூர்ஷ்வா ஆட்சியை மீண்டும் கொண்டுவரவும் முயன்றது. சோவியத் குடியரசிற்கும் ஜெர்மனிக்கும் இடையில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றுவந்த சமயத்தில் 'ராடா' பிரேஸ்த்-லித் தோவ்ஸ்க் நகரத்துக்கு ஒரு தூதுக் குழுவினை அனுப்பி இரகசியமாக ஜெர்மனியுடன் தனி உடன்பாட்டைச் செய்து கொண்டது; இதன்பிரகாரம் அது சோவியத்துக்களுக்கு எதிராக ராணுவ உதவியைக் கேட்டு அதற்குப் பதிலாக ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு உக்ரேய்னிய தானியம், நிலக்கரி, கச்சாப் பொருள்கள் ஆகியவற்றைத் தர வாக்களித்தது. 1918 மார்ச் மாதத்தில் கீவில் ஜெர்மன், ஆஸ்திரியப் படையெடுப்பாளர்களால் 'ராடா' ஒரு பொம்மையாட்சியாக நிறுவப்பட்டது. 'ராடா'வால் உக்ரேய்னாவில் புரட்சி இயக்கத்தினை ஒடுக்க முடியாது என்பதையும் உணவையும் கச்சாப் பொருள்களையும் தரவும் முடியாது என்பதையும் உணர்ந்த ஜெர்மானியர் இறுதியில் அதைக் கலைத்தெறிந்தார்கள்.

14ம் பக்கம்

⁴செர்னோவ் வி. மி. (1876—1952) — சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சியின் தலைவனும் தத்துவாசிரியனும் பூர்ஷ்வா தாற்காலிக அரசாங்கத்தில் விவசாயத் துறைமந்திரியும். அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்குப் பிறகு சோவியத்துக்களுக்கு எதிரான கலவரங்களை ஏற்பாடு செய்தவன்.

அதே பக்கம்

⁵ அரசாங்க மோ—1905 புரட்சி நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகு ஜாரிஸ்ட் அரசாங்கம் நிர்ப்பந்தமாகக் கூட்டவேண்டி ஏற்பட்ட பிரதிநிதித்துவ அமைப்பு. பெயரளவில் இது சட்டசபையாக இருந்தது; ஆனால் உண்மையில் இதற்கு அதிகாரமிருக்கவில்லை. 1907 ஜூன் 3ந் தேதிய தேர்தல் சட்டப்படி நடைபெற்ற தேர்தலில் நிலப்பிரபுக்கள், பெரிய தொழிலதிபர்களின் பிற்போக்குக் கூட்டணிக்குப் பெரும் பான்மை கிடைத்தது.

18ம் பக்கம்

⁶ 1918 ஜனவரி 11(24)ல் லெனினுடைய உரையைத் தொடர்ந்து போர், சமாதானம் என்ற பிரச்சினை மீது மத்தியக் குழுவின் கூட்டத்தில் விவாதம் நடந்தது; த்ரோத்ஸ்க்கியும் “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகளும் லெனனை எதிர்த்தனர். அவர்களில் சிலர்—புக்காரின், உரீத்ஸ்கிய், லோமவ் (ஓப் போகவ்)—த்ரோத்ஸ்க்கியின் “போரும் இல்லை. சமாதானமும் இல்லை” என்ற யோசனையை ஆதரித்தனர். ஸ்டாலின், செர்கேயெவ் (ஆர்த்தியோம்), சகோல்னிகாவ் முதலியோர் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட விரும்பினார்கள். “இப்போதே புரட்சிப்போர்” என்ற கோஷம் ஏற்கப்படும் என்று “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகள் எதிர்பார்க்கவில்லை (இதற்கு இரண்டு ஓட்டுகளே கிடைத்தன); அதனால் அவர்கள் த்ரோத்ஸ்க்கியின் யோசனையை ஆதரித்து வோட்டளித்தார்கள். 9 வோட்டுகள் சாதகமாகவும் 7 வோட்டுகள் எதிராகவும் இருந்ததினால் இது ஏற்கப்பட்டது. சமாதான உடன்பாட்டிற்கு மத்தியக் கமிட்டியில் உள்ள எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கவும், புரட்சிப் போரின் ஆதரவாளர்களைப் பின்பற்றிவந்த மக்கட் பகுதியினைத் தம் பக்கம் இழுக்கவும் எல்லாச் சாத்தியமான வழியிலும் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தாமதிக்க வேண்டும் என்ற பிரேரணையை லெனின் முன்வைத்தார். அது 12 வோட்டுகள் சாதகம், 1 வோட்டு எதிர்ப்புடன் நிறைவேறியது.

21ம் பக்கம்

⁷ “மேலைப் பகுதியில் புரட்சி இயக்கம் இல்லை, உண்மை நிகழ்ச்சிகள் இல்லை, சாத்தியப்பாடு மட்டுமே உள்ளது.

இதைக் கணக்கில் எடுக்க முடியாது” என்ற ஸ்டாலினுடைய அறிக்கை பற்றிய ஒரு குறிப்பு இது.

மற்றொரு குறிப்பு ஜினோவியேவ் அறிக்கையின் பின்வரும் பகுதியைப் பற்றியது: “...நாம் ஒரு முக்கியமான ரண சிகிச்சைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை. ஏனெனில் சமாதானம் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நாம் ஜெர்மனியில் நாட்டுவெறியை வலுப்படுத்துவோம், மேலைப் பகுதி முழுவதிலுமே தாற்காலிகமாகப் புரட்சி இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்துவோம். இதற்கப்பால் சோஷலிஸ்ட் குடியரசினை அழிக்கும் சாத்தியப்பாடுகள் உள்ளன” (“ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷெவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியினுடைய கூட்டத்தின் நிகழ்ச்சி விபரம்,” ஆகஸ்ட் 1917-பிப்ரவரி 1918, மாஸ்கோ, 1958, 171—172ம் பக்கங்கள்.

24ம் பக்கம்

⁸ 1918 பிப்ரவரி 21ல் “பிராவ்தா”வில் வெளியான இந்தக் கட்டுரையின் மூலம் சமாதான உடன்பாடு வேண்டும் என்று லெனின் வலியுறுத்திப் பகிரங்க இயக்கத்தினைத் தொடங்கினார்.

26ம் பக்கம்

⁹ இது 1918 ஜனவரி 11(24)லும் பிப்ரவரி 17ந் தேதியும் சமாதானம் பற்றிய பிரச்சினைமீது ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷெவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியில் நடைபெற்ற வோட்டெடுப்பினைக் குறிக்கிறது. முதல் கூட்டத்தில் புரட்சிகரப் போருக்கு ஆதரவாக இரண்டு வோட்டுகள் கிடைத்தன; இரண்டாவது கூட்டத்தில் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. (போரைத் தொடர்ந்து நடத்த விரும்பியவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் வாக்களிக்கவில்லை.)

29ம் பக்கம்

¹⁰ லீப்க்னெஹ்ட், கார்ல் (1871—1919) — ஜெர்மன், சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் தலைசிறந்த தலைவர், ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் இடதுசாரிப் பகுதியி

னரின் தலைவர், ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவர்; 1919ல் புரட்சி எதிர்ப்பாளர்களால் மிருகத்தனமாகக் கொலை செய்யப்பட்டார்.

இரண்டாவது வில்ஹெல்ம் (ஹாஹன்ட்லொல்லர்ன்) (1859—1941) — ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தி, பிரஷ்யாவின் மன்னர் (1888—1918).

34ம் பக்கம்

11 இது பூர்ஷ்வாக்களுடன் கூட்டுச் சேர்வது பற்றிய பிரச்சினைமீது ஜனநாயக மாநாட்டில் நடந்த வாக்கெடுப்பைக் குறிக்கிறது.

யார் நாட்டை ஆளவேண்டும் என்பதை முடிவு செய்வதன் பேரில் சோவியத்துக்களின் மென்ஷெவிக், சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கார மத்திய நிர்வாகக் குழுவினர் அகில ருஷ்ய ஜனநாயக மாநாட்டினை நடத்தினர். ஆனால் உண்மையில் எழுச்சியுற்றுவரும் புரட்சியிலிருந்து மக்கள் கவனத்தைத் திசைதிருப்புவது என்பதே இந்த மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. இந்த மாநாடு பெத்ரோகிராதில் 1917ல் செப்டம்பர் 14 முதல் 22 வரை (செப்டம்பர் 27 முதல் ஆகஸ்ட் 5 வரை) நடந்தது. 1,500க்கு மேற்பட்ட பேர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். தொழிலாளர், விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகள் வருவதைத் தடுத்து குட்டிபூர்ஷ்வா, பூர்ஷ்வா பிரதிநிதிகளைக் கொணர்ந்து நிரப்பி மென்ஷெவிக்குகளும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் தலைவர்களும் பெரும்பான்மை ஆதரவு பெற்றார்கள். மென்ஷெவிக்குகளையும் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களையும் அம்பலப்படுத்தவென்றே போல்ஷெவிக்குகள் இதில் கலந்து கொண்டார்கள்.

36ம் பக்கம்

12 1917 பிப்ரவரியில் நிகழ்ந்த பூர்ஷ்வா ஜனநாயகப் புரட்சி ஜாரை வீழ்த்தி ருஷ்யாவில் இரட்டை யாட்சியினை (பூர்ஷ்வா இடைக்கால அரசாங்கம்—தொழிலாளர், படை வீரர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சோவியத்துக்கள்) நிறுவியது.

37ம் பக்கம்

13 இது 1917 அக்டோபரில் ஆயுதந்தாங்கிய புரட்சி யினை எதிர்த்த ஜினோவியேவ், காமேனேவின் தோல்வி மனப் பான்மையினைக் குறிக்கிறது.

அதே பக்கம்

14 கேரென்ஸ்க்கிய் அ. பி.—சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக் காரர்களின் கட்சியினுடைய உறுப்பினன்; 1917 பிப்ரவரி பூர்ஷ்வா-ஜனநாயகப் புரட்சிக்குப் பிறகு பூர்ஷ்வா இடைக்கால அரசாங்கத்தில் மந்திரி; பிறகு பிரதம மந்திரி, சேனாதிபதி.

38ம் பக்கம்

15 (1914—1918) ஏகாதிபத்திய உலகப் போர் வெடித்த காலை பெல்ஜியத்தை ஜெர்மன் படைகள் பிடித்திருந்தன; 1918ல் ஜெர்மனி தோல்வியுறும் வரை அவை 4 வருடங்கள் அங்கு தங்கியிருந்தன.

39ம் பக்கம்

16 “நோவிய் லூச்” (புதிய கதிர்), “நோவயா ஷிஸன்” (புது வாழ்வு),—மென்ஷெவிக் பத்திரிகைகள்.

“தேலோ நரோதா” (மக்களின் இலட்சியம்) — சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் பத்திரிகை.

40ம் பக்கம்

17 1918 பிப்ரவரி 22ந் தேதி ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷெவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில், ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக பிரிட்டன், பிரான்ஸ் நாடுகளிலிருந்து ஆயுதங்கள், உணவு பெறுவதற்கு “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” எதிர்ப்பு சம்பந்தமாக வெளிநாடு எழுதப்பட்ட கட்டுரை இது.

1918 பிப்ரவரி 21ந் தேதி மக்கள் கமிஸார்களின் சபை இந்தப் பிரச்சினையை விவாதிக்கும் போது, இடது சாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் நேச வல்லரசுகளிடமிருந்து உதவி பெறுவதை எதிர்த்துப் பேசினர்; ஆகவே பின்வரும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது: “இந்த நாட்

டிற்கு நேச வல்லரசுகள் உணவு, ஆயுதங்கள் கொடுப்பது பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகளில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டதனால் இந்தக் கூட்டம், பல குழுவினர் தங்களுக்குள் கலந்தாலோசிக்கும் பொருட்டு, ஒத்திவைக்கப்படும்”.

பிப்ரவரி 22ந் தேதி இந்தப் பிரச்சினையை மத்தியக் கமிட்டி விவாதித்தபோது வெனின் கலந்துகொள்ளவில்லை; ஆனால் அவர் பின்வரும் அறிக்கையினை அனுப்பினார்: “ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக்கு: தயவு செய்து, ஆங்கில-பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து உருளைக் கிழங்குகளையும் ஆயுதங்களையும் ஏற்றுக்கொள்வற்குச் சாதகமாக எனது வாக்கைப் பதிவு செய்துகொள்ளுங்கள்.” வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் பூரண சுதந்திரத்தைப் பேணிவைத்துக்கொண்டே புரட்சிகரப் படைக்காக முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களிடமிருந்து இத்தகைய உதவியைப் பெறுவது சாத்தியம் என்று 6 வாக்குகள் சாதகமாகவும், 5 வாக்குகள் எதிராகவும் மத்தியக் கமிட்டி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது.

வாக்கெடுப்புக்குப் பிறகு புக்காரின் மத்தியக் கமிட்டியிலிருந்தும் “பிராவ்தா” ஆசிரியர் பொறுப்பிலிருந்தும் ராஜினாமாச் செய்துவிட்டார். இதோடு லோமவ், உரீத்ஸ்கிய், புக்காரின், பூப்னோவ், பியாதகோவ் உள்ளிட்ட 11 “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகள், மத்தியக் கமிட்டியின்மீது, சர்வதேச பூர்ஷ்வா வர்க்கத்திற்குக் கீழடங்கிவிட்டதாகக் குற்றம்சாட்டியும் இந்தக் கொள்கைக்கு எதிராகத் தாங்கள் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்ய உத்தேசித்திருப்பதாயும் கூறி மத்தியக் கமிட்டியிடம் அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள்.

அதே நாளில் மக்கள் கமிஸார்களின் சபை இந்தப் பிரச்சினையை விவாதித்து, இத்தகைய உதவியைப் பெறுவதற்கு ஆதரவாக முடிவு செய்தது.

44ம் பக்கம்

18 கல்யாயேவ், இ. பி. (1877—1905)— சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சியின் போராட்டக் குழுவின் உறுப்பினர், பல பயங்கரச் செயல்களில் ஈடுபட்டவர்.

1905 பிப்ரவரி 4(17)ல் இவர் ஜாரின் மாமனும் மாஸ்கோ கவர்னர் ஜெனரலுமான செர்கேய் ரொமானவைக் கொலை செய்தார். மே 10(23)ல் ஷ்லிஸ்ஸெல்பர்க் கோட்டையில் மரண தண்டனைக்குட்பட்டார்.

45ம் பக்கம்

19 48 மணி நேரத்திற்குள் பதில் கேட்டு ஜெர்மானியர் சோவியத் அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பிவைத்திருந்த மேலும் துன்பகரமான சமாதான நிபந்தனைகள் குறித்து விவாதிக்க 1918 பிப்ரவரி 23ல் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி கூடியது. ஜெர்மன் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு எப்படியும் சமாதான உடன்பாட்டிற்கு வருவது உடனடித் தேவை என்று லெனின் வலியுறுத்தியதை “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்டுகளான புக்காரின், உரீத்ஸ்கிய், லோமவ் எதிர்த்தார்கள். லெனினுடன் வேறுபாடுகள் உள்ளதன் காரணமாக த்ரோத்ஸ்க்கிய் வெளிவிவகார மக்கள் கமிஸார் பதவியிலிருந்து விலகுவதாக அறிவித்தான். ஸ்வெர்திலோவ், ஜினோவியேவ், சகோல்னிகவ் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடுவதை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். ஸ்டாலின், தமது முதல் உரையில், சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகள் தொடங்கப்பட வேண்டும், ஆனால் சமாதான உடன்பாட்டில் கைச்சாத்திடக் கூடாது என்றார். இந்தப் போக்கை லெனின் கண்டித்தார். இரண்டாவது உரையில் சமாதான உடன்பாட்டில் உடனே கையொப்பமிடுவதை ஆதரித்து முன்வந்தார் ஸ்டாலின். லெனின், ஸ்தாசோவா, ஜினோவியேவ், ஸ்வெர்திலோவ், ஸ்டாலின், சகோல்னிகவ், ஸ்மில்ல்கா ஜெர்மன் நிபந்தனைகளை உடனடி ஏற்க வேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தார்கள்; பூப்ளேவ், உரீத்ஸ்கிய், புக்காரின், லோமவ் இந்த யோசனையை எதிர்த்தார்கள்; த்ரோத்ஸ்க்கிய், கிரேஸ்தின்ஸ்கிய், ட்ஜெர்சின்ஸ்கிய், இயோபே வாக்களிக்கவில்லை. இந்த வாக்கெடுப்பிற்குப்பின் “இடதுசாரி”க் கம்யூனிஸ்ட் கோஷ்டியினைச் சார்ந்த புக்காரின், லோமவ், பூப்ளேவ், பியாதகோவ், யாக்கவ்லேவா, உரீத்ஸ்கிய் முதலியோர் கட்சியிலும் அரசாங்கத்திலும் தாங்கள் வகித்து வந்த பதவிகள் அனைத்திலிருந்தும் விலகுவதாயும், கட்சிக்

குள்ளும் பொது மக்களிடமும் இதற்கு எதிராக விரிவான கிளர்ச்சி செய்யத் தங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்றும் கூறினார்கள்.

53ம் பக்கம்

²⁰ ஸ்தொலீபின் பி. அ. (1862—1911)—ஜாரிஸ்ட் ராஜதந்திரி, பெரிய நிலப்பிரபு, 1906 முதல் 1911 வரை மந்திரி சபைத் தலைவன்; உள்விவகார மந்திரி. கடுமையான அரசியல் பிற்போக்குத் தாண்டவத்துடன், புரட்சி இயக்கத்தினை ஒடுக்க மரணத் தண்டனை விரிவாகப் பயன்படுத்தப் பெற்ற காலத்துடன், அவன் பெயர் இணைந்துள்ளது (ஸ்தொலீபின் பிற்போக்குக் காலம் 1907—1910).

59ம் பக்கம்

²¹ ஜெர்மனியுடன் சமாதானம் செய்து கொள்வது பற்றிய பிரச்சினையை விவாதிப்பதற்கு அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் கூட்டம் யா. மி. ஸ்வெர்திலோவ் தலைமையில் 1918 பிப்ரவரி 24ந் தேதி 3 மணிக்குத் துவங்கியது. லெனின் அறிக்கைமீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் சமாதான உடன்பாடு செய்துகொள்வதை மென்ஷெவிக்குகள், வலதுசாரி, இடதுசாரி சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள், அராஜகவாதிகள் எதிர்த்தார்கள். 116 வாக்குகள் சாதகமாயும், 85 வாக்குகள் எதிராயும், 26 பேர் வாக்களிக்காமலும் ஜெர்மன் சமாதான நிபந்தனைகளை ஏற்பது என்ற போல்ஷெவிக் தீர்மானம் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. வாக்கெடுப்பின்போது பெரும்பாலான “இடதுசாரிக்” கம்யூனிஸ்டுகள் வெளியில் போய்விட்டனர்.

61ம் பக்கம்

²² இங்கு குறிப்பிடப் பெற்றிருப்பது, 1807, ஜூலை யில் பிரான்சிற்கும் பிரஷ்யாவுக்குமிடையே ஏற்பட்ட டில்ஸிட் சமாதான ஒப்பந்தமாகும். பிரஷ்யாவின்மீது மிகவும் கடுமையான, கேவலப்படுத்தும் பொறுப்புக்களை இந்த ஒப்பந்தம் சுமத்தியது. பிரஷ்யா தனது பிரதேசத்தில் பெரும்

பகுதியை இழந்தது, அது 10 கோடி பிராங்க் யுத்தக் கடன் கட்ட நேர்ந்தது, தனது படை பலத்தை 40,000 ஆகக் குறைத்துக்கொள்ளவும் நெப்போலியன் கோரும்போது உதவிப் படை தரவும், இங்கிலாந்துடன் வர்த்தகத்திற்கு முடிவு கட்டவும் ஒப்புக்கொள்ள நேர்ந்தது.

68ம் பக்கம்

²³ சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள்: 1901 இறுதியிலும் 1902 துவக்கத்திலும் நரோத்திக், திருத்தல்வாதக்கருத்துக்களின் கலப்பை அனுசரித்துந்த பல்வேறு நரோத்திக் குழுக்களும் வட்டங்களும் இணைந்ததன் மூலமாக ருஷ்யாவில் தோன்றிய குட்டி பூர்ஷ்வா சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் கட்சியின் உறுப்பினர்கள். சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள், “நரோத்திக் கருத்துக்களில் ஏற்பட்ட ஓட்டைகளை மார்க்ஸீயத்தை ‘விமரிசிப்பது’ என்ற நாகரிக சந்தர்ப்பவாதத்தினுடைய துணுக்குகளின்மூலம் ஒட்டுப் போட” முயன்றார்கள் என்று லெனின் கூறியுள்ளார். (நூல்களின் தொகுப்பு 9ம் பாகம், 310ம் பக்கம்) முதல் உலகப் போரின் போது அவர்களில் பெரும்பாலோர் சமூகநாட்டு வெறிக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார்கள்.

1917 பிப்ரவரியில் நடைபெற்ற பூர்ஷ்வா-ஜனநாயகப் புரட்சிக்குப் பிறகு இந்த சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் மென்ஷெவிக்குகளுடன் சேர்ந்து எதிர்ப்புரட்சித்தன்மையுள்ள பூர்ஷ்வாக்கள் நிலப்பிரபுக்களின் தாற்காலிக அரசாங்கத்தின் அஸ்திவாரமாக இருந்தார்கள். இந்த அரசாங்கத்தில் இவர்களது தலைவர்கள் (அவ்க்செந்தியேவ், கேரென்ஸ்க்கிய், செர்னோவ்) மந்திரிப் பதவிகளை வகித்து வந்தார்கள். நிலப்பிரபுக்களின் உடைமைகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற விவசாயிகளின் கோரிக்கையை அவர்கள் ஆதரிக்க மறுத்தார்கள். பெரிய நிலவுடமைகளைப் பறிமுதல் செய்த விவசாயிகளுக்கு எதிராகத் தண்டனைப் படைகளை அனுப்ப, தாற்காலிக அரசாங்கத்தில் இருந்த இவர்களது அமைச்சர்கள் அனுமதித்தார்கள்.

விவசாயிகளிடையே தங்களுக்கிருந்த செல்வாக்கினைக் காத்துக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன், 1917 நவம்பர் இறுதி

யில் பிரிந்துசென்ற இடதுசாரிப் பகுதியினர் தனிக் கட்சி ஒன்றை நிறுவினர். சோவியத் அரசாங்கத்துக்குப் பெயரளவில் அங்கீகாரம் நல்கி போல்ஷெவிக்குகளுடன் உடன்பாட்டிற்கு வந்தார்கள். எனினும் அவர்கள் வெகுவிரைவில் சோவியத் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

வெளிநாட்டு ராணுவத் தலையீடும், உள்நாட்டுப் போரும் நடந்த காலத்தில் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் கவிழ்ப்பு வேலைகளில் ஈடுபட்டு தலையீட்டாளர்களுக்கும் வெள்ளைப்படையினருக்கும் உதவினார்கள்; புரட்சி எதிர்ப்புச் சதிகளில் கலந்துகொண்டார்கள்; சோவியத் அரசாங்கத்துக்கும் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களுக்கும் எதிராக பயங்கரச் செயல்களில் ஈடுபட்டார்கள். உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு—உள்நாட்டிலும், வெள்ளைப்படை அகதிகளுக்கு இடையிலும்—சோவியத் அரசுக்குப் பகையான செயல்களில் இறங்கினார்கள்.

74ம் பக்கம்

24 ஜார்கால ருஷ்யாவில் விசேஷ ராணுவப் பள்ளிப்பட்டதாரிகள்.

77ம் பக்கம்

25 நிக்கொலாய் ரொமானவ்: (1868—1918)—ருஷ்யாவின் கடைசி சக்கரவர்த்தி (1894—1917).

81ம் பக்கம்

26 பாரிஸ் கம்யூன்—பாரிஸில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி ஏற்பட்டபோது தொழிலாளி வர்க்கத்தால் நிறுவப் பெற்ற புரட்சி அரசாங்கம், பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதி காரத்தினை ஸ்தாபிப்பதற்கு நடந்த முதல் முயற்சி. இது 72 நாட்கள் நீடித்தது (1871 மார்ச் 18 முதல் மே 28 வரை).

91ம் பக்கம்

27 ஹின்டன்பர்க் பாவுல் (1847—1934)— 1914-18 ஏகாதிபத்திய உலகப் போரில் கிழக்குப் போர்முனையில்

ஜெர்மன் படைத் தளபதி; பின்னால் பொது ராணுவக் காரியாலயத்தின் தலைவன்; சோவியத் ருஷ்யாவுக்கு எதிராக ராணுவத் தலையீட்டைத் தொடுத்தவர்களில் ஒருவன்.

105ம் பக்கம்

²⁸ கர்னீலோவ் கலகம் —1917 ஆகஸ்ட் மாதம் ருஷ்ய பூர்ஷ்வாக்கள் நடத்திய எதிர்ப்புரட்சிச் சதி. இதற்கு ஜெனரல் கர்னீலோவ் தலைமை தாங்கினான்; பல உயர்மட்ட அதிகாரிகளும் இதை ஆதரித்தார்கள். ராணுவப் பள்ளி மாணவர்கள், கலாக் துருப்புகளின் உதவியுடன் புரட்சி கரப் பெத்ரோகிராதைப் பிடித்துக்கொள்வது, போல்ஷெவிக் கட்சியை ஒடுக்குவது, சோவியத்துக்களைக் கலைப்பது, ராணுவச் சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபிப்பது என்பதே இவர்கள் திட்டம்.

போல்ஷெவிக் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியின் அறை கூவலுக்கு இணங்க பெத்ரோகிராத் தொழிலாளர்கள், புரட்சிக் கடற்படையினர், போர் வீரர்கள் புரட்சியைப் பாதுகாக்க எழுச்சியுற்று கர்னீலோவ் கலகத்தை முறியடித்தார்கள். பொதுஜன நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகக் கர்னீலோவையும் அவனுடைய கூட்டாளிகளையும் கைது செய்து விசாரணை நடத்தும்படி தாற்காலிக அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்க நேர்ந்தது. புரட்சியினை நசுக்க பூர்ஷ்வாக்களும் நிலப்பிரபுக்களும் நடத்திய முயற்சியின் தோல்வியை இது குறித்தது. கர்னீலோவ் கலகத்தின் தோல்வியைத் தொடர்ந்து பொது மக்களிடையில் போல்ஷெவிக் கட்சிக்குள்ள செல்வாக்கு கணிசமாக அதிகரித்தது, சோவியத்துக்களில் போல்ஷெவிக் பிரதிநிதிகளின் தொகை நாடு முழுதிலும் அதிகரித்தது.

108ம் பக்கம்

²⁹ காமெனேவ், ஜினோவியேவ், ரிகோவ், கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி, சோவியத் அரசாங்கம் ஆகியவற்றின் மற்றும் சில உறுப்பினர்களிடே இருந்த தோல்வி மனப்பான்மையினை இது சுட்டிக் காட்டுகிறது. இவர்கள் அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிறகு சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களின் “ஒரு

முக சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம்” என்ற கோரிக்கையை ஆதரித்தார்கள்.

அதே பக்கம்

³⁰ ஜாரின் அரசாங்கத்துக்கும்(பிறகு பூர்ஷ்வா தாற்காலிக அரசாங்கத்துக்கும்) பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஜப்பான், ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி முதலிய ஏகாதிபத்திய அரசாங்கங்களுக்கும் இடையில் இருந்த இரகசிய ராஜதந்திர தஸ்தாவேஜுகளையும் இரகசிய ஒப்பந்தங்களையும் சோவியத் அரசாங்கம் வெளியிட்டது.

123ம் பக்கம்

³¹ ரஸ்பூத்தின் கி. எ. (1872—1916)— ஜார் இரண்டாவது நிக்கொலாயின் அரண்மனையில் பெரும் செல்வாக்குடன் இருந்த ஒரு வஞ்சகன்.

125ம் பக்கம்

³² இங்கு குறிப்பிடுவது மூன்றாவது ரோவின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் கையொப்பமிட வேண்டியிருந்த, ஜாருக்கு விசுவாசம் தெரிவிக்கும் சத்தியப் பிரகடனம். சமூக ஜனநாயகப் பிரதிநிதிகள் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து இதில் கையொப்பமிட்டார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் இதைச் செய்ய மறுத்திருந்தால் பாட்டாளி வர்க்கத்தைப் புரட்சிப் போராட்டத்திற்கு ஒன்று திரட்டுவதற்குத் தேவையான ரோவின் அரங்கை அவர்கள் இழந்திருப்பார்கள்.

127ம் பக்கம்

³³ 1918 ஜனவரி 21 (பிப்ரவரி 3)ல் நடைபெற்ற கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு வி. வி. ஒபோலென்ஸ்கிய் (ஒளின்ஸ்கிய்) சமர்ப்பித்து, மார்ச் 14ல் “இடது” கம்யூனிஸ்ட் செய்தித்தாளான “கம்யூனிஸ்ட்”-ின் 8ம் இதழில் வெளியிடப்பட்ட “போர், சமாதானம் என்ற பிரச்சினை பற்றிய விரிவுரைகளில்” இந்தச் சொற்களைப் பயன்படுத்தினான். ஒபோலென்ஸ்கிய் இவ்வாறு விளக்கினான்: “களத்தில் நடக்கும் உள்நாட்டுப் போர் என்ற முறையில்

புரட்சிப் போர் யுத்த தந்திர நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் தேசியப் படைகளின் முறையான ராணுவ நடவடிக்கையைப் போன்றிராது.... ராணுவ நடவடிக்கை (தடையரண் அமைத்துப் போராடுவதுபோன்ற) கொரில்லாப் போரின் தன்மையினைப் பெறும்; இதோடு சேர்ந்து வர்க்க ரீதியில் கிளர்ச்சியும் நடைபெறும்.”

130ம் பக்கம்

³⁴ மாக்ஸ் ஹோப்மன் (1869—1927) — ஜெர்மன் தளபதி. 1916 செப்டெம்பரில் அவன் படைக் காரியாலயத் தலைவனானான். உண்மையில் அவனே கிழக்குப் போர் முனையில் ஜெர்மன் படைகளுக்குத் தளபதியாக இருந்தான். சோவியத் ருஷ்யாவுக்கும் ஆஸ்திரிய-ஜெர்மன் கூட்டணிக்கும் இடையில் பிரேஸ்த் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றதில் முக்கியமான பாத்திரம் வகித்தான்.

131ம் பக்கம்

³⁵ குறிப்பு 22ஐப் பார்க்க.

132ம் பக்கம்

³⁶ பெத்ரோகிராதிலுள்ள பூதிலோவ் தொழிற்சாலையில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள்.

134ம் பக்கம்

³⁷ பிப்ரவரி 18ந் தேதி துவங்கிய ஜெர்மன் தாக்குதலுக்கும் 1918 பிப்ரவரி 28ல் சோவியத் தூதுக் குழு பிரேஸ்த்—லித்தோவ்ஸ்க் சேர்ந்ததற்கும் இடையில் உள்ள காலகட்டத்தை லெனின் குறிப்பிடுகிறார் போலும். ஜெர்மன் தாக்குதல் மார்ச் 3 வரை தொடர்ந்தது. அன்று சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடப்பெற்றது.

அதே பக்கம்

³⁸ பெத்லூரா, செ. வி. (1877—1926) — உக்ரேய்னாவிலிருந்த ஒரு பூர்ஷ்வா தேசியத் தலைவன்.

143ம் பக்கம்

39 1918 பிப்ரவரி 27ந் தேதி பிரெஞ்சு அதிகாரி கோன்ட் டி லுபர்சாக்குடன் நடந்த உரையாடலைக் குறிப்பது.

144ம் பக்கம்

40 சுயவிருப்பமாகவே ராணுவப் பயிற்சி பெறுமாறு தொழிலாளர், விவசாயிகளுக்கு ராணுவ மக்கள் கமிஸார் அலுவலகம் விடுத்த வேண்டுகோளைக் குறிப்பது. இது சுய விருப்ப அடிப்படையிலேயே இருக்க நேர்ந்தது. காரணம், பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்க் ஒப்பந்தப்படி ருஷ்யப் படைகள் கலைக்கப்பட வேண்டும். இந்த வேண்டுகோள் 1918 மார்ச் 5ந் தேதி “இஸ்வேஸ்தியா வ்ட்ஸிக்”, இதழ் 40ல் வெளியிடப்பட்டது.

145ம் பக்கம்

41 காணோஸா—வடக்கு இத்தாலியிலுள்ள பழம் மாளிகை. 1077ல் போப் ஏழாவது கிரிகோரியின் கட்டளையின்படி ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தி நாலாம் ஹென்ரிஹ் தவம் புரிந்த இடம் என்பதால் பெயர் பெற்றது. இதனால்தான் “காணோஸாவுக்குப் போதல்” என்ற சொல்லுக்கு உதித்தது. அதன் பொருள் முன் ஒருமுறை எதிர்த்து நின்ற ஒருவனிடம் கேவலமான முறையில் பணிவது.

146ம் பக்கம்

42 சோவியத் அரசாங்கத்திற்கும் நான்கு நாட்டு (ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா—ஹங்கேரி, பல்கேரியா, துருக்கி) கூட்டணிக்கும் இடையே 1917 டிசம்பர் 2(15)ல் பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்கில் கையொப்பமான போர் நிறுத்த உடன்பாட்டின்படி எச்சார்பினரும் 7 நாட்களுக்குள் அறிவிப்புச் செய்து மீண்டும் போர் தொடங்கலாம். இந்த ஷரத்தினை மீறிப் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டை மறுத்த (ரத்து செய்த) இரண்டே நாட்களில், அதாவது பிப்ரவரி 18ந் தேதி, ஜெர்மன் ராணுவத் தலைவர்கள் போர் முனை அனைத்திலும் தாக்குதலைத் தொடுத்தனர்.

148ம் பக்கம்

43 இங்கு சுட்டிக் காட்டுவது எதிர்ப்புரட்சி உக்ரேய் விய 'ராடா'வுடன் சமாதானம் செய்துகொண்டது பற்றி (குறிப்பு 3 ஐப் பார்க்க.)

அதே பக்கம்

44 மார்ச் 12— சமாதான உடன்பாட்டினை அங்கீகரிப்பது சம்பந்தமாகத் தீர்மானம் செய்ய சோவியத்துக்களின் 4வது அகில ருஷ்ய மாநாடு கூடுவதாக இருந்த தாற்காலிகத் தேதி. இது வாஸ்தவத்தில் 1918 மார்ச் 14—16ல் கூடியது.

150ம் பக்கம்

45 ருஷ்யக் கவி நிக்கொலாய் நெக்ராலோவின் “ருஷ்யாவில் யாருக்கு வாழ்க்கை இனிமையானது” என்ற கவிதையிலிருந்து இந்தப் பகுதி எடுக்கப்பெற்றது.

157ம் பக்கம்

46 இந்தப் பகுதி தொழிலாளர், விவசாயிகள், படை வீரர்கள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துக்களில் இருந்த மென் ஷெவிக்குகள், சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்கள் சம்பந்தப் பட்டது. பிறகு இந்தக் கட்சிகள் எதிர்ப்புரட்சியை ஆதரிக்கத் தொடங்கின. 1918 ஜூன் 14ந் தேதி அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் குழு எதிர்ப்புரட்சியாளர்களான சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரர்களையும் (வலதுசாரிப் போக்குடைய வர்களையும் நடுவாந்திரப் போக்குடையவர்களையும்) மென் ஷெவிக்குகளையும் இக்குழுவிலிருந்தும் ஸ்தல சோவியத்துக்களிலிருந்தும் விலக்க முடிவு செய்தது. இந்த முடிவு ஜூன் 18ல் “இஸ்வேஸ்தியா வ்ட்ஸிக்” இதழ் 123ல் வெளியிடப் பட்டது.

165ம் பக்கம்

47 காடெட்டுகள்—சட்ட-ஜனநாயகக் கட்சியின் உறுப்பினர்கள்; இந்தக் கட்சி 1905 அக்டோபரில் ருஷ்ய மிதவாத-மன்னராட்சி பூர்ஷ்வாக்களின் பிரதான அரசியல்

அமைப்பாக நிறுவப்பெற்றது. இதன் உறுப்பினர்கள் முதலாளிகள், ஸ்தல் கவுன்சில்களில் பணியாற்றும் நிலப்பிரபுக்கள், பூர்ஷ்வா படிப்பாளிகள், இவர்களே. காடெட்டுகளின் கட்சி பின்னால் ஏகாதிபத்திய பூர்ஷ்வாக்களின் கட்சியாக வளர்ந்தது. முதல் உலகப் போரின்போது காடெட்டுகள் ஜார் ஆட்சியின் கொள்ளைக்காரக் கொள்கைக்குப் பேருதவி அளித்தனர். 1917 பிப்ரவரியில் நடந்த பூர்ஷ்வா-ஜனநாயகப் புரட்சியின்போது மன்னராட்சியைப் பாதுகாக்க முயன்றார்கள்; பூர்ஷ்வா தாற்காலிக அரசாங்கத்தில் அவர்கள் பிரதான பாத்திரத்தை வகித்தனர்; மக்கள் நலனை எதிர்த்து எதிர்ப்பு புரட்சிக் கொள்கையை அனுஷ்டித்தனர். மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்குப்பிறகு அவர்கள் சோவியத் ஆட்சியை வெறிபிடித்து எதிர்க்கும் பகைவர்களாகி சோவியத் ருஷ்யாவுக்கு எதிராக ஆயுதந்தாங்கிய எதிர்ப்பு புரட்சி நடவடிக்கைகள், தலையீட்டுப் போர்கள் யாவற்றிலும் கலந்துகொண்டார்கள். தலையீட்டாளர்கள், வெள்ளைப் படையினரின் தோல்விக்குப்பிறகு காடெட்டுகள் வெளிநாடுகளுக்குத் தப்பியோடி அங்கே சோவியத் எதிர்ப்பு, புரட்சி எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடலாயினர்.

176ம் பக்கம்

48 பிரேஸ்த்-லித்தோவ்ஸ்க் சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஊர்ஜிதம் செய்வது குறித்து கம்கோவ் வெளியிட்ட சக அறிக்கையினைக் குறிப்பிடுகிறது.

194ம் பக்கம்

49 மென்ஷெவிக்கான மார்த்தோவ் ஒப்பந்தத்தின் உள்ளடக்கம் பற்றிப் பிரதிநிதிகளுக்கு எதுவும் தெரியாது என்று வாதம் செய்தான்; இது ஒரு கிராமப்புறத்துக் கூட்டத்தில் தஸ்தாவேஜுகளில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாத விவசாயிகள் அவற்றில் கையொப்பமிட அதிகாரிகளால் நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதை ஞாபகப்படுத்துகிறது என்று அவன் கூறினான்.

அதே பக்கம்

50 “வ்பெர்யோத்” (முன்னேற்றம்) — மென்ஷெவிக் தினசரிப் பத்திரிகை; 1917 மார்ச்சில் மாஸ்கோவில் பிரசுரிக் கப்படத் துவங்கியது.

215ம் பக்கம்

51 நோஸ்த்ரியோவ்—நிக்கொலாய் கோகலின் “இறந்த ஆத்மாக்கள்” நவீனத்தில் வரும் ஒரு பாத்திரம்; அடாபிடித்தனம் பண்ணும் ஒரு நிலப்பிரபு.

236ம் பக்கம்

52 ஒத்சோவிஸம் (வாபஸ் பெறுதல்), இதன் வகையைச் சேர்ந்த அல்டிமேட்டமிசம், பற்றிக் குறிப்பிடுவது. புரட்சி சொல்லடுக்குகளின் திரைமறையில் ஒத்சோவிஸ்டுகள்மூன்றும் டுமாவிலிருந்து சமூக ஜனநாயகப் பிரதிநிதிகள் திருப்பி யழைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சட்டபூர்வமான தொழிற் சங்கங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து வெளியேற வேண்டும் என்றும் கோரினார்கள்.

241ம் பக்கம்

53 1905 ஆகஸ்ட் 6(19)ல் வெளிவந்த ஜாரின் அறிக் கை அரசாங்க டுமாவினை நிறுவச் சட்டமியற்றி இதற்குத் தேர்தல் நடத்துவது பற்றிய விதிகளையும் வகுத்தது. டுமா வுக்கு உள்விவகார மந்திரி புல்கின் பெயர் சூட்டப்பெற்றது. அவன் ஜாரின் உத்தரவுப்படி விதிகளை வகுத்தான். இந்த நகல் விதிகளின்படி டுமாவுக்குச் சட்டமியற்றும் அதிகாரம் இல்லை, ஜாருக்கு ஆலோசக மன்றம் என்ற முறையில் சில பிரச்சினைகள் பற்றி விவாதிக்கலாம். போல்ஷெவிக் கு கள் இதைப் பகிஷ்கரிக்கும்படித் தொழிலாளர், விவசாயிக ளுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். தேர்தல்கள் நடக்க வில்லை. அரசாங்கத்தால் டுமாவைக் கூட்ட முடியவில்லை. புரட்சி அலைமோதலில், 1905 அக்டோபரில் நடந்த அகில ருஷ்ய அரசியல் வேலை நிறுத்தத்தில் இது அடித்துச்செல்லப் பட்டது.

அதே பக்கம்

⁵⁴ ஒரு போலீஸ் ஏஜென்டின் அறிக்கை மீது 5 போல் ஷெவிக் பிரதிநிதிகள், நான்காவது டோவில் ருஷ்ய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் உறுப்பினர்கள், 1914 நவம்பர் 5(18)ல், அதாவது போர்ப் பிரச்சினை பற்றிய போல் ஷெவிக்குகளின் மகாநாட்டிற்கு மறுநாள், கைது செய்யப் பட்டார்கள். போல்ஷெவிக் பிரதிநிதிகள்மீது “ராஜத் துரோக”க் குற்றம் சாட்டியது ஜாராட்சி. பாராளுமன்றப் பாதுகாப்பினை இழந்து கிழக்கு சைபீரியாவுக்கு அவர்கள் நாடுகடத்தப்பட்டனர்.

247ம் பக்கம்

வாசக நேயர்களுக்கு

இந்த மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றியும் இந்தப் புத்தகத்தின் தயாரிப்பைப் பற்றியும் வாசக நேயர்களின் கருத்தை முன்னேற்றப் பதிப்பகம் மகிழ்வுடன் வரவேற்கும்.

கடிதங்களைத் தயை செய்து
“Progress Publishers, 21, Zubovsky
Boulevard, Moscow, USSR”
என்ற முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்.

விற்பனையாளர்கள்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

தலைமை அலுவலகம்

6, நல்லதம்பி செட்டித் தெரு, சென்னை-2

ஷோ-ரூம்

6/ 30, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2

கிளைகள்

80, மேலக் கோபுர வீதி, மதுரை-1

19/ 43, பெரிய கடைத் தெரு, கோயமுத்தூர்-1

சிங்காரத்தோப்பு, திருச்சிராப்பள்ளி-8

பஸ் நிலையம், தஞ்சாவூர்

“முன்னேற்றப் பதிப்பகம்” (மாஸ்கோ)
1968ல் பின்வரும் நூல்களைத் தமிழில்
வெளியிடுகிறது:

பி. எங்கெல்ஸ், “இயற்கையின் இயக்க இயல்”

வி. இ. லெனின், “தொழிலாளர் இயக்கத்தில்
வறட்டுச் சூத்திரவாதத்துக்கும் செக்டேரியனிஸத்துக்கும்
எதிராக”

ஆ. ரைஸ் வில்லியம்ஸ், “நேரில் கண்ட ருஷ்யப்
புரட்சி”

தத்துவம்: தொடக்கப் பயிற்சி நூல்

யா. பெரெல்மான், “பொழுதுபோக்குப் பௌதிகம்”
(இரண்டாம் புத்தகம்)

மி. இலியின், யெ. செகால், “உனக்குத் தெரியுமா?”

அ. ஸெ. பூஷ்கின், “வலைஞனும் மீனும்”

“சிறுமி மாஷாவும் கரடியும்” (ருஷ்ய நாடோடிக்
கதை)

“வானையின் சட்டம்” (ருஷ்ய நாடோடிக் கதை)

அக்னியா பர்த்தோ, “இம்மாதிரிப் பையன்கள்
இருக்கிறார்கள்”

மிகாய்லோ ஸ்தேல்மஹ், “தாரா பயில்வான்”

வி. பியான்கி, “நரியும் சுண்டெலியும்”